

Міжнародні та національні організації в галузі дослідження науки

Київ
«Видавництво «Фенікс»
2017

INTERNATIONAL AND NATIONAL SCIENCE RESEARCH ORGANIZATIONS

Kyiv «Phoenix»
2017

Международные и национальные организации в области исследования науки

Киев
«Издательство «Феникс»
2017

Ю Н Е С К О М А А Н
Національна академія наук України
Інститут досліджень науково-технічного потенціалу
та історії науки ім. Г.М. Доброва

Міжнародні та національні організації в галузі дослідження науки

КОРОТКИЙ ДОВІДНИК

Київ
«Видавництво «Фенікс»
2017

Відповідальні редактори
професор Б.А. Маліцький, професор Ю.О. Храмов

Затверджено до друку вченою радою Інституту досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва НАН України

Укладачі
О.С. Вашуленко, О.О. Грачев, Л.П. Кавуненко, А.С. Литвинко,
Ю.І. Мушало, Л.В. Ришко, В.І. Хоревін

Міжнародні та національні організації в галузі дослідження науки : короткий довідник / відп. ред. Б.А. Маліцький, Ю.О. Храмов. – Київ : «Видавництво «Фенікс», 2017. – 72 стор.

ISBN 978-966-136-423-2

В довідник вміщено понад 60 довідок про міжнародні і національні наукові організації, які розподілені по чотирьох розділах: ЮНЕСКО та міжнародні академічні об'єднання; історія науки і техніки; філософія і соціологія науки; наукознавство. Містить основні дані про завдання організацій, її структуру, довідкову інформацію.

Розрахований на організаторів науки, істориків науки та наукознавців.

УДК 061

ПЕРЕДМОВА

Даний короткий довідник містить стислу інформацію про низку міжнародних і національних наукових організацій, які відіграють важливу роль на світовій арені та в регіональному масштабі у формуванні загального наукового простору, а також організацій, що вивчають проблеми теорії, історії, філософії та соціології науки.

Матеріал представлено в чотирьох розділах. У першому розділі вміщено інформацію про ЮНЕСКО – спеціалізовану установу Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури, а також дані про міжнародні наукові організації, що об'єднують національні академії наук та інші подібні інституції в світовому та регіональному розрізах. Дані включають назву організації, адресу центрального офісу, дату заснування, прізвище керівника. Для більшості з них представлено відомості про їх основні завдання, організаційну структуру, застосовуваних видах заохочень (нагород), а також найбільш важливих публікаціях.

У другому розділі вміщено інформацію про деякі міжнародні і національні організації, що здійснюють діяльність в галузі історії науки і техніки, в третьому – з філософії та соціології науки. Інформація викладена приблизно за тією самою схемою.

Четвертий розділ присвячений міжнародним і деяким національним науковим організаціям, що спеціалізуються на наукознавчих дослідженнях, включаючи вивчення проблем формування загальносвітового наукового простору.

Видання Довідника приурочене до чергового Міжнародного київського симпозіуму, який проводиться раз на два роки під егідою ЮНЕСКО та Міжнародної асоціації академій наук. В цьому році темою симпозіуму є «Міжнародні та національні наукові організації як фактор формування глобальної наукової спільноти».

Укладачі довідника свідомі того, що відібраний до нього список організацій не є вичерпним і навіть в такому вигляді безумовно потребує доповнень та уточнень, проте наведена в ньому інформація є корисною для зацікавлених користувачів. Очевидно, було б доцільно продовжити розпочату роботу і скласти більш повний довідник міжнародних і національних наукових організацій, які беруть участь у формуванні загального наукового простору.

Б. А. Малицький,
доктор економічних наук, професор,
директор Інституту досліджень науково-
технічного потенціалу та історії науки
ім. Г. М. Доброва НАН України

ЮНЕСКО ТА МІЖНАРОДНІ АКАДЕМІЧНІ ОБ'ЄДНАННЯ

UNESCO

7 place Fontenoy

75007 Paris, France

Phone: +33 (0)1 45 68 1000

Site: <http://www.unesco.org>

UNESCO

1 rue Miollis

75015 Paris, France

Director-General of UNESCO

Irina Bokova

UNITED NATIONS

Educational, Scientific, Cultural Organization

ЮНЕСКО (UNESCO) – міжурядова організація, спеціалізована установа Організації Об'єднаних Націй (ООН) з питань освіти, науки і культури. Мета ЮНЕСКО: сприяння зміцненню миру і безпеки шляхом розширення співробітництва держав і народів в галузі освіти, науки і культури; забезпечення справедливості й дотримання законності, загальної поваги прав і основних свобод людини, проголошених у Статуті ООН для всіх народів, незалежно від раси, статі, мови, орієнтації або релігії.

Створена 16 листопада 1945 р., коли 37 держав прийняли її конституцію. Нині в організації налічується 195 держав-членів і 10 асоційованих членів – державних територій. Штаб-квартира ЮНЕСКО розташована в м. Парижі (Франція). Більшість (184) держав-членів ЮНЕСКО встановили свої постійні представництва, які на чолі з послами здійснюють зв'язок між Організацією та їх урядами. До складу організації входить понад 60 бюро і підрозділів, розташованих у різних частинах світу.

Керівні органи ЮНЕСКО – Генеральна конференція та Виконавча рада. Генеральна конференція складається з представників держав-членів ЮНЕСКО, збирається кожні два роки і в ній беруть участь представники держав-членів та асоційованих членів, а також спостерігачі від іноземних держав, які не є членами ЮНЕСКО, міжурядових і неурядових організацій. Кожна країна має один голос. Генеральна конференція визначає політику й основні напрями роботи ЮНЕСКО. Її завдання – розробити програми і бюджет ЮНЕСКО. Вона також обирає членів виконавчої ради та призначає генерального директора кожні чотири роки. Робочими мовами Генеральної конференції є англійська, арабська, іспанська, китайська, російська та французька. Один з представників держав-членів ЮНЕСКО обирається президентом Генеральної конференції на два роки. Пан С. М. Сіматаа, заступник міністра інформації та комунікаційних технологій Республіки Намібія, був обраний президентом 38 сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО на 2015–2017 рр., і є 41-м президентом Генеральної конференції ЮНЕСКО.

Виконавча рада здійснює загальне керівництво ЮНЕСКО. Вона забезпечує роботу Генеральної конференції та контроль за виконанням її рішень. Кожні два роки Генеральна конференція ставить перед Радою конкретні завдання. Інші функції ЮНЕСКО випливають з угод, укладених між ЮНЕСКО та Організацією Об'єднаних Націй, спеціалізованими установами ООН та іншими міжурядовими організаціями. Виконавча рада у складі 58 членів обирається Генеральною конференцією. Вибір цих представників значною мірою залежить від різноманіття культур, які вони представляють, а також від їх географічного походження. Для досягнення рівноваги між представниками різних регіонів світу вживаються заходи, які відображають універсальність організації. Виконавча рада збирається двічі на рік. Бюро обирається на короткій сесії ради, що проводиться після кожної чергової сесії Генеральної конференції, для надання допомоги голові у виконанні його (її) функцій. Бюро Виконавчої ради складається з 12 членів, включаючи голову ради, шість заступників голів країн кожної виборчої групи і п'ять голів постійних комісій і комітетів. Головою Виконавчої ради в 2015–2017 рр. є Майкл Уорбс, (Німеччина).

До виконавчої гілки влади відноситься також генеральна дирекція, склад якої обирається кожні чотири роки Генеральною конференцією. Під керівництвом Генеральної дирекції секретаріат здійснює програми, затверджені генеральною конференцією. З 2009 р. генеральним директором ЮНЕСКО є І. Бокова, болгарський політик, яка повторно обрана до 2017 р. (перший представник зі Східної Європи і перша жінка, яка обрана на цю посаду). Секретаріат складається з генерального директора і призначеного ним персоналу. Станом на 2009 р. в секретаріаті працювало майже 2000 цивільних службовців приблизно з 170 країн. Понад 700 співробітників працюють в 65 регіональних відділеннях ЮНЕСКО у всьому світі.

Національні комісії складають основу загальної конституційної архітектури ЮНЕСКО. Вони створюються урядами своїх країн відповідно до статті VII Статуту ЮНЕСКО і діють на постійній основі щодо об'єднання зусиль урядових та неурядових органів в галузі освіти, науки, культури і комунікацій для роботи з ЮНЕСКО. Відносини з державами-членами забезпечується директорами і керівниками регіональних, кластерних і національних бюро ЮНЕСКО. Нині у світі функціонують 199 національних комісій ЮНЕСКО.

Україна увійшла до складу ЮНЕСКО у 1954 р. Національну комісію України у справах ЮНЕСКО створено в 1956 р., її сучасний статус визначено у 1996 р. як міжвідомчий орган при МЗС України. З грудня 1962 р. в Парижі функціонує Постійне представництво України при ЮНЕСКО. Постійним представником України при ЮНЕСКО є Надзвичайний і Повноважний Посол України у Французькій Республіці О.° Шамшур. За період членства в ЮНЕСКО представник України чотири рази обирався до виконавчої ради ЮНЕСКО. Представником України у виконавчій раді ЮНЕСКО є заступник міністра закордонних справ

України, голова Національної комісії України у справах ЮНЕСКО С. Кислиця. Метою співпраці України з ЮНЕСКО є зміцнення інтелектуального потенціалу країни та залучення його до загальноосвітніх процесів у гуманітарній сфері, а також використання в національних інтересах можливостей і ресурсів ЮНЕСКО та міжнародного досвіду співпраці в галузі освіти, науки, культури, інформації та комунікацій.

Основні теми діяльності ЮНЕСКО: освіта для XXI століття; сприяння свободі слова; захист нашої спадщини і сприяння творчості; вчимося жити разом; створення суспільства знань; одна планета, один океан; наука в інтересах сталого майбутнього.

Інститути та центри ЮНЕСКО – це її спеціалізовані відділи, які підтримують програми ЮНЕСКО.

У структуру ЮНЕСКО входять: Міжнародний інститут планування навчання (Париж, Франція і Буенос-Айрес, Аргентина), Міжнародний інститут освіти (Женева, Швейцарія), Інститут навчання протягом усього життя (Гамбург, Німеччина), Інститут інформаційних технологій в освіті (Москва, Російська Федерація), Міжнародний інститут зі створення потенціалу в Африці (Аддис-Абеба, Ефіопія), Міжнародний інститут з вищої освіти в Латинській Америці і Карибському басейні (Каракас, Венесуела), Міжнародний центр технічної і професійної освіти і навчання (Бонн, Німеччина), Інститут освіти в галузі водних ресурсів (Делфт, Нідерланди), Міжнародний центр теоретичної фізики (Трієст, Італія), Статистичний інститут ЮНЕСКО (Монреаль, Канада).

ЮНЕСКО також заснувала 81 міжнародний і регіональний інститут та центри під своєю егідою.

Публікації ЮНЕСКО представлені тематичними документами про її багатогранну діяльність, періодичним виданням «Кур'єр ЮНЕСКО» (1948), а також іншими 20 журналами, оглядами з різних питань компетентності ЮНЕСКО, у тому числі п'ятирічними науковими оглядами.

Academia Europae, the Academy of Europe
Room 251, Senate House,
University of London,
Malet Street, London WC1E7HU,
Great Britain
Site: <http://www.ae-info.org/ae>
President
Professor Sierd Cloetingh

АКАДЕМІЯ ЄВРОПИ – загальноєвропейською академією наук, яка складається з окремих членів, і працює в галузі природничих, соціальних і гуманітарних наук. Заснована 1988 р. відповідно до концепції єдиної Європи.

Завдання Академії: сприяння ширшого визнання цінностей європейської науки і наукових досліджень; надання рекомендацій

національним урядам і міжнародним установам з питань науки, і академічної діяльності в Європі; підтримка міждисциплінарних і міжнародних досліджень у всіх наукових галузях, особливо тих, що пов'язані з європейськими проблемами; визначення тем транс'європейського значення для науки і вчених у розробці відповідних заходів для забезпечення досконалого вивчення цих питань.

Органами управління Академії є загальні збори членів, рада і бюро ради. До складу ради входять президент, віце-президент, скарбник і три-шість інших членів. Бюро ради складається з президента, віце-президента і скарбника і трьох-п'яти інших членів. Всіх членів ради і бюро ради обирають на загальних зборах Академії. Члени кожної з 20 секцій обирають керівника секції, який входить до складу бюро ради. Повноваження всіх осіб, обраних до складу ради і бюро ради – три роки з можливістю одного переобрання. Загальні збори Академії Європи проводяться по черзі в одній з країн Європейського Союзу.

Академія включає відомих фахівців з усіх країн Європи, а також тих європейських вчених, які проживають в 15 країнах інших регіонів світу. Встановлено чотири категорії членів Академії Європи: звичайні члени – учені, резиденти країн Європи; іноземні члени – учені, нерезиденти Європи, які тісно пов'язані з ученим співтовариством континенту; почесні члени – особи, які зробили значний внесок в роботу Академії; покровителі – окремі особи або організації, що надають допомогу Академії в різній формі.

Включення нових членів до складу Академії проводиться тільки за запрошенням після висунення кандидатів групою експертів, з подальшою оцінкою кандидатів на відповідність їх значущості як лідерів в професійних галузях. Обрання дійсних, почесних та іноземних членів проводиться шляхом голосування членів ради. Всі обрані члени входять до складу однієї з секцій Академії.

Загальна кількість членів Академії (вересень 2016 р.) – понад 4000, серед них 72 Нобелівських лауреати. Найбільше представництво в організації мають Велика Британія (610 членів), Німеччина (520), Франція (430), Італія (230), Нідерланди (185), Швейцарія (170), США (150). Ще чотири країни Європи мають 100–120 представників, інші країни – від одного до 80 членів.

У 1990–1992 рр. дійсні члени НАН України обрані звичайними членами Академії Європи, у тому числі президент НАН України академік НАН України Б. Є. Патон, академіки НАН України Ю. Ю. Глеба, О. М. Гузь, О. О. Кришталь, П. П. Толочко, в 1991–2010 рр. членом Академії Європи був академік НАН України П. Г. Костюк.

Відповідно до напрямку професійної діяльності члени Академії об'єднані в 20 секцій, які складають три класи: гуманітарних наук (760 осіб), соціальних і пов'язаних наук (634), точних наук (1299) і наук про життя (966).

Академія має головний офіс в Лондоні, представництва в Барселоні, Бергені, Вроцлаві, Кардіффі та інформаційний центр в Граці (Австрія), чимало спонсорів. Величина членських внесків залежить від віку членів. Для осіб, молодших 56 років, – 150 євро, у віці 56–64 роки – 92 євро, члени, вік яких досяг 75 років і вище, платять по можливості.

Академія Європи разом з чотирма іншими європейськими академічними організаціями утворили дорадчий консорціум, який надає науково-обґрунтовані міждисциплінарні поради для Європейської комісії та радників вищого рівня.

Загальні збори Академії Європи вперше буде проведено спільно з Європейською федерацією академій природничих і гуманітарних наук 2017 р., на яких також відбудеться урочисте вручення щорічної нагороди організації.

Публікації Академії представлені журналом «European Review», який виходить з 1998 р. щоквартально, звітами та бюлетенем.

Нагороди Академії: Медаль Еразмуса (з 1992 р.), стипендії на честь А. Бюргена, президента-засновника Академії (з 2010 р.), золота медалі Академії (з 1997 р.) для нагородження не членів Академії і організацій; Російські премії (з 1993 р.) – 25 щорічно для молодих учених Росії з виплатою 1000 доларів США.

African Academy of Sciences – AAS

8 Miotoni Lane, Karen
P.O. Box 24916–00502
Nairobi, Kenya
Phone: +254 20 240 5150
Site: <http://www.aasciences.ac.ke>
President
Professor Aderemi Kuku

АКАДЕМІЯ НАУК АФРИКИ (AAS). Заснована 1986 р. в Найробі столиці Кенії, групою з 33 учених, які обрали кенійського вченого Т. Одхіамбо президентом Академії. З того часу Найробі – постійне місце перебування її адміністративного офісу.

Головні завдання Академії: досягнення досконалості шляхом визнання вчених континенту, здійснення консультативних і аналітичних функцій для розробки стратегій і політики континенту; виконання ключових наукових, технологічних та інноваційних програм.

Органи управління Академії – генеральна асамблея, керівна рада, виконавчий комітет та секретаріат. Генеральна асамблея складається з дійсних членів, які обирають президента AAS і членів керівної ради, а також затверджують програми Академії. Керівна рада складається з 13 членів, обраних на загальних зборах. Рада контролює виконання академічних програм, здійснює відбір і затвердження нових членів, готує порядок денний загальних зборів, розглядає і затверджує обрання

афілійованих членів і призначає аудиторів. Виконавчий комітет складається з президента, генерального секретаря, скарбника і виконавчого директора. Його завданням є контроль роботи інших комітетів, створених керівною радою, координація фінансової діяльності та роботи благодійного фонду, виконання інших функцій. Секретаріат очолює виконавчий директор, який здійснює виконання програм.

Академія має п'ять офісів (в Танзанії, в Південно-Африканській Республіці, в Буркіна-Фасо, в Єгипті, в Камеруні), кожний з яких очолює один з п'яти віце-президентів.

Академія складається з дійсних, асоційованих і почесних членів.

Дійсні члени – африканці, які можуть жити на континенті або за його межами і обираються дійсними членами Академії на основі визначних публікацій, нововведень, за лідерські якості та внесок у політику.

Асоційовані члени – це іноземні вчені, які не мають африканського походження, але зробили внесок у розвиток науки на континенті.

Почесні члени це видатні особистості, які надали значну підтримку AAS в досягненні її мети.

Вибори в Академію відбуваються щороку після процедури голосування дійсними членами, перелік обраних осіб затверджується керівною радою Академії. Починаючи з 2015 р. Академія обирає, перспективних учених (молодше 40 років) як афілійованих членів, які мають учений ступінь у галузі науки і досвід роботи за науковою спеціальністю в академічних і науково-дослідних установах. Тривалість афілійованого членства становить п'ять років.

У квітні 2017 р. Академія налічувала 330 дійсних, асоційованих і почесних членів з 38 країн, включаючи 31 країну Африки, а також США, Великобританію, Данію, Індію, Канаду, КНР і ФРН, і 15 афілійованих членів з 8 країн континенту. Найбільше представлено в Академії Південно-Африканська Республіка (26 осіб), Нігерія (21), Кенія (19).

Благодійний фонд Академії в 5 млн доларів США створено 2001 р. за рахунок коштів, спрямованих Урядом Нігерії під керівництвом Президента Нігерії О. Обасанджо для її підтримки. Академія кожні два роки, починаючи з 2011 р., вручає одному зі своїх членів меморіальну премію О. Обасанджо (медаль, сертифікат і грошові кошти) за наукові відкриття і технологічні інновації в одному з науково-технічних напрямів: біотехнологія, енергетика, інформаційні та комунікаційні технології, матеріалознавство.

У стратегічному плані Академії (2013–2018) визначено такі науково-технічні та інноваційні напрями: вивчення зміни клімату, здоров'я і благополуччя, наука, технологія, інженерія і математика, водопостачання і санітарія, продовольча безпека і здорове харчування, стійка енергетика.

Одне з важливіших завдань – створення сучасного науково-технічного потенціалу (в Африці налічується тільки 164 вчених та інженерів на мільйон жителів). У 2015 р. Академія розпочала програму, спрямовану на прискорене створення сучасного наукового потенціалу в Африці.

Islamic World Academy of Sciences – IAS

17 Djibouti Street
Sixth Circle
Amman – Jordan.
Phone: +962 6 5522 104
Fax: +962 6 5511 803
Postal Address
PO Box 830036, Zahran
Amman 11183, Jordan.
Email: ias@go.com.jo
President
Professor Abdelsalam al-Majali

ISLAMIC WORLD ACADEMY OF SCIENCES
أكاديمية العالم الإسلامي للعلوم
L'ACADÉMIE DES SCIENCES DU MONDE ISLAMIQUE
Founded as the Islamic Academy of Sciences, Amman, Jordan, 1986

АКАДЕМІЯ НАУК ІСЛАМСЬКОГО СВІТУ (IAS). Об'єднує вчених 57 держав-членів Організації ісламського співробітництва. Створена в 1986 р. Є науковим консультативним органом Організації ісламського співробітництва і має три функції: вчене товариство, яке пропагує цінності сучасної науки, шанує високі наукові досягнення і поширює наукові відкриття через зустрічі та публікації; форум, на якому обговорюються наукові проблеми; академічний архів історії науки, особливо в контексті ісламської цивілізації.

Академія також очолює наукове співтовариство Організації ісламського співробітництва з товариствами, урядами та академіями наук у всьому світі.

Основною метою Академії є створення основи для розвитку науки і техніки в ісламському світі, вона сприяє взаємодії між вченими та обміну думками та ідеями з питань науки і техніки, загальному процесу соціально-економічного розвитку в ісламських країнах. Програма також спрямована на виявлення взаємозв'язку між знаннями, наукою і технологіями та ісламськими цінностями і допоможе активізувати створення сприятливіших умов для проведення наукових досліджень в інтересах країн Організації ісламського співробітництва. Діяльність Академії спрямовано на вирішення сучасних проблем, що стоять перед ісламським світом.

До структури Академії входять покровителі, почесні члени, виконавча рада та генеральна асамблея.

Генеральна асамблея складається із засновників і обраних членів, всі вони є дійсними членами Академії, кількість яких на 1 грудня 2016 р. становила 110 осіб, у тому числі приблизно 10% жінок. Всі дійсні члени мають ранг професора і представляють понад 40 країн світу та широке коло наукових дисциплін.

Керівництво діяльністю Академії здійснює виконавча рада з 12 членів, яка обирається генеральною асамблеєю на чотири роки і підлягає контролю і нагляду з боку її членів. Виконання і планування майбутньої діяльності Академії є основними питаннями, які розглядаються радою на щорічній нараді.

У 1995 році засновано меморіальну премію (IAS-COMSTECH Ibrahim Memorial Award), якою за всю її історію нагороджено шість осіб.

Академія організувала кілька щорічних міжнародних конференцій, опублікувала їх праці, видає інформаційні бюлетені та монографії, «Медичний журнал» (1988), який виходить чотири рази на рік, встановила численні контакти з національними і міжнародними неурядовими організаціями, а також урядами всіх країн світу.

**Academia de Ciencias de America Latina ACAL,
Latin American Academy of Sciences**

Palacio de las Academias, Edificio Anexo, Piso 2. De
Bolsa a San Francisco
Avenu Universidad, Apartado Postal 1010-A
Caracas Distrito Capital
Venezuela
Phone: +58 212 484 1310
E-mail: info@acal-scientia.org
Site: <http://www.acal-scientia.org>
President
Professor Claudio Bifano

АКАДЕМІЯ НАУК ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ (ACAL). Створена 1982 р. під егідою Папської академії наук для сприяння поліпшення математичних, фізичних і хімічних наук, наук про Землю і життя. Сприяє розвитку співпраці між науковими установами і обміну вчених і наукових знань для інтеграції країн Латинської Америки і Карибського басейну. Загальна кількість членів Академії – 170 осіб. В Академії 154 члени з Аргентини, Бразилії, Венесуели, Гватемали, Еквадору, Колумбії, Коста-Ріки, Куби, Мексики, Перу, Уругваю та Чилі.

**The World Academy of
Sciences – TWAS**

ICTP Campus
Strada Costiera 11
34151 Trieste – Italy
Site: <http://twas.org>
E-mail: info@twas.org
President
Professor Bai Chunli

АКАДЕМІЯ НАУК СВІТУ (TWAS). Заснована 1983 р. групою з 20 відомих учених з країн, що розвиваються під керівництвом Абдуса Салама, лауреата Нобелівської премії 1979 р. фізики. Спочатку організація називалася Академією наук третього світу і офіційно вона представлена в 1985 р. під час церемонії, на якій був присутній Генеральний секретар ООН Хав'єр Перес де Куельяр. TWAS до 2004 р.

називалася Всесвітньою академією наук для країн, що розвиваються, а з 2012 р. отримала свою нинішню назву.

У 2016 р. налічувала 1176 членів з 90 країн світу, яких обрано довічно на підставі їх визнаних наукових досягнень. Серед членів налічується 15 нобелівських лауреатів, 85% членів Академії живуть і працюють у країнах, що розвиваються, у тому числі 49% – у країнах Азії і басейну Тихого океану.

Основна мета Академії полягає в сприянні розвитку наукового потенціалу, поширенні передового досвіду у сфері сталого розвитку в країнах, що розвиваються і подоланні відставання цих країн від більш розвинених. Штаб-квартира Академії розташована на території Міжнародного центру теоретичної фізики ім. А. Салама в Трієсті (Італія).

Вищим органом Академії є Генеральна асамблея всіх її членів, які збираються щороку та уповноважені вирішувати всі її питання з роботи організації, включаючи вибори нових членів, присвоєння нагород, вирішення питань розподілу коштів тощо. На період 2016–2018 рр. рада складається з діючого президента Бай Чунлі, попереднього президента, п'яти віце-президентів, скарбника і п'яти членів ради.

Регіональні центри Академії відбирають щорічно близько 25 молодих членів, учених у віці до 40 років, які під час свого п'ятирічного перебування в лавах Академії співробітничать з центрами і членами Академії та беруть участь у міжнародних конференціях.

Академія спрямовує кошти, зібрані як членські внески і пожертви з усього світу, на підтримку численних програм, у здійсненні яких беруть участь академії країн Азії. Такі програми включають: стипендії для отримання наукового ступеня (щорічно для 470 осіб), стажування після отримання наукового ступеня (від 6 місяців до трьох років), дослідні гранти в галузі фундаментальних досліджень для окремих учених, груп і об'єднань учених з 81 країни, які розвиваються, надання приблизно 15 нагород і призів з виплатою коштів, організацію наукових форумів і виплат стипендій ученим з країн зі слабо розвиненою науковою інфраструктурою для проведення досліджень в більш розвинених країнах. Академія також фінансує програми, які надають гранти дослідникам з країн, що розвиваються, для придбання обладнання, витратних матеріалів і підготовки фахівців, виділяє кошти для організації міжнародних і регіональних конференцій, підтримки зарубіжних відряджень дослідників.

Численні нагороди TWAS спрямовані для різного виду підтримки вчених з країн третього світу, зокрема Академія щороку присуджує 9 премій у розмірі 15 тис. доларів США кожному нагородженому в таких напрямках: сільськогосподарські науки; біологія; хімія; науки про Землю; астрономія і вивчення космосу; інженерні науки; математика; медичні науки; фізика і соціальні науки.

Академія з 1988 р. щоквартально видає бюлетень, електронне видання (6 разів на рік), що містить останні відомості про діяльність

організації, щорічні звіти Академії, серії монографій про діяльність наукових центрів у країнах, що розвиваються, електронні видання про конкретні наукові проекти.

**Association of Academies and
Societies of Sciences in Asia – AASSA**

42 Dolma-ro
Bundang-gu
Seongnam-si
Gyeonggi-do 463–808
Korea, Republic of
Phone: +82 31 7104622
Fax: +82 31 7267909
E-mail: aassa@kast.or.kr
Site: <http://aassa.asia/>
President
Professor Yoo Hang Kim

АСОЦІАЦІЯ АКАДЕМІЙ І ТОВАРИСТВ НАУК В АЗІЇ (AASSA).

Організована 1 січня 2012 р. як некомерційна міжнародна організація в результаті злиття Асоціації академії наук в Азії і Федерації азійських наукових академій і товариств. До Асоціації входять 34 національних академій наук і наукових товариств з 30 країн Азії та Австралії: Австралійська академія наук; Азербайджанська національна академія наук, Академія наук Афганістану, Бангладеська академія наук, Національна академія наук Республіки Вірменія, Академія наук і технологій В'єтнаму, Грузинська національна академія наук, Ізраїльська академія природничих і гуманітарних наук, Індійська національна академія наук, Індонезійська академія наук, Королівське наукове товариство Йорданії, Академія наук Ісламської Республіки Іран, Національна академія наук Республіки Казахстан, Китайська академія наук, Корейська академія наук і технологій; Національна академія наук Республіка Корея, Національна академія наук Киргизстану, Академія наук Малайзії, Монгольська академія наук, Академія наук і технологій Непалу, Королівське наукове товариство Нової Зеландії; Пакистанська академія наук, Далекосхідне відділення РАН, Сибірське відділення РАН, Сінгапурська національна академія наук, Академія наук Таджикистану, Тайська академія наук, Тайське наукове товариство, Турецька академія наук, Академія наук Республіки Узбекистан, Національна академія наук і технологій Філіппін, Національна академія наук Шрі Ланка, Наукова рада Японії.

На чолі Асоціації – рада, що складається з президента, двох віце-президентів, скарбника, 4 членів, виконавчого директора.

AASSA має статус спостерігача при Всесвітній мережі академій наук (IAP).

**World Academy of Art and Science –
WAAS**

4225 Solano Avenue

Suite 631

Napa CA 94558

USA

E-mail: ceo@worldacademy.org

Site: <http://www.worldacademy.org/>

President

Professor Heitor Gurgulino de Souza

ВСЕСВІТНЯ АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ І НАУК (WAAS). Заснована 1960 р. видатними діячами світу. Діяльність Академії спрямована на вирішення глобальних проблем, пов'язаних з соціальними і політичними наслідками знань. Функціонує як форум вчених і фахівців для обговорення актуальних проблем людства, незалежно від політичних кордонів, духовних або фізичних обмежень, коли глобальні проблеми можуть обговорюватися об'єктивно, на науковій основі, без будь-яких упереджень щодо пошуку розв'язання проблем загальних прав людини.

Нині в Академію входять 730 членів з усього світу: учені, що представляють усі галузі соціальних і гуманітарних наук, митці, педагоги, політичні лідери, дипломати і керівники провідних міжнародних організацій. З України до неї входять президент НАН України, академік Б. Патон, виконавчий директор благодійного фонду Богдана Гаврилишина Е. Бекренєва, президент Інституту сталого розвитку України, почесний член Науково-дослідного інституту Гарвардського університету Ю. М. Щербак.

Програми (проекти) Академії:

Нова парадигма. У рамках проекту вивчаються першопричини численних проблем, щоб сформулювати комплексну перспективу, всеосяжну стратегію і докладні політичні рамки, орієнтовані на реальності, потреби і можливості ХХІ ст.

Транс-дисциплінарний діалог з індивідуальностями. В рамках проекту буде вивчено сутнісний характер індивідуальності, її роль в соціальному розвитку та її численні оригінальні вираження мислителем, художником, політичним лідером, підприємцем, винахідником та соціальним новатором, а також найкращі способи виховання індивідуальності завдяки освіті.

Скасування ядерної зброї шляхом здійснення державної політики і соціальних стратегій для її повної ліквідації.

Нова економічна теорія. Багатопрофільна група з WAAS та Римського клубу ведуть пошук нової, орієнтованої на людину, теорії економіки, яка відображає недавні зміни, викликані появою економіки, заснованої на послугах, глобалізацією, зростаючими соціальними устремліннями і, змінюючи цінності, інтегрується з політичними, соціальними, екологічними, технологічними і культурними факторами, від яких вона невіддільна. Проект буде досліджувати

фундаментальні концепції і передумови сучасної теорії з метою розвитку економічної теорії і практики, дійсно орієнтованої на людину.

Виклик глобальній зайнятості. Доступ до зайнятості є найбільш важливою вимогою для забезпечення економічної безпеки зростаючого населення світу. Міждисциплінарний діалог досліджує теоретичні та практичні аспекти глобальної проблеми зайнятості, включаючи демографічні, економічні, юридичні, політичні, психологічні аспекти, а також зв'язку з міжнародною фінансовою кризою, соціальною стабільністю і тероризмом.

Межі раціональності. Раціональність є важливим інструментом в пошуках знань людства, проте практичне прагнення до знань часто ігнорує або порушує фундаментальні принципи раціонального дослідження або не враховує властивих обмежень у використанні раціональності як інструменту знання. Проект досліджує філософію і практику раціональності, оскільки він застосовується в різних галузях знань для виявлення загальних відхилень і обмежень і пропонує способи компенсації меж раціональності.

Нова парадигма для глобального правового закону. Еволюція міжнародного права і прав людини є ключовими темами прогресивного розвитку глобального верховенства права. У рамках проекту буде вивчено взаємозв'язок між соціальними, політичними і правовими аспектами глобального верховенства права в спробі сформулювати кордони ширшого підходу до еволюції глобального управління.

Для реалізації ініціативи Академії зі створення глобальної системи вищої освіти, орієнтованої на нові можливості та проблеми, створено 2013 р. Всесвітній університетський консорціум

Публікації Академії: журнал «Кадмус», присвячений економіці, безпеці і глобальному управлінню, публікується двічі на рік; електронний журнал, який розглядає ідеї і перспективи, що виходять за рамки звичайних наукових публікацій, виходить двічі на рік; щомісячне видання, що містить праці членів Академії, публікації (документів) і монографії.

**The global network of science
academies – IAP**

c/o ICTP Campus (Adriatico)
Guesthouse – 7th Floor)
Strada Costiera 11
34151 Trieste
Italy
Site: <http://www.interacademies.net/>
Co Chairs
Professor Krishan Lal
Professor Volker ter Meulen

ВСЕСВІТНЯ МЕРЕЖА АКАДЕМІЙ НАУК (IAP), яка була раніше відома як міжакадемічна група з міжнародних питань, створена

в 1993 р. в Трієсті за підтримки уряду Італії та під егідою Академії наук третього світу (TWAS).

Відповідно до статуту, об'єднує Академії наук усіх країн світу для стимулювання співпраці між академіями, обговорення наукових аспектів світових проблем, підготовки та поширення загальних заяв з глобальних проблем, взаємної підтримки академій наук.

Право на участь в ІАР мають національні, регіональні та глобальні академії наук на підставі тільки наукових досягнень, незалежно від ідеологічних, етнічних, релігійних або гендерних причин. Членами ІАР можуть бути національні академії наук. Передбачається, що країни повинні бути представлені в ІАР тільки однією національною академією наук.

Нині ІАР має в своєму складі 107 академій наук з усього світу, 13 наукових організацій беруть участь в засіданнях ІАР і в заходах як спостерігачі. Три організації (Академія наук ісламського світу, TWAS, Всесвітня академія мистецтва і науки) мають статус глобальних академій наук.

Органами управління ІАР є генеральна асамблея, виконавчий комітет і секретаріат. Генеральна асамблея складається з президентів, або їх представників всіх академій, які є членами ІАР, і є вищим органом ІАР, уповноваженим приймати рішення з усіх питань, що стосуються її діяльності, членства, програм та заходів ІАР, в тому числі формування складу виконавчого комітету і секретаріату. Сесії генеральної асамблеї зазвичай проводяться кожні три роки і збігаються з генеральною конференцією ІАР.

Виконавчий комітет складається з двох співголів та 11 членів комітету, в тому числі шести членів з національних академій наук країн, що розвиваються і 5 – з розвинених країн. Секретаріат очолює один представник від академій – членів ІАР і формується на генеральній асамблеї. Повноваження виконавчого комітету і секретаріату діють три роки з можливістю одного переобрання.

Публікації представлено роботами про діяльність організації, річними звітами, інформацією про наукові форуми і проекти, які виконуються за участю ІАР. Уряд Італії здійснює базову підтримку роботи секретаріату і офісів ІАР в Трієсті. ІАР здійснює підтримку програм і проектів, які мають загальносвітове значення.

Global Young Академия – GYA
c/o German National Academy of
Sciences Leopoldina
Emil-Abderhalden-Strasse 37
06108 Halle (Saale)
Germany
Phone: +49 345 47239 170
Fax: +49 345 47239 171
E-mail: info@globalyoungacademy.net
Site: <http://www.globalyoungacademy.net>
Co-Chairs
Dr. Mari-Vaughn Johnson
(United States of America)
Dr. Orakanoke Phanraksa
(Thailand)

**GLOBAL
YOUNG
ACADEMY**

ГЛОБАЛЬНА МОЛОДА АКАДЕМІЯ (GYA). Заснована в лютому 2010 р. Мета Академії – заохочення взаємодії з організаціями засобів масової інформації шляхом проведення семінарів, стажувань і партнерської роботи; підготовка заяв з наукових питань національного і глобального значення; сприяння розвитку національних молодих академій наук; розробка політики для усунення перешкод на шляху участі в науці жінок, етнічних меншин та інших слабо представлених груп; сприяння взаємодіям наставництва з визнаними вченими; виявлення наукових лідерів майбутнього; скорочення розриву між розвиненими країнами світу та країнами, що розвиваються; створення потенціалу для проведення наукових досліджень та підтримка обмінних візитів молодих учених у країнах, що розвиваються; зміцнення міжнародного і міждисциплінарного співробітництва між молодими вченими; проведення глобальних, регіональних і тематичних семінарів; заохочення урядів, науково-дослідницьких фондів і благодійних організацій для взаємодії з молодими дослідниками.

За статутот Академії її членами можуть бути активні вчені віком від 30 до 40 років, які отримали вчений ступінь доктора не пізніше 7 років до вступу в Академію. Термін перебування в ній – 5 років, максимальна кількість членів Академії – 200 чоловік. На початок 2017 р. з Академією пов'язані вчені з 70 країн світу.

Члени Академії можуть брати участь у розробці міжнародної наукової політики, сприяти створенню національних молодих академій і координувати їх співпрацю та обмін, зустрічатися зі своїми колегами на міжнародних зустрічах, семінарах і конференціях.

У 2016 р. в Академії 32% становили жінки, 33% – представники Європи, 28,5% – Азії, 14,5% – Північної Америки, 14% – Африки, 6,5% – Південної Америки, 3,5% – Австралії. Більшість членів Академії були з Великобританії (19 осіб), США і Канади (14), Ізраїлю (9), Німеччини (8), Малайзії та Австралії (по 7 осіб), Тайвань і Нідерланди (по 6 чоловік кожна), Іспанія, Китай, Нігерія, Чилі, Швеція (по 5 осіб кожна), 14 країн – 3–4 члени, 26 країн – 1–2 члени.

Розподіл членів Академії за науковими напрямками: фізика – 26%, науки про життя – 19,5%, технічні науки – 14%, медицина – 11,5%, соціальні (9%) і гуманітарних науки – 8%, з математика – 5,5%, науки про Землю – 4,5%, хімія – 2%.

Академія підтримує активні зв'язки з багатьма міжнародними науковими організаціями.

Вищим органом Академії є Генеральна асамблея, що обирає двох співголів, які головуєть на її засіданнях і засіданнях Виконавчого комітету, організують повсякденну діяльність Академії і контролюють роботу адміністративного персоналу. Виконавчий комітет складається з двох співголів та 9 інших членів, які обираються Генеральною асамблеєю. Відповідає за розробку стратегічного напрямку Академії і повинен нести спільну відповідальність за її програми та діяльність.

Академія підтримується консультативною радою, що складається з видатних вчених і наукових керівників.

Глобальні заходи Академії зосереджені на науці, політиці, освіті, пропаганді, дослідженнях навколишнього середовища. Вона підтримує створення і координацію національних молодих академій у всьому світі, зокрема допомогла заснуванню національних молодих академій в Єгипті, на Філіппінах, в Японії, Зімбабве, Південній Африці, Нігерії, Ізраїлі і Кенії та інших країнах.

В жовтні 2012 р. організувала першу всесвітню зустріч молодих академій в Амстердамі (Нідерланди), третя зустріч запланована на липень 2017 р. і проходитиме в Йоганнесбурзі (Південна Африка).

Молоді академії створені за підтримки Глобальної молоді академії в 26 країнах світу. На 2017 р. діє 31 молода академія і 10 її аналогів.

Публікації GYA представлено науковими працями з різних тем, закладами, звітами про регіональні і світові події.

**European Academy of Sciences,
Academia Scientiarum Europaea**

Boulevard de la Sauvenière 40,
4000 Liège, Belgium
Phone: +32 4 2536718
Fax: +32 4 2541816
Site: <http://www.eurasc.org>
Perpetual Secretary
Prof. Helene de Rode

ЄВРОПЕЙСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК. Створена 2003 р. з метою розвитку науки і техніки та здійснення їх ролі в зміцненні соціально-економічного розвитку Європи. У ній майже 570 членів, у тому числі понад 15 лауреатів Нобелівських премій. У складі Академії – три дійсні члени НАН України, зокрема О. М. Гузь, В. В. Панасюк, А. М. Самойленко,

раніше – В. В. Піліпенко. В організації дев'ять секцій (хімії, комп'ютерних та інформаційних наук, наук про Землю та довкілля, інженерних наук, матеріалознавства, математичних, медичних та наук про життя, фізики, суспільних наук).

В Академії засновані нагороди: Леонардо да Вінчі, медаль Б. Паскаля, премія Кеплера для молодих учених за успіхи в міждисциплінарних дослідженнях.

**European Academy of Sciences and Arts,
Academia Scientiarum et Artium Europaea**

St.-Peter-Bezirk 10

A-5020 Salzburg

Austria

Phone: +43/662/ 84 1345

Fax: +43/662/ 84 1343

E-mail: office@euro-acad.eu;

presidential.office@euro-acad.eu

President

Professor F. Unger

ЄВРОПЕЙСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК І МИСТЕЦТВ. Заснована 1990 р. в Зальцбурзі кардіохірургом Ф. Унгером, архієпископом Відня кардиналом Ф. Кенігом і політологом і філософом Н. Лобковичем. Діяльність Академії спрямована на: розвиток знань, поширення наукової інформації, а також реалізацію міжнародних проектів. В Академії сім класів: (гуманітарний, медичний, мистецтв, природничих наук, соціальних наук, правових та економічних наук, технічних наук, наук про навколишнє середовище, світових релігій), які поділяються на 6–9 секцій. В Академії представлені всі країни Європи, в тому числі два члени від України, а також фахівці з 27 країн інших континентів. 1700 видатних учених і фахівців є членами Академії, у тому числі 29 Нобелівських лауреатів. Колективними членами Академії є Римський університет, Технічний університет у Граці та Університет декоративного та прикладного мистецтва Відня. Академія має 34 представництва, включаючи 27 країн Європи, штаб-квартиру ЮНЕСКО, Йорданію, Ізраїль і США (4 офіси). Фінансову підтримку Академії надає низка спонсорів.

Академія видає інформаційний бюлетень, меморандуми/декларації, річні звіти, матеріали наукових конференцій та зборів Академії.

All European Academies – ALLEA
c/o Berlin-Brandenburg Academy of
Sciences and Humanities
Jaegerstr. 22/23
10117 Berlin Germany
Phone: +49 030325987372
Fax: +49 030325987373
E-mail: secretariat@allea.org
President
Professor Günter Stock

ЄВРОПЕЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ АКАДЕМІЙ ПРИРОДНИЧИХ І ГУМАНІТАРНИХ НАУК (ALLEA) – об'єднання 59 академій природничих і гуманітарних наук з більш ніж 40 європейських країн. Заснована в 1994 р. Члени Федерації – самоврядні спільноти вчених і фахівців, які діють як товариства вчених, аналітичні центри та організації, що надають гранти та виконують дослідження.

Завдання Федерації: сприяння обміну інформацією та досвідом між Академіями, розвиток передового досвіду і високих етичних стандартів у проведенні досліджень, прагнення до автономії науки і наукових досліджень, а також наукових установ, що представляють Європейські академії і впливають на європейські інститути і владу, які формують політику наукових досліджень для поліпшення умов, в яких можуть розвиватися наука і вчені.

Керівними органами ALLEA є генеральна асамблея, рада і президент. Генеральна асамблея – вищий законодавчий орган, в якому всі академії-учасниці приймають рішення щодо політики, органів управління і бюджету Федерації. Сесії генеральної асамблеї зазвичай складаються з двох частин, наукової конференції і засідання, присвяченого діяльності організації.

Рада складається з дев'яти членів, які обираються генеральною асамблеєю, в тому числі двох віце-президентів і президента Федерації, який очолює раду. Секретаріат Федерації знаходиться в Берлін-Бранденбурзькій академії природничих і гуманітарних наук і забезпечує адміністративну підтримку різних органів організації.

Наукова робота Федерації зосереджена в робочих групах, які є консультативними органами. Генеральна асамблея заснувала дві постійні робочі групи: права інтелектуальної власності та науки і етики. Ще три групи зосередилися на таких темах: 9 рамкова програма; наукова освіта і використання інформаційних систем у гуманітарних науках.

Наукова рада європейських академій з питань політики, створена для підтримки науково-консультативного механізму, який надає незалежні наукові рекомендації з питань політики для Європейської комісії.

Премія Федерації імені Мадам де Сталь присуджується щорічно, починаючи з 2014 р., видатним вченим, робота яких є значним внеском

в культурні та інтелектуальні цінності Європи, а також в ідею європейської інтеграції.

Публікації ALLEA представлені бюлетенями, заявами, звітами і книжковими серіями.

European Academies Science

Advisory Council – EASAC

c/o Nationale Akademie der

Wissenschaften Leopoldina

Jägerberg 1

06108 Halle (Saale)

Germany

Phone: +49 345 4723 9831

E-mail: christiane.diehl@easac.eu

Site: <http://www.easac.eu>

President

Professor Thierry Courvoisier

European Academies

Science Advisory Council

КОНСУЛЬТАТИВНА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКИХ АКАДЕМІЙ З НАУКИ (EASAC). Створена в 2001 р. як незалежний орган лідерами національних академій наук європейських держав-членів, разом з двома загальноєвропейськими академіями (Академією Європи і Європейською федерацією академій природничих і гуманітарних наук) для розповсюдження основних концепцій Європейського союзу з широкого кола питань (охорона навколишнього середовища, сільське господарство, енергетика, рибальство, охорона здоров'я та безпека харчових продуктів). На даний час до складу Ради (EASAC) входить по одному представнику з 25 країн-членів ЄС, а також від Академії Європи, Європейської федерації академій природничих і гуманітарних наук та Національних академій наук Норвегії і Швейцарії. Керівний орган організації – генеральна асамблея, що складається з представників всіх членів-академій. Бюро EASAC складається з президента і чотирьох віце-президентів, на один рік – попереднього президента (або обраного президента, який ще не вступив на посаду). Президент і чотири віце-президента працюють в Брюссельському офісі організації, а секретаріат – у приміщенні Німецької національної академії наук Леопольдіна в Галле. Фінансування EASAC забезпечується внесками членів, які оплачують також витрати на відрядження експертів, а також надходженнями від IAP і ЮНЕСКО. Результатом діяльності EASAC є звіти і заяви, журнальні публікації і випуск бюлетенів.

**Network of Academies of Science
of the Organisation of Islamic
Cooperation – NASIC**
c/o Pakistan Academy of Sciences (PAS)
3 Constitution Avenue, G-5/2
Islamabad
Pakistan
Phone: +92 51 9204843
Fax: +92 51 9206770
E-mail: nasicpk@yahoo.com
Site: <http://www.nasic.org.pk/>
President
Professor Atta-ur Rahman

МЕРЕЖА АКАДЕМІЙ НАУК ОРГАНІЗАЦІЯ ІСЛАМСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ (NASIC) створена в березні 2004 р. в Ісламабаді, під час засідання Міжвідомчої комісії національних академій наук держав-членів Організації ісламської конференції, яка нині має назву Організація ісламського співробітництва.

Членами Організації ісламського співробітництва є 57 країн світу, населення яких становить майже 1,2 млрд чоловік. Значний потенціал мусульманського світу спонукав 16 академій наук з держав-членів Організації Ісламської конференції заснувати NASIC. Мета новоствореної організації полягала в розробці науково-технічних програм у цих країнах. NASIC надає платформу для академій-членів для проведення спільних наукових програм та обміну досвідом і знаннями. NASIC також допомагає у створенні академій наук в країнах Організації ісламського співробітництва, де вони не існують.

Нині до складу NASIC входять: Арабська академія наук; Академія наук Афганістану; Бангладеська академія наук; Академія наук і мистецтв Боснії і Герцеговини; Єгипетська академія наукових досліджень і технологій; Індонезійська академія наук; Академія наук ісламського світу; Академія наук Ісламської Республіки Іран; Національна академія наук Республіки Казахстан; Академія наук Малайзії; Академія наук і технологій Хасана II Марокко; Нігерійська академія наук; Пакистанська академія наук; Палестинська академія наук і технологій; Сенегальська академія наук і технологій; Суданська національна академія наук; Академія наук Республіки Таджикистан; Академія наук Республіки Татарстан; Академія наук Туркменістану; Національна академія наук Уганди.

Керівними органами NASIC є генеральна асамблея і виконавчий комітет. Генеральна асамблея складається з президентів чи їх представників всіх академій, які є членами організації. Генеральна Асамблея є вищим органом прийняття рішень в роботі NASIC і уповноважена приймати рішення з питань, які стосуються правил, положень, членства і програми діяльності NASIC. З 2014 р. NASIC публікує бюлетень і монографії.

Network of African Science Academies –

NASAC

NASAC SECRETARIAT

P. O. Box 201

Karen 00502

Nairobi

Kenya

Phone: +254 20 252 9721;

+254 712 914 285 cell.

E-mail: jolang@nasaconline.org

Site: <http://www.nasaconline.org>

President

Professor Mostapha Bousmina

МЕРЕЖА АФРИКАНСЬКИХ АКАДЕМІЙ НАУК (NASAC). Створена в 2001 р. під патронатом Африканської академії наук і світової мережі академій наук (IAP). Установчий захід проходив в штаб-квартирі Африканської академії наук в Найробі, дотепер перебуває офіс NASAC, за участю дев'яти академій – засновників (Африканської академії наук, Ганської академії мистецтв і наук, Камерунської академії наук, Кенійської національної академії наук, Національної академії наук, літератури і мистецтв Мадагаскару, Нігерійської академії наук, Національної академії наук і технологій Сенегалу, Національної академії наук Уганди, Академії наук Південної Африки).

Мета NASAC – забезпечення незалежного африканського форуму, що об'єднує академії наук країн Африки, щоб запропонувати авторитетні достовірні рекомендації для розробки політики щодо економічного, соціального і культурного розвитку континенту. NASAC прагне стати ідеальним радником з науки і партнером на Африканському континенті. На даний час до складу NASAC поряд з академіями-засновниками входять Алжирська академія наук і технологій, Національна академія наук, літератури і мистецтв Беніну, Академія наук Ботсвани, Академія наук Буркіна-Фасо, Ефіопська академія наук, Академія наук Зімбабве, Академія наук Замбії, Національна академія наук і технологій Конго, Національна академія Кот-д'Івуар, Академія наук і технологій Маврикія, Академія наук і технологій Хасана II, Марокко, Академія наук Мозамбіку, Академія наук Південної Африки, Національна академія наук Судану, Танзанійська академія наук, Національна академія наук, літератури і мистецтв Того. NASAC має статус спостерігача при Всесвітній мережі академій наук (IAP).

InterAcademy Medical Panel – IAMP

c/o ICTP Campus (Adriatico Guesthouse-7th Floor)

Strada Costiera 11

Trieste 34151

Italy

Phone: +39-040-2240681

Fax: +39-040-2240688

E-mail: iamp@twas.org

Site: <http://www.iamp-online.org>

Co-Chair

Professor Looi Lai-Meng

Co-Chair

Professor Detlev Ganten

МІЖАКАДЕМІЧНА МЕДИЧНА МЕРЕЖА (IAMP). Об'єднує медичні, наукові, технічні та інші академічні установи, які працюють разом на основі двосторонніх і регіональних зв'язків та віддани справі поліпшення здоров'я в усьому світі, була заснована в 2000 р.

Діяльність IAMP спрямована на інституційне співробітництво щодо посилення ролі всіх академій у справі полегшення становища найбільш вразливих верств населення світу, нарощування наукового потенціалу в галузі охорони здоров'я, надання незалежних наукових рекомендацій з пропаганди політики охорони здоров'я для національних урядів і глобальних організацій.

Нині 73 академії світу є членами IAMP, у тому числі 11 організацій з Африки, 17 – з Азії і басейну Тихого океану, 33 – з Європи і Центральної Азії, 12 – з Латинської Америки і Карибського басейну, 3 – з Середнього Сходу і Північної Африки, 2 – Північної Америки.

Вищим органом IAMP є генеральна асамблея, що складається з президентів всіх членів – академій наук, що входять в організацію. Виконавчий комітет обирається на генеральній асамблеї з її членів на чотири роки в складі 11 членів, включаючи двох співголів. Секретаріат IAMP знаходиться в Трієсті (Італія), і управляється під егідою Академії наук світу (TWAS). В 2016 р. IAMP разом з глобальною мережею академій наук (IAP) та міжакадемічною радою (IAC) були об'єднані в Міжакадемічне партнерство.

InterAcademy Council – IAC

Address

c/o The Royal Netherlands Academy of
Arts and Sciences
Kloveniersburgwal 29
P. O. Box 19121
Amsterdam 1000 GC
Netherlands
Phone: +31 20 551 0766; +31 20 620 4941
E-mail: secretariat@iac.knaw.nl
Site: <http://www.interacademycouncil.net/>
Co-Chair
Professor Daya Reddy
Co-Chair
Professor Robbert Dijkgraaf

InterAcademy Council

МІЖАКАДЕМІЧНА РАДА (IAC). Створена 2000 р. національними академіями наук різних країн світу для надання експертних висновків міжнародним організаціям. Має доповнювати, а не дублювати консультативні ролі інших наукових організацій.

IAC є організацією для отримання звітів про наукові, технологічні та медичні проблеми, пов'язані з глобальними викликами нашого часу, для надання інформації і порад для національних урядів і міжнародних організацій.

Склад IAC не є незмінним. Він включає національні академії наук 16 країн і 5 міжнародних наукових організацій. Нині її чинний керівний орган включає 22 члени, у тому числі президентів (або представників) 16 національних академій наук і прирівняних до них організацій, що представляють Австралію, Бразилію, Велику Британію, Індію, Китай, Республіку Корея, Марокко, Мексику, Нігерію, Нідерланди, Німеччину, США, Францію, Південну Африку та Японію, а також Академію наук країн світу (TWAS), представника Всесвітньої мережі академій наук (IAP), Міжнародної ради академій інженерних і технічних наук (CAETS) і Міжакадемічної медичної мережі (IAMP) – два представники.

В Організації Об'єднаних Націй в лютому 2004 р. IAC оприлюднив свою першу доповідь, присвячену стратегії зміцнення світового потенціалу в галузі науки і техніки, друга доповідь була присвячена стратегії науки і техніки для підвищення продуктивності сільськогосподарства і продовольчої безпеки в Африці, третя, що розглядала становище жінок у науці, була опублікована в червні 2006 р. Четверта доповідь IAC була пов'язана з розглядом перспектив розвитку енергетики і представлена в жовтні 2007 року. П'ята доповідь, опублікована восени 2010 р., була оглядом Міжурядової групи експертів зі зміни клімату. У 2012 р. IAC та IAP опублікували спільний звіт, присвячений відповідальності за проведення глобальних дослідницьких проєктів.

Заплановані ІАС дослідження стосуватимуться важливих глобальних питань, таких як посилення нагляду за інфекційними захворюваннями, поліпшення якості і доступності води; наукової етики і відповідальності.

Проекти ІАС фінансуються за рахунок спонсорів, у тому числі національних урядів, приватних фондів і міжнародних організацій. Адміністративні витрати ІАС відшкодовуються спеціальними грантами від Нідерландської королівської академії мистецтв і наук, яка забезпечує роботу секретаріату ІАС. Академії, які є членами ІАС, надають експертів і здійснюють фінансування нових проектів і спеціальних заходів. З 2001 р. ІАС публікує щорічні звіти.

**International Association
of Academies of Sciences**

Kyiv, Volodymyrska, 54

01030, Ukraine

Phone: +38044 2396444

Fax: +38044 2343243

E-mail: prez@nas.gov.ua

Site: <http://www.iaas.nas.gov.ua>

President

Professor Boris Yevgenovych Paton

МІЖНАРОДНА АСОЦІАЦІЯ АКАДЕМІЙ НАУК (МААН). Заснована як міжнародна неурядова організація з метою об'єднання зусиль академій наук для вирішення, на багатосторонній основі, найважливіших наукових проблем, збереження зв'язків, що історично склалися, та розвитку нових творчих зв'язків між ученими. Ініціатором заснування МААН була Національна академія наук України. Установчі збори Асоціації відбулися в Києві 23 вересня 1993 року. Членами МААН стали академії наук дванадцяти держав СНД: Азербайджану, Білорусі, Вірменії, Грузії, Казахстану, Киргизстану, Молдови, Росії, Таджикистану, Туркменістану, Узбекистану та України, а також Академії наук В'єтнаму, Словаччини та Чехії (дві останні – як спостерігачі). У 1994 р. Указом Президента України Асоціація отримала офіційне визнання, її штаб-квартира розміщена в м. Києві. З часу заснування Президентом МААН був президент Національної академії наук України, академік Б. Є. Патон.

У 1996 р. у МААН засновано інститут асоційованих членів. На цей час у діяльності МААН беруть участь сім асоційованих членів: Об'єднаний інститут ядерних досліджень (Російська Федерація, 1997 р.), Російський гуманітарний науковий фонд та Російський фонд фундаментальних досліджень (1999 р.), Московський фізико-технічний інститут (університет), 2000 р.), Білоруський республіканський фонд фундаментальних досліджень (2000 р.), Московський державний університет ім. М. В. Ломоносова (2002 р.), Національний дослідницький центр «Курчатівський інститут» (2009 р.).

При МААН діють 18 наукових рад: Наукова рада з нових матеріалів (утворена у 1995 р.); Об'єднана наукова рада з фундаментальних географічних проблем (1996 р.); Рада директорів бібліотек та інформаційних центрів національних академій наук (1996 р.); Консультативна рада з питань охорони інтелектуальної власності та передачі технологій (1997 р.); Міжнародний координаційний комітет з обчислювальної математики (1997 р.); Міжнародна рада програми країн СНД «Сучасні проблеми радіобіології: наука та практика» (2001 р.); Рада фізіологічних товариств держав СНД (2003 р.); Міжнародна асоціація інститутів історії країн СНД (2005 р.); Рада з книговидання (2006 р.); Наукова рада з наукознавства (2009 р.); Рада ботанічних садів держав СНД (2012 р.); Наукова рада з проблем функціональних матеріалів електронної техніки (2012 р.); Наукова рада з проблем біомедицини і біотехнологій (2013 р.); Наукова рада з геодезії і геофізики (2015 р.); Наукова рада з проблем геологічних небезпек (2015 р.); Міжнародна рада з біотехнології і біоріноманіття (2015 р.); Наукова рада з вивчення національної і культурної спадщини і розвитку суспільства (2015 р.); Наукова рада з енергоефективності та використання відновлюваних джерел енергії (2015 р.).

Серед цілей МААН є не тільки відновлення та розвиток наукового потенціалу, і насамперед, фундаментальної науки в академіях наук-членах Асоціації, але і сприяння наданню в науковій сфері ефективної підтримки та допомоги з боку державних органів, інтеграції науки та освіти, підготовці наукових кадрів, створення належних умов для використання наукових досягнень і збільшення внеску науки в соціально-економічний розвиток держав, академії наук яких входять до складу МААН. МААН прагне підтримувати конструктивний діалог з владними структурами для зміцнення взаємодії з ними в країнах-учасниках організації. У 1995 р. з ініціативи МААН Рада голів держав СНД прийняла рішення «Про узгоджені заходи щодо відтворення та збереження загального наукового простору в рамках СНД», а керівниками урядів країн СНД підписано «Угоду про створення загального науково-технологічного простору держав-учасниць Співдружності». У цій Угоді містяться положення, що визначають функції та місце МААН з питань практичного створення такого простору.

Важливим напрямом діяльності МААН було розгортання в академіях наук, які входять до Асоціації, роботи зі створення законодавчої бази, необхідної для збереження та розвитку наукової сфери. У 2007 р. Постановою Ради Міжпарламентської асамблеї СНД Асоціації надано статус спостерігача при Міжпарламентській асамблеї, що є визнанням заслуг МААН у законотворчості та надає хорошу можливість впливати на прийняття Міжпарламентською асамблеєю модельних законів у науковій та науково-технічній сферах діяльності держав.

МААН є непересічним механізмом міжнародного наукового співробітництва та авторитетною міжнародною організацією. У 2003 р.

вона отримала визнання ЮНЕСКО: на сесії Виконавчої ради цієї організації в Парижі було прийнято рішення про включення МААН до числа організацій, з якими ЮНЕСКО підтримує робочі стосунки. У 2012 р. ці відносини набули статусу консультативного партнерства.

Важливою подією в житті МААН був Міжнародний симпозиум «Взаємодія урядів і національних наукових товариств з міжнародними організаціями з метою розвитку та застосування наукових знань», який проводився в Києві в жовтні 2015 року під егідою МААН спільно з ЮНЕСКО та іншими організаціями. На цьому представницькому форумі обговорювались проблеми, пов'язані з реформуванням науково-технічної сфери та академій наук – членів МААН, та були намічені кроки з подальшої взаємодії академій наук – членів МААН.

International Council for Science – ICSU

5 rue Auguste Vacquerie

75116 Paris

France

Phone: +33 1 45 25 03 29

Fax: +33 1 42 88 94 31

Site: <http://www.icsu.org>

E-mail: secretariat@icsu.org

President

Professor Gordon McBean

INTERNATIONAL
COUNCIL
FOR SCIENCE

МІЖНАРОДНА НАУКОВА РАДА (ICSU). Заснована 1931 р. для сприяння міжнародній науковій діяльності в різних галузях науки її застосувань на благо людства.

До складу ICSU входять національні наукові члени та міжнародні наукові союзи. Нині в своєму складі має 31 міжнародний науковий союз і 122 національних наукових члена в 142 країнах світу. Крім того, до складу ICSU входять асоційовані члени 22 міжнародних наукових організацій, серед них TWAS, Африканська академія наук, Наукова рада Азії, Асоціація академій і наукових товариств наук Азії і низка міжнародних професійних організацій. Національними науковими членами є національні академії наук з 71 країни, а решта представлені головними національними науковими органами. Національна академія наук України є національним науковим членом ICSU з 1992 р.

Керівними органами ICSU є генеральна асамблея, що складається з представників національних наукових організацій і міжнародних наукових союзів, і виконавча рада, яка складається з президента, віце-президента з наукового планування, віце-президента із зовнішніх зв'язків, генерального секретаря, скарбника, колишнього президента і вісім інших членів. Для вирішення питань генеральної асамблеї можуть бути створені спеціальні комітети. Організація має секретаріат в Парижі і три регіональні відділення, які обслуговують країни

Африки, Азії, Тихого океану, Латинської Америки і Карибського басейну. Європейські організації-члени ICSU створили Групу європейських членів ICSU, яка з 2011 р. має свій секретаріат.

Генеральна Асамблея збирається кожні три роки і відповідає за встановлення загальних напрямів політики і пріоритетів на наступний трирічний період, обирає склад виконавчої ради. Стратегічними напрямками роботи ICSU на 2012–2017 рр. є: міжнародне наукове співробітництво, наукова політика та універсальність науки. Основні поточні програми включають міжнародну геосферно-біосферну програму, всесвітню програму досліджень клімату, міжнародну програму з досліджень в галузі біорізноманіття та міжнародну програму людських вимірів з глобальних змін навколишнього середовища.

ICSU публікує численні роботи, у тому числі звіти та огляди, стратегічний план.

International Union of Academies – IUA

Union Académique Internationale

Palais des Académies
Rue Ducale 1–1000 Bruxelles
Belgique
Site: <http://www.uai-iaa.org/>
Président
Professor Øivind Andersen

UNION
ACADÉMIQUE
INTERNATIONALE

МІЖНАРОДНИЙ СОЮЗ АКАДЕМІЙ (IUA) – всесвітня організація національних академій у галузі гуманітарних та соціальних наук. Заснований 1919 р. в Парижі за пропозицією Академії написів і красивого письма Інституту Франції.

Метою IUA є: ініціювання, заохочення і фінансування міжнародних науково-дослідних проєктів, заснованих на довгостроковій перспективі, у галузі гуманітарних і соціальних наук. Проєкти, прийняті IAU, повинні ґрунтуватися на співпраці між кількома національними академіями. IAU вже спонсорував видання понад 3000 книг. Останнім часом IUA підтримує підготовку та видання словників, енциклопедій і текстових видань, деякі з яких представлені в Інтернеті, а нині отримали підтримку і нові міжнародні проєкти, присвячені трансформації середземноморських міст протягом всієї історії. Для досягнення своєї мети IAU спирається на фінансування з приватних і державних джерел, а також з Європейського наукового фонду в Страсбурзі.

Союз об'єднує у своєму складі понад 100 академій з 63 країн світу, має три категорії членів: дійсних, асоційованих та афілійованих. Кожна академія, яка має статус члена Союзу, висуває до нього своїх представників (делегатів). Національна академія наук України має статус дійсного члена та її можуть представляти два делегати.

Органами Союзу є генеральна асамблея, що складається з представників (делегатів) всіх академій, і рада, яка обирається на генеральній асамблеї з її членів на чотири роки. Рада IAU складається з президента, двох віце-президентів, шести членів, а також всіх попередніх президентів, які мають статус почесних президентів (радіників). Важливу роль в роботі IUA здійснює генеральний секретаріат, що складається з генерального секретаря і двох його заступників, всі вони входять до складу ради IUA.

Генеральний секретаріат IAU розташований в Брюсселі (Бельгія) в палаці Академій. Сесії Генеральної асамблеї IUA проходять по черзі в одній з країн, академія якої входить до складу Союзу.

Діяльність IUA спрямована на вивчення культури різних народів і територій, включаючи Європу, Близький Схід, Китай, Індію та Америку. До теперішнього часу виконано 76 проєктів. IUA є членом двох міжнародних організацій в галузі соціальних і гуманітарних наук – Міжнародної ради з філософії і вивчення людини та Міжнародної ради з соціальних наук.

Young Academy of Europe – YAE

Site: <http://yacadeuro.org/about/>

Vice-chair

Professor Sven Bestmann

МОЛОДА АКАДЕМІЯ ЄВРОПИ (YAE). Створена 2012 р. групою з 11 молодих науковців, високої наукової репутації.

Основні завдання Академії: надання консультацій з наукової політики та аналіз її реалізації в Європі з молодіжної точки зору; залучення кращих молодих учених до створення майбутньої європейської дослідницької стратегії; просування науково обґрунтованої політики в європейських країнах; підтримка інших молодих учених в Європі в їх подальшому розвитку, у тому числі стратегічні перспективи власних наукових дисциплін; створення і розвиток мережі кращих молодих дослідників з усіх наукових напрямів в Європі.

З січня 2014 р. проводить реформування свого персонального складу, який раніше був обмежений тільки особами, що виконували гранти Європейської комісії для молодих дослідників. Передбачається, що членами Академії стануть видатні молоді вчені, які мають лідерські здібності, широкий інтерес до науки і наукової політики в загальноєвропейському контексті і чий наукові досягнення на міжнародному рівні визнані європейськими або національними органами. Кандидати повинні проводити дослідження в Європейському Союзі або асоційованих країнах, отримати докторський ступінь не пізніше 12 років до вступу до організації. Максимальна кількість членів Академії встановлена в 500 осіб, сто з яких буде щорічно залишати лави організації, не

перериваючи зв'язку з нею, а 100 нових членів будуть обрані. У січні 2017 року в Академії було 146 членів з 18 країн Європи та Ізраїлю.

Органом управління Академії є рада, яка представляє її в Академії Європи та в інших організаціях, голова, його заступник і три відділи фізичних та інженерних наук, наук про життя, соціальних і гуманітарних наук. Рада складається з голови, його заступника, попереднього голови, секретаря, скарбника, голови відбіркового комітету, голів відділів та їх заступників. Всі особи, що входять до Ради, обираються на її загальних зборах терміном на три роки. У грудні 2012 р. встановлені партнерські відносини з Молодою Академією з Академією Європи.

Напрямки поточної діяльності YAE: підготовка офіційних заяв спільно з іншими молодими академіями європейських країн і Глобальної молодого академією з актуальних питань наукової політики, поширення передового досвіду серед наукової молоді в країнах Східної Європи, обговорення стану досліджень в країнах Європи тощо.

**Organization for Women in Science
for the Developing World – OWSD**

ICTP Campus
34151 Trieste
Italy
President
Prof. Jennifer Thomson

ОРГАНІЗАЦІЯ «ЖІНКИ-ВЧЕНІ В СВІТІ, ЩО РОЗВИВАЄТЬСЯ» (OWSD) – незалежна, некомерційна і неурядова організація, яка об'єднує видатних жінок-учених з країн, що розвиваються, та розвинених країн для посилення їх ролі в процесі розвитку і сприяння їх представництву в науково-технічному керівництві. Заснована 1987 р. на базі офісів Академія наук світу в Трієсті (Італія). Забезпечує підготовку наукових працівників, розвиток кар'єри та мережеві можливості для жінок-учених з країн, що розвиваються. Відділення OWSD розташовані на різних континентах, які очолюють провідні жінки-вчені.

Персональний склад Організації включає дійсних, асоційованих та афілійованих членів. Дійсні члени – жінки-учені, які отримали ступінь магістра або вище в природничих і технічних науках або суміжних галузях; асоційовані члени – вчені, які отримали ступінь магістра або вище в природничих, технічних, соціальних наук і гуманітарних науках у визнаному університеті; афілійовані члени – жінки-вчені, які отримали ступінь бакалавра або його еквівалент у природничих і технічних науках або суміжних галузях.

Організація налічує (квітень 2017 р.) понад 5300 дійсних членів з 250 країн і державних утворень у всьому світі. Розподіл між країнами: Африка – 2515 членів з 47 країн, арабський світ – 782 члени

з 19 країн, Азія і басейн Тихого Океану – 1 354 члени з 40 країн; Латинська Америка і Карибський басейн – 624 члени з 30 країн; з інших 114 країн – 210 членів.

Генеральна асамблея членів є вищим рівнем прийняття рішень. Вона формує виконавчу раду, що складається з президента та 8 регіональних членів і міжнародного секретаріату. Тільки дійсні члени мають право голосу для вибору регіональних представників до виконавчої ради на генеральній асамблеї, яка проходить один раз в чотири-п'ять років.

В Організації створено програми для допомоги бідним країнам в підготовці кваліфікованого персоналу. Гранти надаються для отримання наукового ступеня доктора філософії жінками з країн Африки – 250 осіб, арабських країн (Ємен, Судан) – 40 осіб, Азії (Бангладеш, М'янма, Непал) – 50 осіб. Фонди Elsevier, OWSO і TWAS встановили спільну нагороду для підтримки успішної кар'єри жінок-вчених, які живуть і працюють у країнах, що розвиваються.

Щороку OWSO організує регіональні семінари для аспірантів за місцем їх навчання, видає низку публікацій, у тому числі річний звіт і матеріали конференцій.

ІСТОРІЯ НАУКИ І ТЕХНІКИ

European Society for the History of Science (ESHS)

President: Antoni Malet

<http://www.eshs.org>

ЄВРОПЕЙСЬКЕ ТОВАРИСТВО ІСТОРІЇ НАУКИ (ESHS). Засновано 2003 р. з метою популяризації історії науки і техніки в Європі. Сприяє європейському співробітництву в галузі історії науки, яке розуміється в найширшому сенсі, при цьому перш за все спрямовано на європейський контекст та забезпечення високого рівня міждисциплінарних досліджень з історії науки в Європі. Завданнями Товариства є також сприяння розвитку співробітництва між його членами, збереження та забезпечення доступу до наукової спадщини; консультації з питань викладання історії науки; ознайомлення широкої громадськості з історичними, культурними та соціальними аспектами науки.

Першу міжнародну конференцію ESHS за темою «Наука в Європі – Європа в науці: 1500–2000» проведено 4–6 листопада 2004 р. в м. Маастріх (Нідерланди) з метою вивчення європейських перспектив у історії та історіографії науки. Друга міжнародна конференція ESHS «Глобальне та локальне: Історія науки та культурної інтеграції Європи» відбулася 6–9 вересня 2006 р. в Кракові (Польща) для розгортання творчого діалогу та обміну досвідом між представниками різних країн Європейського Союзу. Третя міжнародна конференція ESHS «Стилі мислення в науці і техніці» проведена 10–12 вересня 2008 р. у Відні (Австрія) з метою вивчення впливу філософських, культурних, релігійних, політичних та економічних факторів і міжкультурних відносин на розвиток науково-технічної думки. Наступні конференції відбувались 18–20 листопада 2010 р. у Барселоні (тема: «Циркуляція науки і техніки»), 1–3 листопада 2012 р. в Афінах (тема: «Науковий космополітизм та місцеві культури: релігії, ідеології, товариства»), 4–6 вересня 2014 р. у Лісабоні (тема: «Взаємодія науки, технології та медицини»), 22–24 вересня 2016 р. у Празі (тема: «Наука та влада, наука як влада»). В конференціях 2008 р. (Відень) та 2010 р. (Барселона) брали участь представники України з Інституту досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г. М. Доброва НАН України, Київського політехнічного інституту та Дніпропетровського університету.

Офіційним журналом Товариства є «Центаурус» міжнародний журнал англійською мовою про історію науки та її культурні аспекти, заснований 1950 р. У ньому друкується широкий спектр оригінальних наукових робіт, оглядових статей, заміток і коментарів з історії різних

наук – математики, фізики, біології, медицини, техніки, наук про Землю, їх соціальні та культурні аспекти. Журнал містить огляд поточних книг і статей з історії науки, а також коментарі читачів.

За видатні досягнення та значний внесок у галузі історії науки Товариство присуджує премію імені Густава Нойнчвандера, засновану професором Е. Нойнчвандером 2011 р. в пам'ять про свого батька. Премія становить 10000 євро та складається з грошової винагороди, диплома, а також права поставити пленарну доповідь на конференції.

ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ НАУКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНУ – академічна наукова установа створена 27 лютого 2014 р. для проведення досліджень з історії наук, забезпечення їх міждисциплінарного аналізу, обґрунтування теоретичних і методологічних проблем історії науки, проведення роботи в галузі наукознавства, досягнень науки в контексті світової історії від найдавніших часів до сучасності.

Структурні підрозділи інституту – відділ історії природничих і точних наук, відділ теоретичних і методологічних проблем історії наук, відділ соціальних проблем науки та наукознавства, відділ історіографії та джерелознавства. Загальна кількість співробітників – 20.

Директор Інституту доктор історичних наук М. Г. Сеїдбейлі – відома дослідниця історії Азербайджану та азербайджанської діаспори.

ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ ПРИРОДОЗНАВСТВА І ТЕХНІКИ ІМ. С. І. ВАВИЛОВА РОСІЙСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК – академічна наукова установа для проведення широкомасштабних досліджень з історії світового та російського природознавства і техніки, передусім з історії фундаментальних відкриттів і винаходів, написання біографічних нарисів про видатних діячів науки і техніки, розкриття закономірностей розвитку природничих і технічних наук, інженерної діяльності в контексті історії світової цивілізації.

Одним із напрямків діяльності Інституту є також проведення теоретичних робіт в галузі наукознавства – вивчення основних факторів впливу суспільства на розвиток науково-технічних знань, історії організації наукових установ, динаміки наукової політики відповідно до зміни соціальних умов, різних аспектів психології природничо-наукової та технічної творчості. В Інституті вивчаються стан і тенденції розвитку інформаційного середовища сучасної російської науки, психологічні фактори становлення, розвитку та розпаду наукових шкіл, ціннісні орієнтири, мотиви і міжособистісні відносини в сучасному російському науковому співтоваристві. Чимало подібних досліджень виконуються на замовлення Міністерства науки Російської

Федерації, Аналітичного центру з наукової та промислової політики та інших організацій і використовуються для вироблення практичних рекомендацій.

Інститут засновано постановою Загальних зборів Академії наук від 28 лютого 1932 р., у 1991 р. Інституту присвоєно ім'я С. І. Вавилова. Проте витoki Інституту сягають 1921 р., коли в Російській академії наук під головуванням В. І. Вернадського було створено Комісію з вивчення історії, філософії та техніки, згодом перейменовану в Комісію з історії знань. З 1930 р. її головою був М. І. Бухарін. 28 лютого 1932 р. на базі Комісії створено Інститут історії науки і техніки, а М. І. Бухаріна призначено його першим директором. 5 лютого 1938 р., після оголошення Інституту «центром антирадянської змови», його було ліквідовано. Робота Інституту відновилася тільки з 22 листопада 1944 р. після створення нової організації в складі Відділення історії і філософії АН СРСР – Інституту історії природознавства, а з 5 вересня 1953 р., після входження в його склад Комісії з історії техніки, було затверджено нову назву – Інститут історії природознавства і техніки АН СРСР.

Засновниками формування історико-наукових та історико-технічних досліджень як особливої, самостійної галузі знань, а також створення спеціального наукового закладу, який постійно і цілеспрямовано веде роботу в цьому напрямі, були видатні вчені і громадські діячі – В. І. Вернадський, М. І. Бухарін, В. В. Осинський, В. Л. Комаров, С. І. Вавилов, Б. М. Юр'єв, О. М. Самарін, Х. С. Коштоянц. У різні роки директорами Інституту були відомі та авторитетні фахівці, такі як О. М. Самарін (1953–1955), І. В. Кузнєцов (1955–1956), М. О. Фігуровський (1956–1962), Б. М. Кедров (1962–1974), С. Р. Микулінський (1974–1986), В. С. Стьопін (1987–1988), М. Д. Устинов (1988–1992), Б. І. Козлов (1992–1993), В. М. Орел (1993–2004), О. В. Постніков (2004–2009), В. П. Борисов (2009–2010), Ю. М. Батурін (2010–2015). З 2015 р. — директор Інституту Д. Ю. Щербинін.

Інститут історії природознавства і техніки – унікальний міждисциплінарний колектив, в якому працюють представники різних наукових спеціальностей, які охоплюють майже весь спектр фундаментальних галузей природознавства, технічних і гуманітарних наук. Нині в Інституті працюють понад 200 співробітників, серед них 39 докторів і 104 кандидата наук. У складі Інституту – 6 тематичних відділів, а також Санкт-Петербурзька філія. Поточна науково-дослідницька робота ведеться в секторах, аналітичних центрах і проблемних групах. У 1996 р. в Інституті створено Центр комп'ютерних телекомунікацій, який, зокрема, обслуговує WEB-вузол установи та особисті сайти співробітників і аспірантів Інституту.

Інститут приділяє значну увагу координації різноманітної роботи в галузі історії науки і техніки, яка проводиться в Росії та інших

країнах: надає професійну підтримку індивідуальним дослідникам, співпрацює з науково-технічними музеями, консультує роботу зі створення нових експозицій, допомагає проведенню урочистих подій, пов'язаних з пам'ятними датами в історії науки і техніки. Російське національне об'єднання з історії та філософії природознавства і техніки діє в постійному контакті та на базі професійного співтовариства Інституту, який є провідним центром міжнародного співробітництва в галузі історико-наукових та історико-технічних досліджень. Чимало співробітників інституту є дійсними членами Міжнародних академій, асоціацій, спілок, товариств з історії науки і техніки, лауреатами престижних міжнародних премій і медалей.

**International Academy of the History
of Science (Académie internationale
d'histoire des sciences)**

Address: Université de Liège
Place Delcour, 17
B-4020 LIÈGE
Belgique
President – A. Shapiro
Tel. +32 4 366 21 11
<http://www.aihs-iahs.org/>
e-mail: chst@ulg.ac.be

МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ ІСТОРІЇ НАУКИ – всесвітня неурядова організація, спрямована на співпрацю вчених усіх країн світу в галузі історії науки. Заснована 17 серпня 1928 р. в Осло, на VI Міжнародному конгресі з історичних наук за ініціативою італійського історика науки А. Мьєлі. До 1932 р. мала назву «Міжнародний комітет з історії науки». Витоки створення Академії сягають 1927 р., коли у журналі «Archeion» за листопад-грудень 1927 р. з'явилося звернення А. Мьєлі до своїх колег, які працюють в історії науки, до їх активної участі у створенні галузевої міжнародної організації.

Офіс Академії знаходиться в Парижі (Франція). За Статутом Академію керує Рада, яка складається з президента, трьох віце-президентів, всіх колишніх президентів, секретаря, архіваріуса та скарбника. Кожні чотири роки Академія проводить конгрес істориків науки під егідою Міжнародного союзу історії та філософії науки і техніки. Рада Академії обирається на Генеральній асамблеї, що проходить під час чергового Конгресу. Перший Конгрес з історії науки відбувся

20–25 травня 1928 р. в Парижі та був присвячений пам'яті французького історика П. Таннері.

Члени Академії обираються довічно до однієї з трьох категорій: дійсні члени, члени-кореспонденти та почесні члени, які не перебувають в Академії, проте здійснили значний внесок у історію науки. Нові члени обираються на зборах. Для номінації кандидата необхідні рекомендації двох дійсних членів Академії з різних країн, рішення про обрання приймається більшістю голосів, при цьому допускається голосування за допомогою пошти. У 1965–1968 рр. Президентом Академії був А. П. Юшкевич (СРСР).

Академія видає два періодичних видання – «Архів» та «Архів міжнародних досліджень з історії науки». Раз на два роки за досягнення в історії науки присуджуються дві медалі імені Койре (названі на честь А. Койре) – одна з них призначена для молодих істориків. Протягом 1968–2017 рр. було присуджено 20 медалей для досвідчених дослідників, у 1968–2015 рр. — 14 медалей для молодих науковців. Серед українських вчених, відзначених званням члена-кореспондента Академії у 1965 р., був Г. М. Добров. Почесним членом 1978 р. було обрано Й. З. Штокаля, який разом з О. М. Боголюбовим був у 1971 р. нагороджений медаллю ім. А. Койре за видання чотиритомної колективної монографії «Історія вітчизняної математики».

**International Committee for the History
of Technology (ICONTES)**

President: Timo Myllyntaus (Finland)
www.icohtec.org

МІЖНАРОДНИЙ КОМІТЕТ З ІСТОРІЇ ТЕХНОЛОГІЇ (ІСОНТЕС).

Заснований 1968 р. в Парижі на Всесвітньому конгресі з історії науки на тлі холодної війни між країнами Сходу та Заходу з метою забезпечення спілкування вчених в галузі історії техніки з обох боків «залізної завіси». Спочатку комітет був утворений у вигляді наукової секції Відділення історії науки і техніки Міжнародного союзу історії та філософії науки (IUHPS/DHST). Першим президент був Є. Ольшевський (Польща), віце-президентами – М. Кранцберг (США) та керівник сектору історії геолого-географічних наук, гірничої та металургійної техніки Інституту історії природознавства і техніки АН СРСР С. В. Шухардін (СРСР), який і надалі представляв СРСР на симпозиумах Міжнародного Комітету з історії технології та до кінця життя був віце-президентом ІСОНТЕС. За ініціативи першого Генерального секретаря ІСОНТЕС М. Даумаса (Франція) французький уряд підтримував проведення першого симпозиуму Комітету у Понт-а-Муссоні в 1970 р. Симпозиуми ІСОНТЕС проводились майже щороку, матеріали багатьох з них опубліковано.

Перший статут ІСОНТЕС затверджено в Парижі в 1968 р.; наступні – в 1974, 1985 та 1993 рр. У Статуті визначено цілі організації: встановлення тісних робочих стосунків між фахівцями різних дисциплін з метою сприяння міжнародному співробітництву в галузі історії техніки; підтримка вивчення встановлення та розширення наукових основ історії техніки в контексті вирішення сучасних національних і міжнародних проблем; полегшення дослідження та доступу до документів для вчених всіх країн в галузі історії техніки шляхом обміну інформацією та надання матеріальної підтримки.

Для виконання цих завдань ІСОНТЕС пропагує свою діяльність у якомога більшому числі країн та залучає кваліфікованих фахівців, науковців, інженерів та бізнесменів до членства в організації; створює постійні або тимчасові робочі групи для проведення спільних досліджень, яким сприяє фінансово; організовує зустрічі, колоквиуми та семінари для прямого співробітництва своїх членів; надає інформацію та необхідну документацію стосовно наукових обмінів; публікує та поширює результати робіт своїх членів; співпрацює з національними та міжнародними науковими організаціями, які можуть стати колективним членом ІСОНТЕС. З 1994 р. відзначені доповіді учасників конгресів друкуються у міжнародному журналі ICON.

Члени ІСОНТЕС представляють головним чином Європу, а також США, Японію, Індію та Австралію. Це відображається у напрямках досліджень та тематиці симпозіумів Комітету, де робиться акцент на національних особливостях наукових сфер різних країн та їх порівняльному аналізі, науковій співпраці між різними націями, регіонами або установами. Історія техніки розглядається за всіх часів та на будь-якій території як комплексний феномен, тісно пов'язаний з численними сферами життєдіяльності людини. Серед напрямів – історія, філософія та методологія технічних наук, еволюція технологічного потенціалу (паливно-енергетичного комплексу, нафтогазодобування, харчової, хімічної та будівельної промисловості, ядерної енергетики), транспорту, телефонії, кінематографа, книгодрукування, технологій в архітектурі, електронно-обчислювальних машин, робототехніки та комп'ютерної графіки, електро-, звуко- та медичної техніки, одержання нових матеріалів та відновлювальних джерел енергії, ракетно-космічної техніки та зброї; зв'язок техніки з наукою, культурою, мистецтвом, театром, музикою, літературою, спортом та відпочинком, охороною здоров'я; вплив техніки на комерційну сферу та економічне зростання держав; підходи до поліпшення інфраструктури урбанізованого середовища; еволюція дизайну та естетики технічних виробів; суспільне сприйняття нових технологій та технологічна грамотність населення; соціальний портрет і статус інженера; розвиток технічної освіти; технічні музеї; трансфер технологій у глобалізованому світі як фактор зближення країн та націй; ризики та наслідки впровадження

високих технологій. Серед членів комітету з України є представники Інституту досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г. М. Доброва НАН України та Київського політехнічного інституту, які брали участь у Конгресах ICONTEC у 2003–2014 рр.

**International Union for History and Philosophy
of Science and Technology (IUHPS)**

Address:

Президент: Менахем Магидор

<http://iuhps.net/>

МІЖНАРОДНИЙ СОЮЗ ІСТОРІЇ ТА ФІЛОСОФІЇ НАУКИ І ТЕХНІКИ (IUHPS) – міжнародна наукова організація, створена 1956 р. з ініціативи Міжнародної ради з науки та ЮНЕСКО на базі Міжнародного союзу історії науки, заснованого 1947 р., а також Міжнародного союзу філософії науки, заснованого 1949 р. Складається з двох незалежних підрозділів, кожен з яких має свій власний статут, членство і структуру управління – Відділення історії науки і техніки (DHST) та Відділення логіки, методології та філософії науки і техніки (DLMPST). В межах Союзу взаємодія підрозділів регламентується Меморандумом про їх співпрацю.

Союз об'єднує дослідників у галузі історії науки і техніки, філософії, методології та логіки науки і техніки. Ці напрями пов'язані як з природничими, так і соціогуманітарними науками, мають міждисциплінарний характер. Тому в цьому професійному об'єднанні широко представлено національні та міжнародні інститути, діяльність яких стосується даної тематики. Членами Відділення історії та філософії науки є 98 національних членів (представлених національними комітетами з історії науки) та 26 міжнародних наукових товариств. З 2015 р. використовується назва – Міжнародний союз історії та філософії науки і техніки (IUHPS). Союз є членом Міжнародної ради з науки (ICSU), кожне з відділень окремо є членом Міжнародної ради з філософії та гуманітарних наук ЮНЕСКО (ICPHS), тісною є взаємодія осередка з Міжнародною радою з соціальних наук (ISSC).

Мета діяльності IUHPS – встановлення та зміцнення зв'язків між вченими-істориками та філософами науки, а також між галузевими установами, товариствами, журналами; збирання документів і джерел, корисних для висвітлення логіки розвитку історії науки і техніки, методології та філософії науки; вживання необхідних заходів для проведення досліджень та поширення одержаних результатів; організація міжнародних конгресів та інших міжнародних заходів з історії науки і техніки, логіки, методології і філософії науки і техніки.

Статут IUHPS затверджено Генеральною Асамблеєю IUHS у вересні 1956 р. (Флоренція-Мілан), а також Генеральною Асамблеєю IUPS

у вересні 1958 р. (Брюссель). Після підготовчої роботи, проведеної виконавчими комітетами, а також Загальних Зборів двох відділень, правління IUHPS на своєму засіданні 29 вересня 1961 р. у Лондоні доручило розробку нового Статуту Комітету в складі професорів С. Кліні від DLMPs і М. Клагет (від DHS). Проект, переглянутий виконкомом двох відділень, був затверджений Генеральною Асамблеєю DLMPs 24–26 серпня 1962 р. у Гельсінкі та Генеральною Асамблеєю DHS 26 серпня – 2 вересня 1962 р. у Ітаці, та вступив у дію 1 січня 1963 р.

На кінець 90-х рр. спроби знайти оригінал тексту статуту в архівах обох підрозділів не принесли результату. Тому з практичних міркувань відділення прийняли рішення, що беруть участь в управлінні Союзом на основі Меморандуму про співпрацю, затвердженому Радами DHST і DLMPs в грудні 2012 і січні 2013 рр. відповідно. У травні 2015 р. Статут був знайдений Б. Леве в архівах Національного комітету Німеччини з логіки, методології та філософії науки. На цій основі Комітет розробив новий варіант Статуту, відповідно до існуючої практики управління, визначеної в Меморандумі. Статут був схвалений Генеральною Асамблеєю DLMPs в Гельсінкі 6 серпня 2015 р. та буде розглядатись Генеральною Асамблеєю DHST в Ріо-де-Жанейро влітку 2017 р. Ключовим напрямком діяльності Союзу є проведення один раз на чотири роки двох конгресів, організованих двома його відділеннями: Міжнародного конгресу з історії науки і техніки (ICHST), організованого DHST, і Конгресу з логіки, методології та філософії науки (CLMPs), організованого DLMPST.

Перший Конгрес з історії науки відбувся 1929 р. у Парижі, наступні форуми проводились у Лондоні (1931), Порто-Комбрі-Лісабоні (1934), Празі (1937), Лозанні (1947), Амстердамі (1950), Ієрусалимі (1953), Флоренції-Мілані (1956), Барселоні-Мадриді (1959), Ітаці (США, 1962), Кракові (1965), Парижі (1968), Москві (1971), Токіо (1974), Единбурзі (Шотландія, 1977), Бухаресті (1981), Берклі (США, 1985), Гамбурзі (1989), Сарагосі (Іспанія, 1993), Льєжі (Бельгія, 1997), Мехіко (2001), Пекіні (2005), Будапешті (2009), Манчестері (Англія, 2013). 25-й Міжнародний конгрес з історії науки та техніки відбуватиметься 23–29 липня 2017 р. у Ріо де Жанейро (Бразилія). На Міжнародному конгресі з історії науки в Льєжі (Бельгія, 1997) в українську делегацію входили вчені Інституту досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г. М. Доброва НАН України, Інституту ботаніки НАН України, Інституту українознавства Київського університету, Дніпропетровського університету та Миколаївського педагогічного інституту. У конгресі 2009 р. у Будапешті брали участь представники Інституту досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г. М. Доброва НАН України, а також Київського та Харківського політехнічних інститутів.

Конгреси з логіки, методології та філософії науки відбувались у Стенфорді (1960), Ієрусалимі (1964), Амстердамі (1967), Бухаресті (1971),

Лондоні (Канада, 1975), Ганновері (1979), Зальцбурзі (Австрія, 1983), Москві (1987), Упсалі (Швеція, 1991), Флоренції (1995), Кракові (1999), Овієдо (Іспанія, 2003), Пекіні (2007), Нансі (Франція, 2011), Гельсінкі (2015). Проведення наступного XVI Конгресу планується 2019 р. у Празі.

З метою зміцнення співробітництва між відділеннями було створено спільну комісію, основним завданням якої є вивчення наукових напрямів, що становлять взаємний інтерес для істориків і філософів науки і техніки та логіків за допомогою спільних конференцій і симпозіумів. Основним видом діяльності Спільної комісії є організація сесії на з'їздах обох підрозділів. Відповідно до рішення Рад обох відділень (DLMPST в Гельсінкі, серпень 2015 і DHST в Пекіні, грудень 2015) їх спільний комітет проводить оцінку діяльності Спільної комісії і запропонує її повторну організацію на Генеральній Асамблеї DHST у Ріо-де-Жанейро 2017 р. Діють й інші спільні для двох відділень Союзу комісії: Комісія історії та філософії комп'ютерних наук, Міжнародна асоціація з науки та культурного розмаїття, Комісія з викладання історії та філософії науки та техніки в університетах.

Союз застосовує різні форми стимулювання галузевих досліджень. Однією з них є Премія за есе з історії та філософії науки, яка присуджується за праці, які містять нове методологічне мислення в галузі історії та філософії науки як цілісної наукової дисципліни. Пропонуються також проекти досліджень, які фінансуються Міжнародною радою з науки (ICSU). Наприклад, у 2014–2015 рр. виконувався проект «Культури підготовки дослідників-математиків» («Cultures of Mathematical Research Training»), спрямований на вивчення різних підходів до математичних досліджень та їх спільне обговорення громадськістю та дослідниками, які вивчають математичну практику, з тим щоб визначити наукові теми, які представляють інтерес для суспільства.

The Society for the History of Technology (SHOT)

President: John Krige (2017–2018)
Address: Foundation for the History of Technology
c/o Eindhoven University of Technology
IPO-building 2.31
P. O. Box 513
5600 MB Eindhoven
the Netherlands
Телефон: +31 40 2474641
e-mail: SHOT.Secretariaat@tue.nl
<http://www.historyoftechnology.org/>

ТОВАРИСТВО ІСТОРІЇ ТЕХНІКИ (SHOT) – міжнародне професійне товариство істориків техніки, діяльність якого стосується ролі технології в історії, її взаємозв'язку з політикою, економікою, промисловістю, наукою та мистецтвом. Сприяє ознайомленню наукової

спільноти та широких верств населення з історією техніки та підтримує всесвітню мережу вчених у цій галузі.

Створено 1958 р. у США за ініціативи професора М. Кранцберга для заохочення вивчення розвитку та значення технології для суспільства та культури. Нині налічує близько 1500 членів з понад 35 країн Америки, Європи, Азії та Африки. Керівними посадами Товариства є президент, віце-президент, секретар і скарбник. Щорічні конгреси Товариства проводяться з 2006 р., наступні форуми відбуватимуться 10–14 жовтня 2018 р. у Сент-Луїсі (США) штат Міссурі, та 19–22 вересня 2019 р. у Мілані (Італія).

Щоквартальний журнал товариства «Технологія та культура» видається в Університеті Дж. Гопкінса. Публікується також щорічний бюлетень і серія брошур «Історичні перспективи технології, суспільства та культури».

1992 р. Товариство започаткувало щорічну програму міжнародних обмінів, зокрема для студентів, які готують дисертації з історії техніки; молодих вчених; дослідників з історії космічної техніки. Щороку присуджуються нагороди, гранти та премії за наукову роботу з історії техніки: медаль ім. Леонардо да Вінчі, премія ім. С. Едельштейна за видатну наукову роботу з історії техніки; премія ім. С. Хакера за популяризацію історії техніки для широкої аудиторії; премія ім. А. Пейсона за кращу наукову роботу члена Товариства; премія Дж. Кахалін Робінсон за кращу наукову роботу, вперше представлену на щорічній зустрічі Товариства; премія С. Єлеазар та Р. Тартакова за оригінальний нарис з історії техніки, де досліджено технології в рамках соціальної або інтелектуальної історії; премія IEEE за кращу статтю з історії електротехніки, електроенергетики, електроніки, телекомунікацій та інформатики; премія ім. Дібнера за підготовку музейних експонатів, які висвітлюють історію техніки та промисловості для широкого загалу; премія ім. Є. Фергюсона за оригінальні довідкові роботи з історії техніки.

The Newcomen Society

The Administrator: Sarah-Jane Stagg

Address: The Science Museum
London SW7 2DD

Tel/Fax +44 (0)20 7371 4445

Email: office@newcomen.com

<http://newcomen.com/>

ТОВАРИСТВО ІМ. Т. НЬЮКОМЕНА – міжнародне наукове товариство, яке вивчає та пропагує історію техніки і технології з давніх часів до наших днів. Поширює історичну інформацію через публікації, конференції, листування та інтернет-форуми. Діяльність Товариства охоплює всі аспекти технологій та великих відкриттів XVIII

і XIX ст., автоматичних технологій XX ст., епоху цифрових технологій, зокрема розглядаються всі галузі машинобудування та виробництва, а також біографії і винаходи.

Товариство засновано в Лондоні 1920 р. і є найстарішим з історії техніки та технологій в світі. Носить ім'я Томаса Ньюкомена, який 1712 р. винайшов перший діючий паровий двигун, що привело до значних промислових і технологічних досягнень. Девізом Товариства є латинський вислів «memores simulaf fectamus agenda», що означає «пам'ятати про речі, які сталися, водночас докладаючи зусиль до того, що ще належить зробити». Грифонна гербі Товариства є символом пильності: озиратися назад, йдучи вперед.

Товариство розташовано в Музеї науки в Лондоні. Є регіональні відділення в Англії: Центральне (Бірмінгем), Північно-Західне (Манчестер), Північно-Східне (Ньюкасл), Західне (Бристоль) і Південне (Портсмут), а також одне в Шотландії (Глазго, Единбург). Американська філія створена 1923 р., відокремлена в 2007 р.

Товариство публікує Міжнародний журнал з історії техніки та технології та щоквартальний інформаційний бюлетень. Для членів Товариства доступний онлайн-архів з понад 1000 працями з історії багатьох галузей техніки, матеріалами та історичними артефактами.

History of Science Society (HSS)

President: Janet Browne
Address: Executive Office
440 Geddes Hall
University of Notre Dame
Notre Dame
IN
46556
United States of America
Tel: 574 631 1194
Fax: 574 631 1533
Email: info@hssonline.org
www.hssonline.org

ТОВАРИСТВО ІСТОРІЇ НАУКИ (HSS) – професійне товариство, діяльність якого стосується історії науки, техніки, медицини та їх взаємодії з суспільством у культурно-історичному контексті, а також сприяння поширенню знань з історії світової науки, стимулювання інтересу до історії науки, її соціальних і культурних відносин. Засновано 1924 р. Дж. Сартоном та Л. Хендерсоном для підтримки видання журналу «Isis» з історії науки, започаткованого Дж. Сартоном 1912 р. Налічує понад 3000 індивідуальних і колективних членів з усього світу. З 1995 р. проводить річні збори.

Товариство видає щоквартальний журнал «Isis» та щорічний журнал «Osiris», кожний випуск якого присвячений окремій, значущій для

наукової спільноти темі, підтримає формування бібліографії з історії науки, заснованої на публікаціях у журналі «Isis» за 40-річний термін. Щорічно спонсорує дві спеціальних лекції: лекцію пам'яті Дж. Сартона, яка виголошується на щорічних зборах Американської асоціації сприяння розвитку науки з 1960 р. та лекцію з досягнень Товариства, з якою виступають з 1981 р. на пленарному засіданні.

Товариство присуджує низку премій: премія ім. С. Левінсон, заснована в 2006 р., якою раз на два роки відзначаються книги з історії наук про життя та природознавства; премія ім. Н. Рейнгольда, заснована 1955 р. за есе з історії науки, написане аспірантом; премія ім. Р. Уебстера, започаткована 1978 р. за кращі статті в журналі «Isis»; премія ім. М. Росситер за видатні роботи про жінок в науці, вперше присуджена в 1987 р.; премія ім. Дж. Хейзена за вагомий внесок у викладання історії науки, заснована 1998 р.; премія ім. У. та Х. Девісів за кращий підручник або популярну книгу з історії науки, заснована в 1985 р.; премія та медаль ім. Пфайзера, заснована 1958 р. за видатні книги з історії науки; медаль Дж. Сартона за внесок у історію науки протягом життя, вперше присуджена в 1955 р.

Товариство використовує нові технології для стимулювання інтересу до історії науки. Побудовано он-лайн путівник з історії науки – великий каталог дипломних програм, організацій, журналів, музеїв і приватних осіб, які вивчають історію науки в усьому світі, вакансій та грантів, оголошень про конференції, вихід монографій, новини галузі.

TheScientificInstrumentSociety (SIS)

President: Paolo Brenni
Address: SIS Executive Officer
The Old School House
Stadhampton
Oxfordshire OX44 7TR
United Kingdom
e-mail: sis@sis.org.uk
<http://www.scientificinstrumentsociety.org>

ТОВАРИСТВО НАУКОВОГО ПРИЛАДОБУДУВАННЯ (SIS) створено 1983 р. як об'єднання фахівців з наукових інструментів – від предметів антикваріату до сучасних електронних пристроїв з метою збору, збереження та вивчення наукових артефактів. Колекціонери, торговці антикваріатом, співробітники музеїв, професійні історики та ентузіасти-аматори знаходять різноманітні види діяльності Товариства, що відповідають їх інтересам.

Головою Товариства був призначений Г. Тернер, скарбником – Б. Брасс, першим редактором бюлетеня – Дж. Дарій. Бюлетень Товариства виходить чотири рази на рік і безкоштовно надсилається членам. Видання привабливо оформлено та ілюстровано, містить інформацію

та статті щодо широкого спектру інструментів, виставкових і книжкових оглядів, конференцій споріднених товариств, продажу колекцій. Протягом своєї історії Бюлетень перетворився на авторитетне видання з історії науки та матеріальної культури.

Члени Товариства мають можливість регулярно зустрічатися та обговорювати старі та нові наукові інструменти. Товариство регулярно організує закордонні поїздки. Особливістю щорічної програми є відвідування музеїв.

Товариство присуджує малі гранти (до 500 £) для досліджень з історії наукових інструментів. У 2015 р. грантовий фонд був доповнений премією ім. П. Бунге.

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ІСТОРИКІВ НАУКИ – громадська наукова організація, яка об'єднує на добровільних засадах науковців України, що проводять роботи в галузі історії науки і техніки. Засновано 7 квітня 1993 р. і має на меті консолідацію істориків науки України, сприяння розвитку історико-наукових досліджень, популяризацію історії науки як невід'ємної складової історії культури.

Голова Товариства – доктор фіз.-мат. наук, проф. Ю. О. Храмов. Товариство налічує понад 100 членів. Філії його є в Дніпрі, Одесі, Харкові, Черкасах, інших містах України.

ФІЛОСОФІЯ І СОЦІОЛОГІЯ НАУКИ

Research Network on Science
and Technology (RN24) of the European
Sociological Association (ESA)
<http://www.europeansociology.org/>

European
Sociological
Association

ДОСЛІДНИЦЬКА МЕРЕЖА СОЦІОЛОГІЇ НАУКИ І ТЕХНОЛОГІЙ (RN24) ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СОЦІОЛОГІЧНОЇ АСОЦІАЦІЇ (ЕСА). Європейська соціологічна асоціація (ЕСА) – наукова некомерційна загальноєвропейська асоціація соціологів, до складу якої входить понад 2000 членів. Створена 1992 р. з метою сприяти проведенню соціологічних досліджень з актуальних питань Європейського регіону. Відіграє важливу роль в організації європейських дискусій і визначає перелік дискусійних питань. Керівними органами ЕСА є Генеральна асамблея, Президент, Виконавчий комітет, Дослідні мережі, Рада дослідницьких мереж, Рада національних асоціацій.

Мета мережі соціології науки і технологій (RN24):

- дослідження соціальних аспектів розвитку науки і технологій;
- організаційне забезпечення проведення семінарів на загальних піврічних конференціях ЕСА;
- організація зібрань і конференцій з цільових досліджень в період між конференціями ЕСА;
- встановлення зв'язків з іншими академічними та професійними асоціаціями в сфері досліджень науки і технологій (національних, європейських та міжнародних);
- сприяння науково-дослідному співробітництву, спільним дослідницьким проектам і публікаціям європейських вчених;
- забезпечення платформи для розповсюдження доповідей про результати досліджень, матеріалів конференцій і звичайних публікацій через всесвітню мережу та електронну пошту;
- створення і підтримка цифрової бази даних членів мережі та самої діяльності мережі;
- сприяння обміну молодими вченими в сфері досліджень науки і технологій між європейськими країнами.

**European Philosophy of Science
Association (EPSA)**

c/o Munich Center for
Mathematical Philosophy
President: Stephan Hartmann
Address:
Geschwister-Scholl-Platz 1
D-80539 München
www.philsci.eu
epsa@lrz.uni-muenchen.de

ЄВРОПЕЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ ФІЛОСОФІЇ НАУКИ (EPSA). Створена 2007 р. для сприяння професійним дослідженням та викладанню філософії науки в Європі. Об'єднує професійних філософів науки та студентів з усієї Європи й інших держав світу, підтримуючи співробітництво та обмін ідеями між ними. Організовує раз на два роки конференції, які вже відбувалися в Мадриді (2007), Амстердамі (2009), Афінах (2011), Гельсінкі (2013) та Дюссельдорфі (2015). Наступна конференція пройде в місті Ексетер (Великобританія) з 6 по 9 вересня 2017 р. EPSA видає Європейський журнал з філософії науки (European Journal for Philosophy of Science (EJPS)), який публікує статті з усіх напрямів філософії науки. Протягом 2008–2013 рр. Асоціація підтримувала тісні контакти з Дослідницькою програмою Європейського наукового фонду «Філософія науки в європейській перспективі».

Мета організації полягає також в заохоченні та просуванні філософії науки в Європі, налагодженні контактів між філософами науки, регулярному поширенні інформації, яка стосується філософії науки в Європі, серед членів наукових співтовариств в Європі; розвитку міжнародних філософських і наукових обмінів на всіх рівнях, підтримці на міжнародному рівні прогресу філософських досліджень і їх зв'язку із освітою.

Товариство регулярно організовує колоквіуми, контактує із засобами масової інформації (телебачення, радіо, кіно, газети), видає та розповсюджує твори літератури, науки і мистецтва, що стосуються філософії; залучає науковців до здійснення наукових досліджень або діяльності, пов'язаної з освітою (лекцій, науково-дослідних проєктів, освітніх програм та курсів).

European Sociological Association (ESA)

FMSH – 54, boulevard Raspail
Bureau A2–27
75270 Paris Cedex 06
France
Tel.: +33 140486444
E-mail: esa@europeansociology.org
<http://www.europeansociology.org>

**European
Sociological
Association**

ЄВРОПЕЙСЬКА СОЦІОЛОГІЧНА АСОЦІАЦІЯ (ESA) – наукова, незалежна організація, діяльність якої проводиться на некомерційній

основі. ЕСА – академічна асоціація соціологів, міжнародна організація Європи, членами якої є більш ніж 2000 науковців. ЕСА заснована в 1992 після обговорення і консультацій серед соціологів з різних країн світу.

Мета асоціації – проведення соціологічних досліджень, організація конференцій, розповсюдження публікацій, наукових журналів і книжкових серій, літніх шкіл для студентів та молодих науковців.

Президент обирається членами Асоціації. Виконавчий комітет складається з шістнадцяти членів, з яких чотирнадцять є членами, один головує в Раді Національних асоціацій, і один головує в Раді Науково-дослідних мереж. Президент і Виконавчий комітет призначаються на конференції Асоціації.

ЕСА прагне розширити соціологічні дослідження, навчання і кооперацію з широкого кола проблем.

Членство відкрито для всіх категорій вчених, які активно сприяють розповсюдженню соціологічних знань в Європі, зокрема для вчених, які проводять соціологічні дослідження, викладають соціологію, мають соціологічні завдання, є членами європейських національних соціологічних асоціацій або мають наукові ступені і навчаються соціології.

Institute of Sociology of NAS of Ukraine

12 Shovkovichna St., 01021, Kyiv, Ukraine

Phone: (044) 255 7107;

fax: (38044) 255 7696

e-mail: i-soc@i-soc.org.ua

<http://www.i-soc.com.ua>

Director: Valeriy M. Vorona

ІНСТИТУТ СОЦІОЛОГІЇ НАН УКРАЇНИ – провідна академічна установа в галузі соціології в Україні, дослідження якої спрямовано на виявлення закономірностей та основних тенденцій соціального розвитку українського суспільства, відтворення в наукових концепціях динамічного образу сучасного українського соціуму, аналіз особливостей суспільних перетворень, визначення основних показників, форм і наслідків соціальних змін, які відбуваються в Україні, сприйняття науки і науковців у суспільній свідомості, обізнаності громадян України з досягненнями НАН України та ін. Створений 1990 р. на базі відділення соціально-психологічних проблем Інституту філософії АН УРСР. Першим директором був академік НАН України Ю. М. Пахомов, директором з 1992 р. є академік НАН України В. М. Ворона.

Структура Інституту включає відділи: історії та теорії соціології, методології і методів соціології, соціальних структур, економічної соціології, соціальної експертизи, соціальної психології, соціально-політичних процесів, соціології культури та масової комунікації.

На базі Інституту функціонує Соціологічна асоціація України, яка об'єднує вчених, інституції та організації що працюють в сфері

соціології. В 2000 р. при Інституті створена Вища школа соціології, мета якої реалізація навчальних програм післядипломної освіти. Основні напрямки: технології прикладних соціологічних досліджень, політичний маркетинг і електоральні технології, основи екологічної безпеки, основи прикладної і теоретичної соціології для викладачів вищих навчальних закладів і шкіл. З 1997 р. Інститут видає журнал «Соціологія: теорія, методи, маркетинг».

**H. S. Skovoroda Institute of
Philosophy of NAS of Ukraine**

Address: 4, Tryokhsviatitska str.,
Kyiv 01001, Ukraine
<http://www.filosof.com.ua>

ІНСТИТУТ ФІЛОСОФІЇ ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ НАН УКРАЇНИ – провідна академічна установа в галузі філософської науки в Україні, яка досліджує стан і проблеми сучасної світової та Української філософії, культури і науки.

Заснований 1946 р. у Києві. Директорами Інституту були: М. Е. Омельяновський (1946–1952), Д. Х. Острянин (1952–1962), П. В. Копнін (1962–1968), В. І. Шинкарук (1968–2001), М. В. Попович (з 2001).

Структура Інституту включає відділи: логіки та методології науки, філософської антропології, філософських проблем природознавства та екології, соціальної філософії, філософії культури, етики та естетики, історії філософії України, історії зарубіжної філософії, та відділення релігієзнавства. Нині в Інституті працює 104 науковці. Серед них – один академік і один член-кореспондент НАН України, 29 докторів наук і 69 кандидатів наук, 7 заслужених діячів науки і техніки України.

У 2005 р. при Інституті створено Вищу школу філософії, яка проводить курси підвищення кваліфікації для викладачів філософії. Робота школи спрямована на оволодіння основними принципами і сучасними тенденціями розвитку філософських ідей. При Інституті видаються науково-теоретичні журнали: «Філософська думка», «Практична філософія», «Філософські обрії», «Релігійна панорама», щорічник «Релігійна свобода», «Філософсько-антропологічні читання» та ін.

**International council for philosophy
and human sciences (ICPHS)**

President: Chao Gejin
<http://www.cipsh.net/htm/>

**МІЖНАРОДНА РАДА З ФІЛОСОФІЇ ТА ГУМАНІТАРНИХ НАУК
ЮНЕСКО (ICPHS)** – неурядова організація в рамках ЮНЕСКО, яка

об'єднує сотні різних наукових товариств у галузі філософії, гуманітарних наук і суміжних дисциплін. ICPHS координує міжнародні роботи та дослідження значної кількості центрів і мереж учених. Сприяє обміну знаннями між вченими та їх міжнародній мобільності для того, щоб поліпшити комунікацію між фахівцями різних напрямів, забезпечити знання культур і акцентувати увагу на багатстві кожної культури та її своєрідності.

Раду засновано 18 січня 1949 р. в Брюсселі на прохання ЮНЕСКО та під її егідою, після зустрічі представників неурядових організацій. З 1 січня 2011 р. вона носить назву «Міжнародна рада з філософії та гуманітарних наук». Рада Асамблеї здійснює функцію керівного органу Ради в період між сесіями Генеральної Асамблеї та складається з Президента, який також є президентом ICPHS, двох заступників голови, генерального секретаря, скарбника, попереднього президента, чотирьох-шести членів.

Рада, обрана на Генеральній асамблеї в Парижі у жовтні 2014 р.: Ч. Гейн (президент), Р. Хакет (віце-президент), Ф. Джінджіан (віце-президент), Л. Остербеке (генеральний секретар), Ф. Монтанари (скарбник), А. Самассек, М. Бхарат, У. Гроссман, С. Сун, І. Тоган, В. Макбрайд, Л. Тіссо. Генеральний секретар – Л. Устербік.

У вересні 1947 р. Дж. Хакслі, перший генеральний директор ЮНЕСКО, вирішив опитати групу експертів з різних країн і різних галузей знань, щоб дослідити, як ЮНЕСКО могла б виконувати обов'язки, встановлені за своєю конституцією в галузі гуманістичних досліджень. Підготовчий комітет зібрався в 1948 р. і визначив, що характер Ради має бути суворо науковим, а її склад – гарантувати неурядовий характер організації.

Багато європейських інтелектуалів і вчених відчували необхідність вийти з ізоляції, в якій вони перебували через війну, і встановити постійний зв'язок між організаціями, покликаними об'єднатися у майбутній Раді. Було висловлено думку, що тільки велика міжнародна структура, може дозволити відновлення циркуляції дослідників, їх зближення, можливості обміну ідей.

Перша генеральна асамблея Міжнародної ради з філософії та гуманітарних наук відбулася в січні 1949 р. Опорний орган для мульти-дисциплінарної та міжнародної професії, Рада була задумана як посередник між ЮНЕСКО і науковими товариствами та національними академіями. Її мета полягала в тому, щоб розширити діяльність ЮНЕСКО в галузі гуманітарних досліджень. Статус Ради як неурядової організації в ЮНЕСКО надав перевагу вченим, подекуди звільняючи їх від політичних обставин. Таким чином, країни, які не були представлені в ЮНЕСКО, могли бути почутим і бути в курсі діяльності з філософії у світі.

**The International Federation of
Philosophical Societies (French:
Fédération Internationale des
Sociétés de Philosophie, FISP)**

The President: William McBride
(Department of Philosophy, Purdue
University)

<https://www.fisp.org>

МІЖНАРОДНА ФЕДЕРАЦІЯ ФІЛОСОФСЬКИХ ТОВАРИСТВ
(FISP) – всесвітня неурядова організація з філософії, чії члени-товариства представляють країни, де значно розвинуті академічні філософські дослідження. Створена в Амстердамі 1948 р., спочатку була розташована в Сорбоні (Париж).

Характер діяльності Федерації відображений в назві. Вона включає не окремих науковців, а різні філософські осередки – асоціації, товариства, інститути, центри та академії на національному, регіональному та міжнародному рівнях, які задовольняють змістовні та формальні вимоги (бути певного масштабу та регулярно проводити професійну філософську діяльність). FISP підтримує розвиток вільних та толерантних професійних стосунків між філософами всіх країн, установами, товариствами та періодичними виданнями, присвяченими філософії; збір документації, корисної для розвитку філософських досліджень; сприяє філософській освіті, готує публікації для підвищення глобального інтересу до філософських знань.

Члени FISP поділяються на національні та міжнародні: до перших належать філософи певної нації та філософські інститути регіонального типу. У Федерацію входить близько 100 членів, три чверті з яких є національними, а одна чверть – міжнародними. Членом Федерації також є Український філософський Фонд. FISP розвиває міжнародні контакти з багатьма установами в галузі філософії.

Федерація спонсорує Міжнародну олімпіаду з філософії, Всесвітні конгреси з філософії, які проводяться раз на 5 років приймаючою країною одного зі своїх членів (перший конгрес відбувся в 1900 р. у Парижі, наступний пройде в 2018 р. в Пекіні).

Бюлетень FISP виходить двічі на рік та містить інформацію про діяльність своїх членів, а також відомості, що стосуються галузі філософії та її світового розвитку. Крім Бюлетеня, FISP видає монографічну літературу.

МІЖНАРОДНЕ ТОВАРИСТВО З ІСТОРІЇ ФІЛОСОФІЇ НАУКИ (HOPOS) – наукова організація для сприяння вивченню та популяризації історії філософії науки, обміну ідеями між вченими шляхом проведення нарад, в журналах та інтернеті, підтримки електронної бази науковців галузі, історичної роботи в різних формах, особливо шляхом заохочення обміну досвідом між вченими в рамках зустрічей, публікацій та електронних засобів масової інформації. Члени товариства широко розглядають тематику досліджень з історії філософії науки, що дозволяє включати до неї теми з історії суміжних дисциплін у всі історичні періоди, які вивчаються за допомогою різних методик.

HOPOS підтримує наукову діяльність, мобільність та вільний обмін ідеями між вченими і студентами з усього світу, слугуючи міжнародному співтовариству вчених, є членом Міжнародної федерації філософських товариств. З 1996 р. кожні два роки проводяться міжнародні конференції. Перша – в Роанок (США), форум 2016 р. відбувся на базі Центру філософії науки Університету Міннесоти. Наступні зустрічі були проведені в Галіфаксі, Будапешті, Ванкувері, Парижі, Сан-Франциско, Монреалі, Відні та Саут-Бенді (США). У 1993–2010 рр. організація видавала інформаційний бюлетень, архіви якого можна знайти на її веб-сайті (<http://www.hopos.org>), який знаходиться в університеті Вірджинії (США) і підпорядкований Колективній лабораторії цифрового дискурсу та культури та Департаменту науки та технологій. Анонсів заходів (конференції, симпозіуми, виставки) або посад (робочі місця викладачів, стипендії, навчальні програми), здійснюються через список адрес електронної пошти HOPOS. Особи будь-якої національності, які цікавляться історією філософії науки, мають право на членство в товаристві. Керівництво академії представляють президент, віце-президент, виконавчий секретар і скарбник.

Журнал Товариства «HOPOS» видається в Університеті Чикаго з 2011 р. Він забезпечує оприлюднення міждисциплінарних праць, які пояснюють зв'язок між філософією, наукою в цілому і математикою, в соціальному, економічному та політичному контекстах. У журналі публікуються статті, огляди книг, а також щорічний об'ємний огляд останніх результатів швидко зростаючої галузі історії та філософії науки і техніки.

**Research Committee on Sociology
of Science and Technology (RC23)
of the International Sociological
Association (ISA)**

President: Nadia ASHEULOVA,
Institute for the History of Science
& Technology of RAS, Russia,
asheulova_n@bk.ru

**Sociology of Science
and Technology**

<http://www.isa-sociology.org/>

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ КОМІТЕТ СОЦІОЛОГІЇ НАУКИ І ТЕХНОЛОГІЙ (RC23) Міжнародної соціологічної асоціації (МСА). Міжнародна соціологічна асоціація (МСА) створена 1949 р. ЮНЕСКО з метою сприяти розвитку соціологічних досліджень та поширенню соціологічних знань. В асоціацію входять члени з 126 країн. Наукова діяльність МСА зосереджена в науково-дослідних комітетах, робочих та спеціалізованих тематичних групах, що об'єднують науковців, які проводять порівняльні дослідження, формують інтернаціональні наукові мережі, ведуть інтелектуальні дискусії і здійснюють обмін професійними знаннями.

Науково-дослідний комітет соціології науки і технологій (RC23) заснований в 1966 р. на VI Світовому соціологічному конгресі. Президентом Комітету було обрано Р. Мертона, секретарем – Дж. Бен-Давида. Згодом встановилися зв'язки Комітету з соціологами науки з усього світу, а у кількох країнах створено спеціальні відділи та групи з соціології науки.

Комітет має забезпечувати і розвивати особисті та колегіальні контакти між соціологами науки у всьому світі; сприяти поширенню та обміну інформацією, досягненнями та різними видами діяльності в сфері соціології науки; сприяти й заохочувати міжнародні зустрічі та проведення наукових досліджень; активно допомагати окремим вченим і організаціям в країнах, де немає філіалів Комітету.

В 2014–2018 рр. президент Комітету – Надія Ащеулова (Інститут історії природознавства і техніки ім. С.І.Вавилова РАН, Росія). Комітет видає інформаційний бюлетень, метою якого є здійснення комунікації як між членами Комітету, так і між фахівцями, зацікавленими в соціологічних дослідженнях у сфері науки і технологій. Бюлетень не є періодичним виданням, а друкується відповідно до потреб Комітету. На честь Р. Мертона, Комітетом започатковано нагороду за визначні досягнення в галузі соціології науки і технологій ім. Р. Мертона.

**The Society for Social Studies of
Science (4S)**

Department of Sociology
University of Southern Indiana
Evansville, IN47712
E-mail: webmaster@4sonline.org
<http://www.4sonline.org>

ТОВАРИСТВО СОЦІОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ НАУКИ (4S) – некомерційна професійна організація, одна з найстаріших і найчисельніших асоціацій, які об’єднують вчених, що займаються соціологією і історією науки і техніки. Товариство було засновано в 1975 році, і зараз в ньому працює понад 1200 дослідників. Серед них – соціологи, антропологи, історики, психологи, політологи, економісти та ін. Головна мета асоціації – зібрати разом тих, хто зацікавлений в дослідженні науки, техніки, медицини та впливу їх на розвиток сучасного суспільства.

При асоціації діє і студентська секція (Society for Social Studies of Science Student Section (6S)). Її основне завдання – підтримка студентів та сприяння науковим контактам між студентами і молодими спеціалістами, які працюють в сфері досліджень науки і технологій.

4S підтримує і заохочує зацікавлених дослідників і практиків з усього світу. Серед більшості завдань, товариство в даний час веде діяльність в наступному напрямку:

- організовує річні збори;
- підтримує Студентську секцію (6S);
- редагує академічні публікації;
- оцінює наукову діяльність, розподіляє премії

Членство у товаристві відкрито для будь-кого зацікавленого взаємодією науки, технології, або медицини і суспільства. Учасники товариства це:

- вчені в традиційних академічних дисциплінах соціології, антропології, історії, філософії, політології, економіки, психології, технології або медицини;

- вчені в областях дослідження поза традиційними академічних дисциплін, таких як феміністські і культурні дослідження;

- фізики, біологи та інженери зацікавлені соціальними аспектами;

- дослідники в державних і неурядових організаціях, робота яких пов’язана з взаємодією між наукою та технологією, або медициною і суспільством;

- представники громадськості, які мають інтерес до розвитку науки, технологій, впливають на своє життя.

НАУКОЗНАВСТВО

European Association for the Study of Science and Technology (EASST)

Bodemsweg 2,
6225 ND Maastricht,
The Netherlands
Email: [admin\(at\)easst.net](mailto:admin(at)easst.net)
<https://easst.net/>

european association for the study
of science and technology

ЄВРОПЕЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ З ПИТАНЬ ДОСЛІДЖЕНЬ НАУКИ І ТЕХНОЛОГІЙ (EASST) – міждисциплінарне наукове товариство, мета якого полягає в сприянні комунікаціям, обміну і співпраці в галузі досліджень науки і технологій. EASST прагне поєднати різні наукові підходи, це своєрідний майданчик для дискусій з проблем дослідження науки і техніки. Інша мета асоціації – міждисциплінарна взаємодія, об'єднання гуманітарних і політично орієнтованих досліджень, цьому сприяє проведення семінарів і регулярних конференцій, які проводяться асоціацією кожні два роки. Асоціація видає спеціальний журнал «EASST Review».

EASST заснована 1981 р., нині до неї входять кілька сотень дослідників з країн Європи і неєвропейських держав. EASST об'єднує не тільки спеціалістів, що вже сформувалися й досягли значних успіхів у своїй галузі, а й молодих дослідників, студентів та аспірантів. Сприяє науковим дослідженням з питань науки та технологій в Європі, включаючи історичні, культурні та політичні аспекти.

Членство в Асоціації відкрито для всіх, хто поділяє її цілі. Діяльність фінансується від річних передплат окремих учасників, доходу що є результатом її заходів, добровільних внесків учасників та різних пожертвувань від фондів та інших організацій. На сайті EASST представлено архів «EASST Review», список її членів та адреси, за якими з ними можна зв'язатися, також доступна інформація про минулі конференції та анонси майбутніх заходів, посилання на тематичні журнали.

European Cooperation in Science and Technology (COST)

Avenue Louise 149
1050 Brussels
Belgium
Tel.: +322 533 38 00
Fax: +322 533 38 90
E-mail: office@cost.eu
<http://www.cost.eu/>

ЄВРОПЕЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ З ПИТАНЬ СПІВРОБІТНИЦТВА В НАУЦІ ТА ТЕХНОЛОГІЯХ (COST) – міжурядове об'єднання,

метою якого є координація національних досліджень на європейському рівні. COST створена 1971 р., 2013 р. змінила юридичний статус і існує в формі міжурядової некомерційної асоціації.

Країнами-членами COST є 35 держав: Австрія, Бельгія, Боснія і Герцеговина, Болгарія, Хорватія, Кіпр, Чехія, Данія, Естонія, Фінляндія, Франція, Німеччина, Греція, Угорщина, Ісландія, Ірландія, Італія, Латвія, Литва, Люксембург, Мальта, Нідерланди, Норвегія, Польща, Португалія, Румунія, Сербія, Словаччина, Словенія, Іспанія, Швеція, Швейцарія, Туреччина, Великобританія і Македонія. Ще одна країна – Ізраїль – співпрацює в статусі держави-партнера.

COST розробляє свої власні ідеї та нові ініціативи в усіх галузях науки і техніки, фінансує національні дослідницькі заходи через загальноєвропейську мережу, доповнює діяльність Рамкових програм ЄС, являє собою «міст» між наукових співтовариствами країн, що входять або співпрацюють з COST, також сприяє розширенню мобільності дослідників в Європі і підвищенню рівня наукової діяльності.

Колишню науково-організаційну структуру COST замінено новою шляхом створення єдиного Наукового комітету, який прагне бути максимально відкритим для вчених. Науковий комітет розробив нову процедуру оцінки і відбору проектів, що подаються та які спрямовані на виявлення проривних ідей та розробок. Також підтримуються міждисциплінарні проекти. Діяльність COST спрямована на підтримку проривних розробок, які ведуть до створення нових наукових результатів, що сприяє зміцненню потенціалу Європи в галузі досліджень та інновацій.

COST фінансується Європейською комісією з бюджету Рамкових програм ЄС. Бюджет на 2014–2020 рр. становить 300 млн євро. Кошти виділяються з бюджету Рамкової програми ЄС з науки та інновацій «ГОРИЗОНТ 2020». COST фінансує мережеві проекти фундаментальних і / або прикладних досліджень (COST actions) тривалістю чотири роки без обмежень по тематиці. COST action є єдиною формою підтримки наукових досліджень, які використовуються цією організацією.

З початком нового бюджетного циклу ЄС в 2014 р. і зі стартом програми «Горизонт 2020», яка поряд з науковими дослідженнями підтримує комерціалізацію результатів наукових досліджень, керівництвом COST заявлено, що організація, як і «Горизонт 2020», включає в сферу свого впливу інноваційну діяльність.

Проект, що подається на отримання фінансування за програмою COST, має відноситися до одного з 10 наукових напрямів:

- Біомедицина і молекулярні біонауки;
- Харчування і сільське господарство;
- Ліс, його продукти і послуги;
- Матеріали, фізика та нанонауки;
- Хімія, молекулярні науки і технології;
- Науки про Землю та управління навколишнім середовищем;

Інформаційні та комунікаційні технології;
Транспорт і розвиток міст;
Індивідууми, суспільство, культура і здоров'я;
Міждисциплінарні дослідження.

Проекти ініціюються, мінімум, 7 країнами-членами COST, в кожній з яких на національному рівні підтримуються дослідження по темі проекту. COST виділяє кошти на координацію національних досліджень, яка може здійснюватися в наступних формах:

- організація наукових заходів, семінарів, конференцій, шкіл і участь в них;
- короткострокові наукові відрядження;
- публікації та інші види діяльності, пов'язані з поширенням інформації про результати наукових досліджень.

Особлива увага приділяється підтримці міжнародної мобільності молодих учених. Заробітна плата, інфраструктура тощо фінансуються за рахунок національних коштів і COST не підтримуються.

EuroScience

1, Quai Lezay-Marnesia
F-67000 Strasbourg
France
Tel: +33 (0)388 24 11 50
E-mail: office@euroscience.org
<http://www.euroscience.org>

ЄВРОПЕЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ РОЗВИТКУ НАУКИ І ТЕХНОЛОГІЇ (ЄВРОНАУКА) – загальноєвропейська організація для підтримки і розповсюдження науки і технологій в Європі. Заснована 1997 р.

Завдання Евронауки:

- забезпечення відкритого форуму для дебатів з наукової, технологічної та дослідницької політики в Європі;
- зміцнення зв'язків між наукою і суспільством;
- сприяння створенню об'єднаної наукової і технологічної системи Європи;
- зміцнення зв'язків між дослідницькими організаціями та політикою на національному та європейському рівнях;
- посилення значення Європейського Союзу у розвитку науки і техніки.
- позитивний вплив науки і технології на політику.

Нині президентом Евронауки є професор Енрік Банда (Enric Banda) – директор Каталонського дослідного та інноваційного фонду в Барселоні. Членами Евронауки є понад 2100 представників з більш ніж 40 країн.

Членами Евронауки можуть бути європейські вчені всіх дисциплін (природничі, математичні, медичні, технічні, соціальні, гуманітарні науки і мистецтво), що представляють університети, дослідницькі інститути, індустріальний сектор, а також політики, бізнесмени та представники громадськості.

Евронаука відкрита для професійних дослідників, наукових адміністраторів, аспірантів, інженерів, політиків, вчителів, промисловців і взагалі громадян, які цікавляться наукою і технологією та зв'язками науки з суспільством. Евронаука організовує та проводить конференції на міжнародному та/або регіональному рівні, видає наукові публікації, проводить дискусії в Інтернеті.

Евронаука є базовою організацією Європейського наукового відкритого форуму, який сприяє залученню в європейську науку вчених, керівників бізнесу, політиків. Форум проводиться кожні два роки в європейських містах: 2004 р. – Стокгольм; 2006 р. – Мюнхен; 2008 р. – Барселона; 2010 р. – Турин; 2012 р. – Дублін; 2014 р. – Копенгаген, 2016 р. – Манчестер, в 2018 р. відбудеться в Тулузі.

Science Policy Research Unit (SPRU)

University of Sussex
Sussex House, Falmer
Brighton, BN1 9RH
United Kingdom
Tel. +44 (0)1273 606755
E-mail: information@sussex.ac.uk
<http://www.sussex.ac.uk/>

ІНСТИТУТ ДОСЛІДЖЕНЬ НАУКОВОЇ ПОЛІТИКИ (SPRU) – наукова установа, що діє на базі Університету Сассекс, недалеко від Брайтона (Великобританія).

Створений в 1966 р. з ініціативи британського економіста Крістофера Фрімена, який спеціалізувався на дослідженні науки, технологій та інновацій.

Є одним з найбільших інститутів світу, який проводить дослідження в галузі вивчення науки, технологій та інновацій. У 2012 р. в доповіді, підготовленій Університетом Пенсільванії, SPRU був представлений як найважливіший мозковий центр в галузі науки і технологій у Великобританії і посів шосте місце в світі. До SPRU входить Дослідницький центр політичних проблем, який займається питаннями хімічної і бактеріологічної зброї.

Наукові співробітники в SPRU виконують дослідження міждисциплінарного характеру. Це вчені в галузі науки, технологій, економіки та управління, антропології, історії, політології і філософії.

Дослідження SPRU орієнтовано на розробку глобальних стратегічних програм: майбутнє промислової політики, економічне зростання, науково-технологічна політика, енергетична політика, питання безпеки, підприємництва та ін.

Інститут досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г. М. Доброва НАН України

бульвар Тараса Шевченка, 60,
Київ, 01032,
Україна
E-mail: steps@stepscenter.org.ua
<http://stepscenter.org.ua>

Інститут досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г. М. Доброва НАН України

ІНСТИТУТ ДОСЛІДЖЕНЬ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТА ІСТОРІЇ НАУКИ ІМ. Г. М. ДОБРОВА НАН УКРАЇНИ – наукова установа, яка проводить дослідження з питань науково-технологічної політики, організації та управління наукою, науково-технічного потенціалу, інноваційного розвитку, історії науки і техніки, філософії та соціології науки.

Основні напрями діяльності:

- узагальнення історичного досвіду, закономірностей, тенденцій, методологічних і соціальних проблем розвитку науки України в контексті світової науки;

- історико-наукознавчий аналіз розвитку НАН України та її ролі в суспільстві на етапі трансформації;

- розробка та вдосконалення організаційних, економічних та інформаційних механізмів формування й ефективного використання науково-технологічного та інноваційного потенціалів країни, інтеграції вітчизняної науки в європейську та світову наукові системи;

- дослідження факторів трансформації наукових систем країн з перехідною економікою;

- розробка науково-технологічних та інноваційних прогнозів.

Створений 1986 р. на базі наукознавчих підрозділів Ради по вивченню продуктивних сил України АН УРСР і Сектору історії природознавства і техніки Інституту історії АН УРСР як Центр досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки в структурі Інституту надтвердих матеріалів АН УРСР. У 1989 р. Центру присвоєно ім'я Г. М. Доброва (1929–1989) – засновника наукознавчих досліджень в Україні, наукової школи та першого його керівника. В 1991 р. Центр отримав статус самостійної академічної наукової установи, 2015 р. – інституту, зберігши попередню назву. З 1989 р. – директор Інституту доктор економічних наук, професор Б. А. Маліцький.

Нині Інститут має в своєму складі чотири наукові відділи, в яких працюють представники 10 наукових спеціальностей, що охоплюють широкий спектр фундаментальних галузей природознавства, технічних і суспільних наук.

Інститут співпрацює з міністерствами, відомствами, науковими установами, підприємствами, організаціями України. Загальне керівництво Інститутом здійснює Президія НАН України в особі головного вченого секретаря НАН України. Тематика наукових досліджень Інституту залежно від її проблематики узгоджується з бюро відповідних Відділень НАН України та затверджується розпорядженням Президії НАН України.

Інститут виконує спільні проекти з науковими організаціями країн Європейського Союзу, СНД, та іншими міжнародними та національними організаціями. Інститут регулярно проводить міжнародні та національні наукові конференції та семінари, активно займається видавничою діяльністю. З 2014 р. є базовою організацією Національного контактного пункту Рамкової програми ЄС з досліджень та інновацій «Горизонт 2020».

Institute of studies on Mediterranean societies (ISSM)

Via G. Sanfelice 8
80134 Naples
Italy
Tel.: +390816134086
<http://www.issm.cnr.it>

ІНСТИТУТ ДОСЛІДЖЕНЬ СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ (ISSM) створений 2001 р. після об'єднання трьох інститутів – Інституту досліджень середземноморської економіки, Інституту економічної історії південної Італії та Інституту досліджень фінансових структур та економічного розвитку.

Основною метою Інституту є дослідження процесів економічної дивергенції, які відбулися протягом останніх двох століть серед середземноморських країн, динаміки локального і глобального соціально-економічного розвитку в районі Середземного моря.

Основні напрямки роботи:

- аналіз економічного розвитку в Середземномор'ї;
- аналіз довгострокових змін в управлінні та використанні природних ресурсів;
- дослідження в галузі торгівлі, фінансів і кредиту;
- аналіз демографічних змін та міграції в Середземноморському басейні;
- роль інститутів в процесі розвитку;
- міські та регіональні стратегії розвитку.

Інститут виконує міждисциплінарні дослідження в галузі соціальних наук, проводить збір соціально-економічної інформації щодо середземноморських країн, підтримує національні, регіональні і місцеві органи влади, державні установи, приватний сектор економіки, міжнародні установи, організації громадянського суспільства та ін.

КОМІТЕТ З ОЦІНКИ ВЕЛИКИХ ДОСЛІДНИЦЬКИХ ІНФРАСТРУКТУР НІМЕЧЧИНИ – національна аналітико-експертна організація, яка спеціалізується на розробці дорожніх мап зі створення великих дослідницьких інфраструктур європейського рівня, експертної оцінки реалізованості таких структур і науково-керованого процесу їх формування. Ініціатива Комітету належить Раді з природничих і гуманітарних наук Федерального міністерства освіти і наукових досліджень Німеччини.

Комітет приймає до розгляду пропозиції про створення на території Німеччини великих дослідницьких інфраструктур. Процес розгляду пропозицій починається з розробки дорожньої мапи, яка визначає керований процес оцінки доцільності й можливості формування таких інфраструктур, в разі позитивного рішення Комітет розробляє і передає Міністерству освіти і наукових досліджень Німеччини свої пропозиції щодо реалізації такого проекту. Експертна оцінка пропозицій проводиться в два етапи: на першому етапі інфраструктурні пропозиції проходять через численні індивідуальні оцінки з залученням зовнішніх рецензентів, на другому – проходять порівняльну оцінку. Обидва етапи включають в себе чотири аспекти оцінки. Розмірність «науковий потенціал» включає в себе оцінку важливості проекту по відкриттю нових або розвитку існуючих галузей дослідження.

Розмірність «використання» оцінює розміри та походження груп користувачів, а також регульованість доступу до дослідницької інфраструктури. Крім того, тут оцінюється план управління даними дослідницької інфраструктури і цілісність процесу.

Розмірність «техніко-економічне обґрунтування» включає технічні вимоги до науково-дослідної інфраструктури, персоналу та організаційні вимоги до приймаючої організації, в тому числі концепція управління.

Актуальність створення дослідницької інфраструктури в Німеччині як привабливої території для науки і наукових досліджень і вплив цього процесу на німецьку науку буде висвітлена з допомогою розмірності «ставлення до Німеччини як до території для науки та наукових досліджень».

Індивідуальні і порівняльні оцінки та рекомендації для подальшої реалізації пропозицій разом являють собою результат науково-керованого процесу оцінки.

**The International Institute for
Applied Systems Analysis (IIASA)**

Schlossplatz 1
A-2361 Laxenburg
Austria
Tel.: (+43–2236) 8070
Fax: (+43–2236) 71313
E-mail: inf@iiasa.ac.at
<http://www.iiasa.ac.at/>

МІЖНАРОДНИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОГО СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ (IIASA) – науково-дослідний інститут, розташований в Лаксенбурзі, під Віднем (Австрія). Інститут створено в жовтні 1972 році, після того як в Лондоні зустрілися представники Радянського Союзу, США і ще 10 країн Центральної та Східної Європи, щоб підписати статут про організацію Міжнародного інституту прикладного системного аналізу. Це було початком нового проекту з використання спільного наукового потенціалу для розвитку співпраці і «наведення мостів через прірву часів холодної війни» і протистояння зростаючим глобальним проблемам в міжнародному масштабі. Пізніше до цих країн приєдналися Австрія, Австралія, Бразилія, Великобританія, В'єтнам, Китай, Єгипет, Німеччина, Індія,

Індонезія, Іран, Республіка Корея, Малайзія, Мексика, Нідерланди, Норвегія, Пакистан, ПАР, Швеція, Україна, Фінляндія, Японія.

Науково-технологічна політика Інституту орієнтована на дослідження проблем глобальної природи, які є занадто складними, для однієї країни або однієї галузі науки. Дослідження Інституту незалежні і абсолютно не пов'язані з політичними або національними інтересами. Інститут фінансується національними членами-організаціями в Африці, Азії, Європі, Океанії та Америці. Річний бюджет в 2015 р. становив 22,1 мільйона євро, з яких 53% було з престижних агенцій з фінансування досліджень в 23 країнах Африки, Америки, Азії, Європи та Океанії. Ці різноманітні джерела фінансування дозволяють Інституту виконувати незалежні дослідження.

В Інституті проводяться дослідження з широкого кола питань природничих і соціальних наук, і базуються на сучасних методологічних і аналітичних підходах. Розроблені методи та інструментарій корисні як для осіб, які приймають рішення, так і для наукової спільноти в цілому.

В Інституті працює близько 270 математиків, фізиків, хіміків, біологів, соціологів, економістів та інженерів більш ніж з 40 країн. Існує щорічна школа молодих вчених, у якій щорічно бере участь майже 50 молодих людей з усього світу.

Додаткове фінансування інститут отримує від укладення контрактів, грантів і пожертвувань від урядів, міжнародних організацій, академій, компаній та окремих осіб.

**International Centre for Black Sea
Studies (ICBSS)**

4 Xenophontos Str. 10557 Athens, Greece
Tel: +30 210 324 2321
Fax: +30 210 324 2244
e-mail: icbss@icbss.org
Web: www.icbss.org

МІЖНАРОДНИЙ ЦЕНТР ЧОРНОМОРСЬКИХ ДОСЛІДЖЕНЬ (ICBSS). Заснований 1998 р. як некомерційна організація. Центр виконує подвійну функцію: проводить незалежні наукові дослідження та виступає як навчальний заклад для вирішення проблем Чорноморського регіону; є структурою Організації чорноморського економічного співробітництва (BSEC).

Мета Центру полягає в тому, щоб бути незалежним центром, який надає консультаційну допомогу і виробляє ідеї, а також стратегічні рекомендації для Чорноморського регіону. Діяльність в цьому напрямку вимагає систематизації та управління інформацією, яку Центр має в своєму розпорядженні, і її ефективне використання для розробки спеціалізованої політики регіону.

Діяльність ICBSS сприяє багатосторонньому та двосторонньому співробітництву держав-членів BSEC, співробітництву з Європейським союзом та іншими міжнародними організаціями.

Центр проводить дослідження, видає науково-дослідні роботи, організовує і проводить наукові заходи, і координує науково-дослідні роботи, які мають сприяти вирішенню важливих проблем Чорноморського регіону.

**National Institute for Science and
Technology Policy and Strategy Studies
(NISTPASS)**

38 Ngo Quyen
str. Hanoi
Vietnam
Tel.: +84-43-8266.560
webmaster@nistpass.gov.vn
<http://nistpass.gov.vn:81/>

НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ПОЛІТИКИ І СТРАТЕГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ (NISTPASS) – державна науково-технологічна організація при Міністерстві науки і технологій В'єтнаму для проведення фундаментальних і прикладних досліджень для розробки науково-технологічної та інноваційної стратегії, політики та механізмів управління наукою та технологіями. Заснований 1996 р.

на основі злиття двох інститутів – Національного інституту науково-технічного прогнозування та стратегічних досліджень та Інституту управління наукою.

Головні завдання Інституту:

- оцінка технологічного потенціалу та рівня технологій на національному, галузевому, регіональному та місцевому рівнях;
- виявлення пріоритетних галузей розвитку науки і технологій;
- розробка політики в галузі розвитку і використання людських ресурсів в галузі науки і технологій;
- розробка механізмів фінансування науки, розвитку технологій та інновацій;
- оцінка впливу науково-технічної діяльності на сталий розвиток;
- розробка механізму управління різними видами науково-технічних організацій;
- розробка підходів щодо сприяння застосуванню результатів досліджень, передачі технологій, інновацій, розвитку ринку науки і техніки.

Інститут здійснює науково-технологічне співробітництво з вітчизняними та зарубіжними організаціями, виконує спільні проекти, здійснює консалтингові послуги, виконує доручення міністерства науки і технологій.

Щорічно в інституті видаються матеріали, щодо виконання науково-технологічних проектів і звіти про діяльність інституту. В Інституті працює понад 60 науковців, здійснює підготовку магістрів та докторів філософії.

The Joint Vienna Institute (JVI)

Mariahilferstrasse 97
A-1060 Vienna
Austria
Tel: +43 1 798–9495
E-mail: jvi@jvi.org
<http://www.jvi.org/>

ОБ'ЄДНАНИЙ ВІДЕНСЬКИЙ ІНСТИТУТ (ОВІ) – міжнародна організація, що знаходиться у Відні (Австрія). У його завдання входить проведення професійної підготовки для фахівців державного і приватного сектора країн Центральної і Східної Європи, країн Балтії та Балканських країн, країн-членів Співдружності Незалежних Держав (СНД), країн Азії з перехідною економікою та інших країн, що здійснюють перехід до розвиненої ринкової економіки

ОВІ – це спільний проект шести міжнародних організацій і двох державних установ Австрії (Австрійського національного банку і Міністерства фінансів) – створений в 1992 році для навчання фахівців з колишніх країн з плановою економікою і для сприяння переходу

цих країн до системи ринкових відносин. Крім спонсорських організацій фінансову допомогу ОВІ надають ряд організацій – донорів на двосторонній основі. За час існування Інституту в ньому пройшли підготовку понад 30000 слухачів.

Навчальні програми Інституту, розроблено за консультаціями з експертами тих країн, для яких вони призначені. Програми мають вирішувати такі головні завдання:

- проводити всебічну професійну підготовку з широкого кола практичних питань, що виникають при управлінні ринковою економікою з акцентом на розробку і проведення відповідної політики;

- проводити спеціалізоване навчання, спрямоване на вирішення конкретних проблем з урахуванням загальних завдань і досвіду роботи;

- сприяти розвитку зв'язків між фахівцями з різних країн з перехідною економікою;

- дати можливість представникам країн з перехідною економікою отримати уявлення про розвинену ринкову економіку, зокрема на прикладі Австрії.

В основі програм навчання ОВІ лежать принципи партнерства і співробітництва. Навчальні програми повинні враховувати потреби країн і виконуватися належним чином. Навчальні програми складаються і виконуються спільно кількома організаціями-спонсорами з урахуванням відгуків слухачів. Користь від навчального процесу, обміну думками та тісної співпраці отримують не тільки слухачі, але і самі організації-спонсори. Інститут отримує фінансову підтримку з боку організацій-спонсорів і від двосторонніх донорів.

United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD)

Palais des Nations, 8–14,

Av. de la Paix,

1211 Geneva 10

Switzerland

T: +41 22 917 1234

F: +41 22 917 0057

<http://unctad.org/en/Pages/Home.aspx>

ОФІС НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ТА ІНОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ (Reviews of UNCTAD) – міжнародна консалтингова організація, підрозділ UNCTAD, що реалізує консалтинговий механізм, за допомогою якого зацікавлені у використанні науки, технологій та інновацій сторони можуть досягати чіткого розуміння ключових, сильних і слабких, сторін інноваційної системи країни та визначати стратегічні пріоритети її розвитку. STIP Reviews також спрямовано на те, щоб представити стейкхолдерам набори варіантів політики щодо зміцнення технологічної та інноваційної ефективності економіки.

Шляхом здійснення STIP Reviews повинні бути створені міцніші взаємні зв'язки між науковими, технологічними та інноваційними підрозділами. Програма проведення оглядів у галузі науки, технологій та інновацій лежить в основі технічного співробітництва UNCTAD в галузі науки, технологій та інновацій. Вона спирається на тридцятирічні дослідження та інформаційно-пропагандистську діяльність в сфері науки і техніки для розвитку. Програма також використовує переваги UNCTAD для поширення кращих інституційних практик, виявлених в рамках STIP Reviews та розвитку співробітництва у галузі науки, технологій та інновацій серед партнерів з розвитку. Програма проведення оглядів фінансується за рахунок позабюджетних ресурсів.

The Centre for Science and Technology Studies (CWTS)

Leiden University
Wassenaarseweg 62A
2333 AL Leiden, The Netherlands
Tel.: +31 71 527 3909
E-mail: prez@nas.gov.ua
<https://www.cwts.nl/>

ЦЕНТР ДОСЛІДЖЕНЬ НАУКИ І ТЕХНІКИ (CWTS) – міждисциплінарний інститут при Лейденському університеті, в якому проводяться наукові дослідження, вивчається взаємозв'язок між технологіями, інноваціями і суспільством. Науково-дослідний персонал Центру складають фахівці різних галузей науки – від психології, політології, літературознавства до інформатики, економіки, фізики та хімії.

Центр використовує міжнародні бази даних, щодо аналізу наукових публікацій, міжнародного співробітництва, впливу науки на суспільство, оцінки продуктивності науковців та інше.

З 2012 р. Центр зосередив свою діяльність за трьома напрямками: наукометрія, наука та інноваційні дослідження та наукові політичні дослідження, а також створив п'ять робочих груп з наступних тем: вивчення бібліометричних методів, методів щодо оцінки наукової діяльності, дослідження в суспільних та гуманітарних науках, наукова кар'єра та соціальний вплив досліджень на суспільство.

Центр має динамічну структуру із дослідників різних вікових груп, які здійснюють співпрацю з колегами на міжнародному і національних рівнях.

The Centre for Social Innovation (ZSI)

LinkeWienzeile 246
A-1150 Wien
Tel.: +43–1–4950442–0
Fax.: +43–1–495044240
E-mail: institut@zsi.at
<https://www.zsi.at/en/home>

ЦЕНТР СОЦІАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙ (ZSI) – науковий інститут, заснований 1988 р. як неприбуткова організація (функціонує з 1990 р.). 1-го липня 2014 Центр змінив свою правову основу і діє як єдиний власник.

Проводить дослідження щодо значення та ролі інновацій в суспільстві, сприяє розробці і поширенню інновацій для вирішення соціальних завдань, розробляє теорію, методологію та інструментарій для впровадження інновацій.

Працює як самоврядна установа. Виконання різноманітних робіт (консультацій та експертиз) і високий рівень кваліфікації співробітників гарантують Центру незалежність і високий статус. Бере участь в проєктах, які підтримуються австрійським Федеральним міністерством науки, досліджень і економіки. Виконує міжнародні проєкти.

В Центрі виконано понад 70 національних та міжнародних проєктів. В ньому працює 56 співробітників (34 жінки).

ЗМІСТ

Передмова	3
ЮНЕСКО та міжнародні академічні об'єднання	5
ЮНЕСКО	5
Академія Європи	7
Академія наук Африки.	9
Академія наук ісламського світу.	11
Академія наук Латинської Америки.	12
Академія наук світу	12
Асоціація академій і товариств наук в Азії	14
Всесвітня академія мистецтв і наук	15
Всесвітня мережа академій наук.	16
Глобальна молода академія.	18
Європейська академія наук.	20
Європейська академія наук і мистецтв	20
Європейська федерація академій природничих і гуманітарних наук	21
Консультативна рада європейських академій з науки	22
Мережа академій наук Організації ісламської конференції.	23
Мережа африканських академій наук	24
Міжакадемічна медична мережа	25
Міжакадемічна рада.	26
Міжнародна асоціація академій наук.	27
Міжнародна наукова рада	29
Міжнародний союз академій	30
Молода академія Європи.	31
Організація «Жінки-вчені в світі, що розвивається».....	32
Історія науки і техніки	34
Європейське товариство історії науки	34
Інститут історії науки Національної академії наук Азербайджану.....	35
Інститут історії природознавства і техніки ім. С. І. Вавилова Російської академії наук	35

Міжнародна академія історії науки	37
Міжнародний комітет з історії технологій.	38
Міжнародний союз історії та філософії науки і техніки.	40
Товариство історії техніки.	42
Товариство ім. Т. Ньюкомена	43
Товариство історії науки	44
Товариство наукового приладобудування.	45
Українське товариство істориків науки	46
Філософія і соціологія науки	47
Дослідницька мережа соціології науки і технологій (RN24) Європейської соціологічної асоціації.	47
Європейська асоціація філософії науки.	48
Європейська соціологічна асоціація	48
Інститут соціології НАН України	49
Інститут філософії імені Г. С. Сковороди НАН України	50
Міжнародна рада з філософії та гуманітарних наук ЮНЕСКО	50
Міжнародна федерація філософських товариств	52
Міжнародне товариство з історії філософії науки	53
Науково-дослідний комітет соціології науки і технологій (RC23) Міжнародної соціологічної асоціації.	54
Товариство соціологічного дослідження науки (4S)	55
Наукознавство	56
Європейська асоціація з питань досліджень науки і технологій.	56
Європейська асоціація з питань співробітництва в науці та технологіях	57
Європейська асоціація розвитку науки і технологій, або Евронаука.	58
Інститут досліджень наукової політики.	59
Інститут досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г. М. Доброва НАН України.	60
Інститут досліджень середземноморських організацій.	61
Комітет з оцінки великих дослідницьких інфраструктур Німеччини.	62
Міжнародний інститут прикладного системного аналізу	63
Міжнародний Центр Чорноморських Досліджень	64
Національний інститут науково-технічної політики і стратегічних досліджень.	64
Об'єднаний віденський інститут	65
Офіс науково-технічної та іноваційної політики.	66
Центр Досліджень Науки і Техніки	67
Центр Соціальних Інновацій	68

Довідкове видання

**МІЖНАРОДНІ ТА НАЦІОНАЛЬНІ
ОРГАНІЗАЦІЇ
В ГАЛУЗІ ДОСЛІДЖЕННЯ НАУКИ**

КОРОТКИЙ ДОВІДНИК

Редактори

В.Г. Гармасар, О.В. Живага, Г.Л. Звонкова, С.І. Примаченко

Коректор

І.В. Голованова

Комп'ютерна верстка

А.О. Гуменюк

Формат 84×108/32.

Ум. друк. арк. 3,78. Наклад 300 прим. Зам. №17-066

Видавець і виготовлювач «Видавництво «Фенікс»

Віддруковано на власному обладнанні

Св-во суб'єкта видавничої справи ДК №271 від 07.12.2000 р.

03067, м. Київ, вул. Шутова, 13Б

www.kniga.kiev.ua

U N E S C O

I A A S

The National Academy of Sciences of Ukraine

**State Institution “G.M. Dobrov Institute for Scientific
and Technological Potential and Science History Studies
of NAS of Ukraine”**

INTERNATIONAL AND NATIONAL SCIENCE RESEARCH ORGANIZATIONS

QUICK REFERENCE BOOK

Kyiv «Phoenix»
2017

Executive editors

prof. B.A. Malitsky; prof. Yu.O. Khramov

The Proceedings are recommended for printing by the Scientific Council of State Institution "G.M. Dobrov Institute for Scientific and Technological Potential and Science History Studies of NAS of Ukraine"

Compilers

O.S. Vashulenko, O.O. Hrachev, L.P. Kavunenko, A.S. Lytvynko,
Yu.I. Mushkalo, L.V. Ryzhko, V.I. Horevin

International and national science research organizations: quick reference book / executive editors: B.A. Malitsky, Yu.O. Khramov. Kyiv, «Publishing house «Phoenix», 2017. 72 p.

ISBN 978-966-136-423-2

The reference book contains 60 references about international and national science research organizations which are divided into four chapters: UNESCO and international academic associations; history of science and technology; philosophy and sociology of science; science of science. It contains basic information about tasks of organizations, its structure and background information.

The reference book is aimed at organizers of science, historians of science and science theorists.

UDC 061

PREFACE

This quick reference book contains brief summary information about international and national scientific organizations which play a significant role in development of common research area at the global and regional levels, and also about organizations involved in the study of problems of theory, history, philosophy and sociology of science.

Information is provided in four sections. The first section contains information about UNESCO, specialized agency of the United Nations (UN) on education, science and culture, along with information about international scientific research organizations which are merging the national academies of sciences and other related institutions in global and regional contexts. Information, which is submitted for most of organizations, contains name of the organization, head office address, establishment date, name of the head. Information about its main goals, organizational structure, types of encouragement (awards), and the most important publications.

The second section contains information about some international organizations which conduct research in the field of history of the science and technology, in the third □ in the field of philosophy and sociology of science. The information is given according to a related scheme.

The fourth section is devoted to some international and national scientific research organizations specializing in science of science studies, including the study of problems of global research area development.

Reference book publication is dedicated to the latest Kiev International Symposium which is held under the

auspices of UNESCO and the International Association of Academies of Sciences every two years. Symposium theme of this year is “International and national scientific research organizations as a factor of the global scientific community development.”

Reference book compilers realize that the list of selected organizations is non-exhaustive and requires additions and precisions, but its information will be useful for interested users. Obviously it would be appropriate to continue this work and compile complete reference book of national and international scientific research organizations involved in global scientific community development.

B.A. Malitsky,
Doctor of Economics, Professor,
Director of State Institution “G.M. Dobrov
Institute for Scientific and
Technological Potential and Science History
Studies of NAS of Ukraine”

UNESCO AND INTERNATIONAL ACADEMIC ASSOCIATIONS

UNESCO

7 place Fontenoy
75007 Paris, France
P: +33 (0)1 4568 1000
Web site: <http://www.unesco.org>
UNESCO1 rue Miollis
75015 Paris, France
Director-General of UNESCO
Irina Bokova

UNITED NATIONS

Educational, Scientific, Cultural Organization

UNESCO is intergovernmental organization, specialized agency of the United Nations (UN) on education, science and culture.

The objectives of UNESCO are: to contribute to the building of peace and security by expanding cooperation between states and peoples in the fields of education, science and culture; to promote and encourage justice and respect for the rule of law, for human rights and fundamental freedoms, proclaimed in the UN Charter for all without distinction as to race, sex, language, orientation or religion.

UNESCO was established on 16 November 1945, when UNESCO's Constitution was signed by 37 states in Paris. Organization has 195 Member States and 10 Associate Members – state territories. UNESCO Headquarters are located in Paris, France. Most (184) Member States of UNESCO have established Permanent Delegations, headed by Ambassadors, to undertake liaison between the Organization and their governments. Organization includes 60 bureaus and subdivisions around the world.

UNESCO's governing bodies are the General Conference and Executive Board. The General Conference consists of the representatives of UNESCO's Member States. It meets every two years, and is attended by Member States and Associate Members, together with observers for non-Member States, intergovernmental organizations and non-governmental organizations (NGOs). Each country has one vote. The General Conference determines the policies and the main lines of work of the Organization. Its duty is to set the programmes and the budget of UNESCO. It also elects the Members of the Executive Board and appoints, every four years, the Director-General. The working languages of the General Conference are Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish. One of the representatives of the Member States of UNESCO is elected as president of General Conference for two years. Mr. S. Simataa, Deputy Minister of Information and Communications Technology of the Republic of Namibia, was elected president of the 38th session of the UNESCO General Conference in 2015–2017, and is the 41-th president of UNESCO General Conference.

The Executive Board ensures the overall management of UNESCO. It prepares the work of the General Conference and sees that its decisions are properly carried out. Every two years the General Conference assigns specific tasks to the Board. Other functions stem from agreements concluded between UNESCO and the United Nations, the specialized UN agencies and other intergovernmental organizations. The Executive Board's fifty-eight members are elected by the General Conference. The choice of these representatives is largely a matter of the diversity of the cultures they represent, as well as their geographic origin. Skillful negotiations may be needed before a balance is reached among the different regions of the world in a way that will reflect the universality of the Organization. The Executive Board meets twice a year. The Bureau is elected at the brief session of the Board held after each ordinary session of the General Conference for assisting the Chairperson in performing his (her) functions. The Bureau consists of 12 members, including Chairperson of the Board, six Vice-Chairpersons countries of each electoral group and five Chairpersons of the permanent commissions and committees. Michael Worbs of Germany was elected by the UNESCO Executive Board as new Chairman for 2015–2017.

The executive branch of the Organization is presented by the Secretariat, which is elected every four years by General Conference. Secretariat carries out programs, authorized by General Conference, with the guidance of Directorate General. Irina Bokova, Bulgarian politician, has been the Director-General of UNESCO since 2009 and was re-elected until 2017 (the first woman and the first Eastern European to lead the Organization). Secretariat consists of Director-General and appointed staff. As of mid-2009, the Secretariat employed around 2,000 civil servants from some 170 countries. More than 700 staff members work in UNESCO's 65 field offices around the world.

The National Commissions form the basis of general constitutional architecture of UNESCO. They were created by their governments pursuant to Article VII of the UNESCO's Constitution and are acting on a permanent basis in order to unite the efforts of governmental and non-governmental bodies in education, science, culture and communication to work with UNESCO. Relations with Member States are also ensured by the Directors and Heads of the UNESCO Regional, Cluster and National Offices. At present there are 199 National Commissions of UNESCO.

Ukraine became a member of UNESCO in 1954. The National Commission of Ukraine for UNESCO was established in 1956 and its current status was defined in 1996 as an inter-agency body under the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine. Since December 1962 in Paris operates Permanent Mission of Ukraine to UNESCO. Permanent Representative of Ukraine to UNESCO is currently the Extraordinary and Plenipotentiary Ambassador of Ukraine to French Republic, Mr. Oleh Shamshur. Representatives of Ukraine to UNESCO were elected four times to the Executive Board of UNESCO. Representative of Ukraine to the UNESCO Executive

Council is the Deputy Foreign Minister of Ukraine, Chairman of the National Commission of Ukraine for UNESCO Sergey Kyslytsia. The goal of Ukraine's cooperation with UNESCO is strengthening intellectual potential and attract it to the global processes in the humanitarian field, and use in the national interest of opportunities and resources of UNESCO and the international experience of cooperation in the field of competence of this organization – education, science, culture, information and communication.

Main themes of the UNESCO activity: Education for the 21st Century; Fostering Freedom of Expression; Protecting Our Heritage and Fostering Creativity; Learning to Live Together; Building Knowledge Societies; One Planet, One Ocean; Science for a Sustainable Future.

The institutes and centers are specialized departments of the Organization that support UNESCO's programme.

UNESCO structure includes following institutes – UNESCO International Institute for Educational Planning – IIEP, Paris (France) and Buenos Aires (Argentina); UNESCO International Bureau of Education – IBE, Geneva, (Switzerland)); UNESCO Institute for Lifelong Learning – UIL, Hamburg (Germany); UNESCO Institute for Information Technologies in Education – IITE, Moscow (Russian Federation); UNESCO International Institute for Capacity-Building in Africa – IICBA, Addis Ababa (Ethiopia); UNESCO International Institute for Higher Education in Latin America and the Caribbean – IESALC, Caracas (Venezuela); UNESCO International Centre for Technical and Vocational Education and Training – UN-EVOC, Bonn (Germany); UNESCO-IHE Institute for Water Education Delft, (Netherlands); International Centre for Theoretical Physics -ICTP, Trieste (Italy); UNESCO Institute for Statistics – UIS, Montreal (Canada).

UNESCO established 81 international and regional institutes and centers under its auspices.

UNESCO publications are presented by thematic documents on its multifaceted activities, the periodical 'The Courier of UNESCO', which has been published (1948), and also by 20 other magazines, reviews of UNESCO's various competence issues, including five-year scientific reviews etc.

Academia Europaea, the Academy of Europe

Address

Room 251, Senate House,
University of London,
Malet Street, London WC1E 7HU,
Great Britain

<http://www.ae-info.org/ae>

President

Professor Sierd Cloetingh

THE ACADEMIA EUROPAEA (the Academy of Europe) is a pan European Academy of Humanities, Letters and Sciences, composed of

individual members. It was founded in 1988 according to the concept of a united Europe.

The Academy's mission is to promote a wider appreciation of the value of European scholarship and research; make recommendations to national governments and international agencies concerning matters affecting science, scholarship and academic life in Europe; encourage interdisciplinary and international research in all areas of learning, particularly in relation to European issues; identify topics of trans-European importance to science and scholarship, and propose appropriate action to ensure that these issues are adequately studied.

The governing bodies of the Academy are the General meeting of members, the Board and the Council as a sub Committee of Board. The Council consists of the President, the Vice-President and the Treasurer and three – six members, all of whom are elected at the general meeting of the members of the Academy. The Board consists of the President, Vice-President and Treasurer and three to five members who are elected at the general meeting of the members of the Academy. Members of each of the 20 sections elect a section head who is a member of the Council. The powers of all persons elected to the Council and the Board are three years with the possibility of one re-election. The general meeting of the members of the Academy of Europe is held in turn in one of the countries of the European Union.

The Academy includes well-known scholars from all European countries, as well as those European scholars who live in 15 countries of other regions of the world. There are four categories of membership of the Academy of Europe – Ordinary members of scientists, residents of European countries; Foreign members of scientists, non-residents of Europe, who are closely connected with the scientific community of the continent; Honorary members of persons who have made a significant contribution to the work of the Academy; and Patrons from individuals or organizations that provide assistance to the Academy in various forms.

Academic membership is only by invitation after peer group nomination, scrutiny and confirmation as to the scholarship and eminence of the individual in their chosen field. The Ordinary, the Honorary and the Foreign members shall be elected by ballot of the members of the Board. On election, all members are assigned to a section.

A total of just over 4,000 people are members of the Academy (September 2016), among them are seventy-two Nobel laureates. The largest representation in the organization has the United Kingdom (610 members), Germany (520 people), France (430 members), Italy (230 members), the Netherlands (185 members), Switzerland (170 members), USA (150 members). Four more European countries are represented by 100–120 members, and from other countries – from one to 80 members.

Full members of the National Academy of Sciences of Ukraine were elected as ordinary members of the Academy of Europe in 1990–1992,

among them the President of the National Academy of Sciences of Ukraine, NAS academician B.Ye. Paton; NAS academicians: Yu.Yu. Gleba, O.M. Guz, O.O. Kryshchal, P.P. Tolochko; in 1991–2010 P.G. Kostyuk, NAS academician, was a member of the Academy of Europe.

In accordance with the direction of their professional activities, the members of the Academy are divided into 20 sections, which comprised three classes: Humanities (760 persons) and Social and Related Sciences (634), Exact Sciences (1,299) and life (966 members).

The Academy has its head office in London, 4 Knowledge Hubs in Barcelona, Bergen, Wrocław, Cardiff and the Information Center in Graz (Austria), many sponsors. The amount of membership fees depends on the age of the members. Individuals under the age of 56 years pay 150 euros, and persons aged 56–64 years – 92 euros, and members whose age reached 75 years and above are paid whenever possible.

The Academy of Europe, together with four other European academic organizations form an advisory consortium that provides scientifically based interdisciplinary advice to the European Commission and high level advisors.

General meeting of the Academy will be held for the first time in conjunction with the European Federation of Academies of Natural and Human Sciences in 2017, when will also be held an annual organization solemn award ceremony.

The Academy's publications are presented by the 'European Review' (since 1998, Quarterly), the report and the Bulletin.

Academy Awards: Erasmus Medal (since 1992); scholarships in honor of A. Bürgen, the founding president Academy (since 2010); the Gold Medal of the Academia Europaea, (since 1997), for rewarding non-members of the Academy and organizations; Russian Prizes (since 1993) – 25 prizes annually for young Russian scientists with payment of 1000 US dollars.

African Academy of Sciences – AAS

Address

8 Miotoni Lane, Karen

P.O. Box 24916–00502

Nairobi, Kenya

Phone +254 20 240 5150

Website <http://www.aasciences.ac.ke>

President

Professor Aderemi Kuku

THE ACADEMY OF SCIENCES OF AFRICA (AAS). It was founded in 1986 in the capital of Kenya, Nairobi, by a group of 33 scientists who elected Kenyan scientist Thomas Rihley Odhiambo as the first president of the Academy. Since then, Nairobi has become the permanent seat of the organization's administrative office.

The Academy of Sciences of Africa has main objectives: achieving excellence by recognizing the scientists of the continent, providing advisory and analytical functions for the development of strategies and policies of the continent; implementing the key scientific, technological and innovative programs.

The AAS bodies are the General Assembly, The Governing Council, The Executive Committee and The Secretariat. The General Assembly consists of full members who elect the president of the Academy and members of the governing council, and also approve the programs of the Academy. The Governing Council consists of 13 members elected at the General Assembly. The Council supervises the implementation of academic programs, selects and approves new members, prepares the agenda of the general meeting, examines and approves the election of affiliated members and appoints auditors. The Management Committee (MC) consists of the President, the Secretary General, the Treasurer and the Executive Director. Its task is to monitor the work of other committees that are established by the Governing Council, coordination of financial activities and the work of the charity fund, and the performance of other functions. The Secretariat is headed by the Executive Director, who implements the AAS programs.

The organization has five offices (in Tanzania, South Africa, Burkina Faso, Egypt, Cameroon), each headed by one of the five vice-presidents.

AAS consists of full, associate and honorary members.

Full members are Africans who can live on the continent or beyond, and are elected by AAS scholars on the basis of achievements, including their publications, innovations, leadership qualities and contributions to politics.

Associate members consist of foreign scientists who are not of African descent and who have contributed to the development of science on the continent.

Honorary members are prominent personalities who have provided significant support to AAS in achieving its goals.

Elections in the AAS take place annually through careful selection and execution of all procedures for evaluating candidates, relevant expert committees assess and select candidates for election to the Academy.

In April 2017, the AAS had 330 full, associate and honorary members from 38 countries, including 31 countries in Africa and the United States, the United Kingdom, Denmark, India, Canada, China and the Federal Republic of Germany, and 15 affiliated members from 8 countries on the continent. Most represented in the AAS among the full, associate and honorary members were Republic of South Africa (26 persons), Nigeria (21 members) and Kenya (19 members).

The Endowment Fund of the AAS of \$ 5 million was established in 2001 with funds directed by the Government of Nigeria under the leadership of Olusegun Obasanjo, the President of Nigeria, to support the AAS. Organization every two years, beginning in 2011, hands one of its members a memorial prize O. Obasanjo (medal, certificate and funds) for scientific

discoveries and technological innovations in one of the following scientific and technical areas: biotechnology, energy; information and communication technologies, material science.

The current strategic plan for the AAS (2013–2018) identifies the following scientific, technical and innovative areas that focus on six areas, namely: climate change; health and wellness; STEM (science, technology, engineering and mathematics); water supply and sanitation; food security and healthy eating; Sustainable energy.

One of the important tasks of AAS is the creation of a modern scientific and technical potential (in Africa there are only 164 scientists and engineers per million inhabitants). AAS began in 2015 a program aimed at accelerating the creation of modern scientific potential in Africa.

**Association of Academies
and Societies of Sciences
in Asia – ASSA**

Address
42 Dolma-ro
Bundang-gu
Seongnam-si
Gyeonggi-do 463–808
Korea, Republic of
Phone (+82 31) 710 4622
Fax (+82 31) 726 7909
E-mail aassa@kast.or.kr
Website <http://aassa.asia/>
President
Professor Yoo Hang Kim

ASSOCIATION OF ACADEMIES AND SOCIETIES OF SCIENCE IN ASIA (AASSA) was organized on January 1, 2012 as a non-profit international organization, a result of the merger of the Association of Academies of Sciences in Asia and the Federation of Asian Scientific Academies and Societies. It consists of 34 scientific and technical academies and scientific societies from 30 countries in Asia and Australia: the Australian Academy of Sciences; the Academy of Sciences of Afghanistan; the Azerbaijan National Academy of Sciences the National Academy of Sciences of the Republic of Armenia, the Bangladesh Academy of Sciences, the Chinese Academy of Sciences, the Georgian National Academy of Sciences, the Indian National Academy of Sciences; the Indonesian Academy of Sciences; the Academy of Sciences of the Islamic Republic of Iran; the Israel Academy of Sciences and Humanities; the Royal Scientific Society of Jordan; the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan, the Korean Academy of Science and Technology, the National Academy of Sciences, the Republic of Korea, the National Academy of Sciences of Kyrgyzstan, the Academy of Sciences of Malaysia, the Mongolian Academy of Sciences, the Academy of Sciences and Technology

of Nepal, Royal Society of New Zealand; the Pakistan Academy of Science; the National Academy of Science and Technology of the Philippines; the Far Eastern Branch of the Russian Academy of Sciences; the Siberian Branch of the Russian Academy of Sciences; the Singapore National Academy of Science; the National Academy of Sciences of Sri Lanka, Academy of Sciences of the Republic of Tajikistan; the Thai Academy of Sciences (Thailand); the Science Society of Thailand; the Turkish Academy of Sciences; the Academy of Science of the Republic of Uzbekistan, the Academy of Science and Technology of Vietnam; the Scientific Council of Japan.

The governing body of the Association (the Council) comprises of the president, 2 vice-presidents, treasurer, 4 members and executive director.

The AASSA has observer status with the Global network of science academies – (IAP).

**European Academy of Sciences
and Arts, Academia Scientiarum
et Artium Europaea**

St.-Peter-Bezirk 10

A-5020 Salzburg

Austria

Tel.: +43/662/ 84 13 45

Fax: +43/662/ 84 13 43

office@euro-acad.eu

presidential.office@euro-acad.eu

President

Professor F.Unger

THE EUROPEAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES was founded in 1990 in Salzburg by Cardiac Surgeon F. Unger, the Archbishop of Vienna, Cardinal F. Koenig, and the political and philosopher N. Lobkovich. The Academy concentrates its efforts in three areas: the development of knowledge, the dissemination of scientific information, as well as the implementation of international projects. The Academy has seven classes (Humanities, Medicine, Arts, Natural Sciences, Social Sciences, Law and Economics, Technical and Environmental Sciences, World Religions), which are divided into 6–9 sections. The Academy represents all countries of Europe, including two members from Ukraine, as well as specialists from 27 countries of other continents. 1,700 prominent scientists and specialists are members of the Academy, including 29 Nobel Prize winners. The collective members of the Academy are the University of Rome (La Sapienza – Università di Roma), Graz University of Technology and the University of Applied Arts Vienna. The Academy has 34 offices, including 27 European countries, UNESCO headquarters, Jordan, Israel and the United States (4 offices).

The Academy is supported by wide range of sponsorship.

The Academy publishes the Newsletter, Memoranda/Declarations, annual reports and Congress highlights.

**European Academies Science
Advisory Council – EASAC**

Address
c/o Nationale Akademie der
Wissenschaften Leopoldina
Jägerberg 1
06108 Halle (Saale)
Germany
Phone +49 345 4723 9831
E-mail christiane.diehl@easac.eu
Website <http://www.easac.eu>
President
Professor Thierry Courvoisier

European Academies

Science Advisory Council

THE ADVISORY COUNCIL OF EUROPEAN ACADEMIES FOR SCIENCE (EASAC) was formed in 2001 an independent body by leaders of national academies of sciences of European member states, together with two pan-European academies (Academia Europea and ALLEA) to provide an authoritative scientific judgment for those who define the policy of the European Union on a wide range of issues (environmental protection, agriculture, energy, fisheries, health and food safety). EASAC currently has one representative from 25 EU member states, as well as from Academia Europe, ALLEA and the National Academies of Sciences of Norway and Switzerland. The governing body of the organization is a council, which is also a general assembly and consists of representatives of all academic members. The EASAC Bureau consists of the president and four vice-presidents, and for one year – the previous president (or elected president, but not in office). The president and four vice-presidents work in the organization's Brussels office, and the secretariat is located in the premises of the German National Academy of Sciences in Halle. EASAC funding is provided by contributions from all members who also cover the costs of expert travel, as well as income from IAP and UNESCO. The result of EASAC activities are reports and statements, journal publications and the release of the newsletter.

**European Academy of Sciences,
Academia Scientiarum Europaea**

Boulevard de la Sauvenière 40,
4000 Liège, Belgium
Tel: +32 4 253.67.18
Fax: +32 4 254.18.16
<http://www.eurasc.org>
Perpetual Secretary
Prof. Helene de Rode

THE EUROPEAN ACADEMY OF SCIENCES was established in 2003 for development of science and technology and the implementation of their role in strengthening the social and economic development of Europe. It has approximately 570 members, including more than 15

Nobel Prize winners. The organization includes three full members of the National Academy of Sciences of Ukraine – O.M. Guz, V.V. Panasyuk, A.M. Samoilenko and earlier – V.V. Pilipenko. The organization has nine sections (Chemistry, Computational and Information Sciences, Earth and Environmental Sciences, Engineering, Materials Science, Mathematics, Medicine and Life Sciences, Physics, Social Sciences).

The Academy has awards: the Leonardo da Vinci Award, the Blaise Pascal Medal, “Kepler Prize”, an award for young scientists for success in interdisciplinary research for participants from several countries

ALLEA

c/o Berlin-Brandenburg
Academy of Sciences and
Humanities
Jaegerstr. 22/23
10117 Berlin Germany
Tel +49 (0)30–3259873–72
Fax +49 (0)30–3259873–73
E-mail secretariat@allea.org
President
Professor Günter Stock

THE EUROPEAN FEDERATION OF ACADEMIES OF SCIENCES AND HUMANITIES (ALLEA) is the Federation of 59 Academies of Sciences and Humanities in more than 40 European countries. It was founded in 1994. ALLEA Member Academies are self-governing communities of scientists and scholars, and operate as learned societies, think-tanks, grant givers, and research performing organizations.

ALLEA's mission includes: promoting the exchange of information and experiences between Academies, fostering excellence and high ethical standards in the conduct of research, striving for the autonomy of science and research and of scientific institutions, representing the European Academies and communicating their positions to the European institutions and authorities, contributing with its policy for science work to the improvement of the framework conditions under which science and scholarship can flourish.

The governing bodies of the ALLEA are the General Assembly, the Board and the President. The General Assembly is the highest legislative body, where all Member Academies decide on the federation's policy, governance bodies and budget. The General Assembly program typically consists of two parts, a scientific conference and a business meeting, dedicated to organization activities.

The Board consists of nine members, elected by the General Assembly, including two Vice-Presidents and the ALLEA President who chairs the Board. The Secretariat is hosted by the Berlin-Brandenburg Academy of Sciences and Humanities and provides administrative support to ALLEA's various bodies.

The core of the scientific work of ALLEA is performed by the Working Groups, that are advisory bodies. There are two permanent working groups instituted by the General Assembly: Intellectual Property Rights; Science and Ethics. Three other groups have focused on Framework Programme 9; Science Education and E-Humanities.

The SAPEA (Science Advice for Policy by European Academies) is designed to support the Scientific Advice Mechanism (SAM), which provides independent scientific policy advice to the European Commission.

The All European Academies Madame de Staël Prize for Cultural Values (since 2014) is awarded to eminent scholars whose work represents a significant contribution to the cultural and intellectual values of Europe and to the idea of European integration,

Publications of the ALLEA are presented by Newsletter, Statements, Reports and ALLEA book series.

**The global network of science
academies – IAP**

c/o ICTP Campus (Adriatico
Guesthouse – 7th Floor)
Strada Costiera 11
34151 Trieste
Italy
<http://www.interacademies.net/>
Co-Chairs
Professor Krishan Lal
Professor Volker ter Meulen

THE GLOBAL NETWORK OF SCIENCE ACADEMIES (IAP), formerly known as the InterAcademy Panel on International Issues (IAP), was established in 1993 in Trieste with the support of the Government of Italy and under the auspices of the Third World Academy of (TWAS).

IAP, in accordance with its Statute, should bring together the academies of sciences of all nations to stimulate collaboration between academies of sciences; discuss the scientific aspects of issues of global concern; prepare and disseminate common statements on such issues; and provide mutual support to academies of sciences.

The right to participate in the IAP has national, regional or global academies of science based on scientific merit, regardless of ideological, ethnic, religious or gender reasons. Members of the IAP can be national academies of sciences. It is assumed that countries should be represented in the IAP by one national academy of sciences.

IAP currently has a membership of 107 scientific academies from around the world, 13 scientific organizations participate in IAP meetings and activities as observers. Three organizations (Islamic World Academy of Sciences, TWAS, World Academy of Art and Science) have a status of a global science academy.

The governing bodies of the IAP are the General Assembly, the Executive Committee and the Secretariat. The General Assembly consists of presidents or their representatives from all academies that are members of the IAP and is the supreme body of the IAP authorized to take decisions on all matters affecting the rules of work, membership, programs and activities of the IAP, including the composition of the executive committee and the secretariat. Sessions are usually held every three years and coincide with the General Conference of the IAP.

The Executive Committee consists of two co-chairs and 11 members of the committee, including six members from national academies of science of developing countries and five from developed countries. Secretary is headed by one representative from academies – IAP members and is formed at the General Assembly. The powers of the executive committee and the secretariat are three years with the possibility of one re-election.

The publications are presented by the work on the activities of the organization, annual reports, information on scientific forums and projects implemented with the participation of IAP. The Government of Italy provides basic support for the work of the secretariat and IAP offices in Trieste. IAP supports programs and projects that are of global importance.

Global Young Academy – GYA

Address

c/o German National Academy of Sciences

Leopoldina

Emil-Abderhalden-Strasse 37

06108 Halle (Saale)

Germany

Phone +49 345 47239 170

Fax+49 345 47239 171

E-mail info@globalyoungacademy.net

Website <http://www.globalyoungacademy.net>

Co-Chairs

Dr. Mari-Vaughn Johnson(USA)

Dr. Orakanoke Phanraksa

(Thailand)

**GLOBAL
YOUNG
ACADEMY**

GLOBAL YOUNG ACADEMY (GYA) was founded in 2010.

The objectives of the GYA are: encouraging interactions with media organizations through workshops, internships and job partnering; developing statements on scientific issues of national and global importance; promoting the development of national young science academies; developing policies to remove obstacles to participation in science for women, ethnic minorities and other under-represented groups; promoting mentoring relationships with internationally recognized senior scientists; identifying the scientific leaders of the future; to narrow the gap between the developed and developing world by: promoting science as an engine of economic development;

building capacity for scientific research in developing countries; supporting exchange visits for young scientists that lead to an increase in the scientific skill set of developing countries; fostering international and interdisciplinary collaborations between young scientists; holding global, regional and topical workshops; encouraging governments, research foundations and philanthropic organizations to engage with young researchers.

According to the GYA Constitution, members of the organization may be active scientists aged from 30 to 40 years who received a Ph.D. not later than 7 years before joining the GYA. The term of stay in the organization is 5 years. The maximum number of GYA members is determined as 200 people. At the beginning of 2017, scientists from 70 countries of the world were connected with the GYA.

Members of the GYA may participate in international science policy development, promote the establishment of national young academies and coordinate their cooperation and exchange, meet their colleagues from all over the world at the international meetings, workshops and conferences.

The total number of the GYA members (2016 year) comprised 32% women, and 33% of were from Europe, 28.5% – from Asia, 14.5% – from North America, 14% – from Africa, 6.5% – from South America, 3.5% – from Australia. Most membership represented in the Academy were from the Great Britain (19 persons), the United States and Canada (14 persons each), Israel (9 persons), Germany (8 persons), Malaysia and Australia (7 persons each), Taiwan and Netherlands (6 persons each), Spain, China, Nigeria, Chile, Sweden (5 persons each), 14 countries – 3–4 members, 26 countries – 1–2 members.

The distribution of GYA members by the scientific fields: physics – 26%, life sciences – 19.5%, technical sciences – 14%, medicine – 11.5%, social (9%) and humanities – 8%, mathematics – 5.5%, Earth sciences – 4.5%, chemistry – 2%.

Ukraine actively cooperates with many international scientific organizations.

Supreme authority of GYA is General Assembly, which shall elect two members as Co- Chairs, who shall preside over its meetings and Executive Committee meetings, and organize daily activities of the GYA and monitor the work of administrative staff. The Executive Committee shall be composed of the two Co-Chairs and nine additional members elected by the General Assembly. The Executive Committee is in charge of developing the strategic direction of the GYA and shall hold overall responsibility for the programs and activities of the GYA.

The GYA is supported by a Senior Advisory Board composed of outstanding senior scientists and science managers.

The GYA activities focus on science and policy, education and outreach, open science, and the research environment. The GYA also supports the establishment and coordination of National Young Academies (NYAs) around the world, in particular, facilitated establishing national

young academies in Egypt, Philippines, Japan, Zimbabwe, South Africa, Nigeria, Kenya, Israel and other countries.

In October 2012 the GYA co-organised the First Worldwide Meeting of Young Academies in Amsterdam; the Third Worldwide Meeting of Young Academies is planned for July 2017 and will take place in Johannesburg, South Africa.

The young academies were established with the support of GYA in 26 countries. In 2017 the 31 young academies and 10 their counterparts were functioning worldwide.

Publications of the GYA are presented by Scientific Publications on different topics, Statements, Reports about regional and worldwide events.

InterAcademy Council – IAC

Address

c/o The Royal Netherlands Academy of Arts
and Sciences

Kloveniersburgwal 29

P.O. Box 19121

Amsterdam 1000 GC

Netherlands

Phone +31 20 551 0766

+31 20 620 4941

E-mail secretariat@iac.knaw.nl

Website <http://www.interacademycouncil.net/>

Co-Chair Professor Daya Reddy

Co-Chair Professor Robbert Dijkgraaf

InterAcademy Council

THE INTERACADEMY COUNCIL (IAC). It was founded in 2000 by national academies of sciences from different countries around the world to provide expert judgments for international organizations. It has to complement but not to duplicate advisory role of other organizations.

IAC is organization to produce reports on scientific, technological, and health issues related to the great global challenges of our time, providing knowledge and advice to national governments and international organizations.

The membership of the IAC is changing. It includes National Academies of Sciences of 16 countries and five international science organizations. To date the current Board of InterAcademy Council comprises 22 members, and is composed of presidents (or representatives) of sixteen national academies of science and equivalent organizations – representing Australia, Brazil, China, France, Germany, India, Japan, Republic of Korea, Morocco, Mexico, the Netherlands, Nigeria, South Africa, the United Kingdom and the United States, plus the Academy of Sciences for the Developing World (TWAS) and representatives of the global network of science academies (IAP), the International Council of Academies of Engineering and Technological Sciences (CAETS), and the InterAcademy Medical Panel (IAMP) – 2 persons.

At the United Nations in February 2004, the IAC released its first report, 'Inventing a Better Future – A Strategy for Building Worldwide Capacities in Science and Technology'. A second IAC report was titled 'Realizing the Promise and Potential of African Agriculture – Science and Technology Strategies for Improving Agricultural Productivity and Food Security in Africa'. A third report 'Women for Science' was published in June 2006. A fourth report was published in October 2007, 'Lighting the Way: Toward a Sustainable Energy Future'. A fifth report was published in fall 2010: a review of the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC). In 2012, IAC and IAP jointly published a report 'Responsible Conduct in the Global Research Enterprise'.

IAC planned research will cover important global issues such as strengthening of communicable diseases surveillance, improving the quality and availability of water; scientific ethics and responsibility.

IAC projects are funded by multiple sponsors, including national governments, private foundations and international organizations. Administrative overhead is covered by special grants from the Royal Netherlands Academy of Arts and Sciences, the host organization for the IAC Secretariat. Participating academies contribute not only intellectual resources but also funding for developing new projects and special activities.

IAC has published the Annual Report since 2001.

InterAcademy Medical Panel (IAMP)

Address

c/o ICTP Campus (Adriatico

Guesthouse-7th Floor)

Strada Costiera 11

Trieste 34151

Italy

Phone +39-040-2240681

Fax +39-040-2240688

E-mail iamp@twas.org

Website <http://www.iamp-online.org>

Co-Chair

Professor Looi Lai-Meng

Co-Chair

Professor Detlev Ganten

THE INTER-ACADEMIC MEDICAL NETWORK (IAMP) comprising academic medical, scientific, technical and other institutions that work together on the basis of bilateral and regional links and committed to improving health worldwide, was established in 2000.

IAMP's activities focus on institutional cooperation to strengthen the role of all academies in alleviating the burden of the world's poorest people; creating the scientific capacity in the field of health; providing independent scientific advice on the promotion of health policy for national governments and global organizations.

Currently, 73 world academies are members of IAMP, including 11 organizations from Africa, 17 from Asia and the Pacific, 33 from Europe and Central Asia, 12 from Latin America and the Caribbean, 3 from the Middle East and North Africa, 2 from North America.

The supreme body of IAMP is the General Assembly, consisting of the presidents of all members – the academies of sciences. The Executive Committee is elected by the General Assembly from its members for four years (2016–2019), consisting of 11 members, including two co-chairs. The IAMP Secretariat is located in Trieste, Italy, and is managed under the auspices of the Academy of Sciences for the Developing World (TWAS).

IAMP, together with the global network of academies of sciences (IAP) and the InterAcademy Council (IAC), were merged into the InterAcademy Partnership (IAP) in 2016.

**International Association
of Academies of Sciences – IAAS**

Kyiv, Volodymyrska, 54

01030, Ukraine

Phone: +380(44) 2396444

Fax: +380(44) 2343243

E-mail: prez@nas.gov.ua

Site: <http://www.iaas.nas.gov.ua>

President

Professor Borys Evgenovych Paton

INTERNATIONAL ASSOCIATION OF ACADEMIES OF SCIENCES

(IAAS) was founded as an international non-governmental organization to combine effort of Academies of Sciences, on the multilateral basis, to find solutions for most important scientific problems preserve the historically established academic links and expand new relations between researchers. It was established by the initiative of the National Academy of Sciences of Ukraine. The Constituent Assembly of IAAS was held in Kiev, on September 23, 1993. The members of IAAS became the Academy of Sciences of Armenia, Azerbaijan, Belarus, Georgia, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Moldova, Russia, Tajikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, and Ukraine, and the Academies of Sciences of Vietnam, Slovakia and the Czech Republic (the latter two with the observer status). In 1994, IAAS was granted the official status by the Decree of the President of Ukraine; its head office is located in Kiev. The president of the Academy of Sciences of Ukraine Academician Boris Paton is the IAAS president since its beginning.

The institute of associated membership was founded in IAAS in 1996. Currently, IAAS has seven associate members: Joint Institute for Nuclear Research (Russian Federation, since 1997); Russian Humanitarian Science Foundation and Russian Foundation for Basic Research (1999); Moscow Institute of Physics and Technology (State University) (2000); Belarusian Republican Foundation for Basic Research (2000); M. V. Lomonosov Moscow State University (2002); National Research Centre 'Kurchatov Institute' (2009).

IAAS has 18 scientific councils: Scientific Council on New Materials (founded in 1995); Joint Scientific Council on Fundamental Geographical Problems (1996); Board of Directors of Libraries and Information Centers of the National Academies of Sciences (1996); Advisory Council on Protection of Intellectual Property and Technology Transfer (1997); International Coordinating Committee on Computational Mathematics (1997); International Council for CIS Program 'Modern Problems of Radiobiology: Science and Practice' (2001); Council of Physiological Societies of CIS (2003); International Association of Institutes of History of CIS (2005); Council on Printing and Publishing (2006); Scientific Council on Science of Science (2009); Council of Botanical Gardens of CIS (2012); Scientific Council on Functional Materials for Electronic Engineering (2012); Scientific Council on Biomedicine and Biotechnology (2013), Scientific Council for Geodesy and Geophysics (2015), Scientific Council for Geological Hazards (2015), International Council on Biotechnology and Biodiversity (2015), Scientific Council for the Study of National and Cultural Heritage and Development of Society (2015), Scientific Council on Energy Efficiency and Use of Renewable Energy Sources (2015).

Apart from revitalization and development of R&D, especially basic research in the Academies with IAAS membership, objectives dated from the beginning of IAAS are promotion of effective government support to R&D, integration of R&D and education, training of research staff, setting up appropriate conditions for utilization of R&D and increased contributions of R&D in social and economic development of nations whose Academies of Sciences are incorporated in IAAS. IAAS is committed to maintaining constructive dialogue with the authorities in the IAAS member countries, to strengthen cooperation with them. By the IAAS initiative, Council of Heads of CIS States adopted the Resolution 'On Concerted Measures for Reproduction and Preservation of the Common Research Area within the CIS' in 1995, whereas Heads of CIS governments signed 'Agreement on the Establishment of the Common Science and Technology Area of the Commonwealth countries members'. This Agreement contains the items specifying practical functions and role of IAAS in creating this area.

An important task for IAAS was to launch the effort in the Academies of Sciences incorporated in IAAS, aimed at creating the legal framework for preservation and development of R&D. In 2007, IAAS was granted the observer status at the Interparliamentary Assembly of CIS by the Assembly's Resolution. IAAS achievements in lawmaking were thus recognized, which enhanced the IAAS capacities to influence on adopting by the Interparliamentary Assembly of model laws in the scientific and science and technology spheres of activity states.

IAAS is an unique mechanism for international scientific cooperation and an authoritative international organization. In 2003, IAAS was recognized by UNESCO: the resolution to include IAAS to the organizations

with which UNESCO maintains business relations was adopted at the session of the UNESCO Executive Council in Paris. In 2012, these relations got the status of consultative partnership.

An important event in the life IAAS was International Symposium 'Interactions of Governments and National Scientific Societies with International Organizations for the Development and Application of Scientific Knowledge', held in Kyiv in October 2015, under the IAAS auspices, in cooperation with UNESCO and other organizations. This representative forum has discussed issues of reforms in R&D sphere and Academies of Sciences of IAAS members and outlined the steps for further cooperation of Academies of Sciences of the IAAS members.

**International Council for
Science – ICSU**

5 rue Auguste Vacquerie
75116 Paris
France
Phone: +33 1 45 25 03 29
Fax: +33 1 42 88 94 31
Web site <http://www.icsu.org>
E-mail: secretariat@icsu.org
President
Professor Gordon McBean

**INTERNATIONAL
COUNCIL
FOR SCIENCE**

INTERNATIONAL COUNCIL FOR SCIENCE (ICSU) was founded in 1931 to promote international scientific activity in the different branches of science and its application for the benefit of humanity.

ICSU has dual membership of National Scientific Members and International Scientific Unions. ICSU currently has 31 Scientific Union Members and 122 National Scientific Members that altogether are covering 142 countries. In addition, ICSU has 22 International Scientific Associates, among them are the TWAS, African Academy of Sciences, Science Council of Asia, Association of Academies and Societies of Sciences in Asia and some international professional organizations. The National Scientific Members are the National Academy of Sciences of 71 countries and remainder include the main scientific national bodies. The National Academy of Sciences of Ukraine is the ICSU National Scientific Member since 1992.

ICSU's governing bodies are a General Assembly consisting of representatives of all members – national scientific bodies and international scientific unions, and an Executive Council consisting of the president, vice-president for scientific planning, vice president for external affairs, general secretary, treasurer, former president and eight other members. To resolve the issues raised by the General Assembly, special committees can be set up. The organization has a secretariat in Paris and three regional offices serving the countries of Africa, Asia and the Pacific, Latin America and the Caribbean.

ICSU's European member organizations have a group called 'The Group of the European members of ICSU'; since 2011 the European Group has had a Secretariat that coordinates and implements the joint activities of the Group.

The General Assembly meets every three years and is responsible for setting the general direction, policies and priorities for the next triennium, elects the members of the executive council. ICSU's strategic activities for 2012–2017 focus on three key areas: International Research Collaboration, Science for Policy and Universality of Science. Major current programmes include the International Geosphere-Biosphere Programme (IGBP), the World Climate Research Programme (WCRP), Diversitas: An International Programme of Biodiversity Science and the International Human Dimensions Programme on Global Environmental Change (IHDP).

ICSU has publishing numerous works, including Reports and Reviews, Strategic Plan.

**Union Académique Internationale
International Union of Academies – IUA**

Palais des Académies
Rue Ducale 1–1000 Bruxelles
Belgique
<http://www.uai-iaa.org/>
Président
Professor Øivind Andersen

THE INTERNATIONAL UNION OF ACADEMIES (IUA) is a worldwide organization of national academies in the field of humanities and social sciences. It was founded in 1919 in Paris on the proposal of the Academy of Inscriptions and Belles-Lettres (Académie des Inscriptions et Belles-Lettres) of the Institute of France.

The objectives of the IUA are: initiation, promotion and funding of international long-term research projects in the field of humanities and social sciences. Projects adopted by the IAU should be based on cooperation between several national academies. IAU has already sponsored the publication of more than 3000 books. Recently IUA supports the preparation and publication of dictionaries, encyclopedias and text publications, some of which are presented on the Internet, and now new international projects devoted to the transformation of Mediterranean cities throughout history have been supported. To achieve its objectives, the IAU relies on funding from private and public sources, as well as the European Science Foundation in Strasbourg.

Currently, the IAU unites more than a hundred academies from 63 countries on all continents. The IAU has three categories of membership: full, associate and affiliate members. Each academy that has the status of an IAU member nominates its representatives (delegates) to the IAU. The National Academy of Sciences of Ukraine has the status of a full member and can be represented by two delegates.

The bodies of the IAU are a general assembly consisting of representatives (delegates) of all academies, and a council elected by the general assembly from its members for four years. The IAU Council consists of the president, two vice-presidents, six members, as well as all previous presidents who have the status of honorary presidents, as advisers. An important role in IUA activity plays Secretariat General, which consists of a permanent secretary and two of his (her) deputies, who are members of the IUA Council.

The administrative seat of the IAU was established in the palace of academies in Brussels. Sessions of the IUA General Assembly take turns in one country, the academies of which are members of the IUA.

IUA activities are aimed at studying the culture of different peoples and territories, including Europe, the Middle East, China, India and America. To date, 76 projects have been completed.

IUA is a member of two representative international organizations in the field of social and human sciences – the International Council for Philosophy and Human Studies (ICPHS).

**Islamic World Academy
of Sciences – IAS**

17 Djibouti Street
Sixth Circle
Amman – Jordan.
Tel: +962 6 5522 104
Fax: +962 6 5511 803
Postal Address
PO Box 830036, Zahran
Amman 11183, Jordan.
Email: ias@go.com.jo
President
Professor Abdelsalam al-Majali

ISLAMIC WORLD ACADEMY OF SCIENCES
أكاديمية العالم الإسلامي للعلوم
L'ACADÉMIE DES SCIENCES DU MONDE ISLAMIQUE
Founded as the Islamic Academy of Sciences, Amman, Jordan, 1986

THE ISLAMIC WORLD ACADEMY OF SCIENCES (IAS) unites scientists from 57 member countries of the Organization of Islamic Cooperation. It was established in 1986. IAS is a science advisory body of the Organization of Islamic Cooperation, combining three following functions: it is a learned society that promotes the values of modern science, honors high achievement and disseminates scientific breakthroughs through meetings and publications; it is a forum where science and scientific issues are debated; it is an academic repository of the history of science – particularly in the context of the Islamic civilization.

The IAS also leads the scientific community of the Organization of Islamic Cooperation in its relations with societies, governments and academies of sciences worldwide.

The main goal of the program of the Academy of the Islamic World is to create the basis for the development of science and technology in the Islamic world. This program, promoting interaction between scientists and

facilitating the exchange of views and ideas on science and technology in particular, can catalyze the overall process of social and economic development in Islamic countries. The program also aims to identify the relationship between knowledge, science and technology, on the one hand, and Islamic values on the other. Through research in this field, this program will help to enhance the creation of more favorable conditions for scientific research for the benefit of the Organization of Islamic Cooperation's countries. The IAS has been carrying out programs aimed at addressing serious contemporary problems facing the Islamic world.

The structure of the IAS includes the Patrons, Honorary Fellows, Executive Board and General Assembly. The number of Academy Fellows was 110 on 1 December 2016, including approximately 10.0% of women. All Fellows have Professor Rank and they represent more than 40 countries and many scientific disciplines.

Management of IAS is carried out by an Executive Board of 12 members, elected by the General Assembly for a four-year term and is subject to supervision and supervision by IAS members. The implementation and planning of future IAS activities are the main issues addressed by the Board at its annual meeting.

IAS-COMSTech Ibrahim Memorial Award was established 1995. Only six persons were awarded for its history.

The IAS has organized several international conferences, published a series of conference proceedings, newsletters and some monographs, 'Medical Journal of Islamic Academy of Sciences', which meets international standards and is published since 1988 four times a year. In addition, IAS has established numerous contacts with national and international non-governmental organizations, as well as governments of countries around the world.

Academia de Ciencias de America Latina

ACAL,

Latin American Academy of Sciences

Palacio de las Academias, Edificio Anexo,
Piso 2. De Bolsa a San Francisco
Avenue Universidad, Apartado Postal 1010-A
Caracas Distrito Capital
Venezuela
Phone: +58 212 484 1310
E-mail: info@acal-scientia.org
Site: <http://www.acal-scientia.org>
President
Professor Claudio Bifano

LATIN AMERICAN ACADEMY OF SCIENCES (ACAL) was established in 1982 under the auspices of the Pontifical Academy of Sciences to promote the improvement of mathematical, physical and chemical sciences, earth and life sciences. It promotes cooperation between academic

institutions and the exchange of scientists and scientific knowledge for the integration of Latin America and the Caribbean countries. The total number of members of the Academy is 170. The Academy comprises 154 members from Argentina, Brazil, Venezuela, Guatemala, Ecuador, Colombia, Costa Rica, Cuba, Mexico, Peru, Uruguay and Chile.

**Network of Academies of Science
of the Organization of Islamic
Cooperation (NASIC)**

Address

c/o Pakistan Academy of Sciences (PAS)

3 Constitution Avenue, G-5/2

Islamabad

Pakistan

Phone (+92 51) 9204843

Fax(+92 51) 9206770

E-mail:nasicpk@yahoo.com

Website <http://www.nasic.org.pk/>

President Professor Atta-ur Rahman

The decision to create a **NETWORK OF ACADEMIES OF SCIENCES IN THE COUNTRIES OF THE ORGANIZATION OF THE ISLAMIC CONFERENCE (NASIC)** was adopted in March 2004 in Islamabad during the meeting of the Interdepartmental Commission of the National Academies of Sciences of the Organization of the Islamic Conference (OIC), currently the Organization of Islamic Cooperation.

The NASIC members are 57 countries with a population of about 1.2 billion people. Significant potential of the Islamic world urged the 16 academies of science of the Member States of the Organization of the Islamic Conference to establish NASIC. The purpose of the new organization was to develop research programs in these countries. NASIC Academies provides a platform for members to conduct joint research programs and exchange of experience and knowledge. NASIC also helps in setting up academic academies in the Organization of Islamic Cooperation countries, where they do not exist.

Current member Academies of the NASIC are: Academy of Sciences of Afghanistan, Arab Academy of Sciences, Bangladesh Academy of Sciences, Academy of Sciences and Arts of Bosnia & Herzegovina, Egyptian Academy of Scientific Research and Technology; Indonesian Academy of Sciences; Academy of Sciences of the Islamic Republic of Iran; National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan; Academy of Sciences, Malaysia (ASM); Hassan II Academy of Science and Technology Morocco; Nigerian Academy of Sciences; Pakistan Academy of Sciences; Palestine Academy for Sciences and Technology; Academy of Science and Technology of Senegal; Sudanese National Academy of Sciences; Academy of Sciences of the Republic of Tajikistan; Academy of Sciences of the Republic of Tatarstan, Academy of Sciences of Turkmenistan; Uganda National Academy of Sciences.

The governing bodies of the NASIC are the General Assembly and the Executive Committee. The General Assembly consists of the Presidents, or their representatives, of all Academies that are Members of the Network. The General Assembly is the highest decision making body of the NASIC work and is empowered to take decisions on all matters affecting the rules, regulations, membership, programs and activities of the NASIC.

NASIC publishes e-newsletter (since 2014) and e-book.

**Network of African Science
Academies-NASAC**

Address

NASAC Secretariat

P.O. Box 201

Karen 00502

Nairobi

Kenya

Phone +254 20 252 9721

+254 712 914 285 cell.

E-mail jolang@nasaonline.org

Website <http://www.nasaonline.org>

President

Professor Mostapha Bousmina

THE NETWORK OF AFRICAN ACADEMIES OF SCIENCES (NASAC) was established in 2001 under the patronage of the African Academy of Sciences and the Inter-Academic Network on International Affairs (IAP). The founding event was held at the headquarters of the African Academy of Sciences in Nairobi, where the NASAC office is currently located, with the participation of nine founding academies (African Academy of Sciences, the Ghana Academy of Arts and Sciences, the Cameroon Academy of Sciences, the Kenya National Academy of Sciences, the Madagascar's National Academy of Academy of Arts Letters and Sciences, the Nigerian Academy of Sciences, the National Academy of Science and Technology of Senegal, the National Academy of Sciences of Uganda, the Academy of Sciences of South Africa).

NASAC aims to provide an independent African forum that unites the academies of science of African countries in order to offer authoritative credible recommendations for policy development in relation to economic, social and cultural development of the continent. The NASAC aims to become an ideal science advisor and partner on the African continent. Along with the founding members, the NASAC comprises to date the Académie Algérienne des Sciences et Technologies, the National Academy of Sciences, Literature and Arts of Benin, the Academy of Sciences of Botswana, the Academy of Sciences of Burkina Faso, the National Academy of Science and Technology of Congo, the National Academy of Côte d'Ivoire, the Ethiopian Academy of Science, the Academy of Science and Technology of

Mauritius, the Academy of Science and Technology of Hassan II, Morocco, the Academy of Sciences of Mozambique, the Tanzania Academy of Sciences, the Togolese Academy of Sciences, Arts and Letters, the Academy of Sciences of Zambia, the Academy of Sciences of Zimbabwe. The NASAC has observer status with the Global network of science academies – IAP.

**Organization for Women in Science
for the Developing World – OWSD**

ICTP Campus • 34151 Trieste • Italy

President

Prof. Jennifer Thomson

THE ORGANIZATION FOR WOMEN IN SCIENCE FOR THE DEVELOPING WORLD (OWSD) is an independent, non-profit and non-governmental organization for bringing together outstanding women-scientists from developed countries and developing countries to strengthen their role in the development process and to promote their representation in scientific and technical leadership. It was founded in 1987 on the basis of the World Academy of Sciences (TWAS) in Trieste, Italy. OWSD provides training for researchers, career development and networking opportunities for women-scientists from developing countries, in their careers. OWSD offices are established on the continents, which are headed by authoritative experts from leading women-scientists.

The Membership of the OWSD comprises the three member categories: full, associate and affiliate members. Full members are women scientists who have completed a master degree or higher in the sciences, engineering or related fields; associate members are scholars who have completed a master degree or higher in science, technology, social science or humanities subjects at a recognized university; affiliate members are women scientists who have completed a bachelor degree or equivalent in the sciences, engineering or related fields.

At the April of 2017, the OWSD had more than 5,300 women scientists, as full members, from 250 countries and state formations around the world. The distribution of members between countries was as follows: Africa – 2,515 members from 47 countries, the Arab world – 782 members from 19 countries, Asia and the Pacific Ocean basin – 1,354 members from 40 countries; Latin America and the Caribbean – 624 members from 30 countries; 210 members from 114 other countries.

The General Assembly of members is the top level decision-making body. The General Assembly is served by an Executive Board made up of President and 8 regional members, and an international Secretariat. Full members have only the right to vote regional representatives onto the Executive Board at the General Assembly, which takes place once every four to five years.

The OWSD has created programs to help poor countries in training qualified personnel in more developed countries. The grants of the OWSD are provided for Ph.D. training for the Africa women – 250 person, Arab countries (Yemen, Sudan) – 40 people, in Asia (Bangladesh, Myanmar, Nepal) – 50 people. The Elsevier Foundation, Organization for Women in Science for the Developing World (OWSD) and TWAS have established the OWSD-Elsevier Foundation Awards for Early-Career Women's Scientists in the Developing World to support early talent women scientists who live and work in developing countries.

Each year, OWSD organizes a regional workshop for all onsite post-graduate fellows, prepares a series of publications, including an Annual Report and Conference Proceedings.

**World Academy of Art and Science –
WAAS**

Address

4225 Solano Avenue

Suite 631

Napa CA 94558

USA

E-mail: ceo@worldacademy.org

Website: <http://www.worldacademy.org/>

President

Professor Heitor Gurgulino de Souza

THE WORLD ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES (WAAS) was founded in 1960 by distinguished individuals. The Academy activities seek to address global issues related to the social consequences and policy implications of knowledge. It functions as a forum for scientists and specialists to discuss the pressing problems of mankind, regardless of political boundaries, spiritual or physical limitations, where global problems can be discussed objectively, scientifically, without any bias, with a view to finding solutions to problems of general human rights and aimed at serving the interests of all mankind.

Current WAAS's membership consists of 730 Fellows from all parts of the world, representing all fields of science, social sciences, arts and humanities, as well as educators, political leaders, diplomats and heads of leading international organizations. The organization includes academician B.Ye. Paton, the president of the NAS of Ukraine; E. Bekreniova, executive director of the Bogdan Gavrilishin's Charity Fund; Yu.M. Shcherbak, President of the Institute for Sustainable Development of Ukraine, Honorary Member of the Research Institute of Harvard University.

Programes of WAAS:

The new paradigm. The project will examine the root causes of the multiple challenges in order to formulate an integrated perspective,

comprehensive strategy and detailed policy framework attuned to the realities, needs and emerging opportunities of the 21st century.

Trans-disciplinary dialogue on individuality. Individuality is the crown of human evolution and the catalyst for all social progress. The project will explore the essential nature of individuality, its role in social development, and its myriad expressions in the original thinker, creative artist, political leader, entrepreneur, inventor and social innovator, as well as the best means of fostering individuality through education.

Abolition of nuclear weapons. Abolition of Nuclear Weapons through the implementation of public policies and social strategies for the complete elimination of nuclear weapons;

New economic theory. A multidisciplinary group from the World Academy of Art & Science and the Club of Rome are leading a quest for a new human-centered theory of economics that reflects recent changes resulting from the emergence of a service-based economy, globalization, rising social aspirations and changing values, and is integrated with political, social, ecological, technological, and cultural factors from which it is inseparable. The project will reevaluate fundamental concepts and premises of modern theory with the goal of evolving a truly human-centered economic theory and practice.

Global employment challenge. Access to employment is the most essential requirement for providing economic security to the world's burgeoning population. The interdisciplinary dialogue explores theoretical and practical aspects of the global employment challenge, including its demographic, economic, legal, political, psychological dimensions as well as linkages with the international financial crisis, social stability, and terrorism.

Limits to rationality. Rationality is an essential instrument in humanity's quest for knowledge, yet the practical pursuit of knowledge often ignores or violates fundamental principles of rational inquiry or overlooks the inherent limitations in the use of rationality as an instrument of knowledge. The project will explore the philosophy and practice of rationality as it is applied in various fields of knowledge to identify common deviations and limitations and propose ways to compensate for the limits to rationality.

New paradigm for global rule of law. The evolution of international law and human rights represent crucial threads in the progressive development of global rule of law. The project will explore the relationship between the social, political and legal dimensions of global rule of law in an effort to frame the boundaries of a wider approach to the evolution of global governance.

The World University Consortium was established in 2013 to implement the Academy's initiative to develop a global system of higher education, focused on new opportunities and challenges.

Publications WAAS: Magazine (Cadmus Journal), published twice a year, focused on economics, security and global governance; an electronic

journal, published twice a year and examining ideas and perspectives that go beyond ordinary scientific publications; a monthly edition containing works of members of the Academy; publications (papers) and monographs.

**The World Academy of
sciences – TWAS**

ICTP Campus
Strada Costiera 11
34151 Trieste – Italy
<http://twas.org>
General contact: info@twas.org
President
Professor Bai Chunli

THE WORLD ACADEMY OF SCIENCES (TWAS) was founded in 1983 by a distinguished group of 20 scientists from the developing world, under the leadership of Abdus Salam, the Pakistani physicist and Nobel laureate 1979 in physics. The Third World Academy of Sciences, as it was first known, was inaugurated officially in 1985 during a ceremony attended by UN Secretary-General Javier Pérez de Cuéllar. TWAS, which until 2004 was called the Academy of Sciences for Developing Countries, and since 2012 it has received its current name.

Today, TWAS has 1,176 elected Fellows in more than 90 countries, who are elected for life on the basis of their internationally recognized scientific achievements. Among the fellows are 15 Nobel laureates, about 85% of the TWAS Fellows come from developing nations, including 49% from Asian countries and Pacific region.

The main objectives of TWAS are to promote the development of scientific potential, the dissemination of best practices in the field of sustainable development in developing countries and to overcome the backwardness of these countries from the more developed countries. The Academy's headquarters are located on the territory of the Abdus Salam International Center for Theoretical Physics (ICTP) in Trieste, Italy.

The highest body of the TWAS is the General Assembly of all its members who meet every year and are authorized to resolve all issues from the work of the organization, including the election of new members, the awarding of awards, the resolution of issues of distribution of funds, etc. TWAS Council for the period 2016–2018 consists of the President, Bai Chunli (formerly president, five Vice-Presidents, Treasurer and five Board members.

Every year, TWAS's Regional Offices select up to 25 scientists younger than 40 as Young Affiliate. During their five-year tenure, Young Affiliates build networks with other affiliates and with elected TWAS Fellows and attend international conferences.

TWAS sends funds collected as membership fees and donations from around the world in support of numerous programs in which the academies

of Asian countries participate. Such programs include scholarships for a degree every year for 470 people; internship after receiving a scientific degree – from 6 months to 3 years in Brazil, India, Iran, Kenya, Malaysia, Mexico, Pakistan and Thailand; Research grants in the field of basic research for individual scientists, groups of scientists and scientific associations from 81 countries that are developing; providing about 15 awards and prizes with the payment of cash; the organization of scientific forums and the provision of scholarships to scientists from countries with poorly developed scientific infrastructure for research in more developed countries. TWAS funds programs that provide grants to researchers from some developing countries to purchase equipment, supplies and training. TWAS allocates funds for the organization of international and regional conferences, support of foreign research missions.

Numerous TWAS awards are aimed at various kinds of support for scientists from third world countries, in particular, TWAS awards nine awards with 15 thousand US dollars to each awardee in the following areas: agricultural sciences; biology; chemistry; earth sciences, astronomy and space exploration; engineering sciences; mathematics; medical sciences; physics and social sciences.

The Academy has been issuing a quarterly bulletin, an electronic publication (6 times a year) on the activities of the organization; annual reports, series of monographs on the activities of science centers in developing countries; electronic publications on specific scientific projects.

Young Academy of Europe – YAE

<http://yacadeuro.org/about/>

Vice-chair

Professor Sven Bestmann

THE YOUNG ACADEMY OF EUROPE (YAE) was established in 2012 by a group of 11 young scientists with a high scientific reputation.

The key aims of the YAE are: providing advice on scientific policy and analyzing its implementation throughout Europe from a youth perspective; a involving the top young scientists to the creation of a future European research strategy; promotion of evidence-based policy in all European countries; support of other young scientists in Europe in their further development, including strategic perspectives of their own scientific disciplines; creation and development of the network of the top young researchers in all fields of research in Europe.

YAE is reforming, since January 2014, its own personnel, which was previously limited by only to persons who performed grants from the European Commission for Young Research. It is expected that the Young Academy of Europe will be composed of outstanding young scientists who have leadership skills, a broad interest in science and scientific policy

in a pan-European context and whose scientific achievements at the international level have been recognized by European or national bodies. Candidates must currently conduct research in the European Union or associated countries, to obtain a doctoral degree no more than 12 years ago. The maximum number of members of the YAE is set at 500, one hundred of which will leave the organization yearly, without interrupting communication with it, and 100 new members will be elected. In January 2017, the Academy had 146 members from 18 countries of the continent and Israel.

YAE management bodies: the Council that represents it in the Academy of Europe and in other organizations, the Chairman, his Deputy and three Domains of physical and engineering sciences, life sciences, social and human sciences. The Council consists of the Chairman, his Deputy, the previous Chairman, the Secretary, the Treasurer, the Head of the Selection Committee, the Heads of Domains and their Deputies. All persons in the management of the YAE are elected at its general meeting for a period of three years. In December 2012, partner relations were established with the Academy of Europe.

Directions of the current activities of the YAE: preparation of official statements jointly with other European Young academies and the Global Young Academy on the topical issue of scientific policy, dissemination of excellence among scientific youth in Eastern Europe, discussion of the state of research in the countries of Europe, etc.

HISTORY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY

**European Society for the
History of Science (ESHS)**
President: Antoni Malet
<http://www.eshs.org>

EUROPEAN SOCIETY FOR THE HISTORY OF SCIENCE (ESHS)

Founded in 2003, the European Society for the History of Science promotes European cooperation in the fields of history of science, technology and medicine. The purpose of the society shall be to promote European cooperation in the field of the History of Science understood in the broadest sense. The society shall, in the European context, aim at providing a high-level interdisciplinary European forum for research in the History of Science; promoting cooperation between its members; promoting the preservation of and access to scientific heritage; promoting, assisting, and advising on the teaching of the History of Science; advancing the education of the general public in the historical, cultural, and social aspects of science.

The first ESHS international conference “Science in Europe and Europe in Science: 1500–2000” was held in Maastricht (the Netherlands) on November 4–6, 2004 to explore new European perspectives on the history and historiography of science. The second ESHS international conference “The Global and the Local: History of Science and Cultural Integration of Europe” was held in Cracow on September 6–9, 2006 to create an opportunity for a creative dialogue and an exchange of experiences among representatives of different countries of the European Union. The third ESHS international conference “Styles of Thinking in Science and Technology” was held on September 10–12, 2008 in Vienna (Austria) to study philosophical, cultural, religious, political, economic influences that led to certain styles of thinking in science and technology. The next conferences were held on November 18–20, 2010 in Barcelona (topic: “The circulation Science and Technology”), on November 1–3, 2012 in Athens (theme: “Scientific cosmopolitanism and local cultures: religions, ideologies, societies”), on September 4–6, 2014 in Lisbon (topic: “Communicating Science, Technology and Medicine”), on September 22–24, 2016 in Prague (topic: “Science and Power, Science as Power”). Scientists from Ukraine, e.i. from G.M.Dobrov Institute for Scientific and Technological Potential and Science History Studies NAS of Ukraine, Kiev Polytechnic Institute and Dnipropetrovsk National University, participated in the conference which were held in 2010 in Barcelona and in 2008 in Vienna.

The official journal of the ESHS is *Centaurus*, international journal about the history of science and its cultural aspects in English; it was established in 1950. *Centaurus* publishes an international spectrum of original research papers, review articles, notes and commentaries on the

history of science, mathematics, medicine, biomedical science, earth science and technology, and their social and cultural aspects. Book reviews and review essays of publications within the journal's scope are also included.

The Gustav Neuenschwander Prize is the principal prize of the European Society for the History of Science (ESHS) awarded for outstanding life-long achievements and major contributions to the discipline of the history of science. It was created by Professor Erwin Neuenschwander in 2011 in memory of his father. The Prize, which currently amounts to 10,000 (ten thousand) Euros is presented biennially at the ESHS Conference.

History of Science Society (HSS)

President: Janet Browne
Address: Executive Office
440 Geddes Hall
University of Notre Dame
Notre Dame
IN
46556
United States of America
Tel: 574 631 1194
Fax: 574 631 1533
Email: info@hssonline.org
www.hssonline.org

THE HISTORY OF SCIENCE SOCIETY (HSS) the world's largest primary professional society dedicated to understanding science, technology, medicine and their interactions with society within their historical context, and carrying advanced knowledge about the history of science to the wider world. It is. HSS was founded in 1924 by G.Sarton and L.Henderson primarily to support the publication of "Isis", a journal of the history of science G.Sarton had started in 1912. Over 3,000 individual and institutional members across the world support the Society's mission to foster interest in the history of science and its social and cultural relations.

The Society's publishes quarterly journal "Isis", is the widest circulation journal in the history of science, and the yearly journal "Osiris", whose annual thematic volumes devoted to a single topic of wide interest to the history of science community. HSS sponsors the IsisCB: History of Science Index built on 40-years of data in the Isis Bibliography of the History of Science. The Society sponsors two special lectures annually: The George Sarton Memorial Lecture, delivered at the Annual Meeting of the American Association for the Advancement of Science since 1960 (with a break from 1973 to 1975) and The History of Science Society Distinguished Lecture, delivered at a plenary session of the annual meeting of the HSS since 1981.

The HSS awards a number of prizes: The Suzanne J. Levinson Prize, established in 2006, is awarded biennially for a book in the history of the life sciences and natural history; The Nathan Reingold Prize, established in 1955, for an outstanding essay in the history of science written by a graduate student; The Derek Price/Rod Webster Prize, established in 1978, for an outstanding article in *Isis*; The Margaret W. Rossiter History of Women in Science Prize, first awarded in 1987, for an outstanding work on the subject of women in science; The Joseph H. Hazen Education Prize, established in 1998, for outstanding contributions to teaching history of science; The Watson Davis and Helen Miles Davis Prize, established in 1985, for a textbook or popular book on the history of science; The Pfizer Award, established in 1958, for an outstanding book in the history of science; The George Sarton Medal, first awarded in 1955, for lifetime achievement in the history of science

Since 1995 the Society holds an annual meeting, at which several hundred scholars present and discuss cutting-edge research on the cultural relationships and historical development of scientific practices, theories, and technologies.

HSS is also making use of new technologies to stimulate interest in the history of science. It was made the Guide to the History of Science – an extensive directory of graduate programs, organizations, journals, museums, and individuals studying the history of science worldwide, integrate job and grant listings, conference announcements, monograph releasing, and news items. Free access of HSS members to this database is a valuable tool for research and professional activity.

INSTITUTE FOR THE HISTORY OF SCIENCE OF AZERBAIJAN NATIONAL ACADEMY OF SCIENCES is academic research institution established on February 27, 2014 to conduct research on history of science and promote its multidisciplinary analysis, provide rationale for theoretical and methodological problems of history of science, to research scientific achievements in context of the world history from ancient times to the present day.

Director of the Institute is Doctor of Sciences M.G. Seidbeyli, who is well-known researcher of the history of Azerbaijan and Azerbaijani Diaspora.

Subdivisions of the Institute – Department for the History of Natural and Exact sciences, Department of theoretical and methodological problems of History of Science, Department of Social Problems of Science and Science of Science, Department of Historiography and Source Study. Total number of research staff is 20 employees.

**International Academy
of the History of Science
(Académie internationale
d'histoire des sciences)**

Address: Université de Liège
Place Delcourt, 17
B-4020 LIÈGE
Belgique
President – A. Shapiro
Tel. +32 4 366 21 11
<http://www.aihs-iahs.org/>
e-mail: chst@ulg.ac.be

THE INTERNATIONAL ACADEMY OF THE HISTORY OF SCIENCE

(French: Académie Internationale d'Histoire des Sciences) is a worldwide non-profit membership organization of historians of science. The academy was founded on 17 August 1928 in Oslo at the Congress of Historical Science on initiative of Italian historian Aldo Mieli. Till 1932 Academy was called the International Committee of the History of Science. History of the Academy originates from 1927 when in the issue of the journal *Archeion* for November–December 1927 appeared Aldo Mieli's first appeal to his colleagues working in the history of science for an active and organic participation in the business of the international organization for history in general.

Office of the Academy is in Paris, and a part of it – in Liege (Belgium). The International Academy of the History of Science is directed by a Council made up of a President and three Vice-Presidents, all former Presidents, a Permanent Secretary, a Treasurer, and an Archivist. Every four years Academy holds the Congress of historians of science under the auspices of International Union for History and Philosophy of Science and Technology. The Council of The Academy is elected at General Assembly which is held during the Congress. The first Congress on history of science took place on 20–25 May in 1928 in Paris and was dedicated to the memory of French historian P. Tannery.

Members of the International Academy of the History of Science are elected for life to one of the categories: effective members, corresponding members and honorary members, who do not reside at the Academy, but who made a significant contribution to the history of science. New members are elected during the meeting of its effective members. For the nomination of the candidate it is required recommendations of two effective members of the Academy from different countries, decision on election are taken by obtaining an absolute majority of the votes; it is conceded to vote by email. In 1965–1968 the President of the Academy was A.P. Yushkevych (USSR).

Academy publishes two periodicals “*Archeion*” and “*Archives internationales d'histoire des sciences* (Archives of the International Studies of the History of Science)”. Two Koyré medals are awarded for a contribution to a history of science (named after O. Koyré) every two years – one

of which is for young historians. During 1968–2017 experienced researchers were awarded with 20 medals and in 1968–2015 – young researchers with 14 medals. Among Ukrainian researchers who were awarded a title of Academy corresponding member in 1965 was G.M. Dobrov. Y.Z. Shtokalo awarded a title of Honorary member in 1978. He and O.M. Boholyubov were awarded with a Koyré medal for edition of four-volume collective monograph “History of native mathematics”.

**International Committee for the History
of Technology (ICOHTEC)**

President: Timo Myllyntaus (Finland)
www.icohtec.org

INTERNATIONAL COMMITTEE FOR THE HISTORY OF TECHNOLOGY (ICOHTEC) was founded in Paris in 1968 during The Congress for History of Science against the backdrop of cold war between countries of Eastern and Western worlds. The intent was to provide a forum of scholars for the history of technology from both sides of the ‘iron curtain’. It was constituted as a Scientific Section within the Division of the History of Science and Technology of the International Union of the History and Philosophy of Science (IUHPS/DHST). The first President was Eugeniusz Olszewski (Poland), with Vice-Presidents S. V. Schuchardine (USSR) and Melvin Kranzberg (USA). The first Secretary-General was Maurice Daumas (France), through whose initiative the French government hosted the first independent symposium at Pont-a-Mousson (1970). Symposia have been held almost every year, and the proceedings of many meetings have been published, although in a variety of forms.

The first statutes of ICOHTEC were approved in Paris in 1968; they were then amended in 1974, 1985, and 1993. The aims are as stated in Article: to establish close working relationships among specialists of different disciplines in order to foster international cooperation for the study and development of the history of technology; to promote the study of appropriate historical subjects by establishing and extending the scholarly bases of the history of technology as well as by contributing to the resolution of certain contemporary national and international problems; to facilitate research and documentation for scholars in all countries in the history of technology by exchange of information and the creation of the material means necessary for this objective.

The means which ICOHTEC will utilize in order to attain its goals are the following: establish itself in the greatest possible number of countries and recruit the greatest possible number of qualified members therein; create working groups, permanent or temporary, charged with conducting joint studies; assist the work of these groups with the financial means which may be available; organize meetings, colloquia, and seminars in order to make possible the direct cooperation of its members; establish and maintain at the disposition of

its members indispensable informational documents and scientific exchanges; publish the results of its works and give them the widest possible dissemination; cooperate with national or international scientific organizations which pursue similar goals, or adhere to one of these international organizations. From 1994 onward the outstanding papers are published in ICON.

ICOHTEC has its membership base mainly in Europe, but also in the Americas, Japan, India and Australia. It is reflected in the areas of research and topics of Committee symposia where the issues are investigated on a comparative national basis, stressing aspects of cooperation between various nations, regions or institutions. The history of technology is considered as a complex phenomenon at all times and on any territory; it is closely related to many spheres of human activity. The areas of research: history, philosophy and methodology of engineering sciences, evolution of technological potential (fuel and energy sector, oil and gas production, food, chemical and construction industries, nuclear energy), transport, telephony, cinematograph, typography, technology in architecture, computers, robotics and computer graphics, electrical, acoustic and medical equipment, obtaining new materials and renewable energy, space equipment and weapons; relation of technology to science, culture, art, theater, music, literature, sports and recreation, health care; impact of technology on commercial sector and economic growth of the country; approaches to improve infrastructure of urbanize environment; evolution of design and aesthetics of technical products; public perception of new technologies and technological literacy of people; portrait and social status of an engineer; development of technical education; technical museums; technology transfer in globalized world as a factor of bringing countries and nations closer together; risks and consequences of high technologies implementation. Among the committee members there are representatives from Ukraine, i.e. G.M.Dobrov Institute for Scientific and Technological Potential and Science History Studies NAS of Ukraine and Kiev Polytechnic Institute which participated in ICOHTEC Congresses in 2003–2014.

**International Union for History
and Philosophy of Science
and Technology (IUHPST)**
President: Menachem Magidor
<http://iuhps.net/>

THE INTERNATIONAL UNION OF HISTORY AND PHILOSOPHY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY (IUHPST) is scientific organization which was established in 1956 on initiative of the International Council for Science (ICSU) and UNESCO at the International Union of History of Science (IUHS), established in 1947, and the International Union of Philosophy of Science (IUPS), established in 1949. It consists of two

independent divisions, each having its statute, membership and governance structure – the Division of History of Science and Technology (DHST) and the Division of Logic, Methodology and Philosophy of Science and Technology (DLMPST). Cooperation of subsections within the Union is regulated by Memorandum of cooperation between them.

The Union merged researchers in the fields of history of science and technology, philosophy, methodology and logic of science and technology. These scientific directions related to natural sciences as well as to social sciences and humanities. So in the Union are well-represented national and international institutes related to this themes. The members of DHST are 98 national members (represented by national committees for the history of science) and 26 international scientific unions.

Since the summer of 2015, the Union uses the name *International Union for History and Philosophy of Science and Technology* (IUHPST).

The Union is a member of International Council for Science (ICSU), each Department of which is a member of International Council for Philosophy and Human Sciences within UNESCO (ICPHS), it has close cooperation with The International Social Science Council (ISSC).

The objectives of IUHPST are: to establish and reinforce links between historians and philosophers of science and between the institutions, societies, journals; to collect documents useful for the development of the history of science and technology and for logic, methodology and philosophy of science; to take all measures deemed necessary or useful for the development, spread and organization of studies and research; to organize international congresses on the History of Science and Technology and on Logic, Methodology and Philosophy of Science and Technology, as well as other international events. The scientific community is contributing to maintaining the unity of science in general and to the establishment of links between different branches of human knowledge, fostering contacts and exchanges among historians, philosophers, and scholars concerned with issues related.

The Statutes of the IUHPS were ratified by the IUHS General Assembly in September 1956 (Florence-Milan), and by the IUPS General Assembly in September 1958 (Brussels). Then, after preparatory work undertaken by the Executive Committees and General Assemblies of the two Divisions, the Board of the IUHPS, during its meeting of 29 September 1961 (London), decided to entrust the drafting of new Statutes to of a Committee composed of Prof. S. C. Kleene (representing DLMPs) and Prof. M. Clagett (representing DHS). This project revised by the Executive Committees of the two Divisions, was approved by the General Assembly of the DLMPs (24–26 August 1962, Helsinki) and the General Assembly of the DHS (August 26–September 2, 1962, Ithaca NY). These Statutes of the IUHPS were implemented on 1st January 1963.

By the end of the 1990s, the IUHPS Statutes were not to be found in the archives of either of the two divisions. As a consequence, the two Divisions

decided on the practical matters involved in the cooperation between the Divisions and the governance of the Union in a Memorandum of Cooperation approved by the Councils of DHST and DLMPS in December 2012 and January 2013, respectively. In May 2015, the 1963 Statutes were re-discovered by Benedikt Löwe in the archives of the German National Committee for Logic, Methodology and Philosophy of Science. A joint committee consisting of Prof. E. Sober, Prof. P. Schroeder-Heister, Prof. B. Löwe (representing DLMPS) and Prof. E. Nicolaidis, Prof. C. Jami, and Prof. M. Osborne (representing DHST) drafted a new version of the Statutes to match the current governance practice as described in the Memorandum. These drafted Statutes was proposed to and approved by the General Assembly of DLMPS in Helsinki on 6 August 2015. It will be proposed to the General Assembly of DHST in Rio de Janeiro in the summer of 2017.

The main activities of the Union are the two quadriennial congresses organised by the two divisions: the International Congress for History of Science and Technology (ICHST) organised by DHST and the Congress for Logic, Methodology and Philosophy of Science (CLMPS) organised by DLMPS.

The first congress took place in 1929 in Paris, next forums were held in London (1931); Porto-Combra-Lisbon (1934); Prague (1937); Lausanne (1947); Amsterdam (1950); Jerusalem (1953); Florence-Milan (1956); Barcelona-Madrid (1959); Ithaca (1962); Cracow (1965); Paris, (1968); Moscow (1971); Tokyo (1974); Edinburgh (1977); Bucarest (1981); Berkeley (1985); Zaragoza (1993); Liège (1997); Mexico City (2001); Beijing (2005); Budapest (2009); Manchester (Англія, 2013). The 25th International Congress for History of Science and Technology will be held on 23–29 July 2017 in Rio de Janeiro. At International Congress for History of Science in Liège (Belgium, 1997) members of Ukrainian delegation were scientists from G.M.Dobrov Institute for Scientific and Technological Potential and Science History Studies NAS of Ukraine, Institute of Botany NAS of Ukraine, and Institute of Ukrainian studies of Kiev National T. Shevchenko University, Dnipropetrovsk National University and Nikolaev State Pedagogical University.

Scientists from G.M.Dobrov Institute for Scientific and Technological Potential and Science History Studies NAS of Ukraine and also from Kyiv and Kharkiv Polytechnic Institutes participated in congress which was held in 2009 in Budapest.

The Congress for Logic, Philosophy and Methodology of Science (CLMPS) took place in Stanford (United States, 1960), Jerusalem (1964), Amsterdam (1967); Bucharest (1971), London (ON, Canada, 1975), Hannover (1979), Salzburg (Austria, 1983), Moscow (1987), Uppsala (Sweden, 1991), Florence (1995), Cracow (1999), Oviedo (Spain, 2003), Beijing (2007), Nancy (2011), Helsinki (2015). The next XVI congress will be held in 2019 in Prague.

The two divisions maintain a Joint Commission in order to enhance cooperation between them. The main responsibility of the Joint Commission is to explore research fields of mutual interest to historians and philosophers

of science and technology and logicians by means of Joint Conferences and symposia on topics of mutual interest. The main activity of the Joint Commission is the organisation of a session at the congresses of both divisions. According to a decision of the Councils of both divisions (DLMPST in Helsinki, August 2015 & DHST in Beijing, December 2015), a joint committee of the two divisions is re-evaluating the Joint Commission and will propose a re-organisation of the Joint Commission to the General Assembly of the DHST in Rio de Janeiro in 2017. There are other commissions shared between the two divisions, DHST and DLMPST: The commission for History and Philosophy of Computing, the International Association for Science and Cultural Diversity and the Inter-Divisional Teaching Commission.

Union uses different forms to promote sectoral studies. One of them is the Prize for an essay on history and philosophy of science which is awarded for works that included new methodology thinking in the field of history and philosophy of science as integrated scientific discipline. It is also proposed research projects which are financed by the International Council for Science (ICSU). For example, in 2014–2015 the project “Cultures of Mathematical Research Training” was executed; its aim was to explore different approaches to mathematical research and its joint discussion by public and researchers who study mathematical practice in order to identify research topics would be of interest to the community.

The Newcomen Society

The Administrator: Sarah-Jane Stagg
Address: The Science Museum
London SW7 2DD
Tel/Fax +44 (0)20 7371 4445
Email: office@newcomen.com
<http://newcomen.com/>

THE NEWCOMEN SOCIETY is an international learned society that studies and promotes the history of engineering and technology from ancient times to the present day. It disseminates historical information by publications, meetings, correspondence and internet forums. The Society's interests are embracing all aspects of engineering and the great inventions of the 18th and 19th centuries, the sophisticated technologies of the 20th century and into the digital age; in particular, Society is concerned with all branches of engineering and manufacturing as well as biography and invention.

The Newcomen Society was founded in London in 1920 and is the oldest society in the world specialising in the history of engineering and technology. The Society takes its name from Thomas Newcomen, who invented the first practical working steam engine in 1712, that led to the great industrial and technological achievements of the modern age. Thomas Newcomen is widely considered the “father of the Industrial Revolution”. The

motto of the Society is the Latin *actorum* “memores simul affectamus agenda”, meaning “mindful of things that have taken place, at the same time we strive after things yet to be done”. The choice of a griffin regardant for the logo was to symbolise vigilance and looking backward while going forward.

The Newcomen Society is based at the Science Museum in London. There are regional branches in England: Midlands (Birmingham), North West (Manchester), North East (Newcastle), Western (Bristol) and Southern (Portsmouth), and one in Scotland (Glasgow and Edinburgh). An American branch was established in 1923, but was entirely separated in 2007.

It publishes the *International Journal for the History of Engineering and Technology* (formerly the *Transactions of the Newcomen Society*) and *Newcomen Links*, a quarterly newsletter. To members of the Society is available an online archive containing over a 1000 papers on the history of many branches of industry, materials and historical artifacts.

The Scientific Instrument Society (SIS)

President: Paolo Brenni
Address: SIS Executive Officer
The Old School House
Stadhampton
Oxfordshire OX44 7TR
United Kingdom
e-mail: sis@sis.org.uk
<http://www.scientificinstrumentsociety.org>

THE SCIENTIFIC INSTRUMENT SOCIETY (SIS) was formed bring together people with a specialist interest in scientific instruments, ranging from precious antiques to electronic devices only recently out of production, aimed to contribute to historical knowledge and understanding through the collection, conservation and study of scientific artefacts. Collectors, the antiques trade, museum staff, professional historians and amateur enthusiasts will all find the varied activities of the Society suited to their tastes.

G. Turner was appointed Chairman, B. Brass Treasurer and the late J. Darius the first editor of the *Bulletin*. The *Bulletin* is the Society's journal, published four times a year and sent free to members. It is attractively produced and illustrated, and contains information and articles about a wide range of instruments, as well as book and exhibition reviews. Throughout its history the *Bulletin* has grown into a respected publication on the history of science and the material culture.

Members of the Society enjoy regular opportunities to meet each other and share their passion for scientific instruments old and new. The Society makes an annual 'overseas' trip. Visits to museums are a particular feature of the annual programme.

The Scientific Instrument Society awards small grants, of up to £500 each, for research on the history of scientific instruments. Since September 2015, grants fund has been supplemented by the Paul Bunge Prize.

S.I. VAVILOV INSTITUTE FOR THE HISTORY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY RAS is academic scientific institution, which main objective is to conduct an extensive research in the field of the history of natural sciences and technology and technical sciences in the world and in Russia, particularly in the field of the history of fundamental discoveries and inventions, to write biographies of outstanding workers of science and the technology, to study development of natural and engineering sciences and engineering activity in the context of history of a world civilization.

Practice area of the Institute is to conduct theoretical works in the field of science of science: study of major factors of influence of society on development of scientific and technical knowledge, history of organisation of centres and associations for the history of science, dynamics of scientific policy according to change of social conditions, various aspects of psychology of natural-science and technical creativity.

The topics covered at IHST include the state of and trends in the development of information environment of contemporary Russian science; psychological factors of the emergence; development, and dissolution of scientific schools; as well as the values, motivations, and interpersonal relations within contemporary scientific community in Russia.

Many related studies are carried at the request of the Ministry of Education and Science of Russia, Analytical Center for Science and Industrial Policy and other organizations and are used to offer practical recommendations.

Institute was founded in accordance with the decision of General meeting of Academy of Sciences of February 28, 1932. In 1991 it was named after Academician S.I. Vavilov. The origins of the Institute dates back in 1921 when the Russian Academy of Sciences, chaired by V.I. Vernadsky, established Commission for the History, Philosophy and Technology Studies, which was later renamed into Commission for the History of Knowledge. M.I. Bukharin was the head of Commission since 1930. Institute for the History of Science and Technology was established within the Commission on 28 February 1932. M.I. Bukharin was the first director. On February 5, 1938, it was eliminated after the announcement of the Institute to be the "center of anti-Soviet conspiracy". The Institute resumed its work since November 22, 1944, after establishing of a new organization within Department of History and Philosophy of Academy of Sciences of the USSR – the Institute of History of Science; on September 5, 1953, when Institute became a member of the Commission for the History of Technology, it was renamed into the Institute for the History of Science and Technology of Academy of Sciences of the USSR.

The founders of the development of historical and scientific, historical and technical researches as a special, independent field of knowledge, and establishing of specific scientific institution which is constantly and deliberately working in this areas, were such outstanding scientists and public figures as V.I. Vernadsky, N.I. Bukharin, V.V. Osinsky, V.L. Komarov, S.I. Vavilov, B.N. Yuryev, O.M. Samarin, X. S. Koshtoyants. The directors

of the Institute were: O.M. Samarin (1953–1955), I.V. Kuznetsov (1955–1956), N.A. Figurovsky (1956–1962), B.M. Kedrov (1962–1974), S.R. Mikulinsky (1974–1986), V.S. Styopin (1987–1988), N.D. Ustinov (1988–1992), B.I. Kozlov (1992–1993), V.M. Oryol (1993–2004), A.V. Postnikov (2004–2009), V.P. Borisov (2009–2010), Yu.M. Baturin (2010–2015). D.Y. Shcherbinin is a director of the Institute since 2015.

IHST is a unique cross-disciplinary collective: representatives of more than 10 various scientific specialties work here that covers almost all range of fundamental areas of natural sciences, technical and the humanities. Now over 200 employees work in the Institute (among them there are 39 doctors and 104 candidates of science). Institute consists of 6 Departments and St. Petersburg branch of IHST RAS. The current research work is conducted in departments, sectors, analytical centers and problem groups. At the Institute was created Center of computer communication including Website of Internet and the personal sites of employees.

IHST pays great attention to coordinate a work in the field of history of the science and technology which is carried out in Russia and other countries: provide professional support to individual researchers; cooperate with science and technology museums; organize and coordinate exhibition activities; to facilitate the holdings of special events connected with commemorative days in the history of science and technology studies. Russian national association for the History and Philosophy of Science and Technology work with and on the basis of professional community of the Institute, which is the leading center of international cooperation in the sphere of historical and scientific and historical and technical researches. Many scholars of IHST are full members of the international academies, associations, unions, societies on history of science and technology, winners of prestigious international awards and medals.

The Society for the History of Technology (SHOT)

President: John Krige (2017–2018)

Address: Foundation for the History of Technology

c/o Eindhoven University of Technology

IPO-building 2.31

P.O. Box 513

5600 MB Eindhoven

the Netherlands

Телефон: +31 40 2474641

e-mail: SHOT.Secretariaat@tue.nl

<http://www.historyoftechnology.org/>

THE SOCIETY FOR THE HISTORY OF TECHNOLOGY (SHOT) is professional international society for historians of technology concerned with technology in history – that is, the relationship of technology to politics, economics, science and the arts. SHOT actively works to foster a stronger global community for the study of the history of technology and to support a worldwide network of scholars in this field.

SHOT was formed in 1958 in the United States on initiative of Professor Melvin Kranzberg to encourage the study of the development of technology and its relations with society and culture, and now numbers around 1500 members from some thirty-five countries throughout the Americas, Europe, Asia, and Africa. The officers of the Society are a President, a Vice President, a Secretary, and a Treasurer. Annual Meetings of SHOT have been held since 2006; future Meetings will be held on October 10–14, 2018 in St. Louis, Missouri, and on September 19–22, 2019 in Milan.

The society's quarterly journal "Technology and Culture" is published by the Johns Hopkins University Press. SHOT publishes a yearly newsletter and a booklet series "Historical Perspectives on Technology, Society, and Culture".

In 1992 the Society for the History of Technology inaugurated the International Scholars program, in particular for student preparing a dissertation in the history of technology; for a scholars at the beginning of his or her career; a pre-doctoral or postdoctoral fellowship in the history of space technology. Each year, the Society for the History of Technology offers a number of awards, grants, and prizes for research effort in the history of technology: Leonardo da Vinci Medal; Sidney Edelstein Prize: Recognizing outstanding scholarly work in the history of technology; Sally Hacker Prize: to honor exceptional scholarship that reaches beyond the academy toward a broad audience; Abbot Payson Usher Prize: Awarded annually to honor the best scholarly work published under the auspices of SHOT; Joan Cahalin Robinson Prize: Awarded for the best-presented paper at the SHOT annual meeting by a scholar of any age presenting for the first time; Samuel Eleazar and Rose Tartakow Levinson Prize: For an original essay in the history of technology that examines technology within the framework of social or intellectual history; Bernard S. Finn IEEE History Prize For the best article in the history of electrotechnology – power, electronics, telecommunications, and computer science; Dibner Award for Excellence in Museum Exhibits: Recognizing museums and exhibits that interpret the history of technology, industry, and engineering to the general public; Eugene S. Ferguson Prize: For original reference works that support future scholarship in the history of technology.

UKRAINIAN SOCIETY OF HISTORIANS OF SCIENCE is public scientific organization which on voluntary basis brings together Ukrainian scientists who conduct researches on the history of science and technology. Society was established on April 7, 1993 and aims to consolidate Ukrainian historians of science, promote scientific and historical researches in Ukraine, popularize the history of science as an integral part of history of culture.

Chairman of Society is Dr. Sc. (Phys.-Math.), Prof. Y.O. Khrarov. Society comprises about 100 members. It has its affiliates in Dnipro, Odesa, Cherkassy and other cities of Ukraine.

PHILOSOPHY AND SOCIOLOGY OF SCIENCE

European Philosophy of Science Association (EPSA)

c/o Munich Center for
Mathematical Philosophy
President: Stephan Hartmann
Address:
Geschwister-Scholl-Platz 1
D-80539 München
www.philsci.eu
epsa@lrz.uni-muenchen.de

THE EUROPEAN PHILOSOPHY OF SCIENCE ASSOCIATION (EPSA)

was established in 2007 to promote the discipline and profession of philosophy of science in Europe. Association brings together professional philosophers of science and students from the whole of Europe (and the rest of the world) to foster collaboration and exchange of ideas among them. EPSA organizes a biennial conference. Previous meetings took place in Madrid (2007), Amsterdam (2009), Athens (2011), Helsinki (2013) and Düsseldorf (2015). The next conference will take place in Exeter, UK, from September 6 to 9, 2017. EPSA also edits a journal, the European Journal for Philosophy of Science (EJPS), which publishes articles in all areas of philosophy of science. Between 2008 and 2013, EPSA entertained close relations to the ESF Research Networking Programme “The Philosophy of Science in a European Perspective (PSE)”.

The aims and purpose of EPSA are as follows: to promote and advance the philosophy of science in Europe; to further contacts among philosophers of science in Europe; to ensure, that information relating to philosophy of science in Europe is regularly circulated amongst members of the academic communities in Europe; to promote international philosophical and scientific exchanges on all levels; to support, on an international level, the progress of philosophical studies and their communication to the world of learning and to the educated public.

EPSA engaged in organizing regular colloquia, communication with media (TV, radio, film, newspaper), publishing and circulating works of literature, science, and art pertaining to the aims of EPSA, implementing research or education related activities (e.g., lectures, research projects, education programs or courses).

H. S. Skovoroda Institute of Philosophy of NAS of Ukraine

Address: 4, Tryokhsviatitska
str., Kyiv 01001, Ukraine
<http://www.filosof.com.ua/>

H. S. SKOVORODA INSTITUTE OF PHILOSOPHY of NAS is a leading institution in philosophy of science in Ukraine, which conducted

research on the state and problems of modern foreign and Ukrainian philosophies, culture and science.

It was established in 1946 in Kyiv. The Institute was headed by Acad. M.E. Omelianovsky (1946–52), Corr. Memb. D.K. Ostrianyn (1952–1962), Acad. P.V. Kopnin (1962–1968), Acad. V.I. Shynkaruk (1968–2001). NAS Acad. M.V. Popovych has been its director since 2001.

The Institute includes departments of: logic and methodology; philosophical anthropology; philosophical problems of natural sciences and ecology; social philosophy; philosophical problems of culture, ethics and esthetics; history of Ukrainian and foreign philosophies; religion studies.

Nowadays the Institute employs 104 researchers. Among them a NAS academician and a NAS corresponding member, 29 holders of ‘doctor-of-science’ degree and 69 holders of ‘candidate-of-science’ degree, 7 Honored Workers in Science and Technology of Ukraine.

In 2005 the Higher School of Philosophy was established within the Institute, which provides advanced training courses for philosophy teachers. The school aims at mastering the main principles and current trends in the development of philosophical ideas.

At the Institute are published: journals – “Philosophical Thought”, “Practical philosophy”, “Philosophical horizons”, “Religious panorama”; science digests – “Multiversum”, “Philosophy almanac”; and yearbooks – “Philosophia Prima: metaphysical questions”, “Religious freedom” and “Philosophical and anthropological readings” etc.

**International council for
philosophy and human
sciences (ICPHS)**

President: Chao Gejin
<http://www.cipsh.net/htm/>

THE INTERNATIONAL COUNCIL FOR PHILOSOPHY AND HUMAN SCIENCES (ICPHS) is a non-governmental organization within UNESCO, which federates hundreds of different learned societies in the field of philosophy, human sciences and related subjects. The ICPHS coordinates the international works and researches carried out by a huge constellation of centres and networks of scholars. It favors the exchange of knowledge among faraway scholars and fosters the international circulation of scholars, in order to improve the communication among specialists from different disciplines, enforce a better knowledge of cultures and of the different social, individual and collective behaviors and bring to the fore the richness of each culture and their fruitful diversity.

The International Council for Philosophy and Humanistic Studies was founded in January 18th, 1949, in Brussels, at the request of

UNESCO and under its auspices, following a meeting organized by the Union Académique Internationale to bring together representatives of nongovernmental organizations. From January 1, 2011, it adopted the designation “International Council for Philosophy and Human Sciences”. The Board of the Assembly shall exercise the functions of the governing body of the Council between sessions of the General Assembly. It consists of one President, who is also President of the CIPSH, two Vice-Presidents, the Secretary-General, the Treasurer, the immediate Past President, and four to six Members.

The new board, elected at the General Assembly in Paris, October 2014, is composed by: Chao Gejin (President), Rosalind Hacket (Vice-President), François Djindjian (Vice-President), Luiz Oosterbeek (Secretary-General), Franco Montanari (Treasurer), Adama Samassékou (Ancien President), Meenakshi Bharat, Ulrich Grossman, Xiaochun Sun, Isenbike Togan, William L. McBride and Laurent Tissot. The Secretary-General is Luiz Oosterbeek.

It was in September 1947 that Julian Huxley, the first Director-General of UNESCO, decided to ask a group of experts from different countries and from different fields of knowledge to investigate how UNESCO could comply with the duties laid down by its constitution in the domain of humanistic studies. The preparatory committee of a common organism for humanistic studies met in 1948, and defined that character of the Council should be remained strictly scientific.

Many European intellectuals and researchers felt the need to come out of the isolation to which they had been driven because of the war, and to create a permanent link between the organizations called to join the future Council. It was felt that only an international structure with dimensions as large as possible could allow the renewal of the researchers’ circulation, their coming together, and their possibility of exchanging ideas.

The first general assembly of the International Council for Philosophy and Humanistic Studies met in January 1949. A supporting organ for a multi-disciplinary and international vocation, ICPHS was conceived as the intermediary between UNESCO on one hand, and learned societies and national academies on the other. Its aim was to extend UNESCO’s action in the domain of humanistic studies.

Its status of non-governmental organization in UNESCO granted the advantage of freeing it from sometimes insurmountable political matters. Hence scientists from countries that were not represented at UNESCO could make themselves heard and be kept informed of worldwide works thanks to ICPHS.

**The International Federation of
Philosophical Societies (French:
Fédération Internationale des
Sociétés de Philosophie, FISP)**

The President: William McBride
(Department of Philosophy, Purdue
University)

<https://www.fisp.org>

THE INTERNATIONAL FEDERATION OF PHILOSOPHICAL SOCIETIES (French: *Fédération Internationale des Sociétés de Philosophie, FISP*) is the highest non-governmental world organization for philosophy, whose members-societies represent every country where there is significant academic philosophy. It was established in Amsterdam in 1948. FISP's first seat was located at the Sorbonne in Paris.

The nature of FISP is reflected in its name. It does not include individual members, but only "societies" in a broad sense, that is, philosophical institutions of different kinds, such as associations, societies, institutes, centres and academies at national, regional and international levels, which are accepted only if they satisfy certain substantial and formal requirements (essentially those of being of a minimum size and of regularly promoting professional philosophical activity). FISP aims are: to support professional relations between philosophers of all countries, freely and with mutual respect; to foster contacts between institutions, societies and periodical publications dedicated to philosophy; to collect documentation useful for the development of philosophical studies; to promote philosophical education, to prepare publications of global interest and to contribute to the impact of philosophical knowledge on global problems.

FISP members-societies are divided into national and international: first class includes philosophers belonging to a given nation, but also philosophical institutions. Among its approximately one hundred members, three-quarters are national and one-quarter international societies.

FISP is also has an objective interest in developing relations with other international institutions within the domain of philosophy.

The society sponsors the International Philosophy Olympiad and the World Congress of Philosophy which is held every 5 years, hosted by the country of one of its member societies (the first Congress took place in 1900 in Paris, next world Congress of philosophy will take place in Beijing in 2018).

FISP Bulletin is published twice a year and contains information about its members' activity, and also information which concerns philosophy and its global development. In addition to the Bulletin, FISP also publishes monographic literature.

INSTITUTE OF SOCIOLOGY OF NAS OF UKRAINE is a leading academic institution in the field of sociology in Ukraine. Content and character of Institute's scientific research are directed first of all to detection of legitimacies and main tendencies of social development of the Ukrainian society, reconstruction in scientific concepts of the modern Ukrainian society's dynamic image peculiarities, analysis of public conversions, definition of main metrics, forms and consequences of social changes, which are taking place in Ukraine, perception of science and scientists in social consciousness, public awareness of the achievements of NAS of Ukraine. It was established within Department of social and psychological problems of Institute of Philosophy of the Academy of Sciences of Ukraine in 1990. The first director of the Institute was academician Y. Pakhomov. Since 1992 the director of the Institute is Valeriy M. Vorona, NAS academician.

The Institute of Sociology includes scientific departments of: the Methodology and Methods of Sociology, Sociological History and Theory, Social Structures, Economic Sociology, Social Expertise, Social Psychology, Social and Political Processes, Sociology of Culture and Mass Communication.

Since 1997 the Institute publishes science journal "Sociology: theory, methods, marketing".

The Sociological Association of Ukraine is functioning on the basis of the Institute, integrating domestic scientists, institutions and organizations who work in the field of sociology.

Within the Institute in 2000 it was established the Higher School of Sociology for implementation of educational programs for post-graduate education. The main directions: political marketing and electoral technology; technology of applied sociological research; principles of ecological safety; courses on applied and theoretical sociology for teachers.

**The International
Society for the History
of Philosophy of
Science (HOPOS)**
President: Helen Hattab
<http://www.hopos.org/>

THE INTERNATIONAL SOCIETY FOR THE HISTORY OF PHILOSOPHY OF SCIENCE (HOPOS) is scientific institution for promoting serious, scholarly research on the history of the philosophy of science, sharing of ideas between scientists by holding meeting, in journals and Internet, supporting of electronic database, promoting historical work in a variety of ways, but especially through encouraging exchange among scholars through meetings, publications, and electronic media.

Society members discuss subject matter of researches on the history of the philosophy of science to include topics in the history of related disciplines and in all historical periods, studied through diverse methodologies.

HOPOS supports the scholarly activity of researchers and students around the world, mobility of scholars and students with the free exchange of ideas; serves for the international community of scholars; it is a member of International Federation of Philosophical Societies. HOPOS has held international meetings every two years since 1996. The first meeting was in Roanoke, Virginia, hosted by Virginia Tech. The 2016 meeting, HOPOS 2016, took place at the University of Minnesota, hosted by the University and by the Minnesota Center for Philosophy of Science. Previous meetings have been held in Halifax, Budapest, Vancouver, Paris, San Francisco, Montréal, Vienna, and South Bend (Indiana, USA). In 1993–2010 Society published a Newsletter, which you can find on its website (<http://www.hopos.org>), which is located at the University “Virginia Tech” (Blacksburg, Virginia, USA) and is administered by the Collaboratory for Digital Discourse and Culture and Department of Science and Technology Studies. Individuals interested in submitting announcements of events (conferences, symposia, exhibitions, etc.) or positions (faculty jobs, scholarships, fellowships, or study programs) are encouraged to do so through the HOPOS email list. Persons of any nationality who are interested in the history of the philosophy of science are eligible for membership in the Society. HOPOS is governed by President, Vice-President, Executive Secretary and Treasurer.

The scholarly journal HOPOS is published by University of Chicago Press since 2011. The journal is providing disclosure of interdisciplinary works which explains connection between philosophy, science as a whole and mathematics in social, economic and political contexts. It publishes articles, book reviews, and also broad annual review of the latest results of such branch of knowledge as history and philosophy of science and technology that developed rapidly.

**Research Committee on Sociology
of Science and Technology (RC23)
of the International Sociological
Association (ISA)**

President: Nadia ASHEULOVA,
Institute for the History of Science
& Technology of RAS, Russia,
asheulova_n@bk.ru
<http://www.isa-sociology.org/>

**Sociology of Science
and Technology**

**RESEARCH COMMITTEE ON SOCIOLOGY OF SCIENCE AND
TECHNOLOGY (RC23) OF THE INTERNATIONAL SOCIOLOGICAL
ASSOCIATION (ISA)** was founded in 1949 under the auspices of UNESCO.

The goals of ISA are to develop sociological researches and advance sociological knowledge. Its members come from 126 countries.

The on-going scientific activities of the ISA are decentralized in Research Committees, Working Groups and Thematic Groups, which bring together scholars who wish to pursue comparative research on a transnational basis and they constitute basic networks of scientific research, intellectual debate and professional exchange.

The group which was to become the Research Committee on the Sociology of Science started its work at the Sixth World Congress of Sociology in Evian (1966). A business meeting was held in which Robert K. Merton was elected a President and J. Ben-David was elected a Secretary. Contacts have been established with sociologists of science all over the world, and special sections or groups in the Sociology of Science have been established in several countries.

Objectives:

- to secure and develop personal and collegial contacts between sociologists of science throughout the world;
- to encourage the international dissemination and exchange of information, developments and activities in the field of sociology of science;
- to facilitate and promote international meetings and research;
- to help actively individuals and organizations in countries not represented to use the Committee and its facilities.

The Committee publishes a Newsletter which aims to be a means of communication among RC23 members as well as people interested in S&T research in all its manifestations. It is published non-periodically according to the needs of our scientific community.

In honour and memory of Robert Merton, the founder and first president of the Research Committee on Sociology of Science and Technology, the Committee has established The Robert Merton Award for Distinguished Contribution to the Sociology of Science and Technology.

**Research Network on Science
and Technology (RN24)
of the European Sociological
Association (ESA)**
<http://www.europeansociology.org/>

**European
Sociological
Association**

EUROPEAN SOCIOLOGICAL ASSOCIATION (ESA) is an academic association of sociologists and a non-profit Europe-wide association made up of over 2000 members. It was established in 1992 to facilitate sociological research, teaching and communication on European issues. The ESA has an important role to play in organising the European debate and setting the agenda.

The organs of the ESA are: General Assembly, President, Executive Committee, Research Networks, Council of Research Networks and Council of National Associations.

The Research Network on Science and Technology aims at:

- providing a European forum for the development, discussion and dissemination of research on all social aspects of science and technology,
- ensuring an organizational frame for the organization of workshops at the bi-annual ESA general conferences,
- organizing focused research meetings and conferences between the ESA conferences,
- setting up links to other academic and professional associations in the field of science and technology studies (national, European and international),
- facilitating research collaboration, joint research projects and publication among European scholars,
- providing a platform for the dissemination of research reports, conference papers and conventional publications via the world wide web and electronic mail,
- creating and maintaining a www data base of the members of the network and the network's activities, and
- promoting the exchange of young scholars of science and technology between European countries.

Society for Social Studies of Science (4S)
President: 2014–2015 Gary Downey
<http://www.4sonline.org/>

THE SOCIETY FOR SOCIAL STUDIES OF SCIENCE (4S) is an international, nonprofit association founded in 1975. It fosters interdisciplinary and engaged scholarship in social studies of science, technology, and medicine (a field often referred to as STS). The field of STS includes Science and Technology Studies; Science, Technology, and Society; and comparable domains of research, teaching, and practice in many languages.

4S supports and encourages interested researchers and practitioners throughout the world. Among many activities, the Society currently organizes an annual meeting in locations alternating between North America and other continents and supports a Student Section (6S), including by providing travel grants to annual meetings and facilitating mentoring sessions. 4S edits such academic publications as print journal *Science, Technology, & Human Values*, *Handbook of Science and Technology Studies*, open access journal *Engaging Science, Technology, and Society*. Society also publishes 4S blog *Backchannels*, 4S website (with resources for researchers and practitioners) and monthly e-newsletter *Technoscience Updates*.

4S is governed by a President and a council of nine persons, according to a charter. Three members are elected annually from a slate of five to seven candidates. Council members serve three year terms, while the President serves a two year term after a one year term as President Elect. All Past Presidents are non-voting members of Council. The first President of the organization was Robert Merton.

4S assesses and recognizes distinguished scholarly work, bestowing the following awards: John Desmond Bernal Prize (distinguished career contributions), Ludwik Fleck Prize (outstanding book in STS), Rachel Carson Prize (outstanding book in STS with a focus on issues of social or political relevance), David Edge Prize (outstanding article in STS), Nicholas C. Mullins Award (outstanding article in STS by a graduate student), 4S Mentoring Award (distinguished contributions in mentoring), STS Infrastructure Award (exemplary contributions to building and maintaining STS institutional and intellectual infrastructures).

Membership in the society is open to anyone interested in the interaction of science, technology, or medicine and society. 4S journal is mailed first class, at no extra charge, to all members worldwide. Members also receive Technoscience Updates, a monthly email publication summarizing events in the field.

SCIENCE OF SCIENCE

**The Centre for Science and
Technology Studies (CWTS)**
Leiden University
Wassenaarseweg 62A
2333 AL Leiden, The Netherlands
Tel.: +31 71 527 3909
E-mail: prez@nas.gov.ua
<https://www.cwts.nl/>

THE CENTRE FOR SCIENCE AND TECHNOLOGY STUDIES (CWTS) is an interdisciplinary institute at Leiden University, which conducts researches and studies connections between technology, innovation and society. Its research staff comes from diverse spectrum of specialized academic fields ranging from psychology, political science, literature studies and information science to computer science, economics, physics and chemistry.

CWTS utilizes large databases enabling the quantitative discernment of the growth in scientific publications, patterns of collaboration, the impacts of science and numerous other aspects of science such as academic communications and evidence-based performance assessment.

CWTS focused its activity on three areas: Scientometrics, Science and Innovation Studies and Science Policy Studies. It has also formed five working groups on key research themes: Advanced bibliometric methods; Evaluation practices in context; Social sciences and humanities; Scientific careers; Societal impact of research.

The Centre hosts a dynamic group of senior researchers and talented juniors who welcome collaboration with colleagues internationally and nationally.

The Centre for Social Innovation (ZSI)
LinkeWienzeile 246
A-1150 Wien
Tel.: +43-1-4950442-0
Fax.: +43-1-495044240
E-mail: institut@zsi.at
<https://www.zsi.at/en/home>

THE CENTRE FOR SOCIAL INNOVATION (ZSI) is a scientific institute, founded in 1988, as a not for profit association (operationalized since 1990). On 1st of July 2014 the Centre for Social Innovation changed its legal basis to ZSI GmbH (Limited Liability Company, LLC). The ZSI Association is retained and acts as the sole owner of the ZSI LLC.

ZSI is independent acting scientific institution. Implementation of different types of activities (consultations and examinations) and high

qualification of its scientific personnel provide institution with the independence and higher status.

The Center is involved in projects supported by the Austrian Federal Ministry of Science, Research and Economy. It implements international projects.

70 national and international projects were implemented by the Center. ZSI has 56 team members (34 female).

THE COMMITTEE FOR THE EVALUATION OF LARGE-SCALE RESEARCH INFRASTRUCTURES OF GERMANY – national, analytical-expert organization which specializes on: the development of road maps for the creation of large-scale research infrastructures of European level; the expert assessing the viability of such structures; and the scientific and controlled process of their formation. The impetus for this organization was the European Strategic Forum on Research Infrastructures (ESFRI), which held over a decade ago. The initiative to create this organization belongs to the Council for Sciences and Humanities of Federal Ministry of education and research of Germany (BMBF).

The Committee takes note of the proposals to create in Germany of a large-scale research infrastructures. The bid review process begins with the development of the road map that defines the scientific and controlled process of assessing the feasibility and opportunities for developing such research infrastructures, and then, in the case of a positive decision, the Committee develops and reports to Federal Ministry of education and research of Germany its proposals for scientifically-driven implementation of this project.

The expert evaluation of the proposals takes place in two phases. In the first phase, the research infrastructure proposals go through extensive individual evaluations with the assistance of external reviewers. In the second phase, the proposals go through a comparative evaluation.

Both phases include four aspects of the assessment. The dimension of “scientific potential” encompasses the importance of the project in opening up new fields of research or developing existing fields of research.

The dimension of “utilisation” evaluates both the size and origin of user groups as well as the regulation of access to the research infrastructure. Additionally, it evaluates the research infrastructure’s data management plan and process integrity.

The dimension of “feasibility” covers both technical requirements for the research infrastructure as well as personnel and institutional requirements for the hosting institution (including the governance concept).

The relevance of the research infrastructure to Germany as a location of science and research and its impact on the visibility and attractiveness of German science will be covered in the dimension of “relevance to Germany as a location of science and research”.

The individual evaluations with the comparative evaluation and the recommendations for the further development of the proposals together constitute the result of the science-driven evaluation process.

**G.M. Dobrov Institute for
Scientific and Technological
Potential and Science History
Studies of the NAS of Ukraine**

60 T. Shevchenko Boulevard,
Kyiv, 01032,
Ukraine
E-mail: steps@stepscenter.org.ua
<http://stepscenter.org.ua>

Інститут досліджень науково-технічного потенціалу
та історії науки ім. Г. М. Доброва НАН України

G.M. DOBROV INSTITUTE FOR SCIENTIFIC AND TECHNOLOGICAL POTENTIAL AND SCIENCE HISTORY STUDIES OF THE NAS OF UKRAINE is scientific institution which conducts researches in science and technology policy, organization and management of science, scientific and technological potential, history of science and technology, innovative development, sociology of science.

Institute activities are:

- Generalization of historical experience, tendencies, patterns, and trends, methodological and social problems of science of Ukraine in the context of world science.
- Analysis of science, research status and prospects of Academy of Sciences of Ukraine and its role in society during transformation.
- Development and improvement of organizational, economic and information mechanisms of formation and effective use of scientific, technological and innovation capabilities, integration of domestic science in the European and global research system.
- Study of factors that affect transformation of scientific systems of countries in transition.
- Development of scientific and technological and innovation predictions.

It was established in 1986 within subsections of science of science studies at the Council for Productive Forces Study of Ukraine of the Academy of Sciences of Ukrainian SSR and Department for History of Science and Technology Studies of the Institute of History of the Ukrainian SSR as the Center for Scientific and Technological Potential and Science History within the Institute for Superhard Materials of Ukrainian SSR. In 1989 Center was named after G.M. Dobrov (1929–1989) – the founder of science of science studies researches in Ukraine, scientific school and its first director. In 1991 Center received the status of an independent academic institution, in 2015 – status of the Institute, keeping former name. Since 1989 the director of the Institute is Professor B.A. Malitsky. In 1989 the Center

was named after G.M. Dobrov – founder Ukrainian scientific school of science of science.

To date Institute consists of four Departments, where representatives of 10 scientific disciplines covering a wide range of basic branches of science engineering and social sciences are working, one Center, and one Interdepartmental Laboratory.

The Center cooperates with ministries, agencies, research institutions, enterprises and organizations of Ukraine. The general management of the Institute has Presidium of NAS of Ukraine, represented by Chief Scientific Secretary of NAS of Ukraine. Subjects Research Institute based on their issue consistent with relevant department's Bureau of NAS of Ukraine and approved by the order of Presidium of NAS Institute Ukraine.

The Institute carries out joint projects with research institutions of the European Union, CIS and other countries and international organizations. The Institute holds regular conferences and actively engaged in publishing activities. Since 2014 the Institute is the base organization National Contact Point Framework Program for Research and Innovation "Horizon 2020".

**European Association for
the Study of Science and
Technology (EASST)**

Bodemsweg 2,
6225 ND Maastricht,
The Netherlands
Email: [admin\(at\)easst.net](mailto:admin(at)easst.net)
<https://easst.net/>

european association for the study
of science and technology

THE EUROPEAN ASSOCIATION FOR THE STUDY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY (EASST) is interdisciplinary scientific society. The aim of EASST is to improve scholarly communication and exchange in the field of science and technology study. EASST strive to combine scientific approaches; it is kind of a platform for discussions on problems of science and technology study. Another goal of EASST is interdisciplinary interaction, consolidation of humanitarian and policy-oriented researches, which is facilitated by holding of workshops and regular conferences organized by Association every two years. EASST publishes special journal "EASST Review".

EASST was founded in 1981, and now comprises few hundred of researchers from European and other countries. EASST unites not only experienced specialists, who achieved significant success in its field but also young researchers, students and post-graduate students. EASST promotes research on science and technology studies in Europe, considering historical, cultural and political aspects.

Membership of EASST is open to all who share its aims. The activities of EASST are financed from the annual subscriptions of individual

members, from revenue arising from events and activities, from the voluntary contributions of institutional members, from gifts, legacies and other donations from foundations and other organizations. The website of the EASST contains archive “EASST Review”, list of its members and contact addresses, information about past conferences and announcements of upcoming events, links to thematic journals.

**European Cooperation in Science
and Technology (COST)**

Avenue Louise 149
1050 Brussels
Belgium
Tel.: +32 2 533 38 00
Fax: +32 2 533 38 90
E-mail: office@cost.eu
<http://www.cost.eu/>

EUROPEAN COOPERATION IN SCIENCE AND TECHNOLOGY (COST) is an intergovernmental cooperation aimed at coordinating national research at the European level. It was established in 1971. In 2013 COST changed its legal status and now exists in the form of an intergovernmental non-profit association.

The COST member countries are 35 countries: Austria, Belgium, Bosnia and Herzegovina, Bulgaria, Croatia, Cyprus, Czech Republic, Denmark, Estonia, Finland, France, Germany, Greece, Hungary, Iceland, Ireland, Italy, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Malta, the Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Romania, Serbia, Slovakia, Slovenia, Spain, Sweden, Switzerland, Turkey, Great Britain and Macedonia. Israel cooperates in the status of a partner state.

COST program is developing its own ideas and new initiatives across all fields in science and technology, through pan-European networking of nationally funded research activities, anticipates and complements the activities of the EU Framework Programmes; it constitutes a “bridge” towards the scientific communities of COST Inclusiveness Target Countries. It also increases the mobility of researchers across Europe and fosters the establishment of scientific excellence.

The former science organization has been replaced by a new organization aiming at guaranteeing a fully open and bottom-up approach through the establishment of a single Scientific Committee, which aims to be as inclusive as possible for scientists. This also includes a renewed evaluation and selection procedure aiming at identifying breakthrough ideas and favoring interdisciplinary and multidisciplinary projects. COST aims to enable breakthrough scientific developments, which contributes to strengthening Europe’s research and innovation capacities.

The COST program is funded by the European Commission from the budget of the EU Framework Programs. Budget for 2014–2020 is about 300 million euros. The funds are allocated from the budget of the EU Framework Program for Science and Innovation “HORIZON 2020”.

COST funds networks projects of fundamental and/or applied researches (COST Actions) with duration for four years without restrictions of subject-matter. ‘COST Actions’ is the only mode for support of scientific researches, which is used by this organization.

Management of the COST stated that organization, as well as “Horizon 2020”, with the beginning of the new budget cycle of the EU in 2014 and with the start of the program “Horizon 2020”, which supports commercialization of research results along with research, includes innovative activity in the sphere of its influence.

The project submitted for funding for the program COST is related to one of 10 scientific directions:

- Biomedicine and Molecular biosciences;
- Food and Agriculture;
- Wood, its products and services;
- Materials, Physics and Nanoscience;
- Chemistry, Molecular sciences and Technologies;
- Earth Sciences and Environmental Management;
- Information and communication technologies;
- Transport and Urban Development;
- Individuals, Society, Culture and Health;
- Interdisciplinary research.

Projects are initiated for at least 7 by COST Member States, where research on project topic is supported on the national level. COST provides funding for the coordination of national research which can be carried out in the following forms:

- organizing scientific events, workshops, conferences, schools and participation in them;
- short-term scientific mission;
- publications and other activities related to the dissemination of scientific results.

Particular attention is paid to supporting of international mobility of young scientists. Salaries, infrastructure, etc. are financed by national funds and are not supported by COST.

EuroScience
1, Quai Lezay-Marnesia
F-67000 Strasbourg
France
Tel: +33 (0)3 88 24 11 50
E-mail: office@euroscience.org
<http://www.euroscience.org>

EUROSCIENCE is pan-European organization for supporting and dissemination of science and technology in Europe. It was formed in 1997.

EuroScience activities are:

- providing an open forum for discussion on scientific, technological and research policy in Europe;
- strengthening connection between science and society;
- promotion for the development of unified science and technology systems of Europe;
- strengthening links between research organizations and policy on the national and European level;
- strengthening the position of the European Union in the development of science and technology.
- positive influence of science and technology on policy.

Professor Enric Banda is current President of the Catalan Foundation for Research and Innovation in Barcelona. EuroScience comprises more than 2,100 members from more than 40 countries.

EuroScience membership is open to European scientists from all disciplines (natural sciences, mathematics, medical, technical, social, humanities and the arts), who represent universities, research institutes, industrial sector, and also politicians, businessmen and members of the public.

EuroScience is open to professional researchers, research administrators, post-graduate students, engineers, politicians, teachers, industrialists and all citizens interested in science and technology and its connections with science and society. EuroScience organizes and holds conferences on international and/or regional level, issues scientific publications, holds discussions on the Internet.

EuroScience is the grass-roots organization of the European Science Open Forum that promotes engagement of scientists, business leaders and politicians in European science. The forum is held every two years in European cities: Stockholm – 2004; 2006 – Munich; 2008 – Barcelona; 2010 – Turin; 2012 – Dublin; 2014 – Copenhagen; 2016 -Manchester. In 2018 it will be held in Toulouse.

**Institute of studies on
Mediterranean societies (ISSM)**

Via G. Sanfelice 8
80134 Naples
Italy
Tel.: +390816134086
<http://www.issm.cnr.it>

INSTITUTE OF STUDIES ON MEDITERRANEAN SOCIETIES (ISSM) was formed in 2001 after the merging of three institutes – Mediterranean Research Institute of Economy, Institute of Economic History of Southern Italy and Institute for Research of Financial institutions and Economic development.

The Institute aims to study the processes of economic divergence which occurred during the last two centuries in the Mediterranean countries, the dynamics of local and global socio-economic development in the Mediterranean region.

Areas of ISSM work:

- Economic development in the Mediterranean;
- Analysis of the long-run changes in the management and use of natural resources;
- Research on trade, finance and credit;
- Analysis of demographic change and migration in the Mediterranean basin;
- Role of the institutions in the development process;
- Urban and regional development policies.

The main aim of ISSM is to foster interdisciplinary research in social sciences and to collect socio-economic indicators concerning Mediterranean countries, support national, regional and local authorities, public institutions, private sector actors, international institutions, civil society organizations etc.

**International Centre for Black Sea
Studies (ICBSS)**

4 Xenophontos Str.
10557 Athens,
Greece
Tel: +30 210 324 2321
Fax: +30 210 324 2244
e-mail: icbss@icbss.org
Web: www.icbss.org

THE INTERNATIONAL CENTRE FOR BLACK SEA STUDIES (ICBSS) was founded in 1998 as a non-profit organization. Centre fulfills a dual function: an independent research and training institution focusing on the wider Black Sea region; related body of the Organization of the

Black Sea Economic Cooperation (BSEC) and serves as its acknowledged think-tank.

Our objective is to be established as an independent center of reference (think-tank) with an autonomous and self-reliant course that provides useful advice and produces ideas as well as policy recommendations for the Black Sea region. Research in this area requires organization and management of information, which Center has at its disposal and its effective use for the development of specialized regional policy.

Through its activities, the ICBSS promotes multilateral cooperation among the BSEC member states, the European Union and other international organizations.

The Centre elaborates and publishes research papers and studies, organizes a variety of scientific events, and manages research projects that seek to foster a comprehensive and cohesive approach towards important issues of the Black Sea region.

**The International Institute for
Applied Systems Analysis (IIASA)**

Schlossplatz 1
A-2361 Laxenburg
Austria
Tel.: (+43-2236) 807 0
Fax: (+43-2236) 71313
E-mail: inf@iiasa.ac.at
<http://www.iiasa.ac.at/>

THE INTERNATIONAL INSTITUTE FOR APPLIED SYSTEMS ANALYSIS is a scientific research institute located in Laxenburg, near Vienna, Austria. It was founded in 1972, when representatives of the Soviet Union, the United States and 10 countries of Central and Eastern Europe met in London to sign the Charter for organization of International Institute for Applied Systems Analysis. This was the start of a new project concerned utilization of joint scientific resources for cooperation and “building bridges due to a gap during the Cold War” and growing opposition to global problems. To these countries later joined Austria, Australia, Brazil, Britain, Vietnam, China, Egypt, Germany, India, Indonesia, Iran, South Korea, Malaysia, Mexico, Netherlands, Norway, Pakistan, South Africa, Sweden, Ukraine, Finland, Japan. IIASA conducts policy-oriented research into problems of a global nature that are too large or too complex to be solved by a single country or academic discipline. Its research is independent and completely unconstrained by political or national self-interest. IIASA is sponsored by its National Member Organizations in Africa, Asia, Europe, Oceania, and the Americas. Annual budget in 2015 was €22.1 million, of which 53% was from prestigious research funding agencies in 23 countries in Africa,

the Americas, Asia, Europe, and Oceania. These diverse sources of income enable IIASA to perform research that is truly independent.

IIASA's research scholars study environmental, economic, technological, and social developments. The research areas covered link a variety of natural and social science disciplines. The work is based on original state-of-the-art methodology and analytical approaches. The methods and tools generated are useful to both decision makers and the scientific community.

The Institute comprises about 270 mathematicians, physicists, chemists, biologists, sociologists, economists and engineers from more than 40 countries. There is an annual School for Young Scientists, and almost 50 young scientists from all over the world annually take part in it.

Additional funding comes from contracts, grants, and donations from governments, international organizations, academia, businesses, and individuals.

The Joint Vienna Institute (JVI)

Mariahilferstrasse 97
A-1060 Vienna
Austria
Tel: +43 1 798-9495
E-mail: jvi@jvi.org
<http://www.jvi.org/>

THE JOINT VIENNA INSTITUTE (JVI) is international organization, situated in Vienna (Austria). It aims to conduct training for specialists in public and private sector in Central and Eastern Europe, the Baltic and Balkan countries, the countries of the Commonwealth of Independent States (CIS), Asia countries in transition and other countries in transition to developed market economy.

The JVI is supported by six international organizations and the Austrian Authorities (represented by the Federal Ministry of Finance and the Oesterreichische National bank). It was founded in 1992 for training of specialists from former countries with a planned economy and to facilitate the transition of these countries to the system of market relations. In addition to sponsorship organizations financial assistance also provides number of organizations – bilateral donors. Since the establishment Institute trained more than 30,000 students.

The objective of the JVI's training program, which is developed in consultation with the JVI's partners and the recipient countries, is to:

- help strengthen economic policies and institutions through comprehensive training on a broad range of operational issues and problems, with a special focus on policy formulation and implementation;
- give specialized training to deal with specific problems, set within the context of commonly-shared concerns and experiences;
- foster the development of networks of officials across the region;

– provide opportunities for nationals of transition countries to gain first-hand experience of an advanced market economy (Austria).

The principles of cooperation and partnership guide training at the JVI. The training program responds to the needs of country authorities and is provided in a coordinated fashion. Training programs may be offered either by one of the sponsoring organizations or jointly designed by several sponsoring organizations. In turn, sponsoring organizations and trainees benefit from the teaching experience and exchange of ideas, and close cooperation with each other. In addition to support from its sponsoring organizations, the JVI receives financial support from some bilateral donors.

**National Institute for Science
and Technology Policy and
Strategy Studies (NISTPASS)**

38 Ngo Quyen
str. Hanoi
Vietnam
Tel.: +84-43-8266.560
webmaster@nistpass.gov.vn
<http://nistpass.gov.vn:81/>

THE NATIONAL INSTITUTE FOR SCIENCE AND TECHNOLOGY POLICY AND STRATEGY STUDIES (NISTPASS) is a public S&T organization established under the Ministry of Science and Technology of Vietnam to conduct fundamental and applied researches for development scientific and technological and innovative strategy, policy and management mechanisms of science and technology. NISTPASS was founded in 1996 by the merging of two institutions: the National Institute of Science and Technology Forecasting and Strategic Studies and the Institute of science management.

The main objectives of the Institute:

- Assessment of technological capabilities and technologies on national, sectoral, regional and local levels;
- Identify priority areas of science and technology;
- Development of policy development and utilization of human resources in science and technology;
- Development of funding mechanisms of science, technology and innovation;
- Assessment of the impact of scientific and technological activities for sustainable development;
- Development of management mechanisms for different types of scientific and technical organizations;

– Development of approaches to facilitate application of research results, technology transfer, innovation, market development of science and technology;

The Institute carries out science and technology cooperation with domestic and foreign organizations; carries out joint projects, provides consulting services, carries out requests of the Ministry of Science and Technology.

Every year institute publishes materials which is concerned scientific and technological projects implementation and reports on Institute's activities. The Institute comprises over 60 scientists, and provides training Masters and PhD.

Science Policy Research Unit (SPRU)

University of Sussex
Sussex House, Falmer
Brighton, BN1 9RH
United Kingdom
Tel. +44 (0)1273 606755
E-mail: information@sussex.ac.uk
<http://www.sussex.ac.uk/>

SCIENCE POLICY RESEARCH UNIT (SPRU) is a research Centre based at University of Sussex, near Brighton, UK.

SPRU was founded in 1966 by Professor Christopher Freeman, specialized in the study of science, technology and innovation.

This is one of the largest institutions in the world which conducts research in the fields of science, technology and innovation. In 2012 in report, prepared by the University of Pennsylvania, SPRU has been presented as the most important think tank in the field of science and technology in UK and took sixth place in the world. SPRU includes Research Center of the political problems, which concerns issues on chemical and biological weapons. Researchers in SPRU perform interdisciplinary research. That is scholars in science, technology, economics and management, anthropology, history, political science and philosophy.

Research SPRU focused on developing global strategic programs, including future industrial policy, economic growth; science and technology policy, energy policy, security, business and more.

**United Nations Conference on Trade
and Development (UNCTAD)**

Palais des Nations, 8–14,

Av. de la Paix,

1211 Geneva 10

Switzerland

T: +41 22 917 1234

F: +41 22 917 0057

<http://unctad.org/en/Pages/Home.aspx>

United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD)

– a global management consulting organization, which, being a division of UNCTAD, implements a consulting mechanism through which a country's STI stakeholders can reach a clear understanding of the key strengths and weaknesses of their innovation systems and identify strategic priorities for its development. They also aim to present STI stakeholders with a set of policy options to strengthen the technological and innovative performance of the economy. Finally, through the implementation of a STIP Review more solid collaborative linkages among STI agents should be established. The STIP Review programme is at the core of STIP Reviews's technical cooperation work in the field of STI. It draws on decades of accumulated policy research and advocacy in science and technology for development. It also takes advantage of UNCTAD's position as the institutional home of the CSTD to share best practices identified through the implementation of STIP Reviews and to promote cooperation in STI among development partners. The STIP Review programme is financed through extra-budgetary resources. An average of three countries per biennium have benefited from the programme since 2007.

CONTENT

PREFACE.....	3
UNESCO AND INTERNATIONAL ACADEMIC ASSOCIATIONS.....	5
UNESCO.....	5
The Academia Europaea.....	7
The Academy of Sciences of Africa.....	9
Association of Academies and Societies of Science in Asia.....	11
The European Academy of Arts and Sciences.....	12
The Advisory Council of European Academies for Science.....	13
The European Academy of Sciences.....	13
The European Federation of Academies of Sciences and Humanities.....	14
The Global Network of Science Academies.....	15
Global Young Academy.....	16
The InterAcademy Council.....	18
The inter-academic medical network.....	19
International Association of Academies of Sciences.....	20
International Council for Science.....	22
The International Union of Academies.....	23
The Islamic World Academy of Sciences.....	24
Latin American Academy of Sciences.....	25
Network of academies of sciences in the countries of the Organization of the Islamic Conference.....	26
The Network of African Academies of Sciences.....	27
The Organization for Women in Science for the Developing World.....	28
The World Academy of Arts and Sciences.....	29
The World Academy of Sciences.....	31
The Young Academy of Europe.....	32
HISTORY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY.....	34
European Society for the History of Science.....	34
The History of Science Society.....	35

Institute for the History of Science of Azerbaijan National Academy of Sciences	36
The International Academy of the History of Science.	37
International Committee for the History of Technology	38
The International Union of History and Philosophy of Science and Technology	39
The Newcomen Society.	42
The Scientific Instrument Society	43
S.I. Vavilov Institute for the History of Science and Technology RAS.	44
The Society for the History of Technology	45
Ukrainian Society of Historians of science	46
PHILOSOPHY AND SOCIOLOGY OF SCIENCE.	47
The European Philosophy of Science Association	47
H. S. Skovoroda Institute of Philosophy	47
The International Council for Philosophy and Human Sciences.	48
The International Federation of Philosophical Societies	50
Institute of Sociology of NAS of Ukraine	51
The International Society for the History of Philosophy of Science.	51
Research Committee on Sociology of Science and Technology (RC23) of the International Sociological Association (ISA)	52
European Sociological Association	53
The Society for Social Studies of Science.	54
SCIENCE OF SCIENCE.	56
The Centre for Science and Technology Studies	56
The Committee for the Evaluation of Large-scale Research Infrastructures of Germany	57
G.M. Dobrov Institute for Scientific and Technological Potential and Science History Studies of the NAS of Ukraine.	58
The European Association for the Study of Science and Technology.	59
European Cooperation in Science and Technology	60
EuroScience	62
Institute of studies on mediterranean societies	63
The International Centre for Black Sea Studies.	63
The International Institute for Applied Systems Analysis	64
The Joint Vienna Institute	65
The National Institute for Science and Technology Policy and Strategy Studies.	66
Science Policy Research Unit	67

Довідкове видання

**МІЖНАРОДНІ ТА НАЦІОНАЛЬНІ
ОРГАНІЗАЦІЇ
В ГАЛУЗІ ДОСЛІДЖЕННЯ НАУКИ**
(на англійській мові)

КОРОТКИЙ ДОВІДНИК

Редактори

В.Г. Гармасар, О.В. Живага, Г.Л. Звонкова, С.І. Примаченко

Коректор

І.В. Голованова

Комп'ютерна верстка

А.О. Гуменюк

Формат 84×108/32.

Ум. друк. арк. 3,78. Наклад 100 прим. Зам. №17-075

Видавець і виготовлювач «Видавництво «Фенікс»

Віддруковано на власному обладнанні

Св-во суб'єкта видавничої справи ДК №271 від 07.12.2000 р.

03067, м. Київ, вул. Шутова, 13Б

www.kniga.kiev.ua

Ю Н Е С К О

М А А Н

Национальная академия наук Украины

Институт исследований научно-технического потенциала
и истории науки им. Г.М. Доброва

Международные и национальные организации в области исследования науки

КРАТКИЙ СПРАВОЧНИК

Киев
«Издательство «Феникс»
2017

Ответственные редакторы
профессор Б.А. Малицкий, профессор Ю.А. Храмов

*Утверждено к печати ученым советом Института исследований научно-технического
потенциала и истории науки им. Г.М. Доброва НАН Украины*

Составители
А.С. Вашуленко, О.А. Грачев, Л.Ф. Кавуненко, А.С. Литвинко,
Ю.И. Мушало, Л.В. Рыжко, В.И. Хоревин

Международные и национальные организации в области исследования
науки : краткий справочник / отв. ред. Б.А. Малицкий, Ю.А. Храмов. – Киев :
«Издательство «Феникс», 2017. – 72 стр.
ISBN 978-966-136-423-2

Справочник включает более 60 справок о международных и национальных научных организациях, распределенных по четырем разделам: ЮНЕСКО и международные академические объединения; история науки и техники; философия и социология науки; науковедение. Содержит основные данные о задачах организаций, их структуру, справочную информацию.

Рассчитан на организаторов науки, историков науки и науковедов.

УДК 061

ПРЕДИСЛОВИЕ

Настоящий справочник содержит краткую информацию о ряде международных и национальных научных организаций, играющих важную роль на мировой арене и в региональном масштабе в формировании общего научного пространства, а также организаций, изучающие проблемы теории, истории, философии и социологии науки.

Материал представлен в четырех разделах. В первом разделе помещена информация о ЮНЕСКО – специализированном учреждении Организации Объединенных Наций по вопросам образования, науки и культуры, а также о международных научных организациях, объединяющих национальные академии наук и другие подобные институты в мировом и региональном разрезе. Данные включают название организации, адрес центрального офиса, дату основания, фамилию руководителя. Для большинства институций представлены сведения об их основных задачах, организационной структуре, применяемых видах поощрений (наград), а также наиболее важные публикации.

Во втором разделе помещена информация о некоторых международных организациях, осуществляющих деятельность в области истории науки и техники, в третьем – по философии и социологии науки. Информация изложена по той же схеме.

Четвертый раздел посвящен международным и некоторым национальным научным организациям, специализирующимся на науковедческих исследованиях, включая изучение проблем формирования общего научного пространства.

Издание справочника приурочено к очередному Международному киевскому симпозиуму, проводимому раз в два

года под эгидой ЮНЕСКО и Международной ассоциации академий наук. В этом году тема симпозиума «Международные и национальные научные организации как фактор формирования глобального научного сообщества».

Составители справочника осознают, что отобранный в него список справок об организациях не исчерпывающий нуждается в дополнениях и уточнениях, но даже в таком виде информация будет полезной для заинтересованных пользователей. Очевидно, целесообразно продолжить начатую работу с тем, чтобы составить более полный справочник международных и национальных научных организаций, участвующих в формировании общего научного пространства.

Б. А. Малицкий,
доктор экономических наук, профессор,
директор Институт исследований научно-
технического потенциала и истории науки
им. Г. М. Доброва НАН Украины

ЮНЕСКО И МЕЖДУНАРОДНЫЕ АКАДЕМИЧЕСКИЕ ОБЪЕДИНЕНИЯ

UNESCO

7 place Fontenoy
75007 Paris, France
Phone: +33 (0)1 4568 1000
Site: <http://www.unesco.org>
UNESCO
1 rue Miollis
75015 Paris, France
Director-General of UNESCO
Irina Bokova

UNITED NATIONS

Educational, Scientific, Cultural Organization

ЮНЕСКО (UNESCO) – международная организация, специализированное учреждение Организации Объединённых Наций (ООН) по вопросам образования, науки и культуры.

Цели UNESCO: содействие укреплению мира и безопасности за счёт расширения сотрудничества государств и народов в области образования, науки и культуры; обеспечение справедливости и соблюдения законности, всеобщего уважения прав и основных свобод человека, провозглашённых в Уставе ООН для всех народов, без различия расы, пола, языка, ориентации или религии.

Создана 16 ноября 1945 г., когда 37 государств приняли ее конституцию. В настоящее время в организации насчитывается 195 государств-членов и 10 ассоциированных членов – государственных территорий. Штаб-квартира располагается в Париже (Франция). Большинство государств-членов (184) установили постоянные представительства ЮНЕСКО, которые во главе с послами осуществляют связь между Организацией и их правительствами. В состав организации входят более 60 бюро и подразделений, расположенных в различных частях мира.

Руководящие органы ЮНЕСКО – Генеральная конференция и Исполнительный совет. Генеральная конференция состоит из представителей государств-членов ЮНЕСКО, собирается каждые два года и в ней участвуют государства-члены и ассоциированные члены вместе с не являющимися членами ЮНЕСКО наблюдателями от государств, межправительственными и неправительственными организациями. Каждая страна имеет один голос. Генеральная конференция определяет политику и основные направления работы ЮНЕСКО. Ее задача – установить программы и бюджет ЮНЕСКО. Она также избирает членов исполнительного совета и назначает каждые четыре года генерального директора. Рабочими языками Генеральной конференции являются арабский, китайский, английский, французский, русский и испанский. Один из представителей государств-членов ЮНЕСКО избирается президентом Генеральной конференции на два года. Господин С. М. Симатаа, заместитель министра информации и коммуникационных технологий Республики Намибия, избран президентом 38-й сессии Генеральной конференции ЮНЕСКО на 2015–2017 гг. и является 41 президентом Генеральной конференции ЮНЕСКО.

Исполнительный совет осуществляет общее управление ЮНЕСКО. Он обеспечивает работу Генеральной конференции и контроль над выполнением ее решений. Каждые два года Генеральная конференция ставит перед Советом конкретные задачи. Другие функции ЮНЕСКО вытекают из соглашений, заключенных между ЮНЕСКО и Организацией Объединенных Наций, специализированными учреждениями ООН и другими межправительственными организациями. Исполнительный совет в составе 58 членов избирается Генеральной конференцией. Выбор этих представителей в значительной степени зависит от многообразия культур, которые они представляют, а также от их географического происхождения. Для достижения равновесия между представителями различных регионов мира предпринимаются меры, которые отражали бы универсальность организации. Исполнительный комитет собирается два раза в год. Бюро Исполнительного совета избирается на короткой сессии совета, которое проводится после каждой очередной сессии Генеральной конференции, для оказания помощи председателю в исполнении его (ее) функций. Бюро Исполнительного совета состоит из 12 членов, включая председателя совета, шести заместителей глав стран каждой избирательной группы и пяти председателей постоянных комиссий и комитетов. Председателем Исполнительного совета ЮНЕСКО на 2015–2017 гг. был избран Майкл Уорбс (Германия).

Генеральная дирекция ЮНЕСКО является также исполнительным органом организации, состав которой избирается каждые четыре года Генеральной конференцией. Под руководством генеральной дирекции секретариат осуществляет программы, утвержденные Генеральной конференцией. С 2009 г. генеральным директором ЮНЕСКО является И. Бокова, болгарский политик, которая повторно избрана до 2017 г. (первая женщина и первый представитель Восточной Европы, которая избрана на эту должность). Секретариат состоит из генерального директора и назначенного им персонала. По состоянию на 2009 г. в секретариате работало около 2000 гражданских служащих из примерно 170 стран. Более 700 сотрудников работают в 65 отделениях ЮНЕСКО на местах по всему миру.

Национальные комиссии составляют основу общей конституционной архитектуры ЮНЕСКО. Они создаются правительствами своих стран в соответствии со Статьей VII Устава ЮНЕСКО и действуют на постоянной основе с целью объединения усилий правительственных и неправительственных органов в области образования, науки, культуры и коммуникации для работы с ЮНЕСКО. В настоящее время в мире функционируют 199 национальных комиссий. Отношения с государствами-членами обеспечиваются директоратами и главами региональных, кластерных и национальных бюро ЮНЕСКО.

Украина вошла в состав ЮНЕСКО в 1954 г. Национальная комиссия Украины по делам ЮНЕСКО создана в 1956 г., а ее современный статус был определен в 1996 г. как межведомственный орган при МИД Украины. С декабря 1962 г. в Париже функционирует Постоянное представительство Украины при ЮНЕСКО. Постоянный представитель Украины при ЮНЕСКО в настоящее время – Чрезвычайный и Полномочный Посол Украины в Французской Республике О. Шамшур. За период членства в ЮНЕСКО

представитель от Украины четыре раза избирался в Исполнительный совет ЮНЕСКО. Представителем Украины в Исполнительном совете ЮНЕСКО является заместитель Министра иностранных дел Украины, председатель Национальной комиссии Украины по делам ЮНЕСКО С. Кислица.

Целью сотрудничества Украины с ЮНЕСКО является укрепление интеллектуального потенциала страны и привлечение его к общемировым процессам в гуманитарной сфере, а также использование в национальных интересах возможностей и ресурсов ЮНЕСКО и международного опыта сотрудничества в области образования, науки, культуры, информации и коммуникации.

Основные темы деятельности ЮНЕСКО: образование в XXI веке; содействие свободе выражения мнений; защита нашего наследия и содействие творчеству; обучение совместному проживанию; создание общества знаний; одна планета, один океан; наука для устойчивого будущего.

Институты и центры ЮНЕСКО являются ее специализированными подразделениями, которые поддерживают программы ЮНЕСКО.

В структуру ЮНЕСКО входят: Международный институт планирования обучения (Париж, Франция и Буэнос-Айрес, Аргентина), Международный институт образования (Женева, Швейцария), Институт обучения на протяжении всей жизни (Гамбург, Германия), Институт информационных технологий в образовании (Москва, Российская Федерация), Международный институт по созданию потенциала в Африке (Аддис-Абеба, Эфиопия), Международный институт высшего образования в Латинской Америке и Карибском бассейне (Каракас, Венесуэла), Международный институт технического и профессионального образования и обучения (Бонн, Германия), Институт образования в области водных ресурсов (Делфт, Нидерланды), Международный центр теоретической физики (Триест, Италия), Статистический институт ЮНЕСКО (Монреаль, Канада). ЮНЕСКО также учредила 81 международный и региональный институты и центры под своей эгидой.

Публикации ЮНЕСКО представлены тематическими документами о ее многогранной деятельности, периодическим изданием «Курьер ЮНЕСКО» (1948), а также другими 20 журналами, обзорами по различным вопросам компетентности ЮНЕСКО, в том числе пятилетними научными обзорами.

Academia Europaea, the Academy of Europe

Room 251, Senate House,
University of London,
Malet Street, London WC1E7HU,
Great Britain
Site: <http://www.ae-info.org/ae>
President
Professor Sierd Cloetingh

АКАДЕМИЯ ЕВРОПЫ – общеевропейская академия наук в области естественных, социальных и гуманитарных наук. Основана в 1988 г. в соответствии с концепцией единой Европы.

Задачи Академии: содействие более широкому признанию ценностей европейской науки и научных исследований; предоставление рекомендаций национальным правительствам и международным учреждениям по вопросам науки и академической деятельности в Европе, поддержка междисциплинарных и международных исследований во всех научных областях, особенно тех, которые связаны с европейскими проблемами; определение тем трансевропейского значения для науки и ученых в разработке соответствующих мер обеспечения досконального изучения этих вопросов.

Органами управления Академии являются общее собрание членов, совет и бюро совета. Совет состоит из президента, вице-президента и казначея и трех-шести членов, всех их избирают на общем собрании Академии. Бюро совета состоит из президента, вице-президента и казначея и трех-пяти членов, которых избирают на общем собрании Академии. Члены каждой из 20 секций избирают руководителя секции, который входит в состав бюро совета. Полномочия всех лиц, избранных в состав совета и бюро совета – три года с возможностью одного переизбрания. Общее собрание Академии Европы проводится по очереди в одной из стран Европейского Союза.

Академия включает в себя известных специалистов из всех стран Европы, а также тех европейских ученых, которые проживают в 15 странах других регионов мира. Установлены четыре категории членов Академии Европы: обычные члены – из ученых, резидентов стран Европы; иностранные члены – из ученых, нерезидентов Европы, которые тесно связаны с ученым сообществом континента; почетные члены – из лиц, которые сделали значительный вклад в работу Академии; и покровители – из отдельных лиц или организаций, предоставляющих помощь Академии в разной форме.

Включение новых членов в состав Академии проводится только по приглашению после выдвижения кандидатов группой экспертов, с последующей оценкой кандидатов на соответствие их значимости как лидеров в профессиональных областях. Избрание действительных, почетных и иностранных членов проводится путем голосования членов совета. Все избранные члены входят в состав одной из секций Академии.

Общее число членов Академии (сентябрь 2016 г.) – более 4000, среди них 72 Нобелевских лауреата. Наибольшее представительство в организации имеют Великобритания (610 членов), Германия (520), Франция (430), Италия (230), Нидерланды (185), Швейцария (170), США (150). Еще четыре страны Европы имеют по 100–120 представителей, другие страны – от одного до 80 членов.

В 1990–1992 гг. членами Академии Европы избраны президент НАН Украины академик Б.Е. Патон, действительные члены НАН Украины Ю.Ю. Глеба, А.Н. Гузь, О.А. Крышталь, П.П. Толочко, в 1991–2010 гг. членом Академии Европы был академик НАН Украины П.Г. Костюк.

В соответствии с направлением деятельности члены Академии объединены в 20 секций, которые составляют три класса: гуманитарных наук (760 лиц), социальных и связанных наук (634), точных наук (1299) и наук о жизни (966).

Академия имеет главный офис в Лондоне, представительства в Барселоне, Бергене, Вроцлаве, Кардиффе и информационный центр в Граце, немало

спонсоров. Размер членских взносов зависит от возраста членов. Для лиц моложе 56 лет – 150 евро, в возрасте 56–64 лет – 92 евро, члены, возраст которых достиг 75 лет и выше, платят по возможности.

Академия Европы совместно с четырьмя другими общеевропейскими академическими организациями образовали совещательный консорциум, предоставляющий научно-обоснованные междисциплинарные советы для Европейской Комиссии и советников высшего уровня.

В 2017 г. впервые совместно с Европейской федерацией академий естественных и гуманитарных наук Общее собрание Академии будет проведено, на котором также состоится торжественное вручение ежегодной награды Федерации в честь Мадам де Сталь.

Публикации Академии представлены журналом 'European Review' (с 1998 г., ежеквартально), отчетами и бюллетенем.

Награды Академии: медаль Эразмуса (с 1992 г.), стипендии в честь А. Бюргена, президента-основателя Академии (с 2010 г.), золотая медаль Академии (с 1997 г.) для награждения не членов Академии и организаций, российские премии (с 1993 г.) – 25 ежегодно для молодых ученых России с выплатой 1000 долларов США.

African Academy of Sciences – AAS

8 Miotoni Lane, Karen
P.O. Box 24916–00502
Nairobi, Kenya
Phone +254 20 240 5150
site <http://www.aasciences.ac.ke>
President
Professor Aderemi Kuku

АКАДЕМИЯ НАУК АФРИКИ (AAS). Основана в 1986 г. в столице Кении, Найроби, группой из 33 ученых, которые избрали кенийского ученого Т. Одхиамбо первым президентом Академии. С тех пор Найроби стало постоянным местом пребывания административного офиса организации.

Главные задачи Академии: достижение совершенства путем признания ученых континента, осуществление консультативных и аналитических функций для разработки стратегий и политики континента; выполнении ключевых научных, технологических и инновационных программ.

Органы Академии – генеральная ассамблея, руководящий совет, исполнительный комитет и секретариат. Генеральная ассамблея состоит из действительных членов, которые избирают президента Академии и членов руководящего совета, а также утверждают программы AAS. Руководящий совет состоит из 13 членов, избранных на общем собрании генеральной ассамблеи. Совет контролирует выполнение академических программ, осуществляет отбор и утверждение новых членов, подготавливает повестку дня общего собрания, рассматривает и утверждает избрание аффилированных членов и назначает аудиторов. Исполнительный комитет состоит из президента, генерального секретаря, казначея и исполнительного директора. Его задачей является контроль работы других комитетов, которые созданы

руководящим советом, координация финансовой деятельности и работы благотворительного фонда, выполнение других функций. Секретариат возглавляет исполнительный директор, который осуществляет выполнение программ Академии.

Академия имеет пять офисов (в Танзании, в Южно-Африканской Республике, в Буркина-Фасо, в Египте, в Камеруне), каждый из которых возглавляет один из пяти вице-президентов.

Академия состоит из действительных, ассоциированных и почетных членов.

Действительные члены – африканцы, которые могут жить на континенте или за его пределами и избираются действительными членами Академии на основе выдающихся публикаций, нововведений, за лидерские качества и вклад в политику.

Ассоциированные члены – иностранные ученые, не имеющие африканского происхождения, но внесли вклад в развитие науки на континенте.

Почетные члены это выдающиеся личности, которые оказали значительную поддержку ААС в достижении ее цели.

Выборы в Академию происходят ежегодно после процедуры голосования действительными членами, перечень избранных лиц утверждается руководящим советом Академии. Начиная с 2015 г. Академия избирает, перспективных ученых (моложе 40 лет) как аффилированных членов, имеющих ученую степень и опыт работы по научной специальности в академических и научно-исследовательских учреждениях. Продолжительность аффилированного членства составляет пять лет.

В апреле 2017 г. Академия насчитывала 330 действительных, ассоциированных и почетных членов из 38 стран, включая 31 страну Африки, а также США, Великобританию, Данию, Индию, Канаду, КНР и ФРГ, и 15 аффилированных членов из 8 стран континента. Больше всего представлен в Академии Южно-Африканская Республика (26 человек), Нигерия (21), Кения (19).

Благотворительный фонд Академии в 5 млн долларов США создан в 2001 г. за счет средств, направленных Правительством Нигерии под руководством Президента Нигерии О. Обасанджо для ее поддержки. Академия каждые два года, начиная с 2011 г., вручает одному из своих членов мемориальную премию О. Обасанджо (медаль, сертификат и денежные средства) за научные открытия и технологические инновации в одном из научно-технических направлений: биотехнология, энергетика, информационные и коммуникационные технологии, материаловедение.

В стратегическом плане Академии (2013–2018 гг.) определены следующие научно-технические и инновационные направления: изучение изменения климата, здоровье и благополучие, наука, технология, инженерия и математика, водоснабжение и санитария, продовольственная безопасность и здоровое питание, устойчивая энергетика.

Одной из важных задач Академии – создание современного научно-технического потенциала континента (в Африке насчитывается только 164 ученых и инженеров на миллион жителей). В 2015 г. начата программа, направленная на ускоренное создание современного научного потенциала в Африке.

Islamic World Academy of Sciences – IAS

17 Djibouti Street
Sixth Circle
Amman – Jordan.
Phone: +9626 5522 10
Fax: +9626 5511 803
Postal Address
PO Box 830036, Zahran
Amman 11183, Jordan.
Email: ias@go.com.jo
President
Professor Abdelsalam al-Majali

ISLAMIC WORLD ACADEMY OF SCIENCES
أكاديمية العالم الإسلامي للعلوم
L'ACADÉMIE DES SCIENCES DU MONDE ISLAMIQUE
Founded as the Islamic Academy of Sciences, Amman, Jordan, 1986

АКАДЕМИЯ НАУК ИСЛАМСКОГО МИРА (IAS). Создана в 1986 г. как международная академия наук, которая объединяет ученых из 57 государств-членов Организации исламского сотрудничества. IAS является научным консультативным органом Организации исламского сотрудничества и выполняет три следующие функции: ученое общество, которое пропагандирует ценности современной науки, чтит высокие достижения и распространяет научные открытия через встречи и публикации; форум, на котором обсуждается наука и научные проблемы; академическое хранилище истории науки, особенно в контексте исламской цивилизации.

Академия также возглавляет научное сообщество Организации исламского сотрудничества с обществами, правительствами и академиями наук во всем мире.

Основной целью Академии является создание основы для развития науки и техники в исламском мире, она способствует взаимодействию между учеными и обмену мнениями и идеями по вопросам науки и техники, общему процессу социально-экономического развития в исламских странах. Программа Академии также направлена на выявление взаимосвязи между знаниями, наукой и технологиями и исламскими ценностями и поможет активизировать создание благоприятных условий для проведения научных исследований в интересах стран Организации исламского сотрудничества. Деятельность Академии также возглавляет научное сообщество Организации исламского сотрудничества в отношениях с обществами, правительствами и академиями наук во всем мире.

Структура Академии включает в себя попечителей, почетных членов, исполнительный совет и генеральную ассамблею.

Генеральная ассамблея состоит из основателей и избранных членов, все они являются действительными членами Академии, количество которых по состоянию на 1 декабря 2016 г. составляло 110 человек, в том числе приблизительно 10,0% женщин. Все действительные члены имеют ранг профессора и представляют более 40 стран и множество научных дисциплин.

Руководство деятельностью Академии осуществляется исполнительным советом из 12 членов, который избирается генеральной ассамблеей на четыре года и подлежит контролю и надзору со стороны ее членов. Выполнение и планирование будущей деятельности Академии является основными вопросами, рассматриваемыми советом на его ежегодном совещании.

В 1995 г. учреждена мемориальная премия, которой за всю ее историю награждены шесть лиц.

Академия организовала несколько ежегодных международных конференций, опубликовала их труды, издает информационные бюллетени и некоторые монографии, а также международный научный журнал (1988 г., ежеквартально).

Академия установила многочисленные контакты с национальными и международными неправительственными организациями, а также правительствами всех стран мира.

**Academia de Ciencias de America Latina ACAL,
Latin American Academy of Sciences**

Palacio de las Academias, Edificio Anexo, Piso 2. De
Bolsa a San Francisco
Avenu Universidad, Apartado Postal 1010-A
Caracas Distrito Capital
Venezuela
Phone: +58212484 1310
E-mail: info@acal-scientia.org
Site: <http://www.acal-scientia.org>
President
Professor Claudio Bifano

АКАДЕМИЯ НАУК ЛАТИНСКОЙ АМЕРИКИ (ACAL). Создана в 1982 г. под эгидой Папской академии наук, способствует улучшению математических, физических, химических, наук о Земле и жизни. Содействует развитию сотрудничества между научными учреждениями и обмену ученых и научных знаний для интеграции стран Латинской Америки и Карибского бассейна. Общее количество членов Академии – 170 человек. В Академии 154 члена из Аргентины, Бразилии, Венесуэлы, Гватемалы, Эквадора, Колумбии, Коста-Рики, Кубы, Мексики, Перу, Уругвая и Чили.

The World Academy of Sciences – TWAS

ICTP Campus
Strada Costiera 11
34151 Trieste – Italy
Site: <http://twas.org>
E-mail: info@twas.org
President
Professor Bai Chunli

АКАДЕМИЯ НАУК МИРА (TWAS). Основана в 1983 г. группой из 20 видных ученых из развивающихся стран под руководством Абдуса Салама, пакистанского физика и лауреата Нобелевской премии 1979 г. по физике. Первоначально организация называлась Академией наук третьего мира и официально она представлена в 1985 г. во время церемонии, на которой присутствовал Генеральный секретарь ООН Хавьер Перес де Куэльяр. TWAS до 2004 г. называлась Всемирной академией наук для развивающихся стран, а с 2012 г. получила свое нынешнее название.

В 2016 г. насчитывалось 1176 членов из 90 стран мира, которые избраны пожизненно на основании их международно признанных научных достижений. Среди членов – 15 Нобелевских лауреатов. 85% членов Академии живут и работают в развивающихся странах, в том числе 49% – в странах Азии и бассейна Тихого океана.

Основная цель Академии заключается в содействии развитию научного потенциала, распространении передового опыта в области устойчивого развития в развивающихся странах и преодолении отставания этих стран от более развитых. Штаб-квартира Академии находится на территории Международного центра теоретической физики в Триесте, Италия.

Высшим органом Академии является Генеральная ассамблея всех ее членов, которые собираются каждый год и уполномочены решать все вопросы по работе организации, включая выборы новых членов, предоставление наград, решение вопросов распределения средств и т.д. Повседневную работу организации осуществляет совет, который избирается на Генеральной ассамблее на три года.

На период 2016–2018 гг. совет Академии состоит из действующего президента Бай Чунли, предыдущего президента, пяти вице-президентов, генерального секретаря; казначея и пяти других членов совета.

Каждый год региональные отделения Академии выбирают до 25 членов, ученых моложе 40 лет, которые в течение пяти лет пребывания в Академии сотрудничают с региональными центрами и членами Академии и участвуют в международных конференциях.

Академия направляет средства, собранные как членские взносы и пожертвования со всего мира, в поддержку многочисленных программ, в осуществлении которых участвуют академии развивающихся стран. Такие программы включают: стипендии для получения ученой степени ежегодно для 470 человек; стажировку после получения научной степени (от 6 месяцев до трех лет); исследовательские гранты в области фундаментальных исследований для отдельных ученых, групп ученых и объединений ученых из 81 страны, которые развиваются; предоставление примерно 15 наград и призов с выплатой денежных средств; организация научных форумов и выплатой стипендий ученым из стран со слабо развитой научной инфраструктурой для проведения исследований в более развитых странах. Академия финансирует также программы, которые предоставляют гранты исследователям из развивающихся стран для приобретения оборудования, расходных материалов и подготовки специалистов, выделяет средства для организации международных и региональных конференций, поддержки зарубежных командировок исследователей.

Ряд наград Академии направлены для различного вида поддержки ученых из стран третьего мира. Каждый год присуждаются девять академических премий в размере 15 тыс. долларов США каждому награжденному по следующим направлениям: сельскохозяйственные науки; биология; химия; науки о Земле, астрономия и изучение космоса; инженерные науки; математика; медицинские науки; физика и социальные науки.

С 1988 г. Академия издает ежеквартально бюллетень, электронное издание (6 раз в год), содержащее последние сведения о деятельности организации, ежегодные отчеты Академии, в свободном доступе серии монографий о деятельности научных центров в развивающихся странах; электронные издания о конкретных научных проектах.

**Association of Academies and Societies of
Sciences in Asia (AASSA)**

42 Dolma-ro
Bundang-gu
Seongnam-si
Gyeonggi-do 463-808
Korea, Republic of
Phone: (+8231) 7104622
Fax (+8231) 7267909
E-mail aassa@kast.or.kr
Site: <http://aassa.asia/>
President
Professor Yoo Hang Kim

АССОЦИАЦИЯ АКАДЕМИЙ И НАУЧНЫХ ОБЩЕСТВ В АЗИИ (AASSA). Организована 1 января 2012 г. как некоммерческая международная организация в результате слияния Ассоциации академий наук в Азии и Федерации азиатских научных академий и обществ. Она состоит из 34 научно-технических академий и научных обществ из 30 стран Азии и Австралии. В составе организации: Австралийская академия наук, Академия наук Афганистана, Азербайджанская национальная академия наук, Национальная академия наук Республики Армения, Бангладешская академия наук, Академия наук и технологий Вьетнама; Грузинская национальная академия наук, Израильская академия естественных и гуманитарных наук; Индийская национальная академия наук; Индонезийская академия наук; Королевское научное общество Иордании, Академия наук Исламской Республики Иран, Национальная академия наук Республики Казахстан, Китайская академия наук, Корейская академия наук и технологий, Национальная академия наук, Республика Корея, Национальная академия наук Кыргызстана, Академия наук Малайзии, Монгольская академия наук, Академия наук и технологий Непала, Королевское научное общество Новой Зеландии; Пакистанская академия наук, Дальневосточное отделение РАН, Сибирское отделение РАН, Сингапурская национальная академия наук, Академия наук Таджикистана, Тайская академия наук, Тайское научное общество, Турецкая академия наук, Академия наук Республики Узбекистан, Национальная академия наук и технологий Филиппин, Национальная академия наук Шри-Ланка, Научный совет Японии.

Во главе Ассоциации Совет, состоящий из президента, 2 вице-президентов, казначея, 4 членов, исполнительного директора.

AASSA имеет статус наблюдателя при Всемирной сети академий наук.

World Academy of Art and Science – WAAS

4225 Solano Avenue

Suite 631

Napa CA 94558

USA

E-mail: ceo@worldacademy.org

Site: <http://www.worldacademy.org/>

President

Professor Heitor Gurgulino de Souza

ВСЕМИРНАЯ АКАДЕМИЯ ИСКУССТВ И НАУК (WAAS). Основана в 1960 г. выдающимися личностями, которые были обеспокоены последствиями бурного роста знаний. Деятельность Академии направлена на решение глобальных проблем, связанных с социальными и политическими последствиями знаний. Функционирует как форум для ученых и специалистов с тем, чтобы обсуждать актуальные проблемы человечества, независимо от политических границ, духовных или физических ограничений, когда глобальные проблемы могут обсуждаться объективно, научно обоснованно, без каких-либо предубеждений, с целью поиска определения проблем общих прав человека, и направлена на то, чтобы служить интересам всего человечества.

В настоящее время в Академию входят 730 членов со всех уголков мира, представляющих все области знаний в области социальных и гуманитарных наук, искусства, а также педагоги, политические лидеры, дипломаты и руководители ведущих международных организаций.

В состав Академии входят президент НАН Украины, академик Б. Е. Патон; исполнительный директор благотворительного фонда Б. Гаврилишина Е. Бекренова; президент Института устойчивого развития Украины, почетный член Научно-исследовательского института Гарвардского университета Ю. Н. Щербак.

Программы (проекты) Академии:

Новая парадигма. В рамках проекта изучаются первопричины многочисленных проблем, чтобы сформулировать комплексную перспективу, всеобъемлющую стратегию и четкие политические рамки, ориентированные на реалии, потребности и возможности XXI века.

Транс-дисциплинарный диалог об индивидуальности. Индивидуальность – это венец человеческой эволюции и катализатор всего социального прогресса. В рамках проекта будет изучен сущностный характер индивидуальности, ее роль в социальном развитии и ее многочисленные оригинальные выражения в мыслителе, художнике, политическом лидере, предпринимателе, изобретателе и социальном новаторе, а также наилучшие способы воспитания индивидуальности посредством образования.

Запрещение ядерного оружия посредством осуществления государственной политики и социальных стратегий для полной ликвидации ядерного оружия.

Новая экономическая теория. Многопрофильная группа из Академии и Римского клуба ведут поиск новой, ориентированной на человека, теории экономики, которая отражает недавние изменения, вызванные появлением экономики, основанной на услугах, глобализацией, растущими социальными устремлениями и, меняя ценности, интегрируется с политическими, социальными,

экологическими, технологическими и культурными факторами, от которых она неотделима. Проект будет пересматривать фундаментальные концепции и предпосылки современной теории с целью развития экономической теории и практики, действительно ориентированной на человека.

Вызов глобальной занятости. Доступ к занятости является наиболее важным требованием для обеспечения экономической безопасности растущего населения мира. Междисциплинарный диалог исследует теоретические и практические аспекты глобальной проблемы занятости, включая демографические, экономические, юридические, политические, психологические аспекты, а также связи с международным финансовым кризисом, социальной стабильностью и терроризмом.

Пределы рациональности. Рациональность является важным инструментом в поисках знаний человечества, однако практическое стремление к знаниям часто игнорирует или нарушает фундаментальные принципы рационального исследования или не учитывает присущих ограничений в использовании рациональности как инструмента знания. Проект исследует философию и практику рациональности, поскольку он применяется в различных областях знаний для выявления общих отклонений и ограничений и предлагает способы компенсации пределов рациональности.

Новая парадигма для глобального правового закона. Эволюция международного права и прав человека являются ключевыми темами прогрессивного развития глобального верховенства права. В рамках проекта будет изучена взаимосвязь между социальными, политическими и правовыми аспектами глобального верховенства права в попытке сформулировать границы более широкого подхода к эволюции глобального управления.

Для реализации инициативы Академии по созданию глобальной системы высшего образования, ориентированной на новые возможности и проблемы, был создан в 2013 г. Всемирный университетский консорциум.

Публикации Академии: журнал «Кадмус», посвященный экономике, безопасности и глобальному управлению, публикуется два раза в год; электронный журнал, который рассматривает идеи и перспективы, выходящие за рамки обычных научных публикаций, выходит в свет два раза в год; ежемесячное издание, которое содержит работы членов Академии; публикации и монографии.

The global network of science academies – IAP
c/o ICTP Campus (Adriatico Guesthouse – 7th Floor)
Strada Costiera 11
34151 Trieste
Italy
Site: <http://www.interacademies.net/>
Co Chairs
Professor Krishan Lal
Professor Volker ter Meulen

ВСЕМИРНАЯ СЕТЬ АКАДЕМИЙ НАУК (IAP), которая была ранее известна как межакадемического группа по международным вопросам, создана в 1993 г. в Триесте при поддержке правительства Италии и под эгидой Академии наук мира (TWAS).

Согласно уставу IAP объединяет Академии наук всех стран мира для стимулирования сотрудничества между академиями, обсуждения научных аспектов мировых проблем, подготовки и распространения общих заявлений по глобальным проблемам, взаимной поддержки академий наук.

Право на участие в IAP имеют национальные, региональные и глобальные академии наук на основании только научных достижений, независимо от идеологических, этнических, религиозных или гендерных причин. Членами IAP могут быть национальные академии наук. Предполагается, что страны должны быть представлены в IAP только одной национальной академией наук.

Сейчас IAP имеет в своем составе 107 академий наук со всего мира, 13 научных организаций участвуют в заседаниях IAP и в ее мероприятиях в качестве наблюдателей. Три организации (Академия наук исламского мира, TWAS, Всемирная академия искусства и науки) имеют статус глобальных академий наук.

Органами управления IAP является генеральная ассамблея, исполнительный комитет и секретариат. Генеральная ассамблея состоит из президентов, или их представители всех академий – членов IAP, и является высшим органом IAP, уполномоченным принимать решения по всем вопросам, касающимся ее деятельности, членства, программ и мероприятий IAP, в том числе формирование состава исполнительного комитета и секретариата. Сессии генеральной ассамблеи обычно проводятся каждые три года и совпадают с генеральной конференцией IAP.

Исполнительный комитет состоит из двух сопредседателей и 11 членов комитета, в том числе шести членов из национальных академий наук развивающихся стран и 5 – из развитых стран. Секретариат возглавляет один представитель от академий – членов IAP и формируется на генеральной ассамблее. Полномочия исполнительного комитета и секретариата действуют три года с возможностью одного переизбрания.

Публикации IAP представлены работами о деятельности организации, годовыми отчетами, информацией о научных форумах и проекты, которые выполняются с участием IAP.

Global Young Академия – GYA

c/o German National Academy of Sciences
Leopoldina

Emil-Abderhalden-Strasse 37

06108 Halle (Saale)

Germany

Phone +49 345 47239 170

Fax +49 345 47239 171

E-mail info@globalyoungacademy.net

Site <http://www.globalyoungacademy.net>

Co-Chairs

Dr. Mari-Vaughn Johnson

(United States of America)

Dr. Orakanoke Phanraksa

(Thailand)

**GLOBAL
YOUNG
ACADEMY**

ГЛОБАЛЬНАЯ МОЛОДАЯ АКАДЕМИЯ (GYA). Создана в феврале 2010 г. в Берлине. Цели Академии – взаимодействие с организациями средств массовой информации путем проведения семинаров, стажировок и осуществления партнерства; разработка заявлений по научным вопросам национального и глобального

значения; содействие созданию и развитию национальных молодых академий наук; разработка политики, направленной на устранение препятствий участия в науке женщин, этнических меньшинств и других мало представленных групп населения; содействие наставничеству со стороны международно признанных более опытных ученых; определение научных лидеров будущего; сокращение разрыва между развитыми и развивающимися странами путем развития науки в качестве движущей силы экономического развития; создание потенциала для проведения научных исследований в развивающихся странах; содействие развитию международного и междисциплинарного сотрудничества между молодыми учеными; проведение глобальных, региональных и тематических семинаров; поощрение правительств, научно-исследовательских фондов и благотворительных организаций во взаимодействии с молодыми исследователями.

По уставу Академии, членами организации могут быть активные ученые в возрасте от 30 до 40 лет, которые получили ученую степень доктора философии не позднее 7 лет до вступления в Академию. Срок пребывания в организации – 5 лет. Максимальное число членов Академии – 200 человек. В начале 2017 г. с Академией были связаны ученые из 70 стран мира.

Члены Академии могут участвовать в разработке международной научной политики, содействовать созданию национальных молодых академий и координировать их сотрудничество и обмен, встречаться со своими коллегами со всего мира на международных встречах, семинарах и конференциях.

В 2016 г. в составе Академии было 32% женщин, 33% – представители Европы, 28,5% – Азии, 14,5% – Северной Америки, 14% – Африки, 6,5% – Южной Америки, 3,5% – Австралии. Наибольшее число членов GYA представляли Великобританию – 19, США и Канаду – по 14, Израиль – 9, Германию – 8, Малайзию и Австралию – по 7, Тайвань и Нидерланды – по 6, Испанию, КНР, Нигерию, Чили, Швецию – по 5, 14 стран – по 3–4 члена, 26 стран – по 1–2 члена.

Распределение членов Академии по научным областям: физика – 26%, науки о жизни – 19,5%, технические науки – 14%, медицина – 11,5%, социальные (9%) и гуманитарные науки – 8%, математика – 5,5%, науки о Земле – 4,5%, химия – 2%.

Организация поддерживает активные связи со многими международными научными организациями.

Генеральная ассамблея, которая является высшим органом Академии, избирает двух сопредседателей, возглавляющих генеральную ассамблею и заседания исполнительного комитета. Сопредседатели представляют Академию в повседневной деятельности и контролируют функции административного персонала. Исполнительный комитет состоит из двух сопредседателей и 9 других членов, избираемых генеральной ассамблеей, и отвечает за разработку стратегического направления Академии, а также несет общую ответственность за академические программы и мероприятия. Академия поддерживается консультативным советом, в состав которого входят выдающиеся ученые и научные руководители.

Деятельность Академии сосредоточена на науке и политике, образовании и информационно-пропагандистской деятельности, исследовании окружающей среды. Академия также поддерживает создание и координацию национальных

молодых академий во всем мире, в частности помогла учреждению национальных молодых академий в Египте, на Филиппинах, в Японии, Зимбабве, Южной Африке, Нигерии, Израиле, Кении и других странах. В октябре 2012 GYA организовала первое всемирное совещание молодых академий г. в Амстердаме (Нидерланды), второе – в ноябре 2015 г. в Стокгольме (Швеция). Третья встреча академий запланирована на июль 2017 г. и будет проходить в Йоханнесбурге, Южная Африка. Молодые академии были созданы при поддержке Глобальной мировой академии в 26 странах. В начале 2017 г. работали 31 Молодая академия и 10 ее аналогов. Публикации Академии представлены научными публикациями по различным темам.

**European Academy of Sciences,
Academia Scientiarum Europaea**
Boulevard de la Sauvenière 40,
4000 Liège, Belgium
Phone: +32 4 253.67.18
Fax: +32 4 254.18.16
Site: <http://www.eurasc.org>
Perpetual Secretary
Prof. Helene de Rode

ЕВРОПЕЙСКАЯ АКАДЕМИЯ НАУК. Создана в 2003 г. с целью развития науки и техники и осуществления их роли в укреплении социально-экономического развития Европы. Насчитывает примерно 570 членов, в том числе более 15 лауреатов Нобелевских премий. В составе организации – три действительных члена НАН Украины – А. Н. Гузь и В. В. Панасюк, А. М. Самойленко, а ранее – В. В. Пилипенко. В организации девять секций (химии, компьютерных и информационных наук, наук о Земле и окружающей среде, инженерных наук, материаловедения, математических, медицинских и наук о жизни, физики, общественных наук).

В Академии основаны награды: Леонардо да Винчи, медаль Б. Паскаля, премия Кеплера для молодых ученых за успехи в междисциплинарных исследованиях.

**European Academy of Sciences and Arts,
Academia Scientiarum et Artium Europaea**
St.-Peter-Bezirk 10
A-5020 Salzburg
Austria
Phone: +43/662/ 84 1345
Fax: +43/662/ 84 1343
E-mail: office@euro-acad.eu
presidential.office@euro-acad.eu
President
Professor F. Unger

ЕВРОПЕЙСКАЯ АКАДЕМИЯ НАУК И ИСКУССТВ. Основана в 1990 г. в Зальцбурге кардиохирургом Ф. Унгером, архиепископом Вены кардиналом Ф. Кёнигом, а также политологом и философом Н. Лобковичем. Академия концентрирует свои усилия в трех областях: развитие знаний, распространении научной

информации, а также реализации международных проектов. 1700 видных ученых и специалистов являются членами Академии, в том числе 29 Нобелевских лауреатов. В Академии семь классов (гуманитарный, медицинский, искусств, естественных наук, социальных наук, правовых и экономических наук, технических наук, наук об окружающей среде, мировых религий), которые подразделяются на 6–9 секций. В Академии представлены все страны Европы, в том числе два члена от Украины (А. В. Толстоухов, Г. Чубенко), а также специалисты из 27 стран других континентов. Академия имеет 34 представительства, включая 27 стран Европы, штаб-квартиру ЮНЕСКО, Иорданию, Израиль и США (4 офиса).

Финансовую поддержку Академии предоставляет правительство Австрии и ряд фондов.

Академия издает информационный бюллетень, меморандумы / декларации, годовые отчеты, материалы научных конференций и собраний Академии.

All European Academies – ALLEA

c/o Berlin-Brandenburg Academy of
Sciences and Humanities
Jaegerstr. 22/23
10117 Berlin Germany
Phone: +49 030 325987372
Fax: +49 030 325987373
E-mail: secretariat@allea.org
President
Professor Günter Stock

ЕВРОПЕЙСКАЯ ФЕДЕРАЦИЯ АКАДЕМИЙ ЕСТЕСТВЕННЫХ И ГУМАНИТАРНЫХ НАУК (ALLEA) – объединение 59 академий естественных и гуманитарных наук из более чем 40 европейских стран. Основана в 1994 г. Члены Федерации – самоуправляющиеся сообщества ученых и специалистов, которые действуют как общества ученых, аналитические центры и организации, предоставляющие гранты и выполняющие исследования.

Задача Федерации: содействие обмену информацией и опытом между академиями-участниками, развитие передового опыта и высоких этических стандартов в проведении исследований, стремление к автономии науки и научных исследований, а также научных учреждений, представляющих европейские академии и влияющие на европейские институты и власть, которые формируют политику научных исследований для улучшения условий, в которых могут развиваться наука и ученые.

Руководящими органами ALLEA является Генеральная ассамблея, совет и президент. Генеральная ассамблея – высший законодательный орган, в котором все академии-участники принимают решение относительно политики, органов управления и бюджета Федерации. Сессии Генеральной ассамблеи обычно состоят из двух частей, научной конференции и заседания, посвященного деятельности организации.

Совет состоит из девяти членов, избираемых генеральной ассамблеей, в том числе двух вице-президентов и президента Федерации, который возглавляет

совет. Секретариат Федерации находится в Берлин-Бранденбургской академии естественных и гуманитарных наук и обеспечивает административную поддержку различных органов организации.

Научная работа Федерации сосредоточена в рабочих группах, которые являются консультативными органами. Генеральная ассамблея учредила две постоянные рабочие группы: права интеллектуальной собственности и науки и этики. Еще три рабочие группы сосредоточились на таких темах: 9 рамочная программа; научное образование и использование информационных систем в гуманитарных науках.

Научный совет европейских академий по вопросам политики, создан с участием Федерации для поддержки научно-консультативного механизма, который предоставляет независимые научные рекомендации по вопросам политики для Европейской комиссии.

Премия Федерации имени Мадам де Сталь присуждается ежегодно, начиная с 2014 г., выдающимся ученым, работа которых является значительным вкладом в культурные и интеллектуальные ценности Европы, а также в идею европейской интеграции.

Публикации ALLEA представлены бюллетенями, заявлениями, отчетами и книжными сериями.

Федерация имеет статус наблюдателя при Всемирной сети академий наук.

European Academies Science

Advisory Council – EASAC

c/o Nationale Akademie der
Wissenschaften Leopoldina
Jägerberg 1
06108 Halle (Saale)
Germany
Phone: +49 345 4723 9831
E-mail: christiane.diehl@easac.eu
Site: <http://www.easac.eu>
President
Professor Thierry Courvoisier

European Academies

КОНСУЛЬТАТИВНЫЙ СОВЕТ ЕВРОПЕЙСКИХ АКАДЕМИЙ ПО НАУКЕ (EASAC). Создан как независимый орган в 2001 г. лидерами национальных академий наук государств-членов Европейского Союза, вместе с двумя общеевропейскими академиями (Академией Европы и Европейской федерацией академий естественных и гуманитарных наук) для распространения основных концепций Европейского союза по широкому кругу вопросов (охрана окружающей среды, сельское хозяйство, энергетика, рыболовство, здравоохранение и безопасность пищевых продуктов). В настоящее время в состав Совета (EASAC) входит по одному представителю из 25 стран-членов ЕС, а также от Академии Европы, Европейской федерации академий естественных и гуманитарных наук и Национальных академий наук Норвегии и Швейцарии. Руководящий орган

организации – генеральная ассамблея, состоящая из представителей всех членов-академий. Бюро EASAC состоит из президента и четырех вице-президентов, на один год – предыдущего президента (или избранного президента, который еще не вступил в должность). Президент и четыре вице-президента работают в Брюссельском офисе организации, а секретариат Совета в помещении Немецкой национальной академии наук Леопольдина в Галле. Финансирование EASAC обеспечивается взносами членов, оплачивают также расходы экспертов, а также поступлениями от IAP и ЮНЕСКО. Результатом деятельности EASAC – отчеты и заявления, журнальные публикации и выпуск бюллетеней.

InterAcademy Medical Panel – IAMP

c/o ICTP Campus (Adriatico Guesthouse-7th
Floor)
Strada Costiera 11
Trieste 34151
Italy
Phone +39-040-2240681
Fax+39-040-2240688
E-mail iamp@twas.org
Site: <http://www.iamp-online.org>
Co-Chair
Professor Looi Lai-Meng
Co-Chair
Professor Detlev Ganten

МЕЖАКАДЕМИЧЕСКАЯ МЕДИЦИНСКАЯ СЕТЬ (IAMP). Объединяет академические медицинские, научные, технические и другие учреждения (IAMP), которые работают вместе на основе двусторонних и региональных связей и привержены делу улучшения здоровья во всем мире, была основана в 2000 г.

Деятельность Организации направлена на институциональное сотрудничество с целью усиления роли всех академий в деле облегчения бремени беднейших слоев населения мира; наращивать научный потенциал в области здравоохранения; предоставлять независимые научные рекомендации по пропаганде политики здравоохранения и политики здравоохранения для национальных правительств и глобальных организаций.

В настоящее время 73 академии мира являются членами Организации, в том числе 11 организаций из Африки, 17 – из Азии и бассейна Тихого океана, 33 – Европы и Центральной Азии, 12 – Латинской Америки и Карибского бассейна, 3 – Среднего Востока и Северной Африки, 2 – Северной Америки. Высшим органом Организации является генеральная ассамблея, состоящая из президентов всех членов – академий наук, входящих в организацию. Исполнительный комитет избирается на генеральной ассамблее из ее членов на четыре года в составе 11 членов, включая двух сопредседателей. Секретариат Организации находится в Триесте, Италия, и управляется под эгидой Академии наук мира (TWAS).

Организация вместе с Всемирной сетью академий наук и Межакадемическим советом в 2016 г. были объединены в Межакадемическое партнерство.

InterAcademy Council – IAC

Address

c/o The Royal Netherlands Academy of Arts
and Sciences

Kloveniersburgwal 29

P. O. Box 19121

Amsterdam 1000 GC

Netherlands

Phone +31 20 551 0766; +31 20 620 4941

E-mail: secretariat@iac.knaw.nl

Site <http://www.interacademycouncil.net/>

Co-Chair Professor Daya Reddy

Co-Chair Professor Robbert Dijkgraaf

InterAcademy Council

МЕЖАКАДЕМИЧЕСКИЙ СОВЕТ (IAC). Создан в 2000 г. национальными академиями наук разных стран мира для предоставления экспертных заключений международным организациям. Стремится дополнять, а не дублировать консультативные роли других научных организаций.

IAC является организацией для получения отчетов о научных, технологических и медицинских проблемах, связанных с глобальными вызовами нашего времени, для предоставления информации и советов национальным правительствам и международным организациям.

Состав IAC изменяется. В него входят национальные академии наук 16 стран и 5 международных научных организаций. В настоящее время ее действующий руководящий орган (Совет) включает 22 члена, в том числе президентов (или представителей) 16 национальных академий наук и приравненных к ним организаций, представляющих Австралию, Бразилию, Великобританию, Германию, Индию, Китай, Республику Корея, Марокко, Мексику, Нидерланды, Нигерию, США, Францию, Южную Африку и Японию, а также Академию наук мира (TWAS), представителя Всемирной сети академий наук (IAP), Международного совета академий инженерных и технических наук (CAETS) и Межакадемической медицинской сети (IAMP) – 2 представителя.

В Организации Объединенных Наций в феврале 2004 г. IAC представил свой первый доклад, посвященный стратегии укрепления мирового потенциала в области науки и техники, второй доклад был посвящен стратегии науки и техники для повышения производительности сельского хозяйства и продовольственной безопасности в Африке, третий доклад, рассматривающий положение женщин в науке был опубликован в июне 2006 г. Четвертый доклад IAC был связан с рассмотрением перспектив развития энергетики и представлен в октябре 2007 г. Пятый доклад был опубликован осенью 2010 г. и представлял обзор Межправительственной группы экспертов по изменению климата. В 2012 г. IAC и IAP опубликовали совместный отчет, посвященный ответственности за проведение глобальных исследовательских проектов.

Планируемые ИАС исследования также будут касаться важных глобальных вопросов, таких, как усиление глобального надзора за инфекционными заболеваниями, улучшение глобального качества и доступности воды, научная этика и ответственность. Проекты ИАС финансируются за счет спонсоров, в том числе национальных правительств, частных фондов и международных организаций. Административные расходы ИАС покрываются специальными грантами от Нидерландской королевской академии искусств и наук, которая обеспечивает работу секретариата ИАС. Академии, которые являются членами ИАС, предоставляют экспертов и осуществляют финансирование новых проектов и специальных мероприятий. С 2001 г. ИАС публикует ежегодные отчеты.

**International Association
of Academies of Sciences – IAAS**

Kyiv, Volodymyrska, 54
01030, Ukraine
Phone: +380(44) 2396444
Fax: +380(44) 2343243
E-mail: prez@nas.gov.ua
Site: <http://www.iaas.nas.gov.ua>
President
Professor Borys Evgenovych Paton

МЕЖДУНАРОДНАЯ АССОЦИАЦИЯ АКАДЕМИЙ НАУК (МАН). Основана как международная неправительственная организация с целью объединения усилий академий наук для решения на многосторонней основе, важнейших научных проблем, сохранения связей, исторически сложившихся и развития новых творческих связей между учеными. Учредительное собрание Ассоциации состоялось в Киеве 23 сентября 1993 г. Членами МАН стали академии наук двенадцати государств СНГ: Азербайджана, Беларуси, Армении, Грузии, Казахстана, Кыргызстана, Молдовы, России, Таджикистана, Туркменистана, Узбекистана и Украины, а также академии наук Вьетнама, Словакии и Чехии (две последние – в качестве наблюдателей). В 1994 г. Указом Президента Украины МАН получила официальное признание, ее штаб-квартира расположена в Киеве. С момента основания Президентом МАН является президент Академии наук Украины академик Б. Е. Патон.

В МАН учрежден институт ассоциированных членов в 1996 г. В настоящее время в деятельности МАН участвуют семь ассоциированных членов: Объединенный институт ядерных исследований (Российская Федерация, 1997 г.), Российский гуманитарный научный фонд и Российский фонд фундаментальных исследований, (1999 г.) Московский физико-технический институт (университет), с 2000 г.), Белорусский республиканский фонд фундаментальных исследований (2000 г.), Московский государственный университет имени М. В. Ломоносова (2002 г.), Национальный исследовательский центр «Курчатовский институт» (2009 г.).

При МАН действуют 18 научных советов: Научный совет из новых материалов (образован в 1995 г.), объединенный научный совет по

фундаментальным географическим проблемам (1996 г.); Совет директоров библиотек и информационных центров национальных академий наук (1996 г.); Консультативный совет по вопросам охраны интеллектуальной собственности и передачи технологий (1997 г.); Международный координационный комитет по вычислительной математике (1997 г.); Международный совет программы стран СНГ «Современные проблемы радиобиологии: наука и практика» (2001 г.); Совет физиологических обществ стран СНГ (2003 г.); Международная ассоциация институтов истории стран СНГ (2005 г.); Совет по книгоизданию (2006 г.); Научный совет по науковедению (2009 г.); Совет ботанических садов государств СНГ (2012 г.); Научный совет по проблемам функциональных материалов электронной техники (2012 г.); Научный совет по проблемам биомедицины и биотехнологий (2013 г.); Научный совет по геодезии и геофизике (2015 г.); Научный совет по проблемам геологических опасностей (2015 г.); Международный совет по биотехнологии и биоразнообразию (2015 г.); Научный совет по изучению национального и культурного наследия и развития общества (2015 г.); Научный совет по энергоэффективности и использованию возобновляемых источников энергии (2015 г.).

Среди целей МААН со времени создания является не только восстановление и развитие научного потенциала и, прежде всего, фундаментальной науки в академиях наук – членах Ассоциации, но и содействие предоставлению в научной сфере эффективной поддержки и помощи со стороны государственных органов, интеграции науки и образования, подготовке научных кадров, созданию надлежащих условий для использования научных достижений и увеличение вклада науки в социально-экономическое развитие государств, академии наук которых входят в состав МААН. Для достижения указанных целей недостаточно только усилий и ресурсов академий наук и Ассоциации в целом. Именно поэтому МААН стремится поддерживать конструктивный диалог с властными структурами для укрепления взаимодействия с ними в странах-участницах организации. Совет глав государств СНГ принял по инициативе МААН в 1995 г. решение «О согласованных мерах по воспроизводству и сохранению общего научного пространства в рамках СНГ», а руководителями правительств стран СНГ было подписано «Соглашение о создании общего научно-технологического пространства государств-участников Содружества». В настоящем Соглашении содержатся положения, определяющие функции и место МААН по вопросам практического создания такого пространства.

Важным направлением деятельности МААН было развертывание в академиях наук, входящих в Ассоциацию, работы по созданию законодательной базы, необходимой для сохранения и развития научной сферы. Постановлением Совета Межпарламентской ассамблеи СНГ в 2007 г. Ассоциации предоставлен статус наблюдателя при Межпарламентской ассамблее, что является признанием заслуг МААН в законотворчестве и предоставляет возможность влиять на принятие Межпарламентской ассамблеей модельных законов в научной и научно-технической сферах деятельности государств.

МААН является незаурядным механизмом международного научного сотрудничества и авторитетной международной организацией. В 2003 г. Ассоциация получила признание ЮНЕСКО: на сессии Исполнительного совета этой организации в Париже было принято решение о включении МААН в число организаций, с которыми ЮНЕСКО поддерживает рабочие отношения. В 2012 г. эти отношения получили статус консультативного партнерства.

Важным событием в жизни МААН был Международный симпозиум «Взаимодействие правительств и национальных научных обществ с международными организациями с целью развития и применения научных знаний», который проводился в Киеве в октябре 2015 г. под эгидой МААН совместно с ЮНЕСКО и другими организациями. На этом форуме обсуждались проблемы, связанные с реформированием научно-технической сферы и академий наук – членов МААН, и были намечены шаги по дальнейшему взаимодействию академий наук – членов МААН. Ассоциация издает бюллетень, информационные материалы о ее деятельности.

International Council for Science – ICSU

5 rue Auguste Vacquerie
75116 Paris
France
Phone: +33 1 45 25 03 29
Fax: +33 1 42 88 94 31
Site: <http://www.icsu.org>
E-mail: secretariat@icsu.org
President
Professor Gordon McBean

**INTERNATIONAL
COUNCIL
FOR SCIENCE**

МЕЖДУНАРОДНЫЙ СОВЕТ ПО НАУКЕ (ICSU). Основан в 1931 г. для содействия международной научной деятельности в различных областях науки и ее применения на благо человечества.

В состав ICSU входят национальные научные члены и международные научные союзы. В настоящее время в своем составе имеет 31 международный научный союз и 122 национальных научных члена в 142 странах мира. Кроме того, в работе ICSU принимают участие как ассоциированные члены 22 международных научных организации, в том числе TWAS, Африканская академия наук, Научный совет Азии, Ассоциация академий наук и научных обществ Азии и ряд международных профессиональных организаций. Национальными научными членами ICSU являются национальные академии наук из 71 страны, остальные представлены главными национальными научными органами. Национальная академия наук Украины является национальным научным членом ICSU с 1992 г.

Руководящие органы ICSU представлены генеральной ассамблеей, которая состоит из представителей национальных научных органов и международных научных союзов, и исполнительным комитетом, состоящего из президента, вице-президента по научным планам, вице-президента по внешним связям,

генерального секретаря, казначея, предыдущего президента и восьми других членов. Для решения вопросов, поднятых генеральной ассамблеей, могут быть созданы специальные комитеты. В организации есть секретариат в Париже и три региональных офиса, обслуживающих страны Африки, Азии и Тихого океана, Латинской Америки и Карибского бассейна. Европейские членские организации ICSU создали группу европейских членов ICSU, которая с 2011 г. имеет свой секретариат.

Генеральная ассамблея собирается каждые три года и отвечает за определение общего направления политики и приоритетов деятельности на следующий трехлетний период, избирает членов исполнительного комитета. Стратегическая деятельность ICSU на 2012–2017 годы сосредоточена на трех ключевых областях: международном научном сотрудничестве, научной политике и универсальности науки. К числу основных текущих программ относятся международная программа по геосфере-биосфере, всемирная программа исследований климата, международная научная программа исследований биоразнообразия и международная программа по человеческому измерению в области глобальных экологических изменений.

ICSU публикует многочисленные работы, включая доклады и обзоры, стратегический план.

International Union of Academies – IUA

Union Académique Internationale

Palais des Académies

Rue Ducale 1–1000 Bruxelles

Belgique

Site: <http://www.uai-ia.org/>

Président

Professor Øivind Andersen

UNION
ACADÉMIQUE
INTERNATIONALE

МЕЖДУНАРОДНЫЙ СОЮЗ АКАДЕМИЙ (IUA) – всемирная организация национальных академий в области гуманитарных и социальных наук. Основан в 1919 г. в Париже по предложению Академии надписей и словесности Института Франции.

Целями IUA являются: инициирование, поощрение и финансирование международных научно-исследовательских проектов, основанных на долгосрочной перспективе, в области гуманитарных и социальных наук. Проекты, принятые IAU, должны основываться на сотрудничестве между несколькими национальными академиями. IAU уже спонсировал издание более 3000 книг. В последнее время IUA поддерживает подготовку и издание словарей, энциклопедий и текстовых изданий, некоторые представлены в Интернете, в настоящее получили поддержку новые международные проекты, посвященные трансформации средиземноморских городов на протяжении всей истории. Для достижения своих целей IAU опирается на финансирование из частных и государственных источников, а также Европейского научного фонда в Страсбурге.

Союз объединяет в своем составе более 100 академий из 63 стран. Имеет три категории членов: действительных, ассоциированных и аффилированных. Каждая академия, которая имеет статус члена Союза, выдвигают своих представителей (делегатов). Национальная академия наук Украины имеет статус действительного члена с 2006 г. и ее могут представлять два делегата.

Органами Союза являются генеральная ассамблея, состоящая из представителей (делегатов) всех академий, и совет, избираемый на генеральной ассамблее из ее членов на четыре года. Совет IAU состоит из президента, двух-вице-президентов, шести членов, а также всех предыдущих президентов, которые имеют статус почетных президентов (советников). Важную роль в работе IUA осуществляет генеральный секретариат, состоящий из генерального секретаря и двух его заместителей, все они входят в состав совета IUA. Генеральный секретариат располагается постоянно в Брюсселе во дворце Академий. Сессии генеральной ассамблеи IUA проходят по очереди в одной из стран, академия которой входит в состав Союза.

Деятельность IUA направлена на изучение культуры разных народов и территорий, включая Европу, Ближний Восток, Китай, Индию и Америку. К настоящему времени выполнено 76 проектов.

IUA является членом двух международных организаций в области социальных и гуманитарных наук – Международного совета по философии и изучению человека и Международного совета по социальным наукам.

Young Academy of Europe – YAE

Site: <http://yacadeuro.org/about/>

Vice-chair

Professor Sven Bestmann

МОЛОДАЯ АКАДЕМИЯ ЕВРОПЫ (YAE). Создана в 2012 г. группой из 11 молодых ученых, имеющих высокую научную репутацию.

Основные цели Академии: предоставление консультаций по научной политике и анализ ее реализации в Европе с молодежной точки зрения; привлечение лучших молодых ученых к созданию будущей европейской исследовательской стратегии; продвижение научно обоснованной политики во всех европейских странах; поддержка других молодых ученых в Европе в их дальнейшем развитии, в том числе стратегических перспективах собственных научных дисциплин; создание и развитие сети лучших молодых исследователей по всем научным направлениям в Европе.

С января 2014 г. проводит реформирование своего персонального состава, который ранее был ограничен только лицами, выполнявшими гранты Европейской комиссии для молодых исследователей. Предполагается, что членами Молодой академии Европы станут выдающиеся молодые ученые, которые имеют лидерские способности, широкий интерес к науке и научной политике в общеевропейском контексте и чьи научные достижения на международном уровне были признаны европейскими или национальными органами. В настоящее время кандидаты должны проводить исследования в Европейском Союзе или

ассоциированных странах, получить докторскую степень не позднее 12 лет до вступления в организацию. Максимальное количество членов Академии установлено в 500 человек, сто из которых ежегодно будет покидать ряды организации, не прерывая связи с ней, и 100 новых членов будут избраны. В январе 2017 г. в Академии было 146 членов из 18 стран континента и Израиля.

Органы управления Академии: совет, который представляет ее в Академии Европы и в других организациях, председатель, его заместитель и три отдела физических и инженерных наук, наук о жизни, социальных и гуманитарных наук. Совет состоит из председателя, его заместителя, предыдущего председателя, секретаря, казначея, главы отборочного комитета, глав отделов и их заместителей. Все лица, входящие в совет, избираются на ее общем собрании сроком на три года. В декабре 2012 г. установлены партнерские отношения УАЕ с Академией Европы.

Направления текущей деятельности Академии: подготовка официальных заявлений совместно с другими молодыми академиями европейских стран и Глобальной молодой академией по актуальным вопросам научной политики, распространение передового опыта среди научной молодежи в странах Восточной Европы, обсуждение состояния исследований в странах Европы и т.д.

**Organization for Women in Science for the
Developing World – OWSD**

ICTP Campus
7th floor Adriatico Guesthouse,
34151 Trieste Italy
Phone: +39 040 2240-492, -325, -682, -662
Fax: +39 040 2240-689
Email: owsd@owsd.net
Site: <https://owsd.net/>
President
Prof. Jennifer Thomson

ОРГАНИЗАЦИЯ «ЖЕНЩИНЫ В НАУКЕ ДЛЯ РАЗВИВАЮЩЕГОСЯ МИРА» (OWSD) – независимая, некоммерческая и неправительственная организация, основанная в 1987 г. на базе офисов Академии наук мира (TWAS) в Триесте (Италия). Организация – первый международный форум, который объединил выдающихся женщин-ученых из развитых стран и развивающихся стран для укрепления их роли в процессе развития и содействия представительству женщин в научно-техническом руководстве. Организация обеспечивает подготовку исследователей, развитие карьеры и создание сетей для женщин-ученых из развивающихся стран, а ее офисы созданы на разных континентах, которые возглавляются авторитетными экспертами из числа ведущих женщин-ученых.

Персональный состав Организации включает действительных, ассоциированных и аффилированных членов.

Действительные члены – это женщины-ученые, получившие степень магистра или выше в естественных и технических науках или смежных отраслях;

ассоциированные члены – это ученые, получивших степень магистра или выше в естественных, технических, социальных и гуманитарных науках в признанном университете; аффилированные члены – это женщины-ученые, получившие степень бакалавра или его эквивалент в естественных и технических науках или смежных отраслях.

В апреле 2017 г. в Организации было более 5,300 действительных членов из 250 стран и государственных образований по всему миру. Распределение членов между странами в различных частях мира был таким: Африка – 2515 членов из 47 стран, арабский мир – 782 члена из 19 стран, Азия и бассейн Тихого Океана – 1354 члена из 40 стран; Латинская Америка и Карибский бассейн – 624 члена из 30 стран; из других 114 стран – 210 членов.

Генеральная ассамблея всех членов, которая является высшим органом принятия решений Организации, формирует исполнительный совет, состоящий из президента и 8 региональных членов и международного секретариата.

Действительные члены имеют исключительное право голоса для выбора региональных представителей в исполнительный совет на генеральной ассамблее, которая проходит один раз в четыре-пять лет.

В Организации созданы программы для помощи бедным странам в подготовке квалифицированного персонала. Для получения ученой степени доктора философии предоставляются гранты женщинам из стран Африки – 250 человек, арабских стран (Йемен, Судан) – 40 человек, Азии (Бангладеш, Мьянма, Непал) – 50 человек.

Фонд Elsevier, Организация и TWAS установили совместную награду для поддержки успешной карьеры женщин-ученых, которые живут и работают в развивающихся странах.

Организация организует ежегодно региональные семинары для всех аспирантов по месту их обучения и издает серию работ, в том числе годовой отчет и материалы конференций.

**Network of Academies of Science of the
Organisation of Islamic Cooperation – NASIC**

c/o Pakistan Academy of Sciences (PAS)

3 Constitution Avenue, G-5/2

Islamabad

Pakistan

Phone (+92 51) 9204843

Fax(+92 51) 9206770

E-mail nasicpk@yahoo.com

Site: <http://www.nasic.org.pk/>

President Professor Atta-ur Rahman

СЕТЬ АКАДЕМИЙ НАУК ОРГАНИЗАЦИИ ИСЛАМСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ (NASIC). Создана в марте 2004 г. в Исламабаде во время заседания Межведомственной комиссии национальных академий наук государств-членов Организации Исламская конференция, в настоящее время – Организация исламского сотрудничества.

Членами Организации исламского сотрудничества являются 57 стран мира с населением около 1,2 млрд человек. Значительный потенциал мусульманского мира побудил 16 академий наук государств-членов Организации Исламской конференции учредить NASIC. Цель новой организации состояла в разработке научно-технических программ в этих странах. NASIC предоставляет платформу для академий-членов для выполнения совместных научных программ и обмена опытом и знаниями, а также помогает в создании академий наук в тех странах Организации исламского сотрудничества, где они не существуют.

В настоящее время в состав NASIC входят: Арабская академия наук; Академия наук Афганистана; Бангладешская академия наук; Академия наук и искусств Боснии и Герцеговины; Египетская академия научных исследований и технологий; Индонезийская академия наук; Академия наук исламского мира; Академия наук Исламской Республики Иран; Национальная академия наук Республики Казахстан; Академия наук Малайзии; Академия наук и технологий Хасана II Марокко; Нигерийская академия наук; Пакистанская академия наук; Палестинская академия наук и технологий; Сенегальская академия наук и технологий; Суданская национальная академия наук; Академия наук Республики Таджикистан; Академия наук Республики Татарстан; Академия наук Туркменистана; Национальная академия наук Уганды.

Руководящими органами NASIC является генеральная ассамблея и исполнительный комитет. Генеральная ассамблея состоит из президентов или их представителей всех академий, которые являются членами организации. Генеральная Ассамблея является высшим органом принятия решений в работе NASIC и уполномочена принимать решения по вопросам, которые касаются правил, положений, членства и программы деятельности NASIC.

NASIC публикует бюллетень с 2014 г. и монографии.

**Network of African Science Academies –
NASAC**

NASAC SECRETARIAT

P. O. Box 201

Karen 00502

Nairobi

Kenya

Phone: +254 20 252 9721

+254 712 914 285 cell.

E-mail: jolang@nasaconline.org

Site <http://www.nasaconline.org>

President

Professor Mostapha Bousmina

СЕТЬ АФРИКАНСКИХ АКАДЕМИЙ НАУК (NASAC). Создана в 2001 г. под патронатом Африканской академии наук и Межакадемической сети по международным вопросам (IAP). Учредительное мероприятие проходило

в штаб-квартире Африканской академии наук в Найроби, где по настоящее время находится офис NASAC, с участием девяти академий наук – учредителей (Африканской академии наук, Ганской академии искусств и наук, Камерунской академии наук, Кенийской национальной академии наук, Национальной академии наук, литературы и искусств Мадагаскара, Нигерийской академии наук, Национальной академии наук и технологий Сенегала, Национальной академии наук Уганды, Академии наук Южной Африки).

Цель NASAC – обеспечение независимого африканского форума, объединяющего академии наук стран Африки, чтобы предложить авторитетные достоверные рекомендации для разработки политики в отношении экономического, социального и культурного развития континента. NASAC стремится стать идеальным советником по науке и партнером на африканском континенте. В настоящее время в состав NASAC наряду с академиями-учредителями входит Алжирская академия наук и технологий, Национальная академия наук, литературы и искусств Бенина, Академия наук Ботсваны, Академия наук Буркина-Фасо, Академия наук Зимбабве, Академия наук Замбии, Национальная академия наук и технологий Конго, Национальная академия Кот-д’Ивуар, Академия наук и технологий Маврикия, Академия наук и технологий Хасана II, Марокко, Академия наук Мозамбика, Национальная академия наук Судана, Танзанийская академия наук, Национальная академия наук, литературы и искусств Того, Эфиопская академия наук.

NASAC имеет статус наблюдателя при Всемирной сети академий наук.

ИСТОРИЯ НАУКИ И ТЕХНИКИ

**European Society for the
History of Science (ESHS)**
President: Antoni Malet
<http://www.eshs.org>

ЕВРОПЕЙСКОЕ ОБЩЕСТВО ИСТОРИИ НАУКИ (ESHS) – основано в 2003 г. с целью популяризации истории науки и техники в Европе. Содействует европейскому сотрудничеству в области истории науки, которое понимается в самом широком смысле, и при этом, прежде всего, направлено на европейский контекст и обеспечение высокого уровня междисциплинарных исследований по истории науки в Европе. Задачами Общества является также содействие развитию сотрудничества между его членами, сохранение и обеспечение доступа к научному наследию; консультации по вопросам преподавания истории науки; ознакомление широкой общественности с историческими, культурными и социальными аспектами науки.

Первая международная конференция ESHS по теме «Наука в Европе – Европа в науке: 1500–2000» проведена в г. Маастрих (Нидерланды) 4–6 ноября 2004 г. с целью изучения европейских перспектив в истории и историографии науки. Вторая международная конференция ESHS «Глобальное и локальное: История науки и культурной интеграции Европы» состоялась в Кракове 6–9 сентября 2006 г. для развертывания творческого диалога и обмена опытом между представителями разных стран Европейского Союза. Третья международная конференция ESHS «Стили мышления в науке и технике» была проведена 10–12 сентября 2008 г. в Вене (Австрия) с целью изучения влияния философских, культурных, религиозных, политических и экономических факторов и межкультурных отношений на развитие научно-технической мысли. Последующие конференции проходили 18–20 ноября 2010 г. в Барселоне (тема: «Циркуляция науки и техники»), 1–3 ноября 2012 г. в Афинах (тема: «Научный космополитизм и местные культуры: религии, идеологии, общества»), 4–6 сентября 2014 г. в Лиссабоне (тема: «Взаимодействие науки, технологии и медицины»), 22–24 сентября 2016 г. в Праге (тема: «Наука и власть, наука как власть»). В 2010 г. в Барселоне и 2008 г. в Вене в конференциях принимали участие представители Украины из Института исследований научно-технического потенциала и истории науки им. М. Доброва НАН Украины, Киевского политехнического института и Днепровского университета.

Официальным журналом Общества является «Центаурус» («Centaurus») – международный журнал на английском языке об истории науки и ее

культурных аспектах, основанный в 1950 г. В нем публикуется широкий спектр оригинальных научных работ, обзорных статей, заметок и комментариев по истории различных наук – математики, физики, биологии, медицины, техники, наук о Земле, их социальных и культурных аспектах. Журнал содержит обзор текущих книг и статей по истории науки, а также комментарии читателей.

За выдающиеся достижения и значительный вклад в области истории науки Общество присуждает премию имени Густава Нойнчвандера, основанную профессором Е. Нойнчвандером в 2011 г. в память о своем отце. Премия составляет 10 000 евро и состоит из денежного вознаграждения, диплома, а также права выступить с пленарным докладом на конференции.

ИНСТИТУТ ИСТОРИИ ЕСТЕСТВОЗНАНИЯ И ТЕХНИКИ ИМ. С.И. ВАВИЛОВА РОССИЙСКОЙ АКАДЕМИИ НАУК – академическая научная организация для проведения широкомасштабных исследований по истории мирового и российского естествознания и техники, прежде всего по истории фундаментальных открытий и изобретений, написания биографических очерков о выдающихся деятелях науки и техники, раскрытия закономерностей развития естественных и технических наук, инженерной деятельности в контексте истории мировой цивилизации.

Одним из направлений деятельности Института является также проведение теоретических работ в области науковедения – изучение основных факторов влияния общества на развитие научно-технических знаний, истории организации научных учреждений, динамики научной политики в соответствии с изменением социальных условий, различных аспектов психологии естественно-научного и технического творчества. В Институте изучаются состояние и тенденции развития информационной среды современной российской науки, психологические факторы становления, развития и распада научных школ, ценностные ориентиры, мотивы и межличностные отношения в современном российском научном сообществе. Немало подобных исследований выполняются по заказу Министерства науки Российской Федерации, Аналитического центра по научной и промышленной политики и других организаций и используются для выработки практических рекомендаций.

Институт основан постановлением Общего собрания Академии наук от 28 февраля 1932 г., в 1991 Институту присвоено имя С.И. Вавилова. Однако истоки создания Института связаны с 1921 г., когда в Российской академии наук под председательством В.И. Вернадского была создана Комиссия по изучению истории, философии и техники, впоследствии переименованная в Комиссию по истории знаний. С 1930 г. её председателем был Н.И. Бухарин. 28 февраля 1932 г. на базе Комиссии создан Институт истории науки и техники, а Н.И. Бухарин назначен его первым директором. 5 февраля 1938 г., после объявления Института «центром антисоветского заговора», он был ликвидирован. Работа

Института возобновилась только с 22 ноября 1944 г. после создания новой организации в составе Отделения истории и философии АН СССР – Института истории естествознания, а с 5 сентября 1953 г., после вхождения в его состав Комиссии по истории техники, было утверждено новое название – Институт истории естествознания и техники АН СССР.

Основателями формирования историко-научных и историко-технических исследований как особой, самостоятельной отрасли знаний, а также создания специального научного учреждения, постоянно и целенаправленно работающего в этом направлении, были выдающиеся ученые и общественные деятели – В. И. Вернадский, Н. И. Бухарин, В. В. Осинский, В. Л. Комаров, С. И. Вавилов, Б. Н. Юрьев, А. М. Самарин, Х. С. Коштойаң. В разные годы директорами Института были известные и авторитетные специалисты, такие как А. М. Самарин (1953–1955), И. В. Кузнецов (1955–1956), Н. А. Фигуровский (1956–1962), Б. М. Кедров (1962–1974), С. Р. Микулинский (1974–1986), В. С. Степин (1987–1988), Н. Д. Устинов (1988–1992), Б. И. Козлов (1992–1993), В. М. Орел (1993–2004), А. В. Постников (2004–2009), В. П. Борисов (2009–2010), Ю. М. Батулин (2010–2015). С 2015 г. – директор Института Д. Ю. Щербинин.

Институт истории естествознания и техники – это уникальный междисциплинарный коллектив, в котором работают представители различных научных специальностей, которые охватывают почти весь спектр фундаментальных отраслей естествознания, технических и гуманитарных наук. Сейчас в Институте работают более 200 сотрудников, среди них 39 докторов и 104 кандидата наук. В составе Института – 6 тематических отделов, а также Санкт-Петербургский филиал. Текущая научно-исследовательская работа ведется в секторах, аналитических центрах и проблемных группах. В 1996 г. в Институте создан Центр компьютерных телекоммуникаций, который, в частности, обслуживает WEB-узел учреждения и личные сайты сотрудников и аспирантов Института

Институт уделяет значительное внимание координации многообразной работы в области истории науки и техники, которая проводится в России и других странах: оказывает профессиональную поддержку индивидуальным исследователям, сотрудничает с научно-техническими музеями, консультирует работу по созданию новых экспозиций, помогает проведению торжеств, связанных с памятными датами в истории науки и техники. Российское национальное объединение по истории и философии естествознания и техники действует в постоянном контакте и на базе профессионального сообщества Института – ведущего центра международного сотрудничества в сфере историко-научных и историко-технических исследований. Многие сотрудники Института являются действительными членами международных академий, ассоциаций, союзов, обществ по истории науки и техники, лауреатами престижных международных премий и медалей.

ИНСТИТУТ ИСТОРИИ НАУКИ НАЦИОНАЛЬНОЙ АКАДЕМИИ НАУК АЗЕРБАЙДЖАНА – академическая научная организация создана 27 февраля 2014 г. для проведения исследований по истории наук, обеспечения их междисциплинарного анализа, обоснования теоретических и методологических проблем истории науки, проведения работы в области науковедения, исследования достижений науки в контексте мировой истории от древнейших времен до современности.

Структурные подразделения института – отдел истории естественных и точных наук, отдел теоретических и методологических проблем истории наук, отдел социальных проблем науки и науковедения, отдел историографии и источниковедения. Общее количество сотрудников – 20.

Директор Института доктор исторических наук М. Г. Сеидбеили – известная исследовательница истории Азербайджана и азербайджанской диаспоры.

**International Academy of the History of Science
(Académie internationale d'histoire des sciences)**

Address: Université de Liège

Place Delcours, 17

B-4020 LIÈGE

Belgique

President – A. Shapiro

Tel. +32 4 366 21 11

<http://www.aihs-iahs.org/>

e-mail: chst@ulg.ac.be

МЕЖДУНАРОДНАЯ АКАДЕМИЯ ИСТОРИИ НАУКИ – всемирная неправительственная организация, направленная на сотрудничество ученых всех стран в области истории науки. Основана 17 августа 1928 г. в Осло, на VI Международном конгрессе по историческим наукам по инициативе итальянского историка науки А. Мьели. До 1932 г. называлась «Международный комитет по истории науки». Истоки создания Академии берут свое начало с 1927 г., когда в журнале «Archeion» за ноябрь–декабрь 1927 г. появилось обращение А. Мьели к своим коллегам, которые работают в истории науки, относительно их активного участия в создании отраслевой международной организации.

Офис Академии находится в Париже (Франция). По Уставу Академией руководит Совет, который состоит из президента, трех вице-президентов, всех бывших президентов, секретаря, архивариуса и казначея. Каждые четыре года Академия проводит конгресс историков науки под эгидой Международного союза истории и философии науки и техники. Совет Академии избирается на Генеральной ассамблее, которая проходит обычно во время очередного Конгресса. Первый Конгресс по истории науки состоялся 20–25 мая 1928 г. в Париже и был посвящен памяти французского историка П. Таннери.

Члены Академии избираются пожизненно в одну из трех категорий: действительные члены, члены-корреспонденты и почетные члены, которые не находятся в Академии, но внесли значительный вклад в историю науки. Новые

члены избираются на собрании. Для номинации кандидата необходимы рекомендации двух действительных членов Академии из разных стран, решение об избрании принимается простым большинством голосов, при этом допускается голосование по почте. В 1965–1968 гг. Президентом Академии был А.П. Юшкевич (СССР).

Академия издает два периодических издания «Архив» и «Архив международных исследований по истории науки». Раз в два года за достижения в истории науки присуждаются две медали имени Койре (названные в честь А. Койре) одна из них специально предназначена для молодых историков. В течение 1968–2017 гг. были присуждены 20 медалей для опытных исследователей и в 1968–2015 гг. – 14 медалей для молодых ученых. Среди украинских ученых, удостоенных звания члена-корреспондента Академии в 1965 г., был Г.М. Добров. Почетным членом 1978 г. был избран И.З. Штокало, который вместе с А.Н. Боголюбовым был в 1971 г. награжден медалью им. Койре за издание четырехтомной коллективной монографии «История отечественной математики».

**International Committee for the
History of Technology (ICONTEC)**

President: Timo Myllyntaus (Finland)
www.icohtec.org

МЕЖДУНАРОДНЫЙ КОМИТЕТ ПО ИСТОРИИ ТЕХНОЛОГИИ (ICONTEC). Основан в 1968 г. в Париже, на Всемирном конгрессе по истории науки, на фоне холодной войны между странами Востока и Запада с целью обеспечения общения ученых в области истории техники с обеих сторон «железного занавеса». Сначала комитет был образован в виде научной секции Отделения истории науки и техники Международного союза истории и философии науки (IUNPS / DHST). Первым президентом был Е. Ольшевский (Польша), вице-президентами – М. Кранцберг (США) и руководитель сектора истории геолого-географических наук, горной и металлургической техники Института истории естествознания и техники АН СССР С.В. Шухардин (СССР), который и в дальнейшем представлял СССР на симпозиумах Международного Комитета по истории технологии и до конца жизни был вице-президентом ICONTEC. По инициативе первого Генерального секретаря ICONTEC М. Даумаса (Франция) французское правительство поддержало проведение первого симпозиума Комитета в Понт-а-Муссоне в 1970 г. Симпозиумы ICONTEC проводились почти ежегодно, материалы многих из них были опубликованы.

Первый устав ICONTEC утвержден в Париже в 1968 г.; следующие – в 1974, 1985 и 1993 г. В Уставе определялись следующие цели организации: установление тесных рабочих отношений между специалистами разных дисциплин в целях содействия международному сотрудничеству в области

истории техники; поддержка изучения, установления и расширения научных основ истории техники в контексте решения современных национальных и международных проблем; облегчения исследования и доступа к документам для ученых всех стран в области истории техники путем обмена информацией и оказания материальной поддержки.

Для выполнения этих задач ИСОНТЕС пропагандирует свою деятельность в как можно большем числе стран и привлекает квалифицированных специалистов, ученых, инженеров и бизнесменов к членству в организации; создает постоянные или временные рабочие группы для проведения совместных исследований, которым способствует финансово; организует встречи, коллоквиумы и семинары для прямого сотрудничества своих членов; предоставляет информацию и необходимую документацию по научным обменам; публикует и распространяет результаты работ своих членов; сотрудничает с национальными и международными научными организациями, которые могут стать коллективным членом ИСОНТЕС. С 1994 г. отмеченные доклады участников конгрессов печатаются в международном журнале ICON.

Члены ИСОНТЕС представляют главным образом Европу, а также США, Японию, Индию и Австралию. Это отражается в направлениях исследований и тематике симпозиумов Комитета, где делается акцент на национальных особенностях научных сфер различных стран и их сравнительном анализе, научном сотрудничестве между различными нациями, регионами или учреждениями. История техники рассматривается во все времена и на любой территории как комплексный феномен, тесно связанный с многочисленными сферами жизнедеятельности человека. Среди направлений – история, философия и методология технических наук, эволюция технологического потенциала (топливно-энергетического комплекса, нефтегазодобычи, пищевой, химической и строительной промышленности, ядерной энергетики), транспорта, телефонии, кинематографа, книгопечатания, технологий в архитектуре, электронно-вычислительных машин, робототехники и компьютерной графики, электро-, звуко- и медицинской техники, получения новых материалов и возобновляемых источников энергии, ракетно-космической техники и оружия; связь техники с наукой, культурой, искусством, театром, музыкой, литературой, спортом и отдыхом, здравоохранением; влияние техники на коммерческую сферу и экономический рост государств; подходы к улучшению инфраструктуры урбанизированной среды; эволюция дизайна и эстетики технических изделий; общественное восприятие новых технологий и технологическая грамотность населения; социальный портрет и статус инженера; развитие технического образования; технические музеи; трансфер технологий в глобализованном мире как фактор сближения стран и наций; риски и последствия внедрения высоких технологий.

Среди членов комитета с Украины – представители Института исследований научно-технического потенциала и истории науки им. Г.М. Доброва НАН Украины и Киевского политехнического института, участвовавших в Конгрессах ИСОНТЕС в 2003–2014 гг.

МЕЖДУНАРОДНЫЙ СОЮЗ ИСТОРИИ И ФИЛОСОФИИ НАУКИ И ТЕХНИКИ (IUHPST) – международная научная организация, созданная в 1956 г. по инициативе Международного совета по науке и ЮНЕСКО на базе Международного союза истории науки, основанного в 1947 г., а также Международного союза философии науки, основанного в 1949 г. Состоит из двух независимых подразделений, каждый со своим собственным уставом, членством и структурой управления – Отделение истории науки и техники (DHST) и Отделение логики, методологии и философии науки и техники (DLMPST). В рамках Союза взаимодействие подразделений регламентируется Меморандумом об их сотрудничестве.

Союз объединяет исследователей в области истории науки и техники, философии, методологии и логики науки и техники. Эти направления связаны как с естественными, так и социогуманитарными науками, имеют междисциплинарный характер. Поэтому в этом профессиональном объединении широко представлены национальные и международные институты, деятельность которых касается данной тематики. Членами Отделения истории и философии науки являются 98 национальных членов (представленных национальными комитетами по истории науки) и 26 международных научных обществ.

С 2015 г. используется название Международный союз истории и философии науки и техники (IUHPST). Союз является членом Международного совета по науке (ICSU), каждое из отделений является членом Международного совета по философии и гуманитарным наукам ЮНЕСКО (ICPHS), тесно взаимодействует сообщество с Международным советом по социальным наукам (ISSC).

Цель деятельности IUHPST – установление и укрепление связей между учеными-историками и философами науки, а также между отраслевыми учреждениями, обществами, журналами; собрание документов и источников, полезных для освещения логики развития истории науки и техники, методологии и философии науки; принятие необходимых мер для проведения исследований и распространения полученных результатов; организация международных конгрессов и других международных мероприятий по истории науки и техники, логики, методологии и философии науки и техники.

Устав IUHPST утвержден Генеральной Ассамблеей IUHS в сентябре 1956 г. (Флоренция–Милан), а также Генеральной Ассамблеей IUPS в сентябре 1958 г. (Брюссель). После подготовительной работы, проведенной исполнительными комитетами, а также Общего Собрания двух отделений, правление IUHPST

на своем заседании 29 сентября 1961 г. в Лондоне поручило разработку нового Устава Комитету в составе профессоров С. Клини (от DLMPS) и М. Клагет (от DHS). Проект, пересмотренный исполкомами двух отделений, был утвержден Генеральной Ассамблеей DLMPS 24–26 августа 1962 г. в Хельсинки и Генеральной Ассамблеей DHS 26 августа – 2 сентября 1962 г. в Итаке, и вступил в действие 1 января 1963 г.

К концу 90-х гг. попытки найти оригинал текста устава в архивах обоих подразделений не принесли результата. Поэтому из практических соображений отделения приняли решение, об участии в управлении Союзом на основе Меморандума о сотрудничестве, утвержденном Советами DHST и DLMPS в декабре 2012 и январе 2013 гг. соответственно. В мае 2015 г. Устав был найден Б. Леве в архивах Национального комитета Германии по логике, методологии и философии науки. На этой основе Комитет разработал новый вариант Устава в соответствии с существующей практикой управления, определенной в Меморандуме. Устав был одобрен Генеральной Ассамблеей DLMPS в Хельсинки 6 августа 2015 г. и будет рассматриваться Генеральной Ассамблеей DHST в Рио-де-Жанейро летом 2017 г.

Ключевым направлением деятельности Союза является проведение один раз в четыре года двух конгрессов, организованных двумя его отделениями: Международного конгресса по истории науки и техники (ICHST), организованного DHST, и Конгресса по логике, методологии и философии науки (CLMPS), организованного DLMPS.

Первый Конгресс по истории науки состоялся 1929 г. в Париже, следующие форумы проводились в Лондоне (1931), Порто-Комбри-Лиссабоне (1934), Праге (1937), Лозанне (1947), Амстердаме (1950), Иерусалиме (1953), Флоренции-Милане (1956), Барселоне-Мадриде (1959), Итаке (США, 1962), Кракове (1965), Париже (1968), Москве (1971), Токио (1974), Эдинбурге (Шотландия, 1977), Бухаресте (1981), Беркли (США, 1985), Гамбурге (1989), Сарагосе (Испания, 1993), Льеже (Бельгия, 1997), Мехико (2001), Пекине (2005), Будапеште (2009), Манчестере (Англия, 2013). 25-й Международный конгресс по истории науки и техники будет проходить 23–29 июля 2017 г. в Рио-де-Жанейро (Бразилия). На Международном конгрессе по истории науки в Льеже (Бельгия, 1997) в украинскую делегацию входили ученые Института исследований научно-технического потенциала и истории науки им. Г. М. Доброва НАН Украины, Института ботаники НАН Украины, Института украиноведения Киевского университета, Днепропетровского университета и Николаевского педагогического института. На этом конгрессе состоялось принятие в члены Международного союза истории и философии науки Национального комитета Украины. В конгрессе 2009 г. в Будапеште принимали участие представители Института исследований научно-технического потенциала и истории науки им. Г. М. Доброва НАН Украины, а также Киевского и Харьковского политехнических институтов.

Конгрессы по логике, методологии и философии науки проходили в Стэнфорде (США, 1960), Иерусалиме (1964), Амстердаме (1967), Бухаресте (1971), Лондоне (Онтарио, Канада, 1975), Ганновере (1979), Зальцбурге (Австрия,

1983), Москве (1987), Уппсале (Швеция, 1991), Флоренции (1995), Кракове (1999), Овьедо (Испания, 2003), Пекине (2007), Нанси (Франция, 2011), Хельсинки (2015). Проведение следующего XVI Конгресса планируется 2019 г. в Праге.

С целью укрепления сотрудничества между отделениями было создана совместная комиссия, основной задачей которой является изучение научных направлений, представляющих взаимный интерес для историков и философов науки и техники и логиков с помощью совместных конференций и симпозиумов. Основным видом деятельности Совместной комиссии является организация сессии на съездах обоих подразделений. Согласно решению Советов обоих отделений (DLMPST в Хельсинки, август 2015 и DHST в Пекине, декабрь 2015) их совместный комитет проводит оценку деятельности Совместной комиссии и предложит ее повторную организацию на Генеральной Ассамблее DHST в Рио-де-Жанейро 2017 г. Действуют и другие общие для двух отделений Союза комиссии: Комиссия истории и философии компьютерных наук, Международная ассоциация по науке и культурному разнообразию, Комиссия по преподаванию истории и философии науки и техники в университетах.

Союз применяет различные формы стимулирования отраслевых исследований. Одной из них является Премия за эссе по истории и философии науки, которая присуждается за труды, содержащие новое методологическое мышление в области истории и философии науки как целостной научной дисциплины. Предлагаются также проекты исследований, финансируемых Международным советом по науке (ICSU). Например, в 2014–2015 гг. выполнялся проект «Культуры подготовки исследователей математиков» («Cultures of Mathematical Research Training»), направленный на изучение различных подходов к математическим исследованиям и их совместное обсуждение общественностью и исследователями, которые изучают математическую практику, с тем чтобы определить научные темы, которые представляют интерес для общества.

The Newcomen Society

The Administrator: Sarah-Jane Stagg

Address: The Science Museum

London SW7 2DD

Tel/Fax +44 (0)20 7371 4445

Email: office@newcomen.com

<http://newcomen.com/>

ОБЩЕСТВО ИМ. Т. НЬЮКОМЕНА – международное научное общество, которое изучает и пропагандирует историю техники и технологии с древних времен до наших дней. Распространяет историческую информацию через публикации, конференции, переписку и интернет-форумы. Деятельность Общества охватывает все аспекты технологий и больших открытий

XVIII и XIX вв., автоматических технологий XX в., эпоху цифровых технологий, в частности рассматриваются все отрасли машиностроения и производства, а также биографии и изобретения. Общество было основано в Лондоне в 1920 г. и является старейшим обществом по истории техники и технологии в мире. Носит имя Томаса Ньюкомена, который в 1712 г. изобрел первый действующий паровой двигатель, что привело к значительным промышленным и технологическим достижениям. Девизом Общества является латинское изречение «*memores simul affectamus agenda*», что означает «помнить о вещах, которые произошли, в то же время прилагать усилия к тому, что еще предстоит сделать». Грифон на гербе Общества является символом бдительности: оглядываться назад, идя вперед. Общество расположено в Музее науки в Лондоне. Есть региональные отделения в Англии: Центральное (Бирмингем), Северо-Западное (Манчестер), Северо-Восточное (Ньюкасл), Западное (Бристоль) и Южное (Портсмут), а также одно в Шотландии (Глазго и Эдинбург). Американский филиал был создан в 1923 г., отделен в 2007 г.

Общество публикует Международный журнал по истории техники и технологии и ежеквартальный информационный бюллетень. Для членов Общества доступен Онлайн-архив с более 1000 работ по истории многих отраслей техники, материалами и историческими артефактами.

History of Science Society (HSS)

President: Janet Browne
Address: Executive Office
440 Geddes Hall
University of Notre Dame
Notre Dame
IN
46556
United States of America
Tel: 574 631 1194
Fax: 574 631 1533
Email: info@hssonline.org
www.hssonline.org

ОБЩЕСТВО ИСТОРИИ НАУКИ (HSS) – профессиональное общество, деятельность которого касается истории науки, техники, медицины и их взаимодействия с обществом в культурно-историческом контексте, а также содействие распространению передовых знаний об истории науки в мире. Основано в 1924 г. Дж. Сартоном и Л. Хендерсоном для поддержки издания журнала «Isis» по истории науки, основанного Дж. Сартоном в 1912 г. Насчитывает более 3000 индивидуальных и коллективных членов со всего мира. С 1995 г. Общество проводит ежегодные собрания.

Общество издает ежеквартальный журнал «Isis» и ежегодный журнал «Osiris», каждый выпуск которого посвящен отдельной, значимой для научного сообщества теме. поддерживает формирование библиографии по истории

науки, основанной на публикациях в журнале «Isis» за 40-летний срок. Ежегодно спонсирует две специальные лекции: лекцию памяти Дж. Сартона, которая произносится на ежегодном собрании Американской ассоциации содействия развитию науки с 1960 г. и лекцию по достижениям Общества, с которой выступают с 1981 г. на пленарном заседании.

Общество присуждает ряд премий: премия им. С. Левинсон, основанная в 2006 г., которой раз в два года отмечаются книги по истории наук о жизни и естествознании; премия им. Н. Рейнгольда основана в 1955 г. за эссе по истории науки, написанное аспирантом; премия им. Р. Уэбстера, основана в 1978 г. за лучшие статьи в журнале «Isis»; премия им. М. Росситер за выдающиеся работы о женщинах в науке, впервые присуждена в 1987 г.; премия им. Дж. Хейзена за весомый вклад в преподавание истории науки, основана в 1998 г.; премия им. У. и Х. Дэвис за лучший учебник или популярную книгу по истории науки, основана в 1985 г.; премия и медаль им. Пфайзера, основана в 1958 г. за выдающиеся книги по истории науки; медаль Дж. Сартона за вклад в историю науки в течение жизни, впервые присуждена в 1955 г.

HSS использует новые технологии для стимулирования интереса к истории науки. Построен он-лайн путеводитель по истории науки – большой каталог дипломных программ, организаций, журналов, музеев и частных лиц, изучающих историю науки во всем мире, вакансий и грантов, объявлений о конференции, выход монографий, новости отрасли.

TheScientificInstrumentSociety (SIS)

President: PaoloBrenni
Address: SIS Executive Officer
The Old School House
Stadhampton
Oxfordshire OX44 7TR
United Kingdom
e-mail: sis@sis.org.uk
<http://www.scientificinstrumentsociety.org>

ОБЩЕСТВО ИСТОРИИ НАУЧНОГО ПРИБОРОСТРОЕНИЯ (SIS). Создано в 1983 г. как объединение специалистов по научным инструментам – от предметов антиквариата до современных электронных устройств с целью сбора, хранения и изучения научных артефактов. Коллекционеры, торговцы антиквариатом, сотрудники музеев, профессиональные историки и энтузиасты-любители находят различные виды деятельности Общества, соответствующие их интересам. Председателем Общества был назначен Г. Тернер, казначеем – Б. Брасс, первым редактором бюллетеня Дж. Дарий. Бюллетень Общества выходит четыре раза в год и бесплатно отправляется членам. Издание привлекательно оформлено и иллюстрировано, содержит информацию и статьи по широкому спектру инструментов, выставочных и книжных обзоров, конференций родственных обществ, продажи коллекций. На протяжении

своей истории Бюллетень имел только трех редакторов, всегда выходил профессионально сверстан форматом А4 и превратился в авторитетное издание по истории науки и материальной культуры.

Члены Общества имеют возможность регулярно встречаться и обсуждать старые и новые научные инструменты. Общество регулярно организует зарубежные поездки.

Общество присуждает малые гранты (до 500 £) для исследований по истории научных инструментов. В 2015 г. грантовый фонд был дополнен премией им. П. Бунге.

The Society for the History of Technology (SHOT)

President: John Krige (2017–2018)

Address: Foundation for the History of Technology

c/o Eindhoven University of Technology

IPO-building 2.31

P. O. Box 513

5600 MB Eindhoven

the Netherlands

Телефон: +3140 2474641

e-mail: SHOT.Secretariat@tue.nl

<http://www.historyoftechnology.org/>

ОБЩЕСТВО ИСТОРИИ ТЕХНИКИ (SHOT) – международное профессиональное общество историков техники, деятельность которого касается роли технологии в истории, ее взаимосвязи с политикой, экономикой, промышленностью, наукой и искусством. Способствует ознакомлению научного сообщества и широких слоев населения с историей техники и поддерживает всемирную сеть ученых в этой области.

Общество создано в 1958 г. в США по инициативе профессора М. Кранцберга для поощрения изучения развития и значения технологии для общества и культуры. Сейчас насчитывает около 1500 членов из более 35 стран Америки, Европы, Азии и Африки. Руководящими должностями Общества являются президент, вице-президент, секретарь и казначей. Ежегодные конгрессы Общества проводятся с 2006 г., следующие форумы пройдут 10–14 октября 2018 г. в Сент-Луисе (США) штат Миссури, и 19–22 сентября 2019 г. в Милане (Италия). Ежеквартальный журнал общества «Технология и культура» издается в Университете Дж. Хопкинса. Публикуется также ежегодный бюллетень и серия брошюр «Исторические перспективы технологии, общества и культуры».

В 1992 г. Общество открыло ежегодную программу международных обменов, в том числе для студентов, которые готовят диссертации по истории техники; молодых ученых; исследователей по истории космической техники. Ежегодно присуждаются гранты и премии за научную работу по истории техники: медаль Леонардо да Винчи, премия С. Эдельштейна за выдающуюся научную работу по истории техники; премия С. Хакер за популяризацию истории техники для широкой аудитории; премия А. Пейсона за лучшую научную

работу члена Общества; премия Дж. Кахалин Робинсон за лучшую научную работу, впервые представленную на ежегодной встрече Общества; премия С. Елеазар и Р. Тартакова за оригинальный очерк по истории техники, где исследованы технологии в рамках социальной или интеллектуальной истории; премия IEEE за лучшую статью по истории электротехники, электроэнергетики, электроники, телекоммуникаций и информатики; премия им. Дибнера за подготовку музейных экспонатов, которые освещают историю техники и промышленности для широкой публики; премия им. Е. Фергюсона за оригинальные справочные работы по истории техники.

УКРАИНСКОЕ ОБЩЕСТВО ИСТОРИКОВ НАУКИ – общественная научная организация, объединяющая на добровольных началах ученых Украины, которые проводят исследования в области истории науки и техники.

Общество создано 7 апреля 1993 г. с целью консолидации историков науки Украины, содействия развитию историко-научных исследований, популяризации истории науки как неотъемлемой составляющей истории культуры. Председатель Общества – доктор физ.-мат. наук, проф. Ю. А. Храмов. Общество насчитывает около 100 членов, имеет филиалы в Днепре, Одессе, Харькове, Черкассах и других городах Украины.

ФИЛОСОФИЯ И СОЦИОЛОГИЯ НАУКИ

European Philosophy of Science Association (EPSA)

c/o Munich Center for
Mathematical Philosophy
President: Stephan Hartmann
Address:
Geschwister-Scholl-Platz 1
D-80539 München
www.philsci.eu
epsa@lrz.uni-muenchen.de

ЕВРОПЕЙСКАЯ АССОЦИАЦИЯ ФИЛОСОФИИ НАУКИ (EPSA). Создана в 2007 г. для содействия профессиональным исследованиям и преподаванию философии науки в Европе. Объединяет профессиональных философов науки и студентов из Европы и других стран мира, поддерживая сотрудничество и обмен идеями между ними. Организует раз в два года конференции, которые уже проходили в Мадриде (2007), Амстердаме (2009), Афинах (2011), Хельсинки (2013) и Дюссельдорфе (2015). Следующая конференция пройдет в городе Эксетер (Великобритания) с 6 по 9 сентября 2017 г. EPSA издает Европейский журнал по философии науки (European Journal for Philosophy of Science (EJPS)), который публикует статьи по всем направлениям философии науки. В течение 2008–2013 гг. Ассоциация поддерживала тесные контакты с Исследовательской программой Европейского научного фонда «Философия науки в европейской перспективе».

Цель организации состоит также в поощрении и продвижении философии науки в Европе, налаживании контактов между философами науки, регулярном распространении информации, касающейся философии науки в Европе, среди членов научного сообщества в Европе, развитии международных философских и научных обменов на всех уровнях, поддержке на международном уровне прогресса философских исследований и их связи с образованием.

Общество регулярно проводит colloquia, контактирует со средствами массовой информации (телевидение, радио, кино, газеты), издает и распространяет произведения литературы, науки и искусства, касающиеся философии; привлекает ученых к осуществлению научных исследований или образовательной деятельности (лекции, научно-исследовательские проекты, образовательные программы и курсы).

Institute of Sociology of NAS of Ukraine
12 Shovkovichna St., 01021, Kyiv, Ukraine
Phone: (044) 255 7107;
fax: (38 044) 255 7696
e-mail: i-soc@i-soc.org.ua
<http://www.i-soc.com.ua>
Director: Valeriy M. Vorona

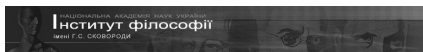
ИНСТИТУТ СОЦИОЛОГИИ НАН УКРАИНЫ – ведущая академическая организация в области социологии в Украине, содержание и характер исследований которого направлены на выявление закономерностей и основных тенденций социального развития украинского общества, реконструкцию в научных концепциях динамического образа современного украинского социума, анализ особенностей общественных преобразований, определение основных показателей, форм и последствий социальных изменений, которые происходят в Украине, изучение восприятия науки и учёных в общественном сознании, а так же информированности граждан Украины с достижениями НАН Украины и др.

Создан 1990 г. на базе отделения социально-психологических проблем Института философии АН Украины. Первым директором Института был академик Ю. М. Пахомов, с 1992 г. – академик В. М. Ворона.

Структура Института включает отделы: истории и теории социологии, методологии и методов социологии, социальных структур, экономической социологии, социальной экспертизы, социальной психологии, социально-политических процессов, социологии культуры и массовой коммуникации.

На базе Института функционирует Социологическая ассоциация Украины, которая объединяет учёных, институты и организации, работающие в сфере социологии. В 2000 г. при Институте создана Высшая школа социологи, цель которой реализация учебных программ последиplomного образования. Основные направления: технологии прикладных социологических исследований, политический маркетинг и электоральные технологии, основы экологической безопасности, основы прикладной и теоретической социологии для преподавателей высших учебных учреждений и школ. С 1997 г. Институт издаёт журнал «Социология: теория, методы, маркетинг».

**H. S. Skovoroda Institute of
Philosophy of NAS of Ukraine**
Address: 4, Tryokhsviatitska str.,
Kyiv 01001, Ukraine
<http://www.filosof.com.ua/>

ИНСТИТУТ ФИЛОСОФИИ ИМ. Г.С. СКОВОРОДЫ НАН УКРАИНЫ – ведущий академический институт в области философской науки в Украине, который исследует состояние и проблемы современной мировой и Украинской философии, культуры и науки. Создан 1946 г. в Киеве. Директорами Института были: М. Е. Омельяновский (1946–1952), Д. Х. Острианин

(1952–1962), П. В. Копнин (1962–1968), В. И. Шинкарук (1968–2001), М. В. Попович (с 2001).

Структура Института включает отделы: логики и методологии науки, философской антропологии, философских проблем естествознания и экологии, социальной философии, философии культуры, этики и эстетики, истории философии Украины, истории иностранной философии, и отделение религиоведения.

В Институте работает 104 исследователя. В том числе – один академик и один член-корреспондент НАН Украины, 29 докторов наук и 69 кандидатов наук, 7 заслуженных деятелей науки и техники.

В 2005 г. при Институте создана Высшая школа философии, которая осуществляет повышение квалификации преподавателей философии. Работа школы нацелена на изучение и распространение основных принципов и современных тенденций развития философских идей. При Институте издаются журналы: «Философская мысль», «Практическая философия», «Философские горизонты», «Религиозная панорама», ежегодник «Религиозная свобода», «Философско-антропологические чтения» и др.

**Research Network on Science and
Technology (RN24) of the European
Sociological Association (ESA)**
<http://www.europeansociology.org/>

**European
Sociological
Association**

ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКАЯ СЕТЬ СОЦИОЛОГИИ НАУКИ И ТЕХНОЛОГИЙ (RN24) ЕВРОПЕЙСКОЙ СОЦИОЛОГИЧЕСКОЙ АССОЦИАЦИИ (ESA)

Европейская социологическая ассоциация (ECA) – научная некоммерческая европейская ассоциация социологов, которая объединяет более 2000 членов. Ассоциация создана 1992 г. с целью содействия проведению социологических исследований по актуальным вопросам Европейского региона. Играет важную роль в организации европейских дискуссий и определяет перечень дискуссионных вопросов.

Руководящими органами ЕСА являются: Генеральная ассамблея, Президент, Исполнительный комитет, Исследовательские сети, Совет исследовательских сетей, Совет национальных ассоциаций.

Цели исследовательской сети социологии науки и технологий (RN24):

- исследование социальных аспектов развития науки и технологий;
- организационное обеспечение проведения семинаров на общих годовых конференциях ЕСА;
- организация собраний и конференций по целевым исследованиям в период между конференциями ЕСА;

- установление связей между академическими и профессиональными ассоциациями в области исследований науки и технологий (национальных, европейских и международных);
- содействие научно-исследовательскому сотрудничеству, совместным исследовательским проектам и публикациям европейских ученых;
- обеспечение платформы для распространения докладов о результатах исследований, материалов конференций и обычных публикаций через всемирную сеть и электронную почту;
- создание и поддержка электронной базы данных членов сети и самой деятельности сети;
- содействие обмену молодыми учеными в области науки и технологий между европейскими странами.

The International Federation of Philosophical Societies (French: Fédération Internationale des Sociétés de Philosophie, FISP)
 The President: William McBride (Department of Philosophy, Purdue University)
<https://www.fisp.org>

МЕЖДУНАРОДНАЯ ФЕДЕРАЦИЯ ФИЛОСОФСКИХ ОБЩЕСТВ (FISP) – всемирная неправительственная философская организация, члены которой представляют страны, где развиты академические философские исследования. Создана в Амстердаме в 1948 г. и сначала располагалась в Сорбонне (Париж).

Объединяет не отдельных ученых, а различные философские ячейки в широком смысле – ассоциации, общества, институты, центры и академии на национальном, региональном и международном уровнях, которые удовлетворяют содержательным и формальным требованиям (определенный масштаб и регулярное осуществление профессиональной философской деятельности). FISP поддерживает развитие свободных и толерантных профессиональных отношений между философами всех стран, учреждениями, обществами и периодическими изданиями, посвященными философии; сбор документации, полезной для развития философских исследований; содействует философскому образованию, готовит публикации для повышения глобального интереса к философским знаниям.

Члены FISP делятся на национальные и международные: к первым относятся философы определенной нации и философские институты регионального типа. В Федерацию входит около ста членов, три четверти из которых являются национальными, а одна четверть – международными. Членом Федерации является и Украинский философский Фонд. FISP развивает международные контакты с учреждениями в области философии.

Федерация спонсирует Международную олимпиаду по философии, Всемирные конгрессы по философии, которые проводятся раз в 5 лет

принимающей страной одного из членов сообщества (первый конгресс состоялся в 1900 г. в Париже, следующий пройдет в 2018 г. в Пекине). Бюллетень FISP выходит дважды в год и содержит информацию о деятельности членов организации, а также сведения, касающиеся развития философии в мире. Кроме Бюллетеня FISP издает монографическую литературу.

**The International Society for the History
of Philosophy of Science (HOPOS)**

President: Helen Hattab

<http://www.hopos.org/>

МЕЖДУНАРОДНОЕ ОБЩЕСТВО ПО ИСТОРИИ ФИЛОСОФИИ НАУКИ (HOPOS) – научная организация по содействию изучения и популяризации истории философии науки, обмена идеями между учеными путем проведения совещаний, в журналах и интернете, поддержке электронной базы научной отрасли, исторической работе в различных формах, особенно путем поощрения обмена опытом между учеными в рамках встреч, публикаций и электронных средств массовой информации. Широкий взгляд членов общества на тематику исследований по истории философии науки позволяет включать в нее темы по истории смежных дисциплин во все исторические периоды и изучать их с помощью различных методик.

HOPOS поддерживает научную деятельность, мобильность и свободный обмен идеями между учеными и студентами со всего мира, служа международному сообществу ученых; является членом Международной федерации философских обществ. С 1996 г. каждые два года проводятся международные конференции. Первый форум состоялся в Роанок (США), форум 2016 г. – на базе Центра философии науки Университета Миннесоты. Следующие встречи были проведены в Галифаксе, Будапеште, Ванкувере, Париже, Сан-Франциско, Монреале, Вене и Саут-Бенде (США). В 1993–2010 гг. организация издавала информационный бюллетень, архивы которого можно найти на ее сайте (<http://www.hopos.org>), который находится в университете Вирджинии (Блексбург, США) и подчинен Коллективной лаборатории цифрового дискурса и культуры и Департаменту науки и технологий. Анонсирование мероприятий (конференции, симпозиумы, выставки) или должностей (рабочие места преподавателей, стипендии, учебные программы), осуществляется через список адресов электронной почты HOPOS. Право на членство в Обществе имеют лица любой национальности, интересующиеся историей философии науки. Руководство академии представляют президент, вице-президент, исполнительный секретарь и казначей.

Журнал Общества «HOPOS» издается Чикагским университетом с 2011 г. Он обеспечивает публикацию междисциплинарных работ, которые объясняют связь между философией, наукой в целом и математикой, в социальном, экономическом и политическом контексте. В журнале публикуются статьи, обзоры книг, а также ежегодный объемный обзор последних результатов быстро растущей области истории и философии науки и техники.

МЕЖДУНАРОДНЫЙ СОВЕТ ПО ФИЛОСОФИИ И ГУМАНИТАРНЫМ НАУКАМ (ICPHS) – неправительственная организация в рамках ЮНЕСКО, которая объединяет сотни различных обществ в области философии, гуманитарных наук и смежных дисциплин. ICPHS координирует международные работы и исследования значительного количества центров и сетей ученых. Способствует обмену знаниями между учеными и их международной мобильности для того, чтобы улучшить коммуникацию между специалистами разных направлений, обеспечить знание культур и акцентировать внимание на богатстве каждой культуры и ее своеобразии.

Совет основан 18 января 1949 г. в Брюсселе по просьбе ЮНЕСКО и под ее эгидой, после встречи представителей неправительственных организаций. С 1 января 2011 г. она носит название «Международный совет по философии и гуманитарным наукам». Совет Ассамблеи осуществляет функцию руководящего органа Совета в период между сессиями Генеральной Ассамблеи и состоит из президента, который также является президентом ICPHS, двух вице-президентов, генерального секретаря, казначея, предыдущего президента, четырех-шести членов.

Совет, избранный на Генеральной ассамблее в Париже в октябре 2014 г.: Ч. Гейн (президент), Р. Хакет (вице-президент), Ф. Джинджян (вице-президент), Л. Остербеке (генеральный секретарь), Ф. Монтанары (казначей).

В сентябре 1947 г. Дж. Хаксли, первый генеральный директор ЮНЕСКО, решил опросить группу экспертов из разных стран и разных отраслей знаний, чтобы исследовать, как ЮНЕСКО могла бы выполнять обязанности в области гуманитарных исследований. Подготовительный комитет собрался в 1948 г. и определил, что характер Совета должен быть строго научным, а его состав гарантировать неправительственный характер организации.

Многие европейские интеллектуалы и ученые чувствовали необходимость выйти из изоляции, в которой они находились из-за войны и установить постоянную связь между организациями, призванными объединиться в будущем Совете. Было высказано мнение, что только крупная международная структура может содействовать восстановлению циркуляции исследователей, их сближению, обмену идеями.

Первая генеральная ассамблея Международного совета по философии и гуманитарным наукам состоялась в январе 1949 г. Опорный орган для мульти-дисциплинарной и международной профессии, Совет был задуман как посредник между ЮНЕСКО и научными обществами и национальными академиями. Его цель заключалась в том, чтобы расширить деятельность ЮНЕСКО в области гуманитарных исследований. Статус Совета как неправительственной организации в ЮНЕСКО давал преимущества ученым, освобождая их от политических обстоятельств. Таким образом, страны, которые не были представлены в ЮНЕСКО, могли быть услышанными, и быть в курсе развития философии в мире.

НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ КОМИТЕТ СОЦИОЛОГИИ НАУКИ И ТЕХНОЛОГИЙ (RC23) МЕЖДУНАРОДНОЙ СОЦИОЛОГИЧЕСКОЙ АССОЦИАЦИИ (MCA).

Международная социологическая ассоциация (MCA) создана в 1949 г. с целью содействовать развитию социологических исследований и распространению социологических знаний. В ассоциацию входят члены 126 стран.

Научная деятельность MCA сосредоточена в научно-исследовательских комитетах, рабочих и специализированных тематических группах, объединяющих учёных, которые осуществляют сравнительные исследования, формируют интернациональные научные сети, ведут интеллектуальные дискуссии и обмениваются профессиональными знаниями.

Научно-исследовательский комитет социологии науки и технологий основан в 1966 г. на VI Вировом социологическом конгрессе. Президентом Комитета избран Р. Мертон, секретарем – Дж. Бен-Давид. Впоследствии установлены связи Комитета с социологами науки всего мира, а в нескольких странах созданы специальные отделы и группы по социологии науки. Комитет должен обеспечивать и развивать личные и коллегиальные контакты между социологами науки во всем мире; содействовать распространению и обмену информацией, достижениями и различными видами деятельности в сфере социологии науки; способствовать и поощрять проведение международных встреч и проведение научных исследований; активно помогать отдельным учёным и организациям в странах, где нет филиалов Комитета.

В 2014–2018 гг. президент Комитета – Надежда Ащеулова (Институт истории естествознания и техники им. С. И. Вавилова РАН, Россия).

Комитет издаёт информационный бюллетень, цель которого осуществление коммуникации, как между членами Комитета, так и между учёными, заинтересованными в исследованиях в области социологии науки и технологий. Бюллетень не является периодическим изданием, а издаётся в соответствии с потребностями членов Комитета.

В честь Роберта Мертона, Комитетом основана награда за выдающиеся достижения в области социологии науки и технологий им. Р. Мертона.

ОБЩЕСТВО СОЦИАЛЬНЫХ ИССЛЕДОВАНИЙ НАУКИ (4S) – международная некоммерческая ассоциация, созданная в 1975 г. с целью развития междисциплинарного образования и привлечения к социальным исследованиям науки, технологии и медицины (STS). Объединяя исследователей и практиков, область STS включает исследования науки и технологий, взаимодействие науки, технологий и общества, проведение комплексных исследований, обучения и практики на многих языках.

4S поддерживает и поощряет деятельность заинтересованных исследователей и специалистов-практиков по всему миру. Общество проводит ежегодные собрания в разных местах и на разных континентах, поддерживает студенческий отдел (6S), предоставляя гранты на оплату поездки на ежегодные встречи и способствует проведению для них занятий. Общество руководит изданием таких научных журналов: «Наука, технологии и человеческие ценности», «Наука, техника и общество», «Справочник исследователя науки и технологий». Общество ведет блог Backchannels на сайте размещает информацию для исследователей и практиков, выпускает ежемесячный электронный бюллетень «Новинки технонауки».

В соответствии с Уставом руководит Обществом президент и совет, который состоит из девяти представителей. Три члена избираются ежегодно из списка с пяти до семи кандидатов. Члены совета находятся на своей должности три года, в то время как президент – два года, после однолетнего срока пребывания в качестве избранного президента. Все президенты являются членами совета, однако не имеют права голоса. Первым президентом организации был Роберт Мертон.

Общество оценивает и отмечает выдающиеся научные достижения, вручая следующие награды: премия Дж. Бернала (за выдающиеся достижения в карьере), премию Л. Флека (за выдающуюся книгу в сфере STS), премия им. Р. Карсон (за выдающуюся книгу в сфере STS с акцентом на вопросах социального и политического значения), премия им. Д. Эджа (выдающаяся статья в сфере STS), Награда им. Н. Муллинса (для аспирантов за выдающуюся статью в сфере STS), награда 4S в области менторства (за выдающиеся достижения в менторстве), награда STS в области инфраструктуры (за выдающийся вклад в создание и поддержку институций в области STS).

Общество открыто для заинтересованных в развитии взаимодействия науки, техники, медицины и общества. Журнал общества и ежемесячный бюллетень «Новинки технонауки», рассылается по электронной почте всем членам.

НАУКОВЕДЕНИЕ

European Cooperation in Science and Technology (COST)

Avenue Louise 149
1050 Brussels
Belgium
Tel.: +3225333800
Fax: +3225333890
E-mail: office@cost.eu
<http://www.cost.eu/>

ЕВРОПЕЙСКАЯ АССОЦИАЦИЯ ПО ВОПРОСАМ СОТРУДНИЧЕСТВА В ОБЛАСТИ НАУКИ И ТЕХНОЛОГИЙ (COST) – европейская программа по вопросам сотрудничества в науке и технологиям – это межправительственная программа, целью которой является координация национальных исследований на европейском уровне. Она была создана в 1971 г., в 2013 г. изменила юридический статус и существует в форме межправительственной некоммерческой ассоциации.

Программа COST разрабатывает свои собственные идеи и новые инициативы во всех областях науки и технологий, включая социальные и гуманитарные науки, финансирует национальные исследовательские мероприятия через общеевропейскую сеть. COST дополняет деятельность Рамочных программ ЕС, представляя собой «мост» между научными сообществами отдельных стран, входящими или сотрудничающими с COST. Программа COST также способствует расширению мобильности исследователей в Европе и повышению уровня их научной деятельности.

Прежняя научно-организационная структура COST, была заменена новой, путем создания единого Научного комитета, который стремится быть максимально открытым для ученых. Научный комитет разработал новую процедуру оценки и отбора направляемых проектов, ориентированную на выявление прорывных идей и поддержку междисциплинарных проектов.

Деятельность COST направлена на поддержку новых, прорывных разработок, ведущих к созданию новых научных результатов, что способствует укреплению потенциала Европы в области исследований и инноваций.

Программа COST финансируется Европейской комиссией из бюджета Рамочных программ ЕС. Бюджет на 2014–2020 гг. составляет 300 млн евро. Средства выделяются из бюджета Рамочной программы ЕС по науке и инновациям «ГОРИЗОНТ 2020».

Странами-членами COST являются 35 государств: Австрия, Бельгия, Босния и Герцеговина, Болгария, Хорватия, Кипр, Чехия, Дания, Эстония, Финляндия, Франция, Германия, Греция, Венгрия, Исландия, Ирландия, Италия, Латвия, Литва, Люксембург, Мальта, Нидерланды, Норвегия, Польша, Португалия, Румыния, Сербия, Словакия, Словения, Испания, Швеция, Швейцария,

Турция, Великобритания и Македония. Еще одна страна – Израиль – сотрудничает в статусе государства-партнера.

COST финансирует сетевые проекты фундаментальных и/или прикладных исследований (COST actions) длительностью 4 года без ограничений по тематике. COST action является единственной формой поддержки научных исследований, используемых этой организацией.

С началом нового бюджетного цикла ЕС в 2014 г. и со стартом программы «Горизонт 2020», которая наряду с научными исследованиями поддерживает коммерциализацию результатов НИОКТР, руководством COST заявлено, что организация, также как и «Горизонт 2020», включает в сферу своего влияния инновационную деятельность.

Проект, подаваемый на получение финансирования по программе COST, должен относиться к одному из 10 научных направлений:

- Биомедицина и молекулярные бионауки;
- Питание и сельское хозяйство;
- Лес, его продукты и услуги;
- Материалы, физика и нанонауки;
- Химия, молекулярные науки и технологии;
- Науки о Земле и управление окружающей средой;
- Информационные и коммуникационные технологии;
- Транспорт и развитие городов;
- Индивидуумы, общество, культура и здоровье;
- Междисциплинарные исследования.

Проект инициируется, минимум, 7 странами-членами COST, в каждой из которых на национальном уровне поддерживаются исследования по теме проекта. COST выделяет средства на координацию национальных исследований, которая может осуществляться в следующих формах:

- организация научных мероприятий, семинаров, конференций, школ и участие в них;
- краткосрочные научные командировки;
- публикации и др. виды деятельности, связанные с распространением информации о результатах научных исследований.

Особое внимание уделяется поддержке международной мобильности молодых ученых. Исследования (заработная плата, инфраструктура и т.д.) финансируются за счет национальных средств, и COST не поддерживаются.

ЕВРОПЕЙСКАЯ АССОЦИАЦИЯ ПОДДЕРЖКИ И ПРОДВИЖЕНИЯ НАУКИ И ТЕХНОЛОГИИ (ЕВРОНАУКА) основанная в 1997 году как всеевропейская организация для поддержки и продвижения науки и технологий в Европе.

В настоящее время президентом Евронауки является директор Каталонского исследовательского и инновационного фонда в Барселоне профессор Энрик Банда (Enric Banda). Членами Евронауки являются свыше 2100 представителей более 40 стран.

Членами Евронауки могут быть европейские ученые, представляющие разные научные дисциплины (естественные, математические, медицинские, технические, социальные, гуманитарные науки и искусство), работающие в университетах, исследовательских институтах, промышленном секторе, а также в политике, бизнесе и представители общественности.

Евронаука открыта для профессиональных исследователей, организаторов науки, аспирантов, инженеров, политиков, учителей, промышленников и граждан, интересующихся наукой и технологиями.

Евронаука организует и проводит конференции, семинары и другие мероприятия на международном или региональном уровне, публикует труды, проводит дискуссии в Интернете.

Задачи Евронауки:

- обеспечение открытого форума для дебатов по научной, технологической и исследовательской политике в Европе;
- укрепление связей между наукой и обществом;
- содействие созданию объединенной научной и технологической системы Европы;
- укрепление связей между исследовательскими организациями и политикой на национальном и европейском уровнях;
- усиление значения Европейского Союза в развитии науки и техники;
- положительное влияние науки и технологии на политику.

Евронаука является базовой организацией Европейского научного открытого форума (ЕНОФ, ESOF), который содействует вовлечению в европейскую науку ученых, руководителей бизнеса, политиков. Этот форум проводится каждые два года в европейских городах: 2004 г. – Стокгольм; 2006 – Мюнхен; 2008 – Барселона; 2010 – Турин; 2012 – Дублин; 2014 – Копенгаген; 2016 – Манчестер. В 2018 году состоится в Тулузе.

**European Association for the Study of
Science and Technology (EASST)**

Bodemsweg 2,
6225 ND Maastricht,
The Netherlands
Email: [admin\(at\)easst.net](mailto:admin(at)easst.net)
<https://easst.net/>

**ЕВРОПЕЙСКАЯ АССОЦИАЦИЯ ПО ИССЛЕДОВАНИЮ НАУКИ
И ТЕХНОЛОГИЙ (EASST)**

– междисциплинарная научная организация, целью которой является – содействие коммуникациям, обмену и сотрудничеству в области исследований науки и технологий. EASST стремится соединить разные научные школы и подходы, это своего рода площадка для дискуссий по проблемам исследований науки и технологий. Еще одной целью ассоциации является – междисциплинарное взаимодействие, объединение гуманитарных, социальных и политически ориентированных исследований. Достижению этих целей способствует ряд семинаров и регулярные конференции, которые проводятся ассоциацией каждые два года. Ассоциация издает также специальный журнал «EASST Review».

EASST была основана в 1981 году, сейчас в нее входят несколько тысяч исследователей из стран Европы и других государств. EASST объединяет не только сформировавшихся и достигших значительных успехов в своей области специалистов, но и молодых исследователей, студентов и аспирантов.

Цель EASST состоит во всестороннем исследовании науки и технологий в Европе, включая исторические, культурные, экономические, политические, этические и др. аспекты и их роль в развитии общества. Задачи EASST включают исследования по расширению научных связей и сотрудничества в разных областях науки и на разных уровнях. Деятельность EASST включает проведение тематических конференций, организацию стажировок и семинаров, публикацию информационных бюллетеней и другие действия в соответствии с поставленными целями.

Членство EASST открыто для всех, кто разделяет его цели и задачи. Различные вступительные взносы могут быть предложены определенным категориям участников.

Science Policy Research Unit (SPRU)

University of Sussex
Sussex House, Falmer
Brighton, BN1 9RH
United Kingdom
Tel. +44 (0)1273 606755
E-mail: information@sussex.ac.uk
<http://www.sussex.ac.uk/>

ИНСТИТУТ ИССЛЕДОВАНИЙ НАУЧНОЙ ПОЛИТИКИ (SPRU) – научное учреждение, действующее на базе Университета Сассекс, недалеко от

Брайтона (Великобритания), является всемирно признанным ведущим центром междисциплинарных исследований в области науки, технологий и инновационной политики.

SPRU создан в 1966 г. по инициативе британского экономиста Кристофера Фримена, специализирующегося на исследовании науки, технологий и инноваций. Исторически так сложилось, что институт был назван Policy Research Unit Science, но его название было изменено, чтобы лучше отражать междисциплинарный характер научно-исследовательской деятельности.

Это один из крупнейших институтов в мире, который проводит исследования в области изучения науки, технологий и инноваций. В 2012 году в докладе, подготовленном Университетом Пенсильвании, SPRU был назван самым главным (важным) центром в области науки и техники в Великобритании и шестым – в мире.

В SPRU входит Исследовательский центр политических проблем, изучающий вопросы химического и бактериологического оружия.

Научные сотрудники в SPRU занимаются исследованиями междисциплинарного характера. Это ученые в области науки, технологий, экономики и управления, а также антропологии, истории, политологии и философии.

Исследования SPRU направлены на решение неотложных глобальных стратегических программ, включая вопросы будущей промышленной политики, экономического роста; политики научных знаний и опыта, энергетической политики, вопросов безопасности, предпринимательства и др.

Institute of studies on Mediterranean societies (ISSM)

Via G. Sanfelice 8
80134 Naples
Italy
Tel.: +390816134086
<http://www.issm.cnr.it>

ИНСТИТУТ ИССЛЕДОВАНИЙ СРЕДИЗЕМНОМОРСКИХ ОРГАНИЗАЦИЙ (ISSM) был создан в 2001 г. После объединения трех институтов (Института исследований средиземноморской экономики, Института экономической истории южной Италии и Института исследований финансовых структур и экономического развития).

Основной целью Института является исследование процессов экономической дивергенции, которые произошли в течение последних двух веков в средиземноморских странах. Несмотря на экономические, социальные, институциональные, культурные и религиозные различия Северных и Южных стран, которые существовали и раньше, в современном мире произошел резкий рост этих различий, поэтому деятельность института направлена на исследование динамики локального и глобального социально-экономического развития Средиземноморского региона.

Основные направления работы:

- экономическое развитие в Средиземноморье;

- анализ долгосрочных изменений в управлении и использовании природных ресурсов;
- исследования в области торговли, финансов и кредита;
- анализ демографических изменений и миграции в Средиземноморском бассейне;
- роль институтов в процессе развития;
- городские и региональные стратегии развития.

Институт выполняет междисциплинарные исследования в области социальных наук, проводит сбор социально-экономической информации о средиземноморских странах, поддерживает национальные, региональные и местные органы власти, государственные учреждения, частный сектор экономики, международные учреждения, организации гражданского общества и прочее.

Институт исследований научно-технического потенциала и истории науки им. Г. М. Доброва НАН Украины

бульвар Тараса Шевченка, 60,
Київ, 01032,
Україна
E-mail: steps@stepscenter.org.ua
<http://stepscenter.org.ua>

Інститут досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г. М. Доброва НАН України

ИНСТИТУТ ИССЛЕДОВАНИЙ НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКОГО ПОТЕНЦИАЛА И ИСТОРИИ НАУКИ им. Г.М. ДОБРОВА НАН УКРАИНЫ –

научный институт, ведущий исследования в области научно-технической политики, социологии и организации науки, научно-технического потенциала, истории науки и техники. Предоставляет научно-методическую помощь в развитии этих исследований и в подготовке научных кадров другим организациям. Основные направления деятельности:

- обобщение исторического опыта, закономерностей, тенденций, методологических и социальных проблем развития науки Украины в контексте развития мировой науки;
- историко-наукоеведческий анализ развития, опыта, состояния и исследования перспектив развития НАН Украины и ее роли в обществе на этапе трансформации;
- разработка и совершенствование организационных, экономических и информационных механизмов формирования и эффективного использования научно-технологического и инновационного потенциалов страны, интеграции отечественной науки в европейскую и мировую научные системы;
- исследование факторов трансформации научных систем стран с переходной экономикой;
- разработка научно-технологических и инновационных прогнозов.

Создан в 1986 г. на базе науковедческих подразделений Совета по изучению производительных сил Украины АН УССР и Сектора истории естествознания

и техники Института истории АН УССР как Центр исследований научно-технического потенциала и истории науки в структуре Института сверхтвердых материалов АН УССР. В 1989 г. Центру было присвоено имя Г. М. Доброва (1929–1989) – основоположника науковедческих исследований в Украине, научной школы и первого его руководителя, в 1991 г. Центр получил статус самостоятельного академического учреждения, в 2015 г. – института, сохранив предыдущее название.

Общее руководство Институтом осуществляет Президиум НАН Украины в лице главного ученого секретаря НАН Украины. Тематика научных исследований Института согласуется с бюро соответствующих Отделений НАН Украины и утверждается распоряжением Президиума НАН Украины.

Институт работает в тесном контакте с министерствами, ведомствами, научными учреждениями и организациями Украины.

В Институте четыре научных отдела, в которых работают сотрудники 10 специальностей, охватывающих широкий спектр фундаментальных отраслей естествознания, технических и общественных наук.

Институт регулярно проводит научные конференции и активно занимается издательской деятельностью, выполняет совместные проекты с научными учреждениями стран Европейского Союза, СНГ, других государств и международных организаций, с 2014 г. является базовой организацией Национального контактного пункта Рамочной программы ЕС по исследованиям и инновациям «Горизонт 2020».

КОМИТЕТ ПО ОЦЕНКЕ КРУПНЫХ ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИХ ИНФРАСТРУКТУР ГЕРМАНИИ

– национальная аналитико-экспертная организация, которая специализируется на разработке «дорожных карт» по созданию крупных исследовательских инфраструктур европейского уровня, экспертной оценке реализуемости таких структур и научно-управляемому процессу их формирования. Стимулом к созданию этой организации явился Европейский Стратегический Форум по Исследовательским Инфраструктурам (ESFRI), состоявшийся более десяти лет назад. Инициатива создания этой организации принадлежит Совету по естественным и гуманитарным наукам Федерального Министерства образования и научных исследований Германии.

Комитет принимает к рассмотрению предложения о создании на территории Германии крупных исследовательских инфраструктур. Процесс рассмотрения предложений начинается с разработки «дорожной карты», которая определяет научно-управляемый процесс оценки целесообразности и возможности формирования таких исследовательских инфраструктур, а затем, в случае положительного решения, Комитет разрабатывает и передает Министерству образования и научных исследований Германии свои предложения по научно-управляемой реализации такого проекта.

Экспертная оценка предложений производится в два этапа: на первом этапе исследования инфраструктурные предложения проходят через многочисленные индивидуальные оценки с привлечением внешних рецензентов, на втором сравнительную оценку.

Оба этапа включают в себя четыре аспекта оценки:

Размерность «научный потенциал» включает в себя оценку важности проекта по открытию новых или развитию существующих областей исследования.

Размерность «использование» оценивает как размеры, так и происхождение групп пользователей, а также регулируемость доступа к исследовательской инфраструктуре. Кроме того, здесь оценивается план управления данными исследовательской инфраструктуры и целостность процесса.

Размерность «техничко-экономическое обоснование» включает как технические требования к научно-исследовательской инфраструктуре, персоналу, а также и организационные требования к принимающей организации (в том числе и концепция управления).

Актуальность создания исследовательской инфраструктуры в Германии как привлекательной территории для науки и научных исследований и влияние этого процесса на заметность и привлекательность немецкой науки будет освещена с помощью размерности «отношение к Германии как территории для науки и научных исследований».

Индивидуальные оценки, сравнительные оценки и рекомендации для дальнейшей реализации предложений вместе представляют собой результат научно-управляемого процесса оценки.

**The International Institute for
Applied Systems Analysis
(IIASA)**

Schlossplatz 1
A-2361 Laxenburg
Austria
Tel.: (+43-2236) 8070
Fax: (+43-2236) 71313
E-mail: inf@iiasa.ac.at
<http://www.iiasa.ac.at/>

МЕЖДУНАРОДНЫЙ ИНСТИТУТ ПРИКЛАДНОГО СИСТЕМНО-ГО АНАЛИЗА (IIASA)

– научно-исследовательский институт. Расположен в Лаксенбурге, под Веной (Австрия). Создан в октябре 1972 г., после того как в Лондоне встретились представители Советского Союза, США и еще 10 стран Центральной и Восточной Европы, чтобы подписать устав, учреждающий Международный институт прикладного системного анализа. Это было началом нового проекта по использованию совместного научного потенциала для развития сотрудничества и «наведения мостов через пропасть времен холодной войны» и противостояния растущим глобальным проблемам в международном масштабе. Позднее к этим странам присоединились Австрия, Австралия, Бразилия, Великобритания, Вьетнам, Китай, Египет, Германия, Индия, Индонезия, Иран, Республика Корея, Малайзия, Мексика, Нидерланды, Норвегия, Пакистан, ЮАР, Швеция, Украина, Финляндия, Япония.

Научно-технологическая политика Института ориентирована на исследование проблем глобальной природы, которые являются слишком сложными, для одной страны или одной области науки. Исследования ИАСА независимы и абсолютно не связаны с политическими или национальными интересами. ИАСА финансируется национальными членами-организациями в Африке, Азии, Европе, Океании и Америке. Годовой бюджет в 2015 составил 22.1 миллиона евро, из которых 53% были из престижных агентств по финансированию исследований в 23 странах в Африке, Америке, Азии, Европе и Океании. Эти разнообразные источники дохода позволяют ИАСА выполнять независимые исследования.

В Институте проводятся исследования по широкому кругу проблем естественных и социальных наук, и базируются на современных методологических и аналитических подходах. Разработанные методы и инструментарий полезны как для лиц, принимающих решения, так и для научного сообщества.

В Институте работает около 270 математиков, социологов, естествоиспытателей, экономистов и инженеров более чем из 40 стран. Ежегодно проводится летняя школа молодых учёных, в работе которой принимают участие до 50 молодых людей со всего мира.

Дополнительное финансирование институт получает от заключения контрактов, грантов и пожертвований от правительств, международных организаций, академий, компаний и отдельных лиц.

International Centre for Black Sea Studies (ICBSS)

4 Xenophontos Str. 10557 Athens, Greece

Tel: +30 210 324 2321

Fax: +30 210 324 2244

e-mail: icbss@icbss.org

Web: www.icbss.org

МЕЖДУНАРОДНЫЙ ЦЕНТР ЧЕРНОМОРСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ (ICBSS). Основан в 1998 г. как некоммерческая организация. Выполняет двойственную функцию: проведение независимых исследований и учебное учреждение, сосредотачивающее внимание на проблемах Черноморского региона; структура Организации Black Sea Economic Cooperation (BSEC), которая является его мозговым центром.

Деятельность ICBSS способствует развитию двустороннего и многостороннего сотрудничества государств-членов BSEC с Европейским союзом и другими международными организациями.

Центр проводит исследования, организует различные научные мероприятия и стремится способствовать решению насущных проблем Черноморского региона. Цель Центра состоит в том, чтобы быть независимым центром, предоставлять полезную информацию, проводить консультации, разрабатывать рекомендации для развития Черноморского региона, для этого проводятся исследования, собирается и систематизируется информация, разрабатываются стратегические планы развития региона.

В тесном сотрудничестве с ОЧЕС, Центр разрабатывает новую модель, основанную на принципах инновационного развития и эффективного управления, которая ориентирована на получение синергического эффекта.

**National Institute for Science and
Technology Policy and Strategy
Studies (NISTPASS)**

38 Ngo Quyen

str. Hanoi

Vietnam

Tel.: +84-43-8266560

webmaster@nistpass.gov.vn

<http://nistpass.gov.vn:81/>

НАЦИОНАЛЬНЫЙ ИНСТИТУТ НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКОЙ ПОЛИТИКИ И СТРАТЕГИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ (NISTPASS) – государственная научно-техническая организация, специализирующаяся в области науки и технологий для проведения фундаментальных и прикладных исследований с целью разработки научно-технологической и инновационной политики и механизма управления наукой и технологиями. Создан в 1996 г. после объединения двух институтов: Национального института научно-технического прогнозирования и стратегических исследований и Института управления наукой.

Главные задачи института:

- оценка технологического потенциала и уровня технологий на национальном, отраслевом, региональном и местном уровнях;
- выявление приоритетных отраслей развития науки и технологий;
- разработка политики в области развития и использования человеческих ресурсов в области науки и технологий;
- разработка механизмов финансирования науки, развития технологий и инноваций;
- оценка влияния научно-технической деятельности на устойчивое развитие;
- разработка механизма управления различными видами научно-технических организаций;
- разработка подходов к внедрению результатов исследований, передачи технологий, инноваций, развитию рынка науки и техники;

Институт осуществляет научно-технологическое сотрудничество с отечественными и зарубежными организациями; выполняет совместные проекты, осуществляет консалтинговые услуги, выполняет поручения министерства науки и технологий. Ежегодно издаются материалы по выполнению научно-технологических проектов и отчеты о деятельности Института. В Институте работает более 60 ученых разных возрастных категорий. Институт осуществляет подготовку магистров и докторов философии.

ОБЪЕДИНЕННЫЙ ВЕНСКИЙ ИНСТИТУТ (ОВИ) – международная организация, находящаяся в Вене (Австрия). Его основной задачей является проведение курсов по профессиональной подготовке специалистов из государственного и частного сектора стран Центральной и Восточной Европы, стран Балтии и Балканских стран, стран-членов Содружества независимых государств, стран Азии с переходной экономикой и других стран, совершающих переход к развитой рыночной экономике.

ОВИ – совместный проект шести международных организаций и двух государственных учреждений Австрии (Австрийского национального банка и Министерства финансов) – был создан в 1992 году для обучения специалистов из бывших стран с плановой экономикой и для содействия переходу этих стран к системе рыночных отношений. Кроме спонсорских организаций финансовую помощь ОВИ оказывают ряд доноров на двусторонней основе. За время существования ОВИ подготовку в нем прошли более 30000 слушателей.

Первоначальными спонсорскими организациями ОВИ были: Банк международных расчетов (до 2004 г.), Европейский банк реконструкции и развития, Международный банк реконструкции и развития, Международный валютный фонд, Организация экономического сотрудничества и развития, Всемирная торговая организация стала спонсорской организацией, Европейский инвестиционный банк. Европейская комиссия получила статус наблюдателя в 2007 году.

Учебные программы ОВИ, разрабатываются с привлечением экспертов из стран, для которых они предназначены. Учебные программы призваны решать следующие главные задачи:

- проводить всестороннюю профессиональную подготовку по широкому кругу практических вопросов и проблем, возникающих при управлении рыночной экономикой с акцентом на разработку и проведение соответствующей политики;
- проводить специализированное обучение, направленное на решение конкретных проблем с учетом общих задач и опыта;
- содействовать развитию связей между специалистами из различных стран с переходной экономикой;
- дать возможность представителям стран с переходной экономикой получить представление о развитой рыночной экономике, в частности, на примере Австрии, по их собственным наблюдениям.

В основе программы обучения ОВИ лежат принципы партнерства и сотрудничества. Учебные программы должны учитывать потребности стран. Учебные программы составляются и выполняются совместно несколькими

организациями-спонсорами с учетом постоянно поступающих отзывов слушателей. Пользу от учебного процесса, обмена мнениями и тесного сотрудничества получают не только слушатели, но и сами организации-спонсоры.

Объединенному венскому институту оказывают поддержку шесть международных организаций и два государственных учреждения Австрии. Каждая из этих структур выступает стороной Соглашения об учреждении ОВИ (с поправкой принятой 1 мая 2003 года) либо в качестве Основного, либо Содействующего члена. Основные члены берут на себя пропорционально равные финансовые обязательства по покрытию расходов. Содействующие члены участвуют в работе Института, но не имеют финансовых обязательств за исключением покрытия рассчитываемых на пропорциональной основе расходов, связанных с использованием помещений и оборудования ОВИ. В дополнение к поддержке со стороны организаций-спонсоров Объединенный венский институт получает финансовую помощь от двусторонних доноров.

United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD)

Palais des Nations, 8–14,

Av. de la Paix,
1211 Geneva 10
Switzerland

T: +41 22 917 1234

F: +41 22 917 0057

<http://unctad.org/en/Pages/Home.aspx>

ОФИС НАУЧНО-ТЕХНОЛОГИЧЕСКОЙ И ИННОВАЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ (STIP Reviews of UNCTAD) – международная консалтинговая организация, которая, подразделение UNCTAD, реализующая консалтинговый механизм, посредством которого заинтересованные в использовании науки, технологий и инноваций стороны могут достигать четкого понимания ключевых сильных и слабых сторон инновационной системы страны и определять стратегические приоритеты ее развития. STIP Reviews также направлены на то, чтобы представить стейкхолдерам наборы вариантов политики по укреплению технологической и инновационной эффективности экономики. Путем осуществления STIP Reviews должны быть созданы более прочные взаимные связи между научными, технологическими и инновационными подразделениями. Программа проведения обзоров в области науки, технологий и инноваций лежит в основе технического сотрудничества UNCTAD в области науки, технологий и инноваций. Она опирается на тридцатилетние исследования и информационно-пропагандистскую деятельность в области науки и техники для развития. Программа также использует преимущества позиции UNCTAD для распространения лучших институциональных практик, выявленных в рамках STIP Reviews и развития сотрудничества в области науки, технологий и инноваций среди партнеров по развитию. Программа проведения обзоров финансируется за счет внебюджетных ресурсов.

ОБЩЕСТВО СОЦИОЛОГИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ НАУКИ

(4S) – некоммерческая профессиональная организация, одна из старейших и самых многочисленных ассоциаций, объединяющих учёных, которые занимаются социологией и историей науки и техники. Общество было основано в 1975 году, и сейчас в нем состоит более 1200 исследователей. Среди них – социологи, антропологи, историки, психологи, политологи, экономисты и др. Главная цель общества – собрать вместе тех, кто заинтересован в исследовании науки, техники, медицины и их влиянии на развитие современного общества.

При обществе действует студенческая секция (Society for Social Studies of Science Student Section (6S)), основная задача, которой – поддержка студентов и содействие научным контактам между студентами и молодыми специалистами, работающими в сфере исследований науки и технологий.

4S поддерживает и поощряет заинтересованных исследователей и практиков во всем мире. Основные направления деятельности:

- Организация и проведение годовых собраний;
- Поддержка Студенческой Секции (6S);
- Редактирование академических публикаций;
- Оценка научной деятельности, распределение премий.

Членство в обществе открыто для ученых, интересующихся взаимодействием науки и технологий, или медицины и общества. Участниками 4S являются:

– Ученые в традиционных академических дисциплинах социологии, антропологии, истории, философии, политологии, экономики, психологии, технологий или медицины;

– Ученые вне традиционных академических дисциплин, таких как феминистские и культурные исследования;

– Физики, биологи и инженеры, интересующиеся социальными аспектами науки;

– Исследователи в государственных и неправительственных организациях, работа которых связана с взаимодействием между наукой и технологией, или медициной и обществом;

– Представители общественности, которые интересуются развитием науки, технологиями, и медициной.

**The Centre for Science and Technology
Studies (CWTS)**
Leiden University
Wassenaarseweg 62A
2333 AL Leiden, The Netherlands
Tel.: +31 71 527 3909
E-mail: prez@nas.gov.ua
<https://www.cwts.nl/>

ЦЕНТР ИССЛЕДОВАНИЙ НАУКИ И ТЕХНОЛОГИЙ (CWTS) – междисциплинарный институт при Лейденском университете, в котором проводятся научные исследования, посвященные взаимосвязи между технологиями, инновациями и обществом. Научно-исследовательский персонал Центра составляют ученые практически всех областей науки от психологии, политологии, литературоведения до информатики, экономики, физики и химии.

Центр в своих исследованиях использует разнообразные международные базы данных, для изучения динамики научных публикаций, исследования проблем международного сотрудничества, влияния науки на развитие общества, оценки производительности труда ученых и др.

С 2012 года Центр сфокусировал свои исследования на трех направлениях: наукометрия, наука и инновации и научно-политические исследования. Также в Центре созданы пять рабочих групп по ключевым темам исследований: изучение библиометрических методов, методов оценки продуктивности ученых, общественные и гуманитарные науки, научная карьера и социальная роль науки.

Центр имеет динамическую структуру из сотрудников различных возрастных групп, которые проводят исследования с коллегами на международном и национальном уровнях.

The Centre for Social Innovation (ZSI)

LinkeWienzeile 246
A-1150 Wien
Tel.: +43–1–4950442–0
Fax.: +43–1–495044240
E-mail: institut@zsi.at
<https://www.zsi.at/en/home>

ЦЕНТР СОЦИАЛЬНЫХ ИННОВАЦИЙ (ZSI) – научный институт, созданный в соответствии с австрийским законом в 1988 г. как неприбыльная организация. Функционирует с 1990 г. В 2014 г. Центр изменил свою правовую основу и действует как единственный владелец ZSILLC.

Исполнительный совет ZSILLC избирается Генеральной ассамблеей ассоциации центра сроком до трех лет. Центр работает по модели самоуправления учреждения. Выполнение разнообразных работ (исследований,

консультаций и экспертиз) и высокий уровень квалификации сотрудников гарантируют институту независимость и высокий статус. На протяжении ряда лет Центр участвует в проектах, поддерживаемых австрийским Федеральным министерством науки, исследований и экономики. Выполняет международные проекты.

Проводит исследования по социальному внедрению инноваций и воздействию инноваций на общество, способствует разработке и распространению социально приемлемых и устойчивых инноваций для решения социальных задач исследования о роли и значении инноваций для общества, способствует разработке и распространению инноваций для решения социальных задач, разрабатывает теоретические и методологические подходы, и инструментарий для внедрения инноваций. В Центре выполнено более 70 национальных и международных проектов, в нем работает 56 сотрудников (34 женщины).

СОДЕРЖАНИЕ

Предисловие	3
ЮНЕСКО и международные академические объединения	5
ЮНЕСКО	5
Академия Европы	7
Академия наук Африки	9
Академия наук исламского мира	11
Академия наук Латинской Америки	12
Академия наук мира	12
Ассоциация академий и научных обществ в Азии	14
Всемирная академия искусств и наук	15
Всемирная сеть академий наук	16
Глобальная молодая академия	17
Европейская академия наук	19
Европейская академия наук и искусств	19
Европейская федерация академий естественных и гуманитарных наук ..	20
Консультативный совет европейских академий по науке	21
Межакадемическая медицинская сеть	22
Межакадемический совет	23
Международная ассоциация академий наук	24
Международный совет по науке	26
Международный союз академий	27
Молодая академия Европы	28
Организация «Женщины в науке для развивающегося мира»	29
Сеть академий наук Организации Исламская конференция	30
Сеть африканских академий наук	31
История науки и техники	33
Европейское общество истории науки	33
Институт истории естествознания и техники им. С.И. Вавилова Российской академии наук	34
Институт истории науки Национальной академии наук Азербайджана ..	36
Международная академия истории науки	36

Международный комитет по истории технологий	37
Международный союз истории и философии науки и техники	39
Общество им. Т. Ньюкома	41
Общество истории науки.	42
Общество истории научного приборостроения	43
Общество истории техники.	44
Украинское общество историков науки	45
 Философия и социология науки	 46
Европейская ассоциация философии науки	46
Институт социологии НАН Украины.	47
Институт философии им. Г.С. Сковороды НАН Украины	47
Исследовательская сеть социологии науки и технологий Европейской социологической ассоциации	48
Международная федерация философских обществ	49
Международное общество по истории философии науки	50
Международный совет по философии и гуманитарным наукам.	51
Научно-исследовательский комитет социологии науки и технологий Международной социологической ассоциации	52
Общество социальных исследований науки	53
 Науковедение	 54
Европейская ассоциация по вопросам сотрудничества в области науки и технологий.	54
Европейская ассоциация поддержки и продвижения науки и технологии.	56
Европейская ассоциация по исследованию науки и технологий	57
Институт исследований научной политики.	57
Институт исследований средиземноморских организаций	58
Институт исследований научно-технического потенциала и истории науки им. Г.М. Доброва НАН Украины	59
Комитет по оценке крупных исследовательских инфраструктур Германии	60
Международный институт прикладного системного анализа.	61
Международный центр черноморских исследований	62
Национальный институт научно-технической политики и стратегических исследований	63
Объединенный венский институт.	64
Офис научно-технологической и инновационной политики	65
Общество социологических исследований науки	66
Центр исследований науки и технологий	67
Центр социальных инноваций	67

Довідкове видання

**МІЖНАРОДНІ ТА НАЦІОНАЛЬНІ
ОРГАНІЗАЦІЇ
В ГАЛУЗІ ДОСЛІДЖЕННЯ НАУКИ**
(російською мовою)

КОРОТКИЙ ДОВІДНИК

Редактори
В.Г. Гармасар, О.В. Живага, Г.Л. Звонкова, С.І. Примаченко

Коректор
І.В. Голованова

Комп'ютерна верстка
А.О. Гуменюк

Формат 84×108/32.
Ум. друк. арк. 3,78. Наклад 300 прим. Зам. №17-071

Видавець і виготовлювач «Видавництво «Фенікс»
Віддруковано на власному обладнанні
Св-во суб'єкта видавничої справи ДК №271 від 07.12.2000 р.
03067, м. Київ, вул. Шутова, 13Б
www.kniga.kiev.ua